

27

III. n. No 31.

1801

Mozot Giedyn'ski
w Roku 1818. la-
tem

~~6854~~

8164

Constitutiones Cn. Traiani Deii

Amilio et Aquilino Coss. Anno 250. Spanzberg ad l. c. n. 249.
l. 2. de Hereditariis Quib. 14. ch. Felenach

Deio et Grato Coss. 251. (250)

Deio et Grato Coss. (250) l. 4. de Jure deliberandi. (l. 30.) Athenaidi.

ind. en cod.

l. 2. Donationib. VIII. 51. Manellino.

ind. en cod.

l. 3. Adquir et Relin. Coss. VII. 32. Rufino (ali. Rupo) cf. l. 12. C. VI. 11. et
l. 9. C. VIII. 49.

ind cod.

l. 9. De Jure dot. V. 12. Urbica.

Deio Aug. II. et Grato Coss. l. 2. Ubi causa Ratus agi debeat III. 22. Felici.

Deio Aug et Grato Coss. l. 3. De Legitimis heredib. VI. 58. (57) Aplegiadote. cf. l. 2. C. V. 11. et l. 2.
C. VI. 26.

I. Vita

Herodianus. Scriptores hystorie Augusti. Eusebius.

Salomon Hystorie des Empires.

Muratori Annali d'Italia.

Barclay Victor.

Ge. Laur. Hauspiz de lafave designat. successor. imperii An-
tig. (Morim. 1807. 11.)

Sam. Basnag. Annal. polit. ecclie.

Ger. J. Voss. De hystoria. Latin.

Friedan Comendaires hystoriques

Gruterus et Thom. Reinseus Synagm. Inscrip.

Marg. Gudius Antiq. Inscrip. Raph. Sabrelli

Inscr. Car. Valerius Imper. Rom. Numism. J. Fay.

Maillant Numism. Imper. Rom. Fr. Medis bar. Imp.

Rom. Numism.

Deland Rasse Consul.

Hem. Houssis Dissert. Chronolog. de Volis de senat.

Lonaras.

Amniamus. Hystoria quæ a Constant. incipit, pri-
or perierunt.

Eutropius.

Sextus Rufus. (peu Rufus Lefus.)

Orosius.

Theopanez, Cerenus, Synellus, Glycas, Manassus. (parvi momenti)

Chronicon Eusebii ^{et} Hieronymis latine redditum. et Chronicon insignis.

Antonius, cui Nomen Alexandrini inditum.

Orationes Mamerlini et Dumenii.

Lactantius de morib. perierunt.

~~Joseph~~ ~~Bollandus~~, seu ejus continuatores. ad diem februarii 13. et sic de ceteris.
Francisci Mediolani Pisagi numismata: Mediolani an. 1683.

~~Pauli Gressi historia lib. VII. chr. Tomo 13. Bibliotheca Patr. Parisiis 1689.~~
† Eusebii Caesariensis historia ecclesiastica lib. 2. chr. ed. Valesii Lutetiae 1689.
Ejusd. Chronicon. ed. Lugduni Batavorum. 1688. et Scaligeri in hoc
Chronicon notae. Idem Notae Arnoldi Pontani in Eusebii Chronicon.
~~Prudentius 1687. Idem Henrici Valesii notae in historiam Eusebii.~~
Parisii 1689.

† Hieronymi Chronicon Anno Christi 21. ex recensione Scaligeri Amstelod.
1688.

Bucherii De cyclo Victorii et aliis cyclis paschalis. Antv. 1683.

~~Jacobi Sponii Italicae antiquae eiusd. Lugd. 1688.~~

~~Annales Cyprianici, qui Cypriani opera antecedunt in edit. Oxon. 1689.~~

Purior ad 1. diem Novembrii artio 4. Coloniae 1688.

Antonii Pagi Transpanti dissertationis de Imperatoribus consularibus Lugd. 1689.

Georgii Synelli chronographia Paris 1682.

Italiani lapsi integri apud Labbeum bibl. novae T. 1. Paris 1687.

Petavii de doctrina temporum. Paris 1627.

~~Nicolai Trivandri Notae in Constant. librum de persecutoribus martiribus. Paris
1690.~~

~~Jornandae de reb. Goth.~~

~~Constantini oratio ad Sanctissimum collegium, quae Eusebii historiae praefati-
tus~~

Hieronymus in Doctorem

Cyprianus ad Demetrium ex edit. Pameli Paris 1683.

Idem de lapsis episcopalis (in episcopalis)

~~Chronicon Alexandrinum.~~

Petri Equini Selecta numisma. Lutetiae 1684.

Spanhemii de praesent. numism.

Asplutana numismata Croi ducis tabula 63. Antwerp. 1604. f.

Chrysostomi liber de S. Babylae contra gentiles, in Tomo I. Opera. (p. 666.)

Philostorgi historia ecclesiastica, cum Theodoro. ed. Henr. Daleji. l. 7. c. 8.

Quid lex. ed. Geneva 1619. p. 524. 525.

Gregorii Abulpharaji historia Orientalis a Pocockio ex arabico latine
reddita Oxoniae 1692. p. 50.

Constitutiones de die Natali.

An ipso heretico pignus perit, etiam si ita contractum sit, ut antea eam
dimitteretur, non aliter in ius pignoris succedit, nisi conveniat, ut sibi
eadem res esset obligata: neque enim in ius pignoris succedere debet,
qui ipse nihil convenit de pignore: quod est emptoris causa me-
lius efficitur.

l. 2. D. de iur. iur.

Creditor ius pignoris probare debet. l. 10. C. de Pign. act. l. 1. C. de Pign.
con.

De oppignera, pro qua semisses usuras accipiebam, una cum huius usuris res oppigno-
rata est. Quid si postea unarias accipiam, an et haec oppignorata erunt. Mini-
me. l. 4. C. de usuris.

An sola traditio ius in re efficitur? Minime, pignus enim traditum haud necesse
est, et tamen ius in re consistit. l. 4. l. 23. §. 1. de Pign. l. 1. pr. Pign. act.

Adipis enormis in locat. cond. nulla est. l. 22. §. 3. l. 23. h. t. (Locati) adimplerem
Nullam pignus est, cuius nulla est persecutio. l. 27. D. de Pign. act.

Cessio in pignus necessaria. Procola l. 19. D. de iur. iur. l. 2. C. de pign. et mandator.
Solus debitor, creditor ius retentionis habet l. 1. D. de pign. mod. pign. §. h. l.
Hypothecis, vel pignoris a creditoribus renuntiatis, in id, quod deest, adversus rem,
vel fideiussorem eius actio competit.
v. 3. C. de pign. (VIII. 28.) Alexander.

Pactum quodque creditor potest, ne debitor aliam rem oppigneraret l. 2. §. ult. D.
de pign. Pign. nec obest l. penult. D. de Pign. hanc enim legem interpretatus est
Iustinus. l. ult. C. de Pact. inter Empt. et vendit.

Mora ex bono f. iudicis l. 26. §. 1. D. de iur. iur.

Quod emptionem venditio nemque recipit, etiam pignorationem recipere potest.
Gaius l. 9. §. 1. D. de Pign.

In titulo II. nulla mentio respiciendū vendit. occurrit, quia lex Sisebutiana novum
jus introduxit.

namquam nuda traditio transferat dominium: sed ita, si venditio, aut aliqua iuxta
causa praesens, propter quam traditio sequeretur.

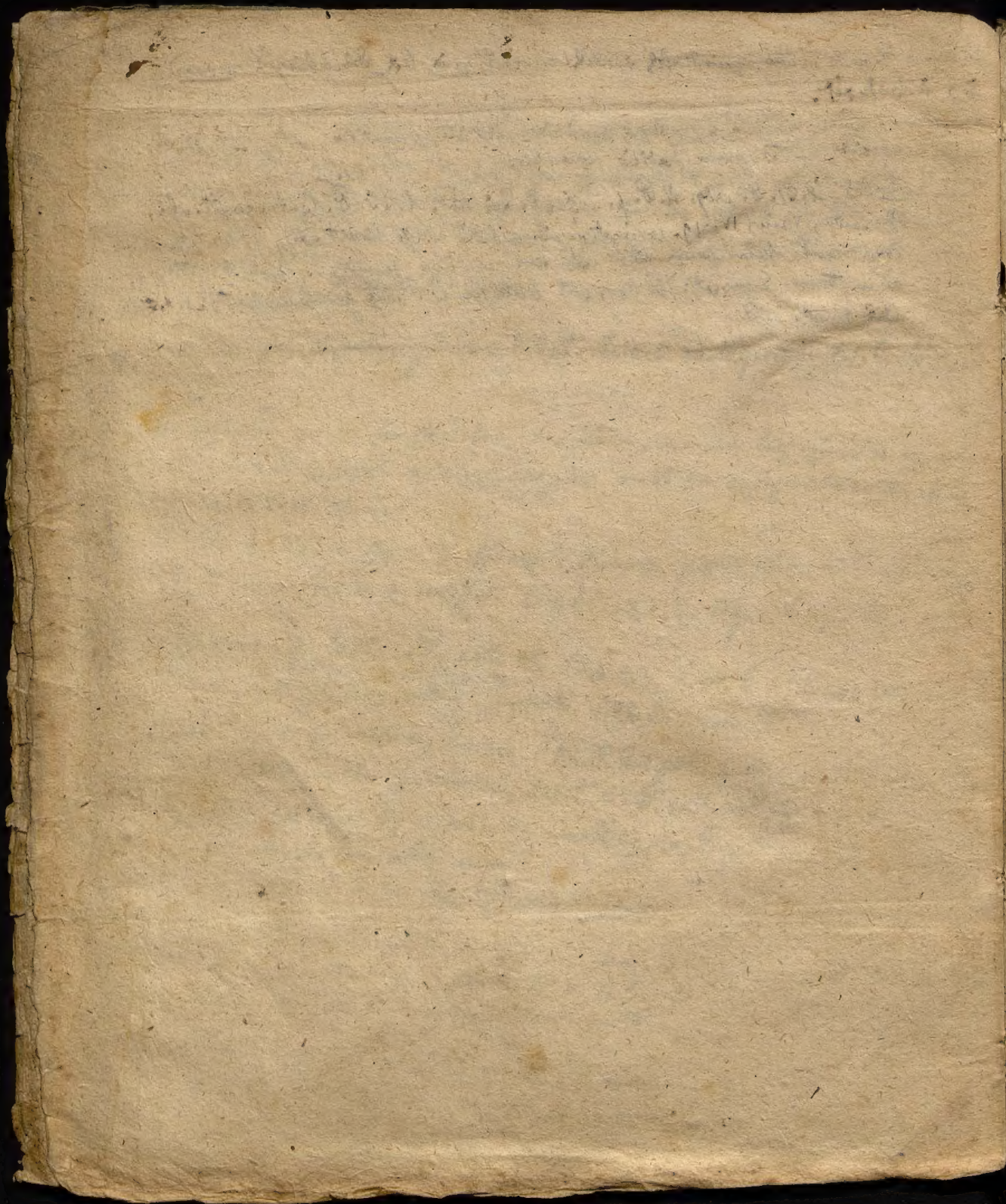
Paulus l. 21. §. 1. Adp. R. D. p. l. 50. D. Qui Vind. l. 25. §. 1. Contr. empt. ubi
Alexand. Varii IV. 19. corrigat, qui vendit. necesse habet eto, l. 20. §. 3. D.
Empt. vend. nemo potest oīem rem vendidisse, de cuius dominio id agitur, ne
ad emptorem transeat: sed hoc, aut locatio q. s. aut aliud genus contractus, l. 1. §. 2. D.
Aut Empt. vend.

251
160
161
244
150
102

436
50
1001

1004
60
944

Comptroller & Auditor of the Treasury
Washington, D.C. 20548

M. A. Harrison
9732

24205

ad L. 4. c. de jure delib. l. 5. §. 3. d. Agnoscere et al. (25. 3.)
a variete — quasi delictum notis hanc. obviat l. 10. d. Prolocus/4. 2.
ad L. 24. pr. §. 1. d. H. P. l. 4. §. 1. d. Empt. vend.
hominis eorum qui per conditione vel in diem sequent — l. 12. d.
Empt. vend.

1895

1. *Quasi a me per seivari non possit. d. aug. 11. 182.*

II. pignoris potestati et judicialis nulla mentio occurrit cum addeum solum expressat, addeum vero nullum esse. f. 911. stipulant in p. contra.

III. Erant qui derisibiles nisi deum, confitendi posse
putant. Sae Ode. R. S. I. reuocet et mendo

11. Com. pulchellus agnus et mura reioct et munda
Reipnding pulch quam hoffman reun-
 el, licet schonens crisist. adg. No 2
 contradiet.

V. Vivant qui ex v. l. 3. X. de. Paulis pro
bono volunt, sine canonico nullo puto vo-
luntis res punitur, nam isti de his so-
lum membris quo nullo res puto nullo
contractu ad punitur cum, adigi debet,
VI. Tolle opinio illi stipulatur est, qui (in π) punit,
in vendit, dominium rei ludi debet. (Cau. adl.
§. 145.) Id. dom. adl. 227.

Volant et esp.
 Que du grand. Coud. + 1er. Th. I.
 Ref. aut. - 2nd. possib.

Leidy

W. Jayne - Dickinson
J. B. Hartman.
J. B. Hartman.

John Ed Smith. Nov 4.

Dec 25

for

Governor's Edition.

M. A. Harrison
Esq.

Velle non creditur, qui obsequitur impio patris, vel
domini l. 11. d. d. Reg. jur. Ulpian.

In negot. contrah. alia causa latet et quiescit.

De Respon. vend. l. 2. l. 1. ad emptor. non porrigi-
da Cajan. obs. XII. 10.

Procuretor legatus ad arbitrium fidei interrogante --
-- respondit, ab his, qui in iure non interrogat-
sent, ex responsu suo conveniri non posse.

l. 22. d. Interrog. (X. 1. 1.)
quasi de patrimonius puz. de dotibus foverari.
Ulpian l. 6. d. Relig.

humerari tibi Deum et hoc alii stipulatus sum: nulla est
stipulatio: an condicere --

l. 9. §. 4. d. Rel. cred.
si nummos meos tuo nomine debens ibi §. 1. d.
de posui apud te Deum ibi §. 9.

Quod si ab iniuris cum deponerem, alii tibi, si volas, per-
miseris, creditam non esse, antiquam mora sit: quod-
nam debitum in non est certum.

Ulpian l. 10. d. Rel. cred.

Si a principio cum eum compolem mentis -- l. 12. d. ibi.
solvens condiculis datus, querens ex ea causa numerari.
sunt, et quae actio esse potuisset, si dominum ad ac-
piendum transisset. Ulp l. 14. ibi

ad l. 10. d. Rel. cred. f. l. 20. d. eod. Rel. cred. l. 22.
d. eod. l. 7. d. Condicit. causa datus Ulpian d. l. 6. f. 22b.
voluit enim adipiscere l. 6. pr. d. quid in Rem

Priusquam de legibus C. M. I. Trajani Decii
agam, opera praelium facturus esse videor, de
vita et moribus ejus paucis differam. Periculum
~~namque~~ ^{et} ~~in~~ ^{quodlibet} ~~negotio~~ ^{republicano}
~~et~~ ^{postulare} videtur, cum facta
clari cujusvis viri, nisi vitam ejus exponas,
illustrari et enucleari nequeat; et ipse vi-
rodo rerum, cum necesse sit, ut priusquam
res ab illo gestas recenscas, in vitam et
quasi familiaritatem ejus te inspicias. Nec
id falsum est; sed, ut quovis res nisi in
primordia ejus diligenter ingruas recte
intelligi non possit, ita et vitam Impera-
toris nostri priusquam describendam
aggrederere à platea fortunaeque Imperii
Romani rebusque laesarum qui illum ante
cessere nonnulla promittenda sunt. Neque
tamen ita res tractari debet, ut omnia
in immensum extrahas atque dissipas,
sed sufficiat id solum in praefata huius
pro virium suarum modo perire, quod
ad rectam cognitionem rei necessaria esse
videantur.

He itaque de C. Trajano Severo ^{scribentem}
 admonere Lectoris Deet, ut ^{omnia} ~~ab~~ ^{quidq}
~~unquam~~ ^{unquam} ~~historia~~ ^{historia} de rebus ab ~~imperatore~~
 Severo imperatore ~~gestis~~ ^{gestis} ~~memoria~~ ^{memoria} ~~pro-~~
~~videre~~ ^{in memoriam} ~~in memoriam~~ ^{scribit} ~~scribit~~
 hujus vita. Id commune cum rebus a Severo
 gestis habet, quod ambo periculosis
 rei publicae temporibus ad sustentandas
 labantis imperii Romani partes aene-
 sint, et in moderandis illis ita se gess-
 erint, ut de primo senatus putaret ^{quid}
 vel mori vel nasci non debuisse, cum
 et abiliissimus rei publicae esset gubern-
 anda esset, et ita vere ~~severus~~ ^{severus}, ut
 multa omnia moderaretur, de nobis
 Imperatoris vero scriberet, si cum di-
 ligit rei publicae prodesse facta perven-
 isset, ~~ut~~ ^{ut} Severus omnia, quae per sen-
 atibus antecessorum suorum possum
 data erant in meliorem partem ^{ut enim} ~~se-~~
 ducturus fuerit. ~~Idem~~ ^{Idem} in singulare et
 admirandum ~~factum~~ ^{factum} in re publica Ro-
 mana esse putat. (sive id facta dubio
 sive ita res compositae erant) quod se-
 pe iam ad ultimam perniciem imperio
 vergente viri elephorini existerint,
 qui rem publicam, magni Severi tua

labrantem
pravisque moribus corruptam in antiquum
statum aut redierint, aut reducere
conati sint. Ita imperium iam fere
lappum Verpasiānus et qui illum seque-
ri sunt imperatores in meliorem sta-
tum ^{revocaverunt} ~~reducunt~~. Ita ^{Septim} Alexander Severus
bonis artibus quod corruptum et primum
in re publica esse videbatur, aut in
medio sustulit, aut ita composuit, ut
nihil de sumenda res publica inde cogere
posset. Quod optime ab illo infidelulum
si imperatores qui illum sequuti sunt
tueri et observare vellent, fieri posset
ut, et imperium tot saeculis stabilium
ferius quam accidit everteretur. Sed
longe aliter factum est. Nam per An-
toninum Caracallam res publica cor-
rupta. Sed si plurimi idemque infallissi-
mi viri essent, qui, modo consilia eo-
rum sequi vellet, illum imperiumque
Romanum adjuverunt, corruptis quoque per
M. Opilium Macrinum et Elagabalum,
ab Alexandro Severo, mole lante
imperi moderanda imperi fanari non
volente Posthumo ad Maximinum
Thracem, et ab hoc ad Gordianum ^{et}
~~transiit~~ ~~filium~~ imperium devolutum

est. Jam iamque res publica Romana
 versari coepit, et antiquus rerum sta-
 tus in justum ordinem reduci posse pu-
 labatur, cum ecce per insidias Philippi
 Arabis Gordiano ^{in loco} e vivis sublato, in pri-
 mum statum, calamitatis et miserie
~~revertitur, hic Gordianus in dunt~~
~~plenum~~ (de volutum imperium) (Quas
 miseria cum decem Syriacis plagis Oro-
 sius comparat III. 27.) Nam cum Gordi-
 nus consiliis saluberrimis Jovis sui Pi-
 moli (vel ut Jul. Capitol. in Gord. III. Mi-
 selthei Honorat. XII. 10.) profecti paterio
 adjuvaretur, illaque per fraudes (Capitol.
 Gord. III. 20) sublato, Philippum humilli-
 mo loco orum nobilissimum ducem
 in filium, Prothum (Amian. Marcell. XIV. 8.
 Arabs XVI.) natum, ad obeundum hoc mu-
 nus elegerat, accidit, ut per dolum atque
 insidias ^{ab illo loco} ab illo sibi pulchrum periret
 (Capitol. Gord. III. 29.) Cum enim Gordianus
 contra Persas exercitum duxisset, et in
 castris militem teneret, Philippus in-
 perandi cupidus naves fumantarias
 accendebat, in eaque loca postea milites
 reduxit, in quibus annona haberi non
 posset, (Zosimus I. 23. Capitol. III. 29.) Spe-
 rang inde fore, ut exercitus fame ve-
 xatus, contra imperatorem rebellaret.
 Nec spes hominem versutum perfellit.

~~Victor. Epitome 20.~~

§ ed. Bignon. Cedrenus p. 204. (Hist. Byz.) Honorat.
 XII. 19. p. 472. (Hist. Byz.) Victor. Epitome 20.

dili, regiones illas, quae versus orientem ad-
iacebant colentes, multis malis pressi, im-
manes a liberandis se reddere. rogarunt.
Tunc ad res novas molientes paratis ani-
mis, Tolapannus ($\tau\omicron\lambda\lambda\alpha\nu\nu\sigma$ nonnulli Arct. ha-
bent, sed curio hic falsa est. f. Reilomier et
Heyne ad Rosinium lib. 1. p. 29. / 77. ed. l.)
et Marinus, hic in Mysia ille in Oriente
exercitui collocato profectus, arma contra
Philippum movent, illumque imperio ex-
pellere conantur. (Mira haec de re est.) Hoc
infortunio Philippo perculso, ¶ eo magis,
quod contra Gothos ob intermissa pi-
pendia imperium Romanorum vagrantes (Go-
randez Reb. Goth. cap. 16.) expeditionem
~~parabat~~, penatibus metu ^{perterritis}, De-
cius unus ^{Torquatus, vel Reb. Goth. 16.} labrum, amittens locutibus, si-
lentium regit, nihilque esse quod Philip-
pus de Marino timeat dixit, quippe
fere aiebat, ut Marinus pro indigno im-
peratoria dignitate cognitus, a militi-
bus ^{suis paucioribus} ~~ipsis~~ interficeretur. Quod cum Philip-
pus audivit, Deum, cujus ingenium
admiratus esset (Tacitus XII. 19.) horrore,
ut in Mysiam proficisceretur, militemque
periculosos cum ipso ducere peniret. Quod mo-
desse Deius abnucebat, legationem hanc
neque sibi neque Philippo profuleran-
turus (Rosinius p. 30. ed. l.) ¶ sed illo

Optime Definitum Gibbon l.v. chap. 10. p 243.
ed. London 1826. in 4to ^{quod dicitur} ~~London~~ ^{apertum} ~~apertum~~
in Genes Expoire des Empereurs Tome X.
p 274. Paris 1754. ab apertum lumen propositum.

~~7 Gulliver et Gray~~ ~~lipz~~ ~~XIV. 5.~~ ~~prospem~~
~~Mylius fuisse natum,~~ ~~neque~~ ~~unde id~~
~~sciat adhuc.~~

~~I Gibbon l.c. pag. cit.~~

~~1. *Del. Robert Greer* *June 22, 1904*
284, June 1904, 1904
Ally - 1904, 1904, 1904
1904, 1904, 1904~~

¶ Gibbon l. v. optime de hac re dixit: ^{l. v.} pagit. aequo peti neque Philippo profuturum
ratus (Rosinus p. 30. d. l.) ¶ ad illo

Secunda ~~topinus~~ a Philippo Desiderio in Drachy
~~condem~~ ad proficiendum contra Marinum
 warum fuisse, Topinus l.v. narrat, quod ita
 de fructu gladii Residuum (ad Topin. l.v.) intelli-
 git ~~fructu~~ fructu. ~~topinus~~ enim et Drachy, signi-
 ficationem ~~perfructus~~ perfructus ~~minimam~~ minimam cum perfructu
 lione in se coniuncta nec de fructu gladii in-
 telligi queat. v. scripturas quos Residuum
 in glossario h.v. citavit. l.v.E.

¶ quem plerumque alii sequuntur: sed
falsa eius opinio est.

warum fuisse, topimus l.v. narrat, quod ita majis majisque urgente dueling an-
de frido gladio Reidemier (ad topim. l.v.) intelli- clatus non est, idcirco in piliat (to-
git ipod pape. tribus enim et laxhy, pigi- limas l.v. honas xll. 19.) Acidit la-
ficatio nam pro frido gladio minam am perpumen quod providero; nam vix alque
hione in se conlinet na de frido gladio in- ad exeritum venisset, fridus gladiis
lallio quod v. scripser quod idcirco in- ad exeritum venisset, fridus gladiis
in glorano h.v. itavit l.v. et milibes illum ad fridum in piliat

† Victor Epitome 20. Veronā ab exenilis interpe-
nus est, medio capite supra ordinem dentium
pariter. Ex aliis sui generis colligi potest ad
Veronam ovipum fuisse. Synonyma p. 209. (Hyp.
Ozyp.) Aschis φιλίππου ἀνελόντος ἀπὸ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ cederum p. 204. (Hyp. Ozyp.) ἀνελόντος
δὲ ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ
Aschis ἀνελόντος. confusa sunt quia
Moreni h. v. Philippus (More-Gules) narrat

Hatterville off Buffalo (in periplura) Vi-
ctor Junior Epilome (cf. esp. 29) Panonide

7947, vel 954. A. Chr. 191. vel 201. utrumque enim proditur

~~Victor 29. Chron. Pascale~~

Eadem contradiçio inter recentiores de prænominibus
Dei est, quam de genere ejusdem Imperatoris in
historiis optimè nota supra indicavimus. Sunt
¶ Hæc ni fallor Eubæie et Gray sufflor. enim
M. 3. sequitur; nam et is, ante
opinionem hanc habuit, p. 11.

Victor junior Epitom.
off. 29. Chronicon Pascale p. 215. (Hist. Byz.)

Gibbon Chap. 10. p. 443. l. c. prænomen esse orde-

ur. Opinione eorum, qui Imperatorem nostrum
ab antiquis Dei ^{Christi} credant. Sed licet frequen-
ter deiorum et seniori tempore ^{historia} deiorum
(Eubæie. p. 51. Princip. Ballo Goth. III. 22. Hist.
Byz. p. 143.) nihil tamen velat, ut generis
Panoniam fuisse adferrent, cum sufficiat
dignum se genere deiorum Imperator noster
probat, ut illos Euphæie VIII. 254. de pi-
p. 12. periculofum allamen esse credo ^{historia} deiorum

¶ Deinde 1728. [memoria autem contradiçio,
cum sufficiat, dignum se
deiorum nomine Imperator]

rem nostrum probuisse, esse semibarbaros
nationes fuisse. De genere

utroque

¶ Coluber in ecclesia nostra catholica de 18 et
20. Oct. A. acta P. Valerii ad 10. Aug.
Larii.

inferius in vico, anno ab A. C. 797. an-
202. p. 1. P. Egratio, qui unum scriptor
quantum scimus, hoc prodidit, eadem
afflict. Alii ^{vero} scriptores non solum de
hæc se silent, sed ipsos annos imperii De-
iani ut infra ostendimus ita cono-
rent, ut quæ le veritas, dubis foreat.
Neque minus de prænominibus Imperatoris
nostri ^{autem} diffident, cum alii ^{quæ} ^{quæ}
alii ^{quæ} prænomen illi fuisse, scri-
bant. Opinioni priori ill. Patinus
(in numismat. Dei p. 389.) addidit est,
sed quam falsa opinione imbutus sit,
id iam Antonius Pagus (in adnot. ad
Ves. Baron. Annal. 172. ad Ann. Chr.
254.) et ill. Cardinalis Henricus Noris
(in Dissert. III. de Eubæie Symonacodon. p. 345.)
ostendunt, prolatiis numis, in quibus prænomen
Caj, cum imagine Imperatoris nostri
adparet, quod et nuper J. Eckhel doct. Numos.
Pars II. Vol. VIII. p. 346. confirmavit. Ne minor
Eadem diffensio inter viros doctos de nomine
virois Dei est. Quæ hinc orta esse videtur,
quod in Actis Agapolor. ad diem X. mensis
Augusti Euphæie cujusdam, Christiana-
no ueluti addicta, quæ inter sanctas
feminas postea relata est, mentio occurrat,
illaque uxor Dei in illis nuncupetur.
In vita enim P. Laurentii, Deium pro
stuprali Roma adfuerunt, supplicioque

a multos christianorum affici iubentem a Demone
« correptum fuisse animamque inter cruciatas exha-
« lasse, narrat. Quod cum uxor eius Pypho-
« nia confrexit sponte cum filia sua Grilla
« ad presbyterum christianorum uenit, rogave-
« ritque ut se baptizare vellet. » Hinc itaque
nonnulli probari posse putant Pyphoniam
uxorem Deii fuisse. Pedegris eos falli idem
Henricus Noris (l. c.) et Ch. Bandinius (Ubi
liber Dei humana p. 12) ostenderunt. rum enim
apud Rhosaram Mesopotamia urbem eruli,
aperite nos docuit Sereniam Erusillam uxore
rem Deii fuisse. (Palin in Rhosans etc.) Quod
autem de Pyphoniam in A. Ap. legatur de
hoc re videntur qui videre possunt. Egidium
cum doctissimo Henr. Norisio (l. c.) fabulosa
hoc esse puto, ea potissimum causa ductus,
quod omnia in Vita S. Laurentii adeo con-
fusa tractentur, ut ^{nec} ~~id est~~ hanc quid ^{venit in} ~~et hisce~~
^{ita} commentis ^{ideo} ~~potes.~~ Nec sic inde Baronius
opinione suam hausit, at affirmaret, S.
Pyphoniam ^{conubinam} ~~non legitimam uxorem~~ Deii
~~sed concubinam~~, fuisse. Cujus verba Tillemont.
Gallus (Histoire Des Empereurs Tome V. livre
édit. p. 286), nonquam relulerat, siue vana
speculatione ^{sive suspitione} ~~motus~~, siue ut risum legenti-
bus moueret, hoc adnotavit: "Nous savons
par l'exemple de St. Siméon et par quelques
autres, que Dieu a quelque fois plus plaisir

† Eckhel Doct. num. or. Pars II. Vol. III. p. 347.

† Annual - ad an. 2 b9. ed. l.

al. $\frac{1}{2}$ litri polica

Superstitio non sua proclaram monumentum po-
nit in mem. Ecclesiæ. II. p. 234. Gibbon
Ecclesiæ. note 21. T. p. 529.

et te nihil certi affirmari posse, cum tui
qui in separentur, deficiant.

#c

15
~~actus~~ doct. Quo facto, cum et civilem
et militarem rem strenue gessisset, non so-
lum summi honores a Senatu illi haberen-
tur, sed una cum Trajano, compellationem
Optimi Principis Deo peperere. Conspiciun-
tur enim in lapidibus aetali Pi. St. Felici
summo consensu Senatus imperatori nostro
Deo ^{quod dicitur p. 272.} ~~(Compon datus in Deo, Deo, pater)~~
Mirum tamen, quoddam optimi principis
vita, resque ab illo gessae, adeo obscuritate
laborant, ut quo modo in re publica admi-
nistranda se gesserint, nihil certi in historicarum
scriptoribus invenire possis. Cujus rei causam
praestare ill. Casaub. (in Comment. P. script.
hist. Augustae T. II. p. 66b.) his verbis refert:
"inspicari licet, quia Philipporum res, et eorum
eorum qui in hac collectione (scriptorum hie
"seria Augustae) silentur, Deiorum rebus erant
"permixtae, quos hostes severissimos ecclesia
"Dei quondam est experta, compilatorem hu-
"jus operis pietatis christiana ferve im-
"pulsam, in Deiorum odium, proplasse prin-
"cipales aliquot, minutos propositum et pa-
"rum memorabiles, libentio transmittere po-
"tuit, quam vel Capitolinum vel S. petri-
"num vel Lam. primum aut quengquam
"aliu. Describeret, qui omnes ipsos mino-
"rum gentium imperatores, uno libro
"gesserint complexus. Nemo dubitat simi-
"lem ob causam factum esse, ut in tanta

Fet Trebellius Pollio de vita Augustae. Sicut scriptum est. II. p.
410. ed. Casaub.

"Hodie Langarum Diocletiani ignorantia reseramus,
"amissis omnibus suspiciis, qui primis
"illis pessimi quidem, sed tamen maximis,
"gesta ubique narrauerat." Praeterea hoc a Epaphro-
doro dicta inde confirmantes, quod similitudinem
piduram et ob eandem causam plurimi ante
eum obsecratorum passi sunt. Hos tamen omitti-
re non possumus, quoniam ea, quae ex his-
toricis erui possunt, referamus. Nam etsi haec
infelici fortuna Severi usus sit, ut nisi ea
quae ejus famae nocere possent (Chronicon
Alexandr. cum nihil est) scripserit Christiano
valde fauente frequenter contempnit, sunt
tamen alii, quorum ~~historiae~~^{historiae et monumenta} ~~testes~~^{testes} prin-
cipales ^{sunt}, qui optima quoque de imperatore
nos pro tradant. Is enim refert: Severum, cum
magnitudinem imperii contemplantur, P.
Cornelius Licinius Valerianum, qui postea
imperavit, excelsius profectus, virum mi-
litem et bonis moribus nobilem, tum
^{testem} sexagesimum annum agentem. Meminit pu-
bera, imperatorem nostrum, etsi premittendis
sua praestata documenta Senatus dedisset, omnia
quae ad naturam ut antecessores ejus faciebant
gubernare posset, id curasse, ut res publica
Romana sua ope restaurato, antiqua jura
reciperet. Senatus enim senatus censorem eli-
gendi potestatem restituit, per quintae rela-
tionis et proconsules imperium, unde au-
gusti omnes pro consules erant, nec non

* Capital in Gold. g.

per libumque potestatis, quod Augu-
stus prius tibi peractus vindicare-
ret, arbitrio penales populi que Romani
permisit. Hec de civili vita. Si vero au-
tem ingenium et indolem pedes, di-
citur Pompeio dicto, arbitris amulis
videlicetque in pulchris, placidis, amicis,
Tarnis que promptissimus. Unum est, quod

his laudisque de libris quibus, in henuis-
simis pulchris, cum per duos annos et ge-
nium, rem Romanam moderaretur,
accidit ab omnibus, qui vitam deum
et deperire in imperatore nostro
videtur, sed scilicet, quod in expia-
bili odio Christianos persequeretur. Quod
quia magni momenti est, quin re-
feramus omittare non possumus, ve-
niam a legantibus contumeliam
nostram pedentes, si pulchiores in
re gravissima enarranda facimus.

Heminem quicumque paulo diligentem
Antiquos scriptores legit, labore puto,
in universo Orbe Romano quibus
licuisse, pro deo, ^{et deo pro deo} dicitur non colere,
dummodo res publica nihil delinquenti
inde caperet. Nam licet nonnun-
quam gravissimas penas peregrina
religionis cultores Romani luerant, (Po-
lyb. 11. 34. ait superstitiosos) inde

hinc 5 de opibus a Synello § 299. (Hiph. Ryr.) voca-
tur.

Epistola l. c. chap. 2. § 29. (ed. l.) 199.

* in Decretis collegiorum talium inuendos. rati-
oni Romani erat Plin. Epist. X. 42. 43.

non fiebat, quod sub praetextu laesae Reli-
gionis fodalibus et ceteris legibus velitis
(l. 1. pr. D. Colleg. et Arp. l. 2. Extr. Crim.
l. 2. Colleg. Bignon. Select. Antiqu. I. 14
ad Trebell. L. 3. 1747.) ad libidine exor-
tendas, quam deorum oculum homines
punitores (Cicero de Leg. II. 14. pro Plancio
15. in Pisone 4.) imitant. Hinc apud
scriptores hystorie ecclesiasticae aeternum
illud odium, contra legum latores, ipsorum
T. hos, veterum sacrorum cum ingenio po-
puli et ipso Romano imperio ardisissime
conjunctionum, acerrimos indices. Hinc
ut ol. Rynkerhook Opus. Var. L. 3. 1719.
p. 241.) cum consiliis principum, qui avidam
religionem defendebant, non solum interfecti
sed praesent, facile edita et Rescripta
ab illis impetrarunt, quibus novis se-
dis ex quibus res publica non nihil
Detrimendi capere posset, obuiam crederet.
Hinc Balduinus in Antic. ad Edicta veter.
Princ. Rom. de Christianis p. 96. quosdam
contra Ulpianum movet, aequae iniquas ac
Chiladeum (de Gentilib. p. 104.) quod Alexandro
Severo ad imperandam Romanam Gentili-
tatem non fuissent). Quod tunc praesent
fiebat, cum imperatori ignaro, imperium
male administranti, strenuus vis fuisset,
qui ad in principis concordes, ut ab antea fore

antecessore suo imperium corruptum, in
antiquum statum reduceret. Tocumulo
nobis Septimius Severus et ipse Trajanus
Deius lib. rer. deunt exempla quibus pro-
boremus et ignavissimos imperatores
nunquam hanc viam percessisse,
ut alienis facis rem publicam polluta-
tam purgarent (Suetonius in Claud. 25. et
ibi Ernesti. 7. 84. dicas, persecutiones
laes, nisi perperis et pravorum im-
peratores ferre solitos fuisse. Sed ne
id credas obstat memoria optimi im-
peratorum Nervae Trajani, qui etsi con-
quirendos Christianos velint, delatores ta-
men puniendos esse, ad C. Plinium Bilby-
nia profitemur scripsit. (Epist. Plin.
Balduinus l. c. p. 61. 177.)

¶ Quam opinionem de his antiqui habuerint Dio Cass. lib. 40. Dio Cass. lib. 37. Tacit. Hist. V. 1-9.
Superius lib. 2. 3. tradunt.

¶ Tuffia Cajo Casare, effigiem ejus in templo locare,
arma solius sumptere Tacit. Hist. V. 9.

¶ Gibbon l. c. chap. 16. ^{p. 431.} nota 25.

¶ De Judaeorum adversus omnes, qui eorum reli-
gionem non coluerint, odium, v. Ragnage, l'Esprit
des Juifs VI. 28.

¶ In delictis Judaeis in insula Cypro commissa
memoribus Dio Cass. 60.

Judei Tamen et Christiani in principibus
quos Romani praeipue persequantur. X-
lus, quod perniciissimi in servandis ri-
tibus suis essent, [¶] huc ideo, quod pro Ju-
daeis a Romanis putarentur, cum ex
Judea originem ducerent. [¶] Hinc aquid
Tacitum (Hist. V. 16. Annal. XVI. 44. et
ibi Oberlinus) eadem Judaeis atque Chri-
stianis obijciuntur, eaque contra huc atque
illuc criminatio movebatur, ab utroque popu-
lo eadem Romani limos. [¶] Hinc eadem con-
tra ambo ^{Gens Juxta lib. 10. a. Moscov. 1790. 179} querela. Judaei enim cum

sepius reballerant, live ideo quod gens
 hoc natura ad diffida diffenda munda erat,
 live rapabile procuratorum legum, qui
 vice propriam Judaeam per moderabantur,
 mori. (Josephus de bello jud. II. 9. 11. Antig.
 XX. 7. Tacitus XII. Annal. Cujus observ.
 XIX. 13. Tacitus Ann. XVI. de Rapabile
 procurator. Tacit. II. 12. fuerunt tamen
 et viribus inopantes viri, qui eo mune-
 re fungebantur. Guther. de Off. dom. Aug.
 p. 702. et. l.) remque Romanam in qua-
 lam faciant, adeo Romanos exarcebant
 et prius quam lecerimam gentem, pen-
 dulus exspirassent, non effecit. Quod
 ulinam et in patria mea ab tot
 sculis, Judaica colluvie contaminata!

Hoc de Judaeis, quod vero Christianos perli-
 neat, premant omnes, dum modo quod
 sentiam, libere dicam. Quis enim negat,
 Christianos in perseverantia et persequen-
 tium sibi indulgisse, contra diffenden-
 tes ad ipsam furcam et crucem ratio-
 nis porius quam religiosos? (Tr. Baldrianus
 p. 99. l. v. Lactant. V. 2. Tertull. Apolog. 27.)
 Quia a Romanis nonnunquam salu-
 tiebantur, quod sepius pseudum vidu-
 ad interregionem rudes leges Romanas
 morumque ipsam conlenerant. (Tertull.
 l. c.) Et multa sane erant, eaque gra-
 vi-

Gibbon l. v. chap. 16. p. 521.

Gibbon l. v. chap. 16. et chap. 17. nota l. 3. p. 544.
 iudicis ad Chris. damn. Tertull. de Nagel. 5.

† *Quod Minucius Felix d. Celsus ap. Origen.*
III. p. 150. 142. Julian. ap. Cyril. VI. p. 206. (d.
spanh.) de Christianis, vera falsis mixta, ha-
bent.

† mirabantur Romani, cur Christiani nullas aras ha-
berent, templa nulla, nulla nota simulacra? Et
Minucius Felix cap. 10. quod unde, vel quis
ille, aut ubi, deus unus, solitarius, despidendus?
Idem de Judaeis Tacitus Hist. V. 9. nulla inter
Deum effigia, vanam sedem et inania
arcana. v. Jo. Math. Beutler et H. G. Kober.
Dissert. Rind, de Pompeio Hæmolymanis. Hæm-
berg. 1741. 1742. §. 8.

† Minucius Felix d. Gibbon, the history of the
Decline and fall of the Roman Empire chap. 15. note
142.

† *Baronius Annal. Eccl. ad an. 253. (ed. l.)*

† *Tertull. de Jain. 17.* Sed maior est agape, quia
per hanc dolosiores tui cum proximis dormiunt, appar-
etis scilicet gula lascivia et luxuria.

17
que Romani Christiani obiciabant. † Vere-
bant enim religionem, quæ neque cum
polytheismo Romano, neque Juspituliis pa-
triis conveniebant, cum unum Deum
colentes (Euseb. Hist. VII. 11.) Imperatoribus
sacrificare nollent. Proherca Romano-
rum pontificum querela passim audie-
bantur, in omnibus provinciis ob novam
superstitionem deserta templa deorum pla-
re, deosque avitos contemni (Balduinus
l. c. p. 59. J. G. Vossius in Comment. in Epist.
Plinii de Christianis p. 17. 177.) nimirum
itaque quod ob has causas Romani
invisi, persequabantur. (Tertull. apolog.
23. 20.)

Neque id unum erat, quod Romani in
Christianos criminabantur. Quid putas?
exaudirent passim Pauli Cypriani
querela, de celeribus Christianorum, quos
piger meminisse et pudet referre. (Cyp-
riani Epist. 4. 45. p. 112. 177. 66. 13. et
Joan. Cyprianus Presb. 1690.) Nec est quod
de libertatoribus et dyotitibus, tum feminis
tum viris memoram, cum a doctissimo
Dodovello (Dissert. Cyp. III.) id clarissime
et luculentissime expostulatum sit. Id plura
commemorandum esse, fieri potuisse, ut Chri-
stiani in celeribus quæ PP. Patres com-
me-

¶ Gibbon l. v. chap. 16. p. 547.

¶ Et quo magis novam superstitutionem (ut Romani
verum dei cultum vocabant) grassantem vi-
derant Cypr. Epist. 79.

¶ vel in favore peritiorum quibus Gibbon l. v. p. 527.
chap. 16. Phil. Epist.

¶ Mosheim Rerum sacrarum. I. p. 457.

¶ qui nisi odio contra Philippius matrem, Christianos per-
secutus fuisse ab Orosio histor. VII. 21. traditur, quod
minime adprobavi posset. Gibbon l. v. chap. 16. nota
121.

¶ sed aliter hoc in Chron. Vithal. p. 210. (Hist. Rom.)

¶ Dodwell. de sancto martyre. l. 1. in a Dionys. apud Euseb.
VI. 11. septem deum Christianos tantum morte affectos
fuisse narrat, quorum nonnulli ob laborem cum illa damnati sunt.

¶ nonnulli scripturam adeo in Deum exacer-
bati odii esse videntes, ut deo erga Philippum
qui Christianus fuisse traditur, imperatorem matrem
Christianos prosecutum fuisse Zonar. II. 20.
Orosius histor. VII. 21. Euseb. histor. eccl. VI.

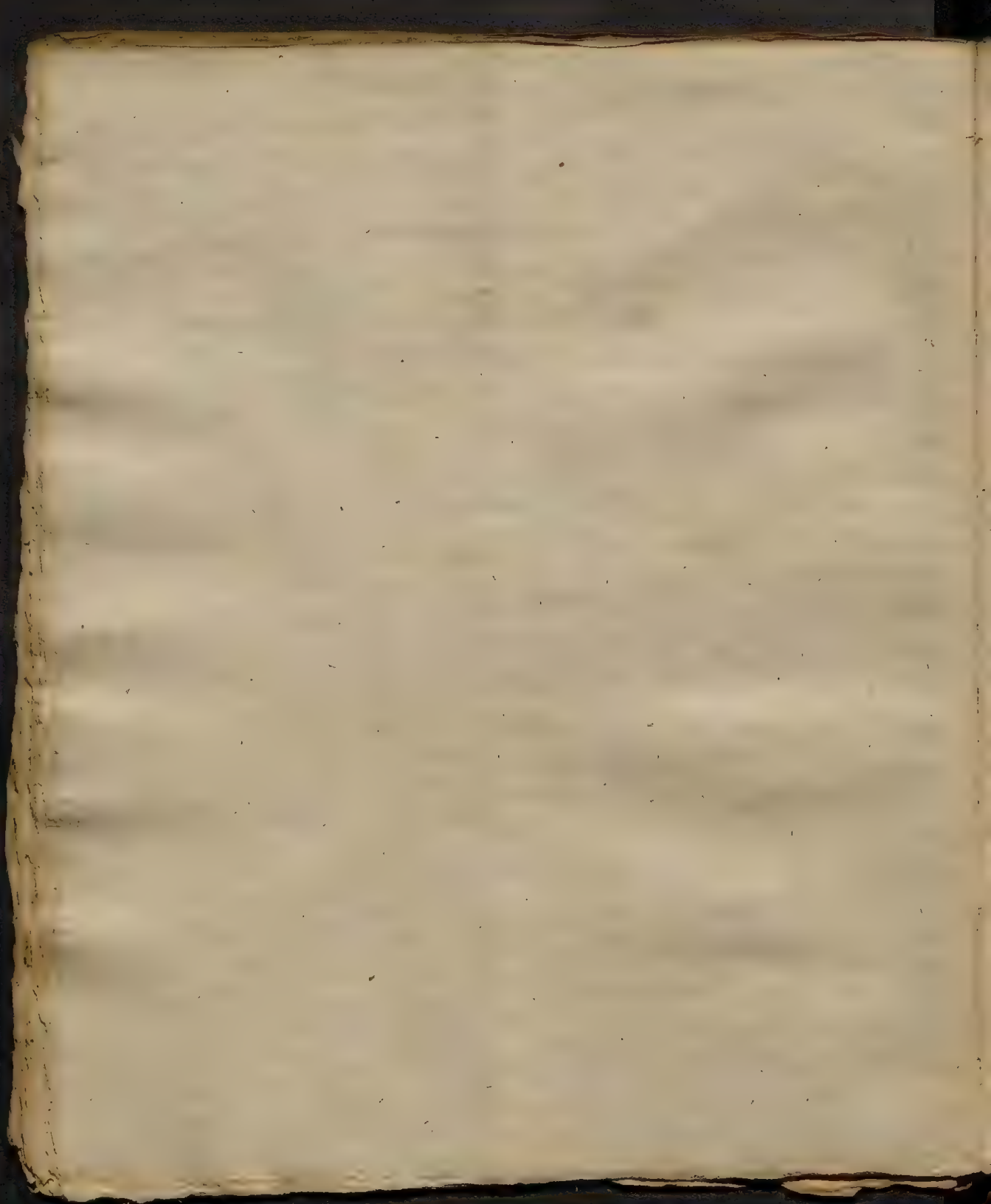
32. Elicet id Pater Th. Reinart in pref. ad
Acta martyrum Verona 1791. p. 16. absurda
argumenta proferens, negat.

morant, deprehenderentur (S. Valentinus l. c.
p. 43. 199. p. 93. 199.) ob eaque, et clame-
ntibus solalibiles persequerentur. Perseque-
bantur vero eo magis, quo diligentius res
in administranda re publica imperato-
res vel principes provinciarum erant. Qui
autem mali committerent, si Christianos
a nocturnis collisionibus quas leges fieri
velabant creabant, nequidem non video?
De persecutione Christiana tamen omnes
historiae Eusebiana scriptores ita tra-
dunt, ut omnibus conviciis Romanos in-
sultantur, falsa et vera simul commiscen-
tes. Non mirum est; ita enim vehe-
mentia persecutionis nonnullorum animi
perturbati erant, ut tempore Cypriani
essent, qui propinquum mundi finem
crederent (S. Cypri. Epist. 22. ad l.). Verum
si hanc historiam fidem anxie queramus,
ne I. Christiani Romani, ne deus Imperator
tam leviter apparebit, ne tantus nume-
rus martyrum quam vulgo a deo
crucis eorum perhibetur, ut idem Dod-
well diff. XI. ostendit. Sed ita natura
homines com parati sunt, ut nec in odio
nec amore ubique se fiant. Odisse
vero plurimos qui ambitione de tem-
porum suorum felicitate duli vigilan-
tissimos se in administranda re publica

exhibuerunt, et nostra descriptio videri
Imperatorum optimi dicit, et rerum
gestarum monumenta lesas superant.
Despot, ut de morte Dei, differamus.

Isti viri, tot, tantis que dolibus animi
quodlibet, cum

causam indicat Gregorius Nifens in vita Gregorij
 Thaurmarugi ait enim: omnes -- in omni loco
 in christi nomine sempla erigebant et orate, sicut
 prodidissent in admirabilem rem in

¶ Bonarum XII. 19. ^{Non enim} de valens et deis, quibus ^{non} non raperebunt? Hoc enim non
nec rei publicae statum redire conantibus ^{habet} de-
bent ^{et} vitam privatam ejus illeperat

ἡμεῖς ἀλλήλους ἐν θεομαχίᾳ παρεκκλησίουμεντες διω-
 κόμεν ὑπὸ τῶν χειρῶν νόμων ἀποδοῦναι
 ἡμῶν βοήθειαν ἐν ἀρετῇ. 49. ἡμεῖς ἡμῶν ἐν χριστιανῶν

malis quinquages enumeraverat, dixit, La-
melli deus excerpere debeam, quorum
et vita et mors valeant comparanda
esse. //

que armis luctatur, armis amicit.

vero de corpore ~~figendo~~ ^{hinc} tempore ~~dic~~
 eligendo, ea fore dici possunt, quae de
 Pompeio ~~hinc~~ ^{hinc} ipsum conantur Paulus
 (Annal. 2. 28) confut. ~~¶~~ [¶] ~~hinc~~ enim ma-
 gistratu opus erat, cum iam ille tem-
 pore (Livius in praef.) eo perventum esset,
 ut neque iuria hominum, neque reme-
 dia illis adhibenda fieri possent? Nam
 et uide Gibbon (chap. 10. l. v.) obser-
 vavit ~~quod~~ ^{quod} ~~hinc~~ ^{hinc} ~~hinc~~ ^{hinc}
 barbaros Imperii fines infestantes
~~superior~~ ^{superior} ~~quam~~ ^{quam} cupiditates
 suas vincere. ~~facilis~~ ^{facilis} ~~Romanis~~ ^{Romanis} erat.
~~Semper~~ ^{Semper} ~~ad~~ ^{ad} ~~ad~~ ^{ad} ~~ad~~ ^{ad}
 adeo enim mores Romanorum deprava-
 ti erant, ut cum Theodosius Deum ini-
 talis confessionem dignitatem infideli-
 re vellet, maximam hoc ordo amphip-
 pium repperit. (Symonius lib. IV. v.)

[illegible]

Victor Scholli "annus plenebie quinque egere."
Victor aliter, "Philippus in p'sent annos quin-
que;" namque p'ntes menses aliquot quibus illi omi-
ssis videntur, quibus Julia p'ntis et Marcius et
Deus sumpta p'ntis p'ntis in p'nt
menses, et si Lenaxa credimus, cui fidei numi
laiciunt, p'ntes Marcius et Hippilius occupa-
runt. Romanis Hispanis p'ntisibus usquequaque
conferunt in p'ntis numismatum; quibus
annos Libunilii p'ntisibus cum Aspalatibus
Imperatoris referunt, et cum Lepis ita con-
curunt, ut clare definant in Aspalati Amili-
ani et Aquilini, et quingens integros imperii
annos complectantur, sed eum autem tantum mo-
do alligant. Nam in p'ntisibus plurima, Symp-
licis, et ubi et TR. P. clare p'ntant annum
254. P'ntis et Amiliano Coss. quo Philippus Im-
perator, sed nondum Cossul fuit, nisi designatus.
Ad quod tempus referri debet Inscriptio Asi-
cana apud Salomonium, Imp. Coss. M. Julius Phi-
lippus. Invictus Rex Felix Aug. Pont. Max. Trib.
Pot. Coss. Design. TR. P. Coss. ante Marcum Marci-
um anni 245. quo Cossul cum Libiano fuit. TR. P. II.
Coss. ante Marcum anni 247. Coss. secundum et
Philippo juniori Coss. TR. P. IV. Coss. ante M. ante
Marcum anni 248. Coss. tertium, et Philippo
juniori secundum Coss. TR. P. V. Coss. III. post
Marcum ejusdem anni 248. TR. P. VI. Coss. II.
post Marcum anni 249. Amil. et Aquilini
Coss. nec ullius numi p'ntisibus; neque
p'ntis Libunilii p'ntisibus annus ubi
Philippo tribuitur. Item etiam demonstra-
tus ex numis Philippi junioris, qui tertio
Imperii patris sui anno et Augustus et Lina

Uel sanctus est. Unde legimus M. Julium Philippum
P. Cos. anno uicet 247. Et uirgus Th. P. III.
P. III. Cos. II. anno 248. uirgusque Th. P. III.
Cos. II. anno 249. Amiliano et Aquilino
Cos. neque ullum eorum nomen persequimur.

S. VII. Eusebius quidem cum in Chronico tum
in Hieronymo, septem annos imperio Philippi
scribit, quem secuti sunt Graeci, et post ver-
sionem Hieronymi, etiam Latini Christiani.
Sed error erat manifestus, neque in despecta-
tione Lydras molliendus; quod Eusebius
intelligendus esset de septem Consulibus or-
dinariis quos Philippi imperium addidisset.
Imperium enim eius non septem sed sex
tantum consulatus addidit, ut ostendimus. Th. P. III.
Analista, qui ex Pentabulo Eusebii et se-
quentium septem annos imperio scribit, et
proinde octo Consulatus enumerat, quos eius
imperium addidisse putat, ex ipsis Consulibus
seorsim adiicit, erroris clare convincitur. Non enim
tantum per totum Consulatum Amiliani et
Aquilini imperasse Philippum docet, cum illis
Cos. imperare coepisse dicimus iam ostende-
rimus, sed etiam per totum Consulatum deum
et Graeci Philippi imperio putatos esse
ostendit; cum in uerbo Iustinianus superius
de Imperatoribus scripta, quae a deo Au-
gusto illis Cos. data sunt, et Fabianus ipse
Cos. passus est, sit testis uelutissimi Cata-
logi auctoris qui non sub Philippi, sed sub
deum passus est. Et postea anno sequenti

duobus deus Coss. Philippus venisse tradit;
cum eo Cornelium deus ambros perisse con-
stat, et Cornelium ordinatum esse indicat
Dion autem Catalagi, qui, non nisi biennio
postquam deus imperare coepit, Thome
episcopus fuit, ut ex Cypriano notum certe colligi-
tur. Quapropter omni genere Chronographis,
omnibusque Historis fides, non duobus deus, sed
Domitiano et Aquilino Coss. A.D. 249. omnes
esse Philippus et deum imperare coepisse
habetur expressum. Quinimo inanis est conje-
ctura Spondani, invidiosae et odio Christiani
nominis septimum Philippi annum impe-
rii annum obscurum saltem remanisse; cum
resera non tam obscurus quam nullus fue-
rit.

Pauli Gentilii Cypriani Opera edidit
Oxoniensis episcopus. Auctores Annales Cy-
priani per Joannem Cyprianum. Pre-
ter ibiq.

Philius Gordianus juvenis (ex Persia), haud longe a Romanis finibus interfectus est fraude Philippi, qui post eum imperavit. Miles ei tumulum vigesimo milliano a C. Cassio quid caprum nunc Romanorum est, Euphrati imminens, edificavit, exsequias Romanis reverit. (Sic et Hesperus Rufus pro verbo reliquias) ff 396.

De fraude Philippi in Gordianum. Strabon. in Geogr. in Gordian III. p. 1. 29.

Philippi duo, filius ac pater, Gordiano occiso, imperium invaserunt: atque, exercitu in columni rediit, ad Italian e Syria profecti sunt. p 397.

Ambo deinde ab exercitu interfecti sunt: senior Philippus Verona, Novus junior. Annis quinque imperaverunt, miles divos laudati sunt. p. 398.

Post hos Severus e Pannonia inferiore, Boudalis natus, imperium suscepit. Bellum civile, quod in Gallia motum fuerat, oppressit. filium suum Caesarem fecit. Romae laevitiam edificavit. Cum biennio ipse et filius ejus imperarent, ultroque in barbaris interfecti sunt, et miles divos relati. p 399.

Cum biennio Severus victor, sed fello: nam ad summum regnavit annum unum, menses 11. et sub eis imperium invaserunt C. Valens, Hostilianus, Illus, Lelius, et Lilius Valens Licinianus. Nisi Julius Valens idem sit qui C. Valens. Haec Haeccamp. Ex Eutrop. 11. 5.

De Gallo pavidore Severi Glarianus, cum Ptolemaeus foedus ignominiosum fecisse dicitur, ita, ut etiam tributum eis solueret, quod sub imperatoribus nemo ante eum fecerat.

In hispania Augusta nulla mentio de Severi, et causam alii de Severi haec plen-
tiam hanc ill. Casaubonus (in Comment ad script hist. Arg. Tomo II. p. 166.) esse putat.
Sufficiens licet, quia Philipporum res, et coelestium qui in hac collectione silentur, Severorum
rebus erant permixtae, quos huius foedissimos ecclesiae Dei quondam est expecta; congo-
lendam aucti corporis pietatis Christianae fervore in pulsem, in Severorum odium,
propterea principes aliquot, minime profertem et pauci memorabiles, silentis
transmittere, potius quam vel Capitolinum, vel Spartanum, vel Lampyrium aut

quoniam alium deservirent, qui omnes istos minorum gentium imperatores, uno
serio fuerat complexus: sermo dubitabat finitum et coactum factum esse, ut in
tantis horis temporum diocletiani ignorantibus reseraretur: amissis omnibus
historiis, qui principis illius pessimi quidem, sed tamen maximi, gesta ab-
eunt narraverant.

Deum Augustus verum puerum Philippum, Nomen iuniorum. Perit tamen
diocletiani Imperium autem, nepos quam puerus: Φιλίππος ὁ Ἰαννῆς (ipse senior
Philippus) πολλὰς βορρῶν πολέμους εὐτυχῶς ἔπλεσεν. καὶ ὡς πολεμῶν τοῖς
Ἰνδοῖς, ἐλευθέρωσεν ὁ ἴππος αὐτοῦ. καὶ βορρῶν αὐτοῦ μεγάλους ἐποίησε.
καὶ ἑλθὼν ἐν τῇ Ἰωνίᾳ ἐκ τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ (vel ἀδελφῆς) τελευτᾷ, ὡς
ἔστιν μὲν. *Capitulum. p. 169.*

Chronicon Alexandrinum
Deum diocletiani Imperium expeditione contra Francos nepos ubi locorum? ἐν Ἀφρῶν
fuerant puerus, aliter quam Rufinus et ceteri. quod de u apud Georgium Mona-
chum ex historia Alexandriae legitur hoc: Σχόλια περὶ αὐτοῦ ὅτι ἀπεθνήκει
τοῖς τοῖς ἑσπέρων ποταμῶν ἐπὶ Ἀσίας πλείους τῶν Ἰνδοῦν ἐπὶ αὐτοῦ καταστρέφοντο.
ἔτοι τὰς Μοῦσας φεύγοντες ἐς Νίκην ποιεῖτον. Ἀέλιος δ' ἐπὶ αὐτῶν αὐτοῖς, ὡς
Ἀέλιος ἴσως, καὶ τριβορίας κτείνας ἐλάττωσεν κατὰ τὴν μάχην, ὡς καὶ τὴν
Φιλίππου ποδὶν ἀπολέσας, ἀφῆκεν ὅτι αὐτῶν, καὶ πολλὰς ἀνδραγαθίας. ἐπὶ αὐτοῖς
δὲ Σχόλια ἐπὶ τὰ βέλτερά ὅτι αὐτοῦ Ἀέλιος ἐπὶ αὐτοῖς ἀνδραγαθίας, ἐν Ἀφρῶν τῷ
ἀπεθνήκει φέρων ἐν αὐτοῖς ὅν τῷ παιδί. *idem p. ead. Dexterus equalis Gallo
fuit.*

De Valeriano qui sub deo imperante, ubi puerus f. Tabell. Pollio in Valeriano
patre et filio, et Salmasius ad h. l. Augustum gessit, cuius ultimum et longum inter
vallo repetitum exemplum. nam oranti Theodosio eam revocare repugnavit ordo
amplissimus magistrum reppens. Quae de et Symachus lib. IV. f.

ὁ αὐτός Ἀέλιος Ἰαννῆς ὡς φησὶν αὐ. de deo crudelitate. Chronicon Alexandr. p. 699.
Multi Christiani hac persecutione in facie lebantur. *ibid*

Hic caissimus (notum) fuit: et qui a nobis etiam inter optimos principes adnumerari
posset, si in avariam a Christiana pietate abstinentia: in quibus plus nimis Philippi

etiam odio levit, Labiano et in Cornelio pontificibus Romanis mortuus appellatus.
vixit tamen annos 50. imperaverunt uterque biennium.

Joannes Baptista Egnatius venerabilis, in Dei

— Cui (Gordiano juveni) successit Philippus; qui regnavit ann. VI. qui mox Philippum
filium suum consortem regni fecit.

Cassius in Lapis Gordiani (juvenis)

— His successit Deius; qui regnavit an. 1. mensib. 3. [quantum ad consulatum au-
tem, annum unum]

Idem in Lapis Philippus.

— His (Deius) successit Gallus cum Volusiano filius; qui regnaverunt ann. II. et
mensib. IIII. [quantum ad consulatum autem, annis tantum duobus]

Idem in Lapis Deius

De expedit. Philippi contra Caros Viter, etc.
De ingenio Deii Apollinis in Card. etc.
De fides Deii Goltz, Zuercher. 1600.

De scriptis qui videntur de fide Deii
Philippus, etc. in i. fide Deii
XIII. Tom. p. 573.

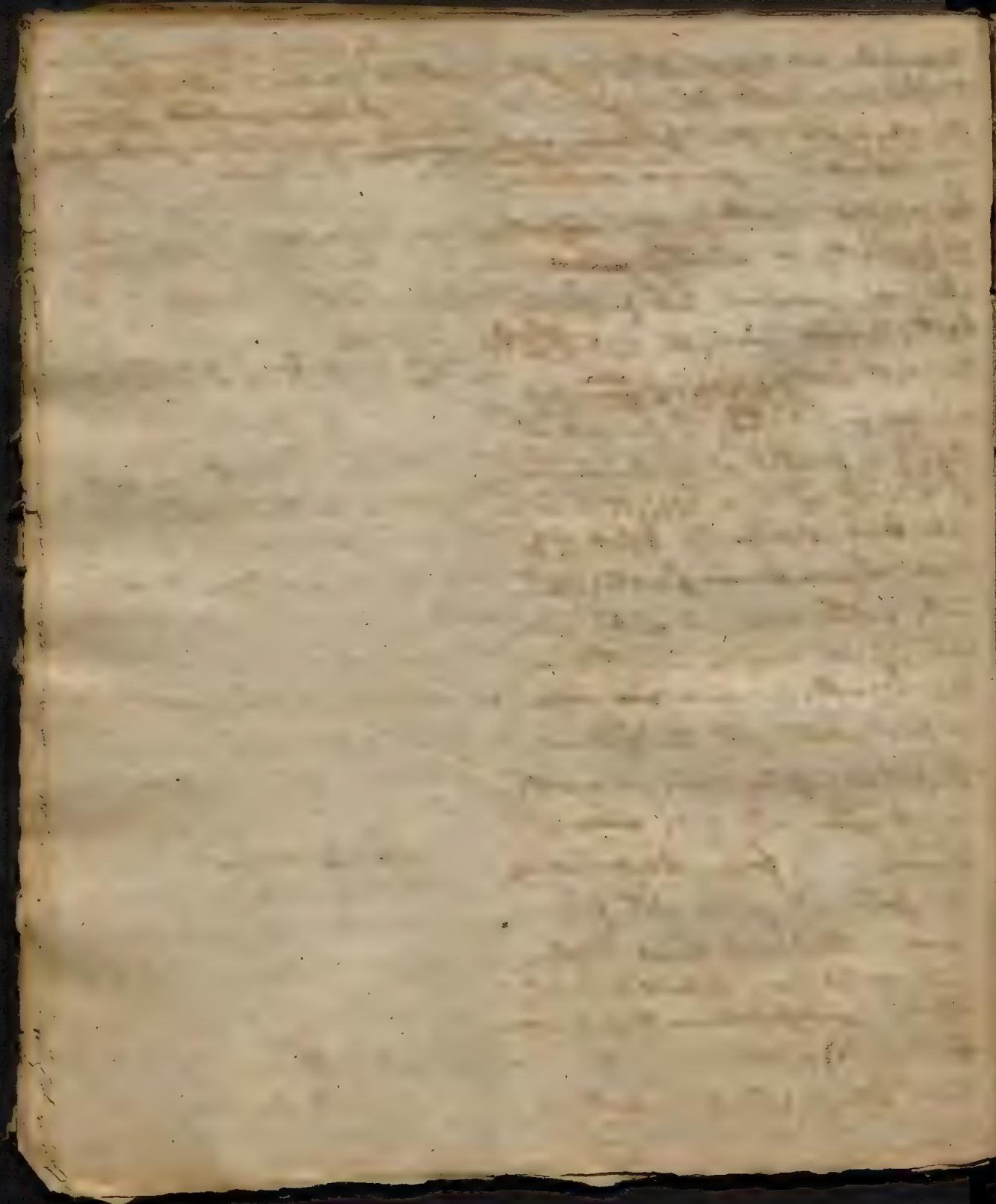
Deius fides fide Deii
Hansell. etc. etc.
Ant. etc. etc.
XIII. Tom. p. 573.

Deius fides fide Deii

Deius fides fide Deii

Deius fides fide Deii

~~Differencia har de re hystoria vult, idque solum
tempus commemorant, quo in peritum ade-
ptus est; de quo infra ^{sedantes} luculentius agri-
^{mum} opinesces, non tamque ^{sententiam expellendi} roborabimus.~~

De prænominibus imperatoris nostri, diffinitio-
nes differunt, cum alii Caj ~~prænomine~~

ali' Cnei puerorum illi fuiff. sci-
bant. Opinioni pueri, ill. Palenius addit. et

humifmat. Deui (*p. 389.*) *in green fella*
ojenione in bute, *et*, *iam Antoiny*

Pogon (in Annotat. ad Cap. Raronii Anna-
les 7. 1. ad an. Christi 250.) et ill. *Candi-*
nalie Henr. Horvici (in 1444 et 1445).

Epilobium Pyram. cedonum p. 345.) offendunt, molatis nemis, in quibus videntur.

men Caj, cum imagine imperatoris no-
stris adoret. deus opinio ^{hinc} ~~in~~ ^{quod} ~~que~~

probatum prodest, quod idem ^{pro-}nomen
Hospitarius, filius Decii, pro se ferat.

constat ^{etiam} autem inter omnes filios apud
Romanos moris fuisse, ut eodem nomine

quo pater ubi solitus est, filius
quoque interdu. (p. Andre Blaflo-

ureth. de Blafleur Hist. Univ. salz
 burgii — Differentia nam II. p. 16. Laga-
 barie 1794.) d. Camereler De mubata nominum

Eadem Diffensio inter Birus & Fortes de

[illegible]

Leucina Scint Albicollis V.C. *memorata* in
in *indubium* *Onuph.* *Faper.* III. *Patricius* *de*
in *Prov.* *Orallo* *Goth.* III. 22. (*Hesper.*
Prant. *7* 143 ed *Ven.* 1729.)

nomine uxoris Dei est, quæ hinc orta
esse videtur, quod in alijs apocryphorum
ideis ad idem 10. mensis Augusti, Tri-
phonie ejusdem, Christianæ religioni
addictæ, quæ inter sanctas feminas
pessas relata est mentio occurrat, ^{illam} ~~illam~~
uxor Dei ^{ibi nunc, dicitur} ~~fuisse~~ probetur. Ibi enim
fit vita S. Laurentii ~~sancti~~, Deum
pro lubricat^{is} ~~affluentem~~, supplicibus
ultimo multos Christianorum affi-
ci jubentem a demone correptum
fuisse animamque inter cruciatu ex-
halasse. ^{naratur} ~~Quod~~ cum uxor ejus Tryphonis
conspiceret, sua sponte cum filia sua
Gyrella ad presbyterum Christianorum
venit, rogavitque ut se baptizare
vellet. Hinc itaque nonnulli putant
ipse putant Tryphoniam uxorem
Dei fuisse. Sed egregie eos falli idem
Henricus Houssius (h. l. l. cit) et Cl.
Bandrinus in libro, ^{cui} ~~ubi~~ ^{lib. 1. l. 1.} ~~lib. 1. l. 1.~~
Tribulatio Dei nummatis p. 12. osten-
derunt. Nummi enim apud Rhosanum
Mesopotamiæ urbem evulsi, aperte nos
docent Herenniam Thufellam uxorem
Dei fuisse. Quod autem de Tryphonis
Christiani cultui addicti ^{ibi} ~~passim~~ legatur

7. cf. Palenius in Thesaur. numismat. p. 124.
D. 1572. Adolphus Dico in numismat.
Imp. Rom. Edit. 1701. Aug. vind. p. 452.
Barbiam orbiam uxorem Dei fuisse
videtur. ~~sed~~ ^{Construam} ostendit

Meronem Iudem a se creatum tam Deum
 ad reliquerunt. ^{Quod cum opinione} ~~Suspicionem~~ ^{certa} ~~Suspi-~~
 cionem itaque licet ambidivine ~~Dei~~
 id fontem ut imperator ~~Dei~~
 quod ipse ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 veritas ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 videtur, ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 a Philippo ad ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 militem ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 Tota ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 quod ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 cum ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 ad Philippum ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 nay. ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 dybetay ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 cum nihil ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 dum ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 aperte ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 Philippus ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 que ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 manifesto ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 statim, cum ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 Deo ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 Frigens ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 atque ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}
 nam cum ~~Dei~~ ^{Dei} ~~Dei~~ ^{Dei}

~~qui itaque licet ambidivus~~ ⁷¹ ~~divian~~
~~id factum ut imperator sacrehe~~ ⁷² ~~commenice~~

~~given up to~~ ~~refusing~~ ~~rather of~~ ~~rather of~~ ~~advent~~ ~~being~~ ~~compulsor~~

~~vide~~ ^{una} ~~una~~ a Philippo ad supponendam

~~το~~ ^{valisianum} ~~καὶ~~ ^{mibolare minus uergetur} ~~καὶ~~ ^{adit} ~~το~~ καὶ εἰσὶν καὶ φιλίπποι

Tavla 2. Hrómuðga yfirlit. Þer öppur
á milli þess og hinna tveggja minnreft. &c.

cum vix adque Imperator creatus

ναυ. ἡ ἐφ' ἧς ἐπιδείκνται τὸ πρῶτον, ἔπο.

cum nihil vetat quin credamus ad per-

dem ~~dem~~ Philippo Dolm ~~in~~ ita
aperte deum p[er]geffe, ut ipse Phi-

lijuz idem ^{pro} suspicabatur. Utrum
que ~~fit~~ est, hoc bene ~~certum~~ atque

manifesto habetur, Philipinum
Actum cum nuntium de Louisa

Scio acupiscit, armis usque patens p[ro]p[ri]o

birque militibus puzze urbem ven
nam cum dicitur puzze urbem ven

et quibus verbis suffragari licet, ^{sedque et Longom. dicitur}
Secundum de cetera rei, iam dum ^{Horatium Illyriam}
certum fuisse, ^{ipse dicitur, quia ob}
id crebas, obprobriat ^{primum imperatoris no-}
~~etiam~~ ^{men accepit.} ~~etiam~~ ^{etiam}
nisi Leli in deici ^{etiam}
~~etiam~~ ^{etiam} et ipsi rosini, qui
milites ab saucione a se motos
liberant, deiciantque ^{etiam}
virescentis quarum, ^{etiam}
suscepit in periculum ^{etiam}
narrat. (l. a.)

Secundum De exita rei, iam tum
certum fuisse, quoniam
id credere

~~glide~~ di raffinatezza le più mo
~~lucido~~ ~~con~~ ~~la~~ ~~compo~~

...mi Deli in Seis et Com
~~XX~~ et ipsi resimi, q
milites p^o caulionez a se moti

fibi, *semper*, *deciandque*
volutis, *queros*, *in*, *peratypem*
lus, *curandum*, *in*, *caum*

~~giff~~ flüchtig gläubig coegit
narrat. (l.v.)

...

et,

100

2-1

folle et Pompon. Leluz
Hoxenium Illyriam
mire dilexit, quia ab eo
primum Imperatoris no-
men accepit.

qui ~~bonum~~, ~~est~~ et ~~optimus~~ (p. 20)
refert non tam validum exercitum
haberet, penes cum militibus pu-
gnaus, adversarium suum erat.

Nuncio de hisce rebus Romam adlato, Ve-
lius summa Senatus favore, Augustus
appellatus est. ~~Deus~~ ^{Hic} lamen Pompeius
lecto antea, priusquam in urbem
rediret, ad opprimendos civiles in Gallia

bellum, ^(a) a Pacatiano Tyranno, qui
se Imperatorem et Augustum nominaverat
censituros, in Galliam profectus est. Quod
ex consilio fuisse videtur, ut et ipse
in imperio se durum redderet, et
semper occasionem habere videretur
animus ~~ferendum~~ ~~perferendum~~ ^{quo animo} ~~ferendum~~ ^{erga se} ~~ferendum~~
esset. Nam prius Gallia excessit, donec
Pacatiani opprimeret, Sena-
tusque offenderet, dignum se esse ut
universo orbi terrarum imperaret.

~~De bello~~ ~~in Gallia~~ ~~a Pacatiano~~
~~moto, et de ipso Pacatiano~~ ~~duce, nullum~~
~~esse bellum nisi in armis~~ ~~de bello~~
hic in Gallia a Pacatiano moto
nullus Hispanorum clare differt, ^(b)
nam lamen essent nunci essent
lamen nunci, quos Pacatianus tyrannus

(a) Pompeius. Latus.

(b) mentionem facit Pompeius. Latus in Seno et
Latusius 11. 5.

alii scriptores, unde aliquid ~~one~~
huius rei gravissimè accessum
occedere posse speres, ~~et~~ ^{iam} ~~unquam~~
diariorum orationes usi sint, ut nihil
huc de re, vel saltem paucum, nisi
in notitiis invenias. Cujus rei causam
querere ill. Casaubonus refert, huius
verbi refert? Pippiani licet,
quique Philipporum res, et celebrum
qui in hac collectione (scriptorum
historiae Augustae putat) silentes,
Scribunt rebus erant permixti, quique
hostes gravissimos ecclesiae Dei quon-
dam est experta, compilationem huius
operis pietatis Christianae fervore
impulsam, in decem annis, praecipue
principes aliquot, minutos praefectos
et parum memorabiles, silentio trans-
mittere voluit, quam vel Capitolinum,
vel Sordianum, vel Lampinam
aut quendam alium deserviret, qui
omnes ipsos minorum gentium im-
peratores, uno libro fuerat comple-
xus: Hanc dubitat similem ob causam
factum esse, ut in tanta ho-
die temporum viceludiani et igno-
ratione versetur: amissis omnibus
historiis, qui principis illius possimis

qui comment ad Script. Hist. Aug. T. II. p. 66.

fatiscerent. Quod quid gravius mo-
menti esse videtur, ~~multumque~~
~~lucis~~ plurimumque ad enucleandum
et ingenium et mores Imperatoris
noti faciat, omittere non possumus
quoniam paucis hoc de re ^{monemus} ~~monemus~~
Dei ~~Dei~~ refert, Deum: cum
sufficiant ~~has~~ ~~quatuor~~

has minus ~~penumquam~~ se in observandas
patris religionis Deum profuerat, in admi-
nistranda re publica prebuit. Cum enim
~~Caesaris~~ ~~lata~~ ~~(in~~ ~~Dei)~~ ~~ante~~ ~~magnum~~
nem imperii contemplantur P. Cornelium
Licinium Valerianum qui postea im-
peravit, exercitui ~~profuit~~ ^{profuit} virum militarem
et bonis moribus nitulum, cum sexage-
simam sexum agentem annum. ^{Memo-} ~~Palma~~
~~et~~ ~~compunctis~~ ~~plenitudine~~ ~~sua~~ ~~preda-
^{documenta} ~~penam~~ Penam dedisset, ~~antiqua~~
omniaque ad nutum, ut antecessores
se faciebant, gubernare ^{posset} ~~posset~~ ^{idcirco}
non omisit ~~quo~~ ~~minus~~ ^{ut} ~~domina~~ ^{qua}
~~opera~~ ~~in~~ ~~uniqua~~ ~~saltem~~ ~~redita~~ ~~restituenda~~
~~sed~~ ~~se~~ ~~prohibita~~ ~~antiqua~~ ~~jura~~ ~~re-
~~peret~~ ^{Dei} ^{exim} ^{penam} ~~flagit~~ ~~penam~~ ~~conspem~~ ~~eligen-~~
~~di~~ ~~potestatem~~ ~~restituere~~, ~~in~~ ~~quinque~~
~~relationis~~ ~~et~~ ~~proconsulare~~ ~~in~~ ~~perium~~,
unde Augusti omnes pro consulibus:
nec non et in Hispaniis potestatis,
quod Augustus primus sibi perpetuo
vindicare, arbitrio senatus populi~~~~

ἰσχυρὰς Σαρκασμοὺς. ὁμοίως δὲ ἀπὸ τῆς ἐξῆς
ἀπορίας ἤγαγεν ἐκείνη τὸ ποῦ δὲ, καὶ ποῦ δὲ
ἡγενομένη, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπο-
ρίας ἀμφοτέρωθεν διὰ τῆς τοῦ δὲ, καὶ Βασιλέως
ἰσχυρὰς. ~~καὶ~~ — — Minor fabulaturum
cum hoc scribebat in mentem non venisse
pro Σαρκασμοῖς Christians ponere, ut eo
crudeliter Deum adparet.

† Zonar. XII. 20.

7 Fine *Elythia* (in Crab. Coult. ad *P. lectum*
cap. 24.) in agro *Elythia* mordax occu-
passe fertur; et Eutropus p. 14. 5. 35

Et computandis Imperio Germani
annis

Carpos in ha Lactaria loco,
Francos in Chronico Popchalis, Go-
tes p[er] eobles apud Gorninsem
et Sythios apud Isimium, ex-
dem esse ostendit V. C. Dru-
cangius in Notis p. 574. ad
supradictum Chronica Popchalis
locom. Loinard p. 261. p. Rei-
marus ad Ironem lib. 67. p. 1106.

Si autem de causa varietatis huius
quorundam illam esse invenies quod
novelli scriptorum
F. D. Tzschucke ad Eutrop. IX. 3.

I T_2 /chambre ad Entrep. IX. 4.

7. *Chromola Lutea* p 127. et *Chromola*
1807. *Chromola* p 209. et *Chromola*
p 204. (H. B. K.)

(Chronologia Græcana) Prioris duos sequentes
est Bawinus (in Annal. Euseb. ad an. chr.
252. 97.) in Eutropius adscipulari vide-
tur (~~p. 108. d. 1. 1. 1.~~). Eadem conspectus
in Chronologia Græcana est. Proter Pompe-
niam enim duobus annis imperium Roma-
~~norum post nos dixit fuit jugurta~~
~~tum est~~ Sciam cognasse volutum Victorum
utrumque quorum alter per vim amicum
interfecit diffidit, cum interfecto alio non
neque deior imperiale. Neque cum his
Choniou Samasi conculcit; Captores enim
aliquanto veteris imperii Scia assignasse
terminos videri potest, dum pariter quo-
tum filio vero quintum pendens consula-
tum fuisse. Orosius denique 1007. ab Urbe
C. in defectum esse Sciam notat, et ab anno
U.C. 1004. in peraspe cum contendit. Ex Chronionum
his tantisque ~~etronibus~~ ^{altera rationibus} ~~chrononibus~~ nullo modo
esperire nos possumus, nisi accurate annos
imperiū Philippini et Sciani ~~animadverta-~~
~~mus~~. compulaverimus; prioris enim Chronologia
in ipsum ordinem educta tantum est annus
In primis verba unanimes et Eusebiū observanda
sunt quoniam alter quingenta vel sex annis Phi-
lippon regisse censenda, alter non septem annis
Eusebium imperatores hunc in peraspe sunt. Se-
cundum Petavii (Dissert. 11. success. 39.) accur-
atissimam computationem a. U. C. 997. a. Chr. 244.
off. Romae creati sunt Peregrinus et Tullius

7 Synellus ab. anno 244. p. chr. Quin nysse
inibit $\frac{1}{2}$ (p. 289. Hjh. Dyr.) Glycos 1109.
(Hjh. Dyr.) duobus annis nysse int.

~~anno enim et~~
~~difficultatibus enim~~

7. Eusebii Cesar. Chronicon, ~~anno anno et libro~~
~~mensibus et diebus et noctibus continetur~~ f. 178.
 et ~~Indagationis~~ ~~et~~ ~~computationis~~ ~~scripte~~
 in imperium illius promissa f. 178. ed
 vult. 1604.

* Imperii huius annus
determinare.

¶ ut a nobis demonstraretur, ^{an} quin-
que antea, an septem denique ^{an} ~~an~~
Philippus Imperator Romanus moderatus
Sacerdos legum a Philippo
latarum fuisse inficiamus, im-
perium Romanum ~~post~~ mens
Martii Peregino et Anniano

Emilianus, quod etiam ² lex C. de Collat. ^{ad Exhib} ^{sup.}
 peditat; ~~que cum III. Kal. Maii data est~~
 Gordiano Augusto tunc imperante, ^{an} et in
 subscriptione ~~legis~~ ^{legis}, se Philippus iam impe-
 rator et Augustus vocatur, cum vero ibi II. Idus
 Martias subscribatur, et alia lex (io. C. Transact.)
 iuribus occurrat quae prius Valens. Apriles data
 est, sua sponte fuit, hoc tempore Philippum
 imperatorem et Augustum designatum fuisse.
 Nec obstat subscriptio legis C. C. de Collat.
 Cum e vitae Gordiani scriptoribus clare adpa-
 reat, viro Gordiano iam ~~paulo~~ Philippum
 participem imperii cum Gordiano fuisse.

Successit autem Philippo ^{etiam} Severus anno Chr. 249. ⁷
 15. Kal. ⁷ I. licet hic 15. Kal. Julias (sive
 18. die Junii) imperasset, ut ex subscriptione
 l. 1. C. de Revocand. Sent. III. 56. patet.
 Severi enim nomen iam in l. 2. de heredit.
 Act. occurrat Kal. Nov. iussu Coss. data,
 sive die 19. Oct. Severus itaque imperium
 adeptus est intra dies 17. Junii et 19. Octo-
 bris.

Imperare cepit anno Chr. 251. quo Coss. III.
 processit, Collegas filio suo Severo Eluspo.
 Anno enim sequenti 252. Trebonianus Gallus
 amborum successor, in Tapis iam tunc Augustus

appellatus successit

Quoniam vero tempore deum obierint, colligi potest ex Trebellio Pollione in Valeriano, ubi narratur deum duobus locis. 25. Christi, VI. Cal. Novembr. die (sive 27. Oct.) Valerianum profectum ubi a deo et imperii confortem, tunc vero absentem (cum in provinciis pro eam deo ageret) censores a lego-Senatu factum esse. Unde liquet, delatos Senatus per deum absentes eligendi censoris potestate, Valerianum et ipsum absentem, censorem fuisse electum Rome die 27. Octobris. Agebat Valerianus in limite Moesiae cum deo, qui ibi ante finem ipsius anni occisi sunt. Remus mensens circiter unum, tum renuncians in Moesiam ipsi S. Ch. tum deinde committendo publico in quo uterque deus ceciderit, deum sub finem Novembrii occisi sunt.

religionem que reges cum pollicentibus
Romano, reges impudenter patitur con-
veniebant, cum unum eorum coloniam
regis Imperatoribus sacrificare sole-
^{sunt} muerant. Nimirum itaque quid ob hanc
causam iurisi Romani essent. Et
erat alia huius rei causa, ut Sordif.
Bodvella in differt Cypr. ostendit. Placido
enim hominum Naturae ad libidine[m] pura et
non exalta, et tunc exaltat id est periturus
Epistola S. Cyrilli: qui nondece ait nonnullos
qui dei templa et post confessionem sanctifica-
ta et illustrata prius membra turpi et infami
conubitu suo maculant, cubilibus cum feminis
promiscua iungentes, quando etsi stuprum conscien-
tiae eorum desit, hoc ipsum grande crimen est,
quod illorum scandalo in aliorum animas peccan-
la nascantur (Ep. VII) ^{XIII. ex Joan. Cepherij. Anno 1697} Nec est quod de horribilitate
et appellatione cum feminis tum viris memorans
cum a Sordif. Bodvella differt Cypricam M. id
clausisse explanatum sit; id ^(commemorandum est) solum ~~memorandum~~
~~est, sed causam fuisse etiam~~ et claudensinas pudalicias ~~clausissimis a Romanis per-~~
~~sequerentur;~~ et resquebantur eo magis, quo dili-
gentius in administranda re publica imperatores
~~ut proprijs proximis~~ ^{hisce imperatoribus}
erant. Hec persecutio Christiana omnes ~~fideles~~ ^{persecuto-}
~~res et blasphemos. Item sunt;~~ ita enim vehementer
persecutionis nonnullorum animi perturbati erant ut
tempore Cyranici esse, qui propinquum videbant mundi
^{venerit} finem ~~etiam~~ ^{etiam} maiorem imbatorem Antichristi
appellarent (Lucianus ad Celerinum Ep. inter Cyranici-
cas XXII.) Verum si nota Imperianica fides
anxi queramus nec tam ferus sed appar

7 et audiebatur ^{affinis} pontificum Romanorum
querela in omnibus provinciis pro ob no-
vam superflui non deserta templa deu-
num ^{Seuque autem per forum} facere. Palatinus l. v. p. 89. J. G. Hoffm.

1 Terrell. apobiz. 23. 28. (Comment. in Epist.
Nepos non unus erat, quod Roma-
ni in Hispanos criminabantur, sed
erat alia, eaque gravior causa, cur eos persequerentur.
Quid pulch, ex amicum pappi S. Appria-
ni querebatur.

2. p. Giphot. 11. Lectiones literas has, poterat caussare,
 me, quas per laurum trahem notum mihi
 fili: popularis et deprecans, ut ubi scribamur
 qui nobis de us virginibus dicatur, quod cum in
 stata sua esset, + uirum autem pueriles len-
 ore dederunt, dedecus fuit pylos in eo-
 dem loco pueriles manifeste cum mulieribus
 — — Nec aliquis potest se hoc exultatione
 defendi, igitur in pueri et pueri populi: an virgo
 et cum et manus obsecrari facere pallant.
 Et si in corrupta inuenta pueri virgo ea parte
 sui qua mulier potest esse: uincit tamen ex alio
 uirginis parte percussio, que uolant potest, #

*I fieri potuiffe, ut Chriftiani
in peregrinibus quæ memoriam
meam deprehenderantur, et h. p.*

¶ Qui ~~autem~~ ^{adventu} mali ~~conspiciunt~~ ^{conspiciunt}, si christia-
nos a nocturnis coenaculis, quas leges
sibi ~~rescribunt~~ ^{rescribunt} venerant arcant, equi-
dem non vix.

~~I ut in diebus suis non volum~~
~~et faciam in religionibus suis~~
~~pinguere se. Si faciam in diebus~~
omnis concitatus Remanez in pedem
vobis; non videmus.

bit, nec tantus numerus martyrum, quam
vulgo a deo cruciati ~~perhibentur~~, ut idem
laudat Dodwellus Differt XI. ostendit. Nec obli-
visit inexplicabili odio a scriptoribus ecclesi-
asticis persequatur imperator ^{supersens}, cum id
commune omnibus ~~et~~ imperatoribus evenisset,
ut qui pro bono rei publicae in Chris-
tianis periclitandum esse crederant, ambitione
de temporum suorum felicitate ducti ^{et} inter
proximos haberentur. Per ita natura ~~omnium~~
homines comparati sunt, ut nec in odio
nec in amore vivere sepe fiant; ~~sed~~ ^{sed}
plurimos odisse vero plurimos, qui pro ~~publica~~
~~rei publicae~~ ambitione de temporum suorum
felicitate ducti, ~~maxime~~ ^{maxime} ~~inter~~ ^{inter} ~~proximos~~
sepe in administranda re publica
~~se exhibebant~~, et ~~vita sua~~ ^{vita sua} ~~pro~~ ^{pro} ~~re~~ ^{re} ~~publica~~
videre Imperatoris ~~et~~ ^{et} ~~optimi~~ ^{optimi} ~~dicti~~,
et ~~super~~ ^{super} ~~rerum~~ ^{rerum} ~~opparum~~ ^{opparum} ~~monumenta~~ ^{monumenta} ~~super~~
superant.

Colligit Christianorum heredes imperii non poterant, ut
Origenes et alii docent, ne discederent. Cujus
ad Codicem VI. 24.

Subscriptio legum a Philippo imperatore
lataarum. Si recte inspicimus, ~~facta~~ appa-
ret anno 998. H. C. sive 244. a. Chr. Peregr-
no et Fulvio Coss. imperium Romanum a
Philippo occupatum fuisse, facile apparebit.
Exstant enim enim l. 10. C. de Transact. (l. 7.)
a Philippo Und. kalend. April. Peregrinus et Amil.
Coss. et l. 8. C. de Relig. et sumpt. funer. (l. 44.)
XVI. kal. Jul. ~~Peregrinus et Amil.~~ unde pa-
tet his Coss. Imperio iam Philippum potitum
fuisse. Per obstat quod l. 6. C. de Collat.
(l. 20) VII. kal. Maij ~~data~~ ^{Gordiano} ~~data~~ ^{data}
cum notum sit Philippum una cum Gor-
diano imperasse ut et l. 4. C. de Crimine
pell. (l. 34.) VI. Id. Maij. Peregrinus et Ami-
lius Coss. ~~data~~ ^{data} ~~data~~ ^{data} ~~data~~ ^{data}
a Philippo data est l. 6. C. de Crimine
Exilata heredit. (l. 34.) ~~Amil.~~ ^{Fulvio} et Agui-
lino Coss. data, et aliam l. 1. C. de Rev-
candis donat. (l. 86.) ~~idem~~ ^{idem} ~~idem~~ ^{idem}
~~qua data ad corrigendum notatur,~~
his Coss. sive 244. a. Chr. ^{adversus} Philippum im-
perasse. q. d. Melandus in Fastis Consularib. p. 210. (p. l.)

ultra progredimur, et quoniam prima lex
~~composita~~ ^{data} ~~data~~ ^{data} ~~data~~ ^{data}
nux. l. 2. de heredit. act. (l. 14.) ~~Amil.~~
et Aguil. Coss. XIV. kal. Nov. data, apparet.
Unde patet, hoc anno Scivum imperio
potitum fuisse. ^{Id} necesse est prius iam a con-
sulem designatum fuisse, mox atque Philippum

et fastos consulares.

in nomine Chronicorum Scriptores
variant, v. Fasti Cons. ed.
Hadriani Melandi Trajalti
Barbaros. 1715. p. 202.
Eisdem Coss. data

ex ordine vid. Pag. Lin-
ia ad h. ann. in Ordine
An. Baron.
priusquam antecessorem suum videret
privasset
q. d. Capitolini, in Gord. III. cap.
29.

ultima est, quas Philippus
Imperator videt. Unde patet
vires est

quoniam
prius integra nomina Jul.
Amilianus et Vellius Agui-
linus vel Fulvius Amil. q.
hominum Imperator. Rom. ed.
Exami. Mediol. 1720. p. 347. 392.
Idem Rague anno 1720. p. 347. 392.
fallunt ~~data~~ ^{data} ~~data ^{data} ~~data ^{data}
de Caesarib. v. 29. qui 250. in perim
obsepum esse hinc vult.~~~~

Anno ab Urbe condita 1004. Deius civilis belli insensit et repressi, occisus
Philippis, quinque et viginti ab Augusto invasit imperium, tenuitque
annis tribus. Item continuus, in quo se etiam ob hoc Philippus intese-
esse docuit, ad ressequendos interficiendosque Christianos, perdidit populi
votum, peralios dissepit edicta, plurimisque sanctorum ad coronas Chi-
risti de suis cruciatibus misit. Itemque filium suum Casperum legit, cum
quo simul continuus in medio barbarorum suum interfecit esse. Anno
ab Urbe condita 1007. Gallis Hostilianus sextus et viginti ab Augusto
regnum adeptus, vix duobus annis cum Volusiano filio obviavit. Exor-
tus nullis violatis animis Christiani, et usquequo ad profligandos
Eclesias edicta Deum curaverunt, calumias incredibilis multorum (Cyprianus
de Mortal.) passus extenditur: nulla fere provincia Romana, nulla civi-
tas, nulla domus fuit, que non illa generali persequenda correpta atque
vacuata sit. *Handf* — — —

Αλλὰ καὶ Φίλιππος ἐπεὶν ἐπὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν, διὰ δὲ χεῖρας Ἀέλιου, ὅς
δὲ τὸ πρὸς Φίλιππον ἔθηκεν, διωκτὴν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν
ἐγένετο. *Euseb. Hist. eccl. VII. 22.*

Ἀέλιος ὅς ὅλοι ἐπεκράτουν δούον ἐπὶν χεῖρας, αὐτὸς τὴν ἑα
τοῖς παιδὶ καθ' ἑαυτὸν, Ἰάλλος διὰ δὲ χεῖρας — — — Ἰάλλ' ὅς Ἰάλλος
ἐπὶν τὸ Ἀέλιος κακόν, ὅς πρὸς ἐπὶν τὴν πρὸς ἐπὶν ἐπὶν ἑαυτὸν, ἀλλὰ
πρὸς τὸν αὐτὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἐπὶν τὸν ἐπὶν τὸν ἐπὶν —
idem VII. 1.

Deum in agro Pybellio mortem occubuisse, narrant in oratione Casper. *idem*
ad Sanctum *idem*, cap. 24.

Etiā Chriftiani Jchoz, veterum Sanctorū iudices, adverſarij ſuos
experi ſunt, neque aliē in juſſe contra Chriſtianos ſuorum peritorum
diſputat. quos memorat Conſtantinus juſſit. Divin. L. V. c. 11. Quin
neq̃ alia, opinor, cauſa fuit, quod ſecunda illa Jchoz. neſis, quē
Alexandri Loci dco celebratur, max ſb. Cyprianus Magiſter et
Principes, tantum non examerit, quam quod mentalis ſanis
non continuo etiā Jchoz. animi mutarentur — — — Quam
autem antea Chriſtiſmum, qui tantum Religionem defendebant,
uſulū non tantum intereſſent, ſed et præeſſent, ſunt im-
traſſit Edicta et Reſcripta, quibus obſtam iſetis novis ſectis,
ſi quid ex his Reſcriptis de Heremiti opent. Domitius libro VII.
de Off. Proconſ. Reſcripta illa colligit, ut Conſtantinus. V. 11. l. c. nam
ibi omnino legendum eſſe libro VII. et de Domitio Alpiano, id
quod ibi dixit, eſſe intelligendum.

Cyprianus. Epiphanius. Vari arg. Lugd. B. 1714.
p. 241.

Hor odium (contra illos qui peregrinam religionem proficebant)
ex Aegypto Judei deportant in Syriam. de Judeis Tert. Heſt.
V. 6. adverſus omnes alios hoſtile odium, Chriſtiani partim a Judeis or-
di, etiam in hiſce ſibi nimium indulget, contra diſſentientes ad iſtam
ſectam et eam rabieſci polius, quam religioſi. p. 243.

Lactantius opinio de eam injurias, dūz aut eſſe. ibid

Romani variis gentibus, intra Imperii ſui fines, permiſſa mores et
ritus ſuos, etiam abſperdiſſimos et turpiſſimos. Reſcript Reſcripta
quod Epiphanius proponit. Luang V. 6. multos ſuo tempore perſos fuiſſe
in Aegypto, Chozia et Galatia, qui Romani. quibus ſubſervant, de in-
ſtis neſtis leges non probabant. et Tertull. apud ex 24. Aegyptius
inquit permiſſa eſt tam vane ſperſitionis perſos, aſibus et be-
ſtis uſurariis, et capite damnantis, qui aliquam huiusmodi deum
ocidunt. p. 244.

Judei pertinaciſſimi in ſervandis ritibus ſuis, cum itaque Adrianus

genitalia mutilari vetuerat, argens continuo bellum ut Spartianus
retulit in adriano c. 15. Repulsi sunt domini mox et rebellavit de-
nus longus Antonini Pii, sed et tunc victi, Capti in Ant. Pii c. 5.
qui tamen ut erat christi princeps circumspicionem eis indulgit
Theodorus l. 11. pr. D. ad L. Cornel. de parric. p. 251.

l. 1. pr. de coll. et leg. christiani et iudeos persequentes Romani, non alia
opinio, et tunc, quam quod Romani, qui nunquam Religionem spe-
rabant a rationibus iuperii, ab illis sibi quam maxime veluerunt.
veluerant autem duplici potissimum de causa: altera, quod christia-
ni non nisi unum Deum persisterent, in reliqua Deos. christum
non creduli; altera, quod imperatoribus non sacrificarent, nec enim
ingratis. Iste autem vno supplicarent. cf. Augustinus. de Civitate Evan-
gelica D. lib. I. c. 18. — — —

Quin amovendi erant perfidiosi,
Aureus, virgines Vestales, quique alii pro salute Reipubl.
dicabatur eximere, amovenda Avaritia et Omnia hominum
voluntaria, siquid incrementi caperet res christiana p. 252.

Excebat illi deos veteres christiani, quod vetulum opibus erat
l. 1. D. de Extrad. Crim. l. p. 254.

Sodalitates et coetus suspecti etiam in Aegypto, quod falso Reli-
gionis pretestu ad luxum haberentur cf. Josephus Judaeis contra
Claud. prius p. 807. m. Sodalitatis tales vetita l. 1. pr. D. de coll.
et leg. — — et leges XII. Tab. iam coetus nocturnos interdixe-
rent p. 257.

de manicheis edictum p. 274. ibi Mahas leges, mutavit in Aegypti leges,
ex puto rem detestabiles

habeant differt. I.

Tiberii verbum, divina diis cura, cf. et. l. 1. C. de Rep. creat.

illa ~~que~~ ^{ex}, ~~que~~ ^{illam} antea ^{esse} in
memoria revocet, ^{ita} et ^{res a} ~~res a~~ ^{negro} ~~negro~~ ^{jur-}
~~peratores~~ ^{et} ~~fratres~~ ^{pendentes} ~~valde~~, de
vita antecessorum ~~eorum~~, ~~fratrumque~~ ~~suorum~~
~~suorum~~ ~~Romanorum~~ et ~~ipsa~~ ~~fortuna~~ ~~Im-~~
~~perii~~ ~~Romanorum~~, ~~que~~ ~~hunc~~ ^{erat} ~~cum~~ ~~et~~ ~~im-~~
~~perator~~ ~~nos~~ ~~per~~ ~~summa~~ ~~rerum~~ ~~publicarum~~
~~est~~, ~~diffundendum~~ ~~esse~~ ~~puto~~. Neque
tamen ~~ita~~ ~~res~~ ~~et~~ ~~hauriri~~ ~~debet~~, ut
omnia in ~~immemoriam~~ ~~extrahat~~ et
diffundat, ~~nam~~ ^{sed} ^{sufficit} ~~sed~~ ~~solum~~ in ~~procla-~~
~~ra~~ ~~lure~~ ~~pro~~ ~~viriis~~ ~~tuam~~ ~~mundo~~
~~ponat~~, ~~que~~ ~~ad~~ ~~rectam~~ ~~agnitionem~~.
~~rem~~ ~~rei~~ ~~necessaria~~ ~~esse~~ ~~videantur~~.

~~Mihi itaque de C. Cicerone Laiano scri-~~
~~ptum~~ ~~admonere~~ ~~ut~~ ~~historiam~~ ~~peratores~~
~~et~~ ~~Philippi~~ ~~et~~ ~~Caesaris~~ ~~et~~ ~~Antoniae~~
~~est~~ ~~cum~~ ~~lingua~~ ~~et~~ ~~illa~~ ~~id~~ ~~comuni~~
~~ut~~ ~~ut~~ ~~habeat~~ ~~ut~~ ~~aliqua~~
~~Imperatorum~~ ~~habeat~~, et ~~ambo~~ ~~summa~~
~~rerum~~ ~~Imperii~~ ~~Romani~~ ~~et~~ ~~perniciem~~
~~perirent~~, ~~ad~~ ~~gestas~~ ~~labores~~ ~~rei~~ ~~publi-~~
~~et~~ ~~paucos~~ ~~sustentandas~~ ~~venirent~~,
~~et~~ ~~ita~~ ~~haurirent~~ ~~ut~~ ~~et~~ ~~summa~~ ~~cum~~
~~laude~~ ~~in~~ ~~ipsis~~ ~~summa~~ ~~alumnis~~ ~~aliquida-~~
~~lis~~ ~~se~~ ~~tenuerint~~. in ~~memoria~~ ~~revo-~~
~~canda~~ ~~est~~, ~~erat~~ ~~autem~~ ~~Philippus~~ ~~per-~~

~~omnia~~ ~~queque~~ ~~historia~~ ~~et~~ ~~scriptores~~ ~~de~~ ~~rebus~~
~~illa~~ ~~que~~ ~~historiam~~ ~~peratores~~ ~~et~~ ~~Antoniae~~
~~a~~ ~~Septimio~~ ~~imperatore~~ ~~gestis~~ ~~scripsit~~, in
~~memoria~~ ~~revo-~~

Giuliano

~~In moderando Imperio Romano Gordian~~
~~successor.~~ Successit autem Philippus Gordia-
 no juniori, in moderando Imperio Romano,
 qui ut fama tenui ferebat affinis Gordianis
 libris illis, qui illum suscepit, affinis erat.

Pedimio

[illegible]

[illegible]

Lumo
pens exuere

fol. munia laq

hoc omnes scriptores praedunt, inque solum laiciant,
qui christiannum philippum christiannum, sicut, scri-

collocato profectus, arma contra Philippum
 movent, illumque imperio expellere ^{conantur}
~~int.~~ Hoc infortunio Philippo percussus,
 eo magis, quod ^{lun} ~~per~~ antea Gallos,
~~expulsum~~ ob intermissa ^{pendis} imperium
 Romanum vastantes, expulsiorem parabat
 senatusque metus perterritus, Deius ^{qui} ~~per~~ ^{per}
~~procuratorem~~ ~~procuratorem~~ ~~procuratorem~~ ~~procuratorem~~
 Gordianum ~~procuratorem~~ ~~procuratorem~~ ~~procuratorem~~ ~~procuratorem~~
 abbas cunctis silentium iussit, nihilque esse
 Philippo ~~dictum~~ ^{Philippus} ~~quod de~~ ^{Marino} ~~limeret~~ ^{scribit} ~~quippe~~ ^{fore}
~~ful~~ ^{esse} ~~aiebat~~, ut ~~imperatorem~~
 dignitate ~~indignus~~ ^{Marinus} ~~cognitus~~, ab militibus
 ipsis interficeretur. ~~Quod cum~~ ^{Quod cum} ~~postquam~~ ^{postquam} ~~Philippus~~
 audivit, ~~Deius~~ ^{Deius} ~~ingenium~~ ^{ingenium} ~~admiratus~~, Deium
 cuius ingenium admiratus est. ~~Her~~ ^{Her} ~~tatus~~, ut
 in Mysiam proficere, militesque ~~perio~~
 fur cum ipso ~~dare~~ ^{puniret}. ~~Quod~~ ^{Quod} ~~modeste~~
 Deius abuebat, ~~cum~~ ^{cum} ~~cum~~ ^{regne} ~~sibi~~,
 neque ~~illi~~, qui illum ~~mitteret~~ ^{delegaret}
~~non~~ ^{non} ~~ha~~ ^{profulem} ~~esse~~, ~~patet~~
 Sed Philippo magis ~~magisque~~ ^{magisque} ~~et~~ ^{argente}
 diutius ~~combatus~~ ^{non} ~~esset~~, iterque
 visperit. ~~Sed~~ ^{Sed} ~~id~~, quod ~~dudum~~ ^{dudum} ~~praeviderat~~,
 accidit. nam ~~vix~~, atque ~~ad~~ ^{exercitum}
~~venit~~, ^{Met} ~~stichis~~ ^{gladiis} ~~militibus~~ ^{illam} ~~ad~~
~~sumpiendum~~ ^{sumpiendum} ~~imperium~~ ^{imperium} ~~coegit~~ ^{Deius}, ~~sive~~
 solum Philippo. ~~lendem~~ ^{maulinatus}, ~~sive~~

Mira haec de re confusio in historiis Romanis est
 Zosimus l. v. tempore Philippi Juliae primum rebellasse
 ait, Aurelium Victor de Caesaribus (l. 29) tempore Deius
 Pompeius Letus in Deio, et Eutropius nihil haec de
 narrare, cum Aurelium victorem sequitur
 J. P. Egnatius in Deio, sed cum non probat unde

† ~~Callidus~~ ~~Clavianus~~ ~~(ad Eutropium l. 5)~~
 qui contra opinionem Gornandii de Babus
 Gothius erubet

† ~~Callidus~~ ~~Clavianus~~

† ~~Notitiam~~ ~~suam~~ ~~hauserit~~, ~~Am~~
 relii ~~victoris~~ ~~verba~~ ~~exscriptis~~
 videtur. Equidem cum Zosimo
 et Casaubono (ad Script. hist. Aug.
 Tom. II. p. 168. §. 6.) confondit,
 copiosissimum signo, quod Pom-
 porius Letus et Eutropius nullum

I Zonaras XII. 19. alius bellum proder
 Gallicum et Sythicum
 de quibus in pra. genos,
 Deium gessit, aperte
 scribant. Exstant duo

nutri, in honorem Mari-
 ni auct. q. Delata humi/ma-
 ta antiqua ex museo Peli-

X Zonaras Zosimus p. 30. ^{Sequens}
 Paris 1684
 p. 181. et
 p. 417. ^{hanc}

† Zosimus l. v. Zonaras XII. 19. ^{Sein}
 ubi et pra. humi/ma. ^{diff.} XI. p. 253. ¹⁹⁹
 Ampelod. 1717.

† Zonaras XII. 19. Zosimus p. 30.

ut coram Philippo impetratum hoc facinus
purget, literas Romanam misit, Phi-
lippumque certiorum de his que au-
derant certiorum facit, simulque bono
animo esse iubet, ^{proindeque} ~~seque~~, ~~vix~~ aliquo
Romam venerint, imperium deposcendum.
Quod cum Philippus minime adprobaret,
et arma contra Deium ~~adversus~~ ^{adversum} ~~seque~~
milites movit, puelique cum Deio
comisso, ~~ille cum philippo in aux~~
~~brevis pugna~~ ^{cavitt}. Hoc modo
itaque Deius, adversarium sibi
Philippum cum e vivis sustulisset
ipse regnavit.

~~Haec sunt, que ~~supra~~ ~~descriptum~~
historie de virgo Deii promittenda
esse ^{his expositis} ~~debent~~ ^{legimus}, ut in ~~off~~
omnia que in Deii vita signa me-
morabile videntur diligenter ~~quarant~~
tum fieri potest, ~~exponamus~~ ^{referramus}. (1729)~~

~~De praenomines imperatoris nostri
scripti historiis qui vitam illius
expresserunt mirice variant, cum
alii Cai, alii Cnei praenomen illi
fuisse ~~et~~ ^{concordant}.~~

Natus ille est Purbalus, victor suus Gistome
(a. 1. 29.) ~~et ut alii volunt in Syamian~~
~~vici, in Panonia in scironis vico~~ ^{quo a}

~~¶ Omnes tamen scriptores qui de Philippo
describunt, paucis de eius aetate me-
morant, itaque Orosius est qui a Deio Phi-
lippo in carceres fuisse dicit. h. 1. 21.~~

¶ filius vero eius quid capta Victoria
in perspicitur. Cassio Dione dicitur de
Cesaribus c. 28. idem Eutropius p. 99.
ed. l. a quibus refimus p. 32. d. 1. et
Iovianus XII. 19. dissimulare videntes, sed
cum operte non loquentes, ~~deinde supra~~
~~laudatorum auctorum verba illorum quomodo~~
~~res referamus, sicut in ~~perit~~ opinio-~~
~~nes illorum cum verbis supra laudatorum pri-~~
~~moium facile conciliari possunt. Neque quid~~
~~sibi chronicon ~~valens~~ ~~chronicon~~ ~~philip-~~~~
~~ius narrat: Φιλίππος ο Ιε-~~
~~νιος πολλάς βυρπιδίων πόλεις, εὐτοχίας~~
~~ἐπέσχε. καὶ ὡς πόλεως τὸς Ἰγνίον ἐλον-~~
~~δόλεον ο ἴππος δότος καὶ βυρπιδίων δότος~~
~~μυρόκλατος ἐξήνετο καὶ ἐδδών ἐν τῇ Πί-~~
~~μυ εὐ δότος τῶ κλέσματος τὰ εὐδὸς ὡς~~
~~ἔδδων μί. Quae aequae fabulosa sunt atque~~
~~ex quibus de Deio narrat. S. Muratori Annali~~
~~d'Italia Tomo II. p. 73. S. Milano 1744.~~

¶ in scriptis variant Codd. Purbalus vocat Purbalus
C. 1. 29. ad Eutrop. 1. 4.
miles, ubi sciam de Purbalum. p. 1. 4.
C. 1. 29. Tomo I. p. 449. ed. 1744. et Pon-
tani nota in Euseb. Chronicon ad 325. 1604.
¶ anno ab H. C. 1557. a. chr. 202. S. J. B. Ignatio, qui
unius scriptor in hac re descriptis nobis est, cre-

Diff. II. p. 18. Valerius in Numismat. Trajan. Scis p. 389. Cuius ^{rei} nomen
 deus fuisse, contra Antonij Pajus, eum appellari vult ad Cef. Baroni
 Annales T. I. ad an. Chriſt. 150. Nam. l. ed. Anst. anni 1727. p. 235.
 Idem patet Blaschovius, opinione hac ductus Liberos C. vel G.
 et Liberos C. vel G. Marcellorum errore affectum. Preterea hinc
 argumentum duci posse patet, quod idem nomen Hippias filius
 deus pro se ferat, ipse Valerius (in Littera ad Baroni. Anal. ad an.
 151.) adprobante. ~~et~~ ^{deus} Hippias in Diff. de Epulibus Symmacedon. Diff. III. p. 344/99.
 Eodem argumento, ad comprobandum utilis, Quinli atque Hippi
 nomina deus propria fuisse. p. 19.

Ingens Republicae studium, atque in armis purpurea Trajani una
 nomen, una Optimi Principis a Senatu compellationem deus peperere.
 Quod firmat Pomponius Lictus in deus: "Huius Imperatoris vita, quae
 et civilis et militaris fuit, nullos habuisset laudatores, si ab Chriſti-
 norum civitatibus se temperasset — — bonitate Trajano adagatus,
 nomenque Optimi Principis iudicio Senatus meruit, appellatusque est
 Imper. Cef. M. L. Trajanus deus Aug." Adductus in Epistola Plinius
 li. VII. et Lictus Lictus, is temporibus comans omnibus Augustis. Nec
 opus diffusa eruditione Blaschovius qui vana ostentatione, natus
 cur ad nomen deus deus tribui nasse fuerit, ostendere conatur. p. 21.

Censuram deum suffragis Senatus et privatis remiſſe Lepis est de-
 bellus Pollis in vita Valeriani. p. 22.

Velut scriptores de annis imperii deus differant. Horum enim plures
 Philippis Augustis, atque ipsi Traiano deus, ad quem a sede Philipporum Genulpho, ut
 summa Paespor revidet, imperii annos adnumerant, siue requirit, ut tempus
 rum seies nil mulet, at si non ~~et~~ ^{et} in obsequio perspat. Honoris non
 nullus quinque imperii annos adnumerant, siue requirit, ut tempus
 deum sub Philip-
 pis Augustis Capre-
 an esse primum
 ditionem, ante d.
 alibi exponere
 mus, ad hunc
 l. II. p. 5.

Ita longum fuit: Deius pater cum filio
occubuit — Regnavit Deius
nonum mense.

Scies nil mutet, ab prima Philippo adscripto, alius sex
cum totidem mensibus, contemneret. Eundem annu septem im-
perasse (Euseb lib. VI. 32. Philippo ubi septem annis regnaverat,
succedit Deius, qui odio quendam capitali, quo cum Philippo diffi-
debat, in seipsum persecutionem contra Eusebiam conitatur) vult Eu-
sebius, neque ab Eusebio diffidet Cassiodorus in Targ. Horum
utrumque in annis Philipporum sub putandis pueris est. Caesar
Bavicus (in Annal. Euseb. ad an. Chr. 232. et 233.); quem in
Componis quoque Lati coramque defendisse constat. Pudentianus,
qui proter annum in peni annu, mensis aliquot duobus
Troiana Deius adiciunt. Ab horum opinione patet abesse
viter uterque, hi etiam uno proterea (in Epistolas de vita
et m. p. imperator. "Marius Jul. Philippus imperavit annis
quingress. verone ab exultu in Euseb. est." Et mox de De-
io. "Deius e Paronia Rubalia natus, imperavit mensis 20."
Sext. Aurel. viter de Cesaris: "Philippi annis potentie quingress
egress. Tum in Deio: "Dei Rubicus trans Danubium perse-
cutus, Rubi fraude evadere, exalto regi biennio." superad-
dito anno C. Messii Livia Li Trojani Deii in peni prole-
re patetque una cum Eutropio annis haud amplius quingress
luna rei fta passigium Philippum occupasse asserunt. Ap-
neque definitio per victores de pure sepe adstringi patitur.
Chronicon Samesi, quod loquens aliquanto ceteris imperio
Deii assignasse terminos videri potest, dum patet quantum,
filio vero Livia Gerontio Eutropio Deio consulatum secundum
centisipit Chronicon Samesi agens de tempore quo Cornelius
Basiliscus obtinuit: Sedt Cornelius ann. duos, mensis tres, dies
decem. A Cass. Deio IV. et Deio II. usque Gallo et Volusiano).
III. P. 6. 199.

Argumenta 1. Anno U.C. 997. a Chr. 244. Perperina et Tulvii Aemi-
liani, (sundum Pedurium (Tomo III. success. 39.) Consulari deliz natus.
Quoquidam cum Philippus iam Imperator et Augustus sub his
Coss. legem aliam (l. 9. C. ad Edict.) II. Jovis Martias, aliam (l. 10.
C. de Transp.) pridie Kalend. Aprilis. emisit, manifestum est ami-
lium eximio Lebman, aut certe Martii initio III. Philippum Aem-
lium ad Imperium fuisse sublatum. neque principis solus, off-
cum Gordiano Ro imperavit. Reclarum hoc in se testimonium
lex C. C. de Collat. nobis suppeditat, quod a Gordiano Augusto
septimus kalendas Maii data est ipsam Perperina et Aemiliano
Coss. A. M. p. 499.

Argumenta 2. De initio imperii Decii hoc observentur. Lex postrema, quam
Philippus Augustus die decimo quinto kalendas Junias (l. 1. C. de voc. donat.)
prima vero Decii iam Augusti subscripta, decimo quarto kalendas Novem-
bris, Aemilianum et Aquilinum Coss offerebant (l. 2. C. hered. act.) Jam
vero, quoniam Consules Tassi ut observamus anno ere Christiande
(249) nono et quadragesimo supra ducentesimo, U.C. millesimo secundo, 249
ipsa Aemiliani Aquilinique nomina obsunt, artem potius indubie
reddidit, annum hunc, exuto vita dignitateque Philippo, imperium
Messi Decio adhibere. Celsus Bavonius, Gubertus atque Palenius vero
novam Inscriptionem commemorant, qua annus cois Philipporum
in sub annum nati Salvatoris 253 computatur. verum hoc concepta
feminine oblectat opinioni. (Celsus Palenius in lib. Inscr. Rom. Manusc.
p. 380. inter Manusc. Philippi.)

ANNO CHRISTI CCLIII.
IMP. DIVUS. PHILIPPUS SENIOR
VERONAE ET ROMAE JUNIOR
A SATELITIBUS INTERFICIUNTUR
fecit bene tempore
mei scribendi.
Palenius: A SATELITIBUS INTERFICIUNTUR
ubi p. 380. A SATELITIBUS INTERFICIUNTUR
icant, qui anti quam
arbitratur; sane cum Palenius in Cels. suppositum patet: non is f

Anno a Cluoppe orbi dato 249, incensu, ut Pearsoni est opinio,
mense Maio, Moesia Pannonicaque Legionis Marimum adversus
Philippum imperatorem delegerunt. — Cui congruam etiam seditionem
Deius in Pannoniam misit, quod inchoato iam mense Junio
factum autumo. § 10.

Cautentibus tam inopinato rerum evertit Philippus, contra Deium
arma movet. His rebus proles extremam mensis Julii, Roma pro-
fectus, paullo post initia mensis Augusti cum exercitu veronam
venient, interficitur. Quapropter ex adhuc dictis colligi posse vide-
tur, Deium post exordium mensis Junii Imperatorem adclamatum;
Pediti vero, sive Augusto incunte Philippus perisse. § 11. 99.

Exstat Numus Philippi Junioris, cui adscriptus annus ~~et~~ 319. ad
progenitum, quae ab autumno anni U.C. 658 exordium sumit (cf. Zö-
lik in appendicula nova ad Numos Colon. v. Vaillant. ediles vendobon-
1744. p. 23.) quem numerum utrumque si in unum colligamus, exi-
bit annus U.C. 1003, quo in autumno defuit annus Aed. Progenit
319 qui coepit in autumno anni U.C. 1002. Itaque nisi post ed-
dem Philippoam Numam hanc perussum fuisse cuiquam con-
tendere liceat, Philippus ad Octobris principium vitam peragisse
vel hinc aperte integrum est. Adhuc nulla initia Octobris
Philippus vivendo processisse dici vix potest. Denique non ante, quam
sublati Philippi, Augusti Titulum a Senatu missum Deius adegit,
apud quem et tanta auctoritas Senatus erat, ut nihil agere caperet,
nisi quantum Senatus cuperet. (Congru. l. c. v.) et tanta admi-
tendorum Titulorum moderatio, ut ad recipiendos exigendus vide-
retur: ac Censuram, ut observavimus, suffragis Senatus, privati
suma cum potestate permitteret. Itaque cum Rescriptum, de
quo iam supra eximus XIV. kal. Novemb. datum, Imperatorem
Deium cum Augusti Titulo exhibeat, Philippus plures ante
diem e vivis excesse, fundamento non caret. Ex quibus elucet,

Philippum una cum Marino atque Scio mensibus quinque Romano obi pro-
fuisse. Dissert. III. p. 12. 199.

Conponius Calpurnius in Scio scribit, quod hic, priusquam in urbem rediret
Civitas in Gallia motus sedaret; id a Pacatiano Tyranno, qui se Imperatorem
et Augustum nominavit, factum esse, ut nunti, quos Jos. Whell in Supple-
mento ad Ruric. Inscr. Rom. Aurea et Argentea a Vaillant edita a
Cl. Balduino aucta p. 167. testantur. Id quoque Rosinus indicat, cum
probat: planam perturbationem res fuisse ab Philippi in omnibus ne-
gligentiam; quod ad Solos Illyricani exilium nuntius refertur nequit.
Nam secundum Eusebium Ab. IX. motum, qui in Gallia fuerat, obres-
sit. p. 15.

Urbanum rediens, Scio filio Calpurnii tribuniciam potestatem dedit, ut ex l. 9. C.
de iure dot. colligere licet p. 16.

^{bellum} Tunc Rosinus lib. I. ~~anno~~ Germani cum Argeis Illyricum invaderet,
quod Philippus a Scio profugum esse testantur nunti. (Appendix
ad Ruric. Coloniarum Romanarum per Cl. Vaillant edita An. 1733.) p. 17.

Proximus ab initio Imperii latens Januarius Consulatus Scio Augustus
cum Annio Maximo Grato suscepit. Primum hic Ordinarius Consulatus
Scio, nam quod l. 2. C. ubi causa patris, ^{et filii} testamentum exprimit, hinc
factum esse patet, quod ut supra in animis, Calpurni Augustorundum
Consulatus etiam Substitutis et designatis, honorabilibus, et Ordinariis
ipsis, in multiplicandis gestis hinc potestatis nuntius, per sepe equa-
rentur, ut subire plures legum, in pluribusque legibus testantur. p. 17.

Ordinarius secundum Consulatus Scio binos gessit: alterum adules libi Calpurni
Annio maximo Grato ab A. C. 1003, a Chr. 250. et subsequenti mox
alterum a Chr. 251. ab A. C. 1004. cum Herennio Epulo Scio Calpurnio. p. 18.
Ex quibus illud consequi necesse est, chronicon Samas, Cyprianumque
quod quantum Scio patris, filio vero L. Heren. Itaque Scio alterum
adiciunt Consulatum, aut potam aberasse, live, ut milis benianus

Designatum utriusque, in annum et subsecutibus novum aliquem
computatum reperisse, ad quem temen, nunc preventi, haud per-
venire. p. 19.

Ab Josephi Imperii exordio ad interitum Dei duos cum dimidio annos
fluxisse, si mihi nixa fundamentis veris que opinio tenet. Ne-
leve hinc aut ab auctoritate, siue a ratione propitium. Scelus Aurelius
Victor De Caesaribus, ut iam alibi meminimus, atque una Eutropius biennium
Imperii expleto Deius interivisse prodire: verum de utroque hor-
propterea ita sentio: utroque neglectis et mensibus qui nondum
solidum annum explebant, complatos duntaxat Imperii
annos in calculum misisse, siue, quod certius ipsa eorum verba facere
videri possunt: Dei — cedere, exacto anni biennio. Item: cum biennium
ipse et filius eius in perissent, utroque in barbarico loco inter-
fecti sunt. — protermissa tempus, quo Deius pater solus Imperio pre-
fuit, atque id subtrahere modo, quod ab adscripto, tradita Libani
Cassiodoro, in praetorem Imperii filio fluxerat. Longius enim fuit
pater filio, filii aequo ac patris tempus Imperii subputatur: re-
minus filio, quam patri biennium statuitur. Eodem porro mens
Conjuncti huius, quanguam de biennio paulum detaxeit: "Deius
pater cum filio occubuisse — reprobaverunt biennium nondum fini-
to. —" Lululetem Aurelius Victor aliter testimonium tam hoc
confirmat, quam Deius patris Imperium ad duos cum dimidio annos
perfert. Hi enim dum solidum Dei patris Imperium ad calculos
vocat, Imperatorem hunc dum demum vix finem invenisse
palam aperteque adhaeretur, cum idem mensuram fingit in serando
iam complectet. Suffragatur his, si quis initium Imperii Dei
cum fine exilique ex auspicio ostendat. p. 19. / 99.

Luni plus quam per duos annos, minus autem quam ~~tribus~~ per tres annos deum
 regnasset ^{hac ratione pignus} ~~inde~~ ^{congruam} ~~propterea~~: Lassi Cos. in annum U.C. 1005. et 309.
 ante Chr. C. Vibii Tiberiani Galli et C. Vibii Voluf. Consulatum referunt.
 quatuordecim ante Cabuday huius, ad finem anni pulcherrime deum patem una
 cum filio e vivis exemptos fuisse, ea maxime de causa valendum est, quod
 annus, U.C. millesimus quinquagesimus Galli et Volufiani iam Augustorum signali
 nominibus Lassi inscriptus. Cum planissime Libellio Ullio daretur, cum
 scribat de XXVII. Oct. ~~de~~ ^{de} Romae adfuisse, et Valeriano, consensum ex
 sententia subueni voluisse, una cum deo in thes Thraucum factus.
 et tribus quas postea deum confect, quibus in conficiendis mensis unius
 fere dimidii intervallum ultro non amittat. Unde patet annum moris
 deum, illud quoque non ambigue neque obscure perhibetur, deum ante
 captum iam decembris e vivis ne digne esse pulchrum. At neque
 ultra initio mensis decembris ani a Christo orbi Pato 251. ab U.C.
 1004. Victor Imperator deum multum prope res est, ea, quae
 iam exussimus, evincunt, quibus nil obstat, persecutionem, deum no-
 mine captum, complere, deinde in annos perdurasse, deum namque adfella-
 tam, in enim inde factum, quod fecit deum in Christianis edicto
 evocato hanc fecerunt. — Confirmant hoc autem et leges, e.g.
 Callixtus Goltzii quatuor deum Augusti Numi adfervantur, in quibus
 I.R. P. III. COS. III. Imperator huius adfervit. neque differt Marcom
 ab eo unius partem alibi iam ex Goltzio (p. 273. Inscrip. TRIB. POT.
 II. COS. II. P. P. PR. COS. dicitur) exscriptimus, in legum deinde datini:
 Ueram Rodriguez in urbe Venetensi adfervit

IMP. CAES.
 C. MESSIO QUIN
 TO TRAIANO DE
 CIO PIO FEL. INVICT
 TO AUG. P. M. TRIB.

POT. III. COS. II.
 PROC.
 CIVIT. VINT. # 22.

#

Deius in Christianos scribit Iosepho Lactantio de morte Persecutor cap. 4.
Prose Expositio post plurimos annos execrabile animal Deius, qui vexa-
ret Ecclesiam — Et quali huius rei gratia proventus esset ad illud prin-
cipale passivum, fuisse proclivem contra Deum coepit, ut proclivem adaret.
Prose lib. VII. c. 21. Continuo cum invariasset Imperium, ad persequendos
interficiendosque Christianos Lepidum post Severum feralia sparsit
edicta, plurimosque Pontificum ad coronas Christi de suis criminalibus mi-
sit. idem et Gregorius ^{aut} Nyssenus in vita S. Gregorii Thaumaturgi idem
Epiphanius lib. de Pudentibus et mensuris, et in thes. lib. 64. cap. 2.
p. 44/99.
Mitis tamen humanum in Deum ~~per~~ favor, cum simulz binos in
eius exilium suum Martinianus oppressit, Iosephianum et Valerianum.
Qui favor hinc ortus ⁱⁿ esse ^{pote} quod nulla in Romanis beneficia con-
tulit, Iosepho Eutropio lib. 8. (Deius in perim Ioseph — Romae lavacrum
edificavit) Conjuris lato (Senatus Deii nomine Severus Laermas
in Aureliano edificavit) et Cassiodoro (Deius lavacra publica edifica-
vit, que suo nomine appellari iussit). Deius de nomenclaturam ~~in~~ peni-
quidam epus Iosephianum Patrum (in nomenclatur. Ioseph. Rom. p. 290.)
et Ioseph. Ethel in Epistola priore ad Romanos Severos Homophylum
Lavenum p. 3. imp. c. m. 7. Trajan. Deius Aug. lib. 1. Aug.
p. m. 1. p. p. 11. Alia scripta apud Iosephum et Grutatum. p. 44/99.

Uxor Deii Terentia Praxilla nominabatur, ut Cl. Bandinus, in libro
qui dicit. Utilitas Rei humanæ veteris p. 12. docet

Causa, cur Deius in Pannonia Christianos persequeretur, scribit Marcus Haufius
Germ. Sacra Tomo 1. c. 5. p. 30. Deius — natione Pannonius oppido Purbala
natus, cum conaret superstitionem patriam passim excolere (in Pannonia tunc
acebat), anno sequenti, id est 250. perissimam in Christianos movit, —

Aurel. Vict. ex edit. Sam. Pilei. Trajant. ad Rhod. 1696.

His actis [quibus in urbe, post longam periculi annos. interruptis] a Philippo
Arabe filio urbi relicto, ipse quamquam debili per ceteram corpore,
adversum Deum profectus, verum cadit, pulso, amissaque exercitu:
dum Romae comperit, apud castra Praetoria filium interficitur. Annos
potentibus quinque egro. Aurelii vict. de Caesarib. v. 28.
filium in laqueo. Contra Corinthus filium cum patre in proelio captum di-
cit. Graberus
Annos quinque. Item Eutrop. alii aient sex, quos sequor. Graberus

Deum Syriensem viro oritur militie gradu ad imperium conspi-
raverat.

(Deum & prima verum patrem A. U. C. 1002. post Chr. 250. Anna? & Tanquilus
Syrienses vel melius Primenses in Pannoniam ubi Primus urbs. bi filia.
ead

milit grad. Nam praefectus in Pannoniam contra Herennium missus
ut Corinthus.)

filium Elusum nomine Caesarem facit: statimque ex in Illirios
promissus, Romae aliquantum moratur, mox gratia, quae in filium,
dedicandorum

(In Annis et Lepid. L. Herennius Elusus Messius Deum Aug. Decii.
Aug. F. ead)

Ex in brevia ad eum d. Totopiani, qui Alexandri dumeris piper, per Syriam
dehinc nova militum arbitrio occubuerat, ora, ubi nunc est inopi-
nato famulus) d. Hunc Popianum vocat Corinthus, corrupte, ut Casaub. ob-
servat eumque non Deum, sed Philippum tempore Imperatorem factum
scribit. Non dubium est quin hic etiam historiis scriptores victor

[illegible]

7de Hotel Pont
ad Eufelii chum
con Ruridyalis
bon. Iqui, pro
in Ruridyalis co-
lo malit. abrito
p 644. / 99.

Hec ubi Patres conperere, ⁴ Gallo Hospitianoque Augusta Imperia;
 Voluptatum, Gallo etiam & Casarem decernunt. Dein Jephithia oritur,
 qua atrox levitate, ⁴ Hospitaneus inbiunt, Gallo Voluptatibus favor
 quolibet, quod ante studioque lenissimum uniusque exprobrat
 curarent. // 4 Unum eundemque Europium facere videtur. Mos Impera-
 tores creati sunt Gallus Hospitaneus et Galli filius Voluptatis. Sed,
 ut optime monuit Casaubonus, scripsit Europium Gallus, Hospitaneusque.
 Nam discipuli sunt. Ille C. viriis Libonius Gallus. Ad, Hospitaneus
 Perenna. 26/ sub. decernunt. A. U. 1004. p. Chr. 252. 4 Jmo Augustum
 vorimus et in fa in Epithome. Anna 4/ dua sola imperii nobilita-
 tum cf. Europium, Orisum. Scheller. c/ ita et in Epithome.

Ubi Julius Philippus imperavit annus quinquages. Verum in septuages.
 Tilius autem ejus, Cajus Julius Sabinus, quem potentia precavit,
 Rome occidit aetate annu duodecim: adeo puer et infans
 animi, ut iam tum a quinquenni staret, nullo propter aetatem
 comento tam videndum solvi potuisset. — Jz Philippus humillimo
 ortu, loco fuit, patre nobilissimo latronum dux

Deiux e Pantonia inferiores, ^{a)} Bubalia natus, in paruit mensis triginta. ^{b)}
His deiux filius cum caprem fecit: vis artibus cunctis, viderisibusque
in plures, plaudis et cunctis domi: in armis promptissimus. In

4
solum barbaricus inter confugas lumbos, quibus paludis submersus
est, ita, ut nec cadaver ejus potuerit inveniri. Tilius vero eius
bello exinctus est. vixit annos quinquaginta. Hujus de quibus
Valerius Licinianus imperator effectus est. // a non longe a Lemio.
¶ supra tamen videtur aut. peracti regni beatus. Ad hunc imperato-
rem tempore satis obscura. et alii alibi. Solum barbaricum vocat
interiorem Germaniam Anna ¶ Quatuor Valerius imperatores
hoc in verum Memonum Preteritis meminit. Valerius hic Li-
cianus qui cum paucis diebus in Aegyptum imperasset, occisus
fuit. Valerius, qui sub Galliano in Macedonia imperium incepit,
et inter singulos tyrannos a Trebellio Pollione recensetur. Va-
lerius, quem morte multavit Licinius, et Valerius frater Valen-
tiniani Aegypti, quem Gallus in secessum. Vinehus

¶ c. 30.
¶ Urbis Gallus cum Volusiano filio imperaverunt annos duos.
¶ Horum de quibus Hostilianus Perpetua a senatu imperator
creatus, nec multo post persequitur. conspiciendus est. //
¶ Hunc autem Gallum Eutropius et Orosius Gallum Hostilia-
num appellant Vinehus ¶ supra tamen videtur videtur innuere
Gallum et Hostilianum eodem tempore a senatu imperatores crea-
tos ¶ Quia sola imperium horum insignis, ad ultionem videtur Chri-
stianorum a deo facta Orosius VII. c. 21. 22. Donatus II. Eutropius
IX. et Eusebius Chronicon, qui et Cyprianum librum laudat de muni-
fidelitate (sic enim vocat Sobecyprianus vitandae cause pro persequenda) nec
de quibus hinc occasione conscripsum; qui ludicre in manibus
est. Schollus.

ἀντὶ δὲ τῆς διὰ τὴν ἑξέως δόξης διὰ τὴν ἀντιφάσιον. Ἀλλὰ μὴ ἐν
ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀντιφάσιον τὸν τοιοῦτον βούλεται. [Ζόσιμος ἀπὸ τῆς
Lips. apud Wedman 1754. Ammadi. rath
Nestorius cum notis

Commissum fuit nomen Tanais ad Forum Tiberium;
videtur itaque nomen Tanais, esse constantia Zosimo in hoc
capite ponatur, pro Danubio, qui in currentibus Graecum transi-
endus erat, error aliquo scriptus esse; quod etiam sententia
Gibboni est (History of the Rom. Empire T. 1. c. 5. not. 44)
et Georg. Syncellus, qui de Sypphi rebus refert. p. 297. B. ed
venet ~~Velut~~ et Interpreti ad. h. l.

Quinam fuerint hi Sythae, de hac re et Callinus ad h. l.
De morte Sani variant auctores. Cum Zosimo aspiat
Ammianus XXXI. 13. et Interpreti. ad. h. l.

Παριανόν vulgo. Sed L. et P. c. Ἰωρτανανόν, et S. 3. Tamarq. Ansel Victor
Jotapianum sub deo ubellasse ait. et Casaubon (ad Script. H. Aug. min. p.
202.) approbatam, odicam lectionem respiciunt in numis nomen Jotapiani
non occurrere docet Spanhem (diff. de p. et v. n. T. II. p. 261.) quoniam
Pacalianum, quod nomen in numis videt, verum esse existimat.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπομένῃ περὶ τὴν ἑξέως δόξιν. Nulla alia est haec περὶ
quam quae cum minis sit. Occurrit quoque in Lunda in περὶ τὴν ἑξέως δόξιν, sed
nulla interpretatione addita; et in Eusebio, in Chrysostomo p. 170. Lunda. et
ἐπεὶ τὴν ἑξέως δόξιν μετὰ τὴν ἑξέως δόξιν ἐπὶ τὴν περὶ τὴν ἑξέως δόξιν.

Ἰ. Πρὸς τὴν ἑξέως δόξιν. Πρὸς τὴν ἑξέως δόξιν. Πρὸς τὴν ἑξέως δόξιν. Πρὸς τὴν ἑξέως δόξιν.
ἑξέως δόξιν. Πρὸς τὴν ἑξέως δόξιν. Πρὸς τὴν ἑξέως δόξιν. Πρὸς τὴν ἑξέως δόξιν.
p. 34. c. 24.

βασιλείᾳ, μόνον τε καὶ βοῶντος, ὥς ἔτι ἐπιβελῆς αὐτῷ Δελίος μετὰ
τῷ ξερσένωματος διεφθάρη. τὰ τῆς ἐν γμεσίας τῶν βασιλέων αὐτῶν
ἐλμύρανεν. καὶ ἔτι μόνον ἐπανελθεῖν αὐτοῖς εἰς τὰ οἴκεια ἔννεχώρει
μετὰ τῆς λείας. ὁ Ἰάλλος, Ἰάλλος καὶ χοργαίων τὶ μέτερον ἔσθης
ἐκείσε χοργαίων ὑπέχετο καὶ τὰς ἀρχαλῶτας, οἱ μάλιστα τῶν
ἐπατριδῶν ὕδαν, ἐνεδίδε αὐτῷ ἔχθραν ἀπάγειν, ὥν οἱ παλῆες
ἐκ τῆς ἐν Θερσίῃ Φιλίππης πόλεως ἀλάβης ἔτοχον ἐκχυμένον.

ρ. 34. ο. 25.

Ταῦτα ἔτι ἔσως ὁ Ἰάλλος διωλυκῶς εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο,
μέγα φρονῶν ἐπὶ τεθείῃ πρὸς τὰς βασιλέας εἰρήνῃ. καὶ τὴν
μὲν ἀρχὴν ἐφύμωσεν τῆς Δελίης βασιλείας ἐμέμνητο, καὶ τὸν ἔτι
περίοντα τῶν αὐτῶν παίδων ἐποίητο χρόνον. δὲ προϊόντος εἰς δεῖος
καταστάς, μήποτε τινες τῶν εἰς τὰ πρῶτα νεωτέρῳ ἐνωδύ-
των, εἰς μνήμην τῶν Δελίης βασιλικῶν ἀρετῶν ἀνατρέχοντες, τῷ τῶ-
τε παιδί τὴν τῷ δαῶν ἀρχὴν παραδοῖεν, ἐπιβραβεύει θάνατον
αὐτῷ, ὅτε τῆς ποιήσεως, ὅτε τῷ καλῶς ἔχοντος λόγον σινὰ ποιη-
δάμενος.

Accuriebant Galli, iam ante ~~ea~~ ^{ea} Nomeni castris, annua munera,
qua cum iure lenique non soluerentur, Philippo regem,
passim erant. Jornandes de reb. get. c. 16.

fil. deii Hospitalium, qui cum Gallo Augustus creatus esset, et posse
reint lege avel. victor Cos. 50. et Epit. 30.

Caesaris est: πολλῶν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν ἔχον τὰς τῶν φέρον
ἐμπροσθεν ταχυν τοῖς πείσμασι, τὰ μὲν κατὰ τὴν
ἐμπροσθεν, καὶ τὴν πείσμον, ἔχον τῶν ἐκείνου καὶ ἑαυτοῦ
ἐνὶ τῇ ἀφροσύνῃ ἀπαθὴν εἶναι, βλαβερὰ καὶ διὰ τὸ

ad Romanam imperii Philippus reventos, diffidit magna in ante Romano
ante pueri, δουλοειδὲς οὗ ἐπὶ τούτοις Φίλιππος, καὶ δομέναι
τῆς φερόμενης, ἡ δουλοειδὲς οἱ πρὸς τὰ καὶ ἑαυτοῦ, ἡ γούνη, ἡ τῇ
κατὰ δουλοειδὲς ἀφροσύνη, ταύτης ἀφροσύνη, μὲν οὖν δὲ τὸ παρὰ τὴν
ἐμπροσθεν, ἀφροσύνη καὶ φέρον καὶ ἀφροσύνη, προσεῖται
δὲ καὶ πάλαι διαπρέπων τῆς ἀφροσύνης, μὲν οὖν ἔλεγον αὐτὸν ἐπὶ
τούτοις ἀφροσύνη. ἔχον δὲ ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα διαπρέπων, τὰ
τὸ βέλαιον ἔχον ἐδαμνὸν δυνάμει. ἐδαμνὸν δὲ ἐν τῇ
τῶν οὗ Δέκιος ἐν τῇ τῶν πεισμονῶν ἐπὶ τῇ πείσμονῃ, τῇ
ἰωταπαιδὲς τε καὶ Μαρίνης οὖν ἡ πολλὴ πόνω καὶ ἐδαμνὸν
ἐδαμνὸν ἔχον ἐν τῇ τῇ οὗ Φίλιππος ἔχον, τὸ τῶν φερόμενης μὲν
πρὸς τῆς ἐκείνου ταχύν καὶ ἑαυτοῦ ἐδαμνὸν. παρὰ τὴν
τὸν Δέκιον τῶν ἡ Μυρία καὶ Παιωνία ταχύν ἀνδρῶν
τῇ ἐδαμνὸν τῇ δὲ διὰ τὸ καὶ ἑαυτοῦ καὶ Φίλιππος ταῦτα ἀφρο-
σύνη ἑαυτοῦ παρὰ τῇ τῇ φερόμενης πεισμονῇ
φερόμενος, ἐδαμνὸν κατὰ τὴν Παιωνίαν αὐτὸν, ἐδαμνὸν τῇ
ἐκείνου τῇ Μαρίνης φερόμενης, οἱ δὲ ταύτης φερόμενης τὸν Δέκιον
ἐδαμνὸν τῇ ἑαυτοῦ ἐδαμνὸν. ἐδαμνὸν, ἐδαμνὸν ἐδαμνὸν ἑαυτοῦ, ἐδαμνὸν
καὶ τὸν παρὰ τὸν ἀφροσύνη, κίνδυνον, καὶ ἑαυτοῦ φερόμενης
μὲν οὖν, οὗ καὶ τῶν κινῶν ἐν ἐπὶ τῇ τῇ φερόμενης, καὶ ἑαυτοῦ
πόνω φερόμενης Φίλιππος, παρὰ τῇ τῇ φερόμενης καὶ παρὰ τῇ τῇ
φερόμενης.

Φίλιππος τὸν τῇ τῇ Δέκιος φερόμενης ἀφροσύνης αὐτοῦ
1. 21. an. 24.
(249)

Campaninus in Bralione
 ad lanternum istum ge-
 tis fide quibus, Corinthus
 Syllabus. Quos ut comitia
 in ptolema, ut quid Campanum
 Gallicorumque eadem origo
 erat, et quid aliisque, ptolema
 Ithum plurimum fides habere
 kant, facile enim
 nomina [Corinthus] editiones
 Oron. et Cant. e Bralione
 quem plura videat
 anastantin in p. 32.
 cam rem p. 2. p. 13. ad
 quique Cyrenum p. 130. et
 ad. p. 274. Gravus ad
 Lactantium de mortib.
 persecutor. cap. 4. [om.
 mutaverunt, et alius ad
 Gallos referet, qui alio-
 bi de Capris et Syllabus lo-
 quitur. Quod de
 Francis quoque
 hominibus, qui
 ejusdem cum Capris Co-
 risque originis erant,
 intelligi velim.

τῶν ἑσπέρων δυνάμεων, ἡλάνθησαν ὡς ἐπιθυόμενος, οἱ δὲ οὐκ οὐ
 Δελφῶν, καὶ περὶ πολλῶν παλαιοῦν εἶναι τὰς ἐναντίας ἡδύτης, ὅμως
 ἐν τῇ Δελφῶν πεποιδότες ἐπιστήμῃ καὶ περὶ πάντα
 προνοοῖ.
 καὶ αὐτὸς (ὁ Φίλιππος) δὲ οὖν αὐτοῖς ἀντιστάται, καὶ τὰ παι-
 ετοχε τῇ τῷ καὶ φάρος ἔξιδε τιμήδας, ἀποβιβάζωντος.
 τῶν δὲ πρῶτον διὰ τὴν Φιλίππου περὶ πάντα ἐκμίσθων
 τὰς χεῖρας πλεονάζοντων, Σύνδου τὸν Πάνου διαβάτης ἐλαττον-
 τὸν περὶ τὴν ἐξέχον χωρίον. εἰς ἐπὶ ἐκείνων Δελφῶν, καὶ ἐν
 τῇδε κεραιῶν ταῖς μάχαις, παρελόμενος δὲ καὶ τῆς ἀείας, ἡν
 ἐτοχον ἐλάφότες, ἀποκλείειν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκὸν ἐκείνην
 ὅσον
 Ἰάλλου δὲ ἐπιστάδας τῇ τῷ Πανείδος ὅχου μετὰ δυνάμει
 Δελφῶν, αὐτὸς τοῖς ἀειπομένοις ἐπύσει, χωρὶς τῶν δὲ τῶν πρῶτον
 ὁμῶν αὐτῶν κατὰ νῆα, εἰς τὸ νεωτέρῳ εἶναι ὁ Ἰάλλος τερπείρι
 ἐπὶ τὴν ἐξέχον πρὸς τὰς βαρβάρους, κοινωγῶν τῆς ἐπὶ τὴν
 τῆς κατὰ Δελφῶν περὶ αὐτῶν. ἀμεινέστα δὲ τὸ προσεχὲν
 δυνάμεων, ὁ Ἰάλλος μὲν τῆς ἐπὶ τῇ τῷ Πανείδος ὅχου
 εἶχετο, ---
 τῶν δὲ Ἰάλλου διὰ τὸν τῆς ἀείας ἐπὶ αὐτῶν ἐκμίσθων τῷ Δε-
 λφῶν ὅχου νῆας, ἀγνοῖα τῶν τῶν ἀμεινέστατος ἐπὶ τὴν
 ἐκμίσθων τῶν τῶν δὲ οὖν αὐτῶν δυνάμει τῷ πᾶσι, καὶ πάντα
 ὅθεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀκοντιζόμενος, μετὰ τῶν δυνόντων

Baluriz ad Lactantium
 l. i. t. p. 131. ad h. Pauli
 Pauli: Trajani ad Rheuφολακῶν
 1697.

Μετὰ δὲ τῷτον (Ζεφύρον) Ἀντωνίνος ὁ Καρδακάλλος ἐστὶ 5 (6) καὶ μῦθας
β' — — — — — μετὰ δὲ Ἀντωνίνον Μακεδόνος ἐστὶ 2 καὶ μῦθας β' μετὰ δὲ
τῷτον Ἀντωνίνος ὁ Ἡλιογάβαλλος ἐστὶ 8 μῦθας δ' ὁς τοῦτον ἦν ἀδελ-
φός, ὡς καὶ τὸν Ἰεροκλῆα ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ ἀνδραποδίσας μετὰ δὲ τῷτον
Ἀλεξάνδρος ὁ τῆς Μακεδονίας ἐστὶ 18 μῦθας γ' αὐτῷ δευτέρως ἔδωκε τὸν
Δριγίδην τῷ Ἀντοχείῳ ἐκάλειν, ὥστε τὸ κατὰ Χρυσὸν δ. δακτύλιον μν-
τήριον μετὰ τῷτον Μαξιμίνος ἐστὶ 5 μετὰ τῷτον Μαξιμῶς καὶ
Βαλβίνος ἡμέρας κβ' μετὰ τῷτον Γορδιανός, εἰς Φίλιππος ἐστὶ 5.
— — — — — Μετὰ τῷτον Λέκιος ἐστὶ β' — — — — — μετὰ τῷτον Γάλλος καὶ Βα-
δωνός (Βολεβδωνός) ἐστὶ β' μῦθας γ'. — — — — — Michaelis glyce Annal. Byz.
III. p. 188. 189. ad Venet. text. Græc. Basilic. Joann. 1789.

Ex locis lib. XIII. c. 18.

μετὰ δὲ τὸν υἱόν Γορδιανόν ἑτέρος αὐτοῦ Γορδιανός τῆς ἀρχῆς ἐπαλάβετο, κατὰ
γένος (ὡς λόφος) προέβηκεν τοῖς ἀπὸ τῶν Γορδιανῶν. — — — — — πρὸς Κτησιφῶντα
γεγνημένος, ὃς ἐπιβράχης Φιλίππου τῷ ἐπαρχῇ τῷ δαυροφιλῇ ἀγγέλλει. Οὐ-
τος γὰρ ὁ Γορδιανός ἔρχεται, ἐπαρχὸν τὸν οἰκεῖον προσεχειρίσασθαι πυνθένον,
Τριγυβοκλήα καλέμενον. — — — — — Τριγυβοκλήας δὲ πυνθένοντα, Φίλιππος προσε-
χειρίσθαι ἐπαρχος. καὶ ἐβιάσας τὰς ἐρατῶτας βεβλόμενος, τοῖς αὐτῶν βιγύ-
βους ἡλάσσειεν, ὡς τὰς τῷτον καλεσθέντας τῷ Ἀντοκράτορι. — — — — — ἐβιά-
σαντες δὲ κατὰ Ἀντοκράτορα ἐπανέστησαν, ὡς αὐτῷ αὐτοῖς γεγονότος ἀμάρ-
της καὶ ἐπαλθόντες αὐτῷ ἀπέκτειναν αὐτὸν, ἐπὶ ἐνδυτάς γυμνωσάντας
αὐτὸν, καὶ αὐτὴν ὁ Φίλιππος ἐπεπύδωκε τῇ ἀρχῇ.
— — — — — 19. Ἐπανδρῶν ἦν ὁ Φίλιππος, ἐκ τῆς ἐξένου τῶν Ρωμαίων ἀρ-
χῆς. ἔτι δὲ τῷ ἐπανδρῶν τὸν υἱὸν Φίλιππον κοινωτὸν τῆς βασιλείας προέβι-
λετο. Σπονδὰς δὲ πρὸς Σαπύργην δέμνων τὸν τῷτον Περβὸν βαδισάμενοντα — —
— — — — — ἐπανδρῶν ὁ Φίλιππος ὡμότης ἦν τοῖς Χριστιανοῖς, μέγιστα δὲ

κατὰ νόμον, καὶ προεστὶν τῇ πύρρι Χριστῷ, ὡς καὶ αὐτῶν ἐπ' ἐκεί-
νης κοινωνίας Χριστιανούς, καὶ δομένως ἐξαγορεύσας οὕτως οἱ ἡμέτεροι.
— — — οὗτος δ' ὁ Ἀντοκράτωρ, ὁ Φίλιππος πρὸς Σκώθας ἀφ' ἑμῶν
πόλεμον, εἰς Ρώμην ἐπαγγέλλεται. ἡ δὲ Μυδοῖς Μαρίνος τις ταχίσταρχος
ὡς παρὰ τῶν στρατιωτῶν βασιλεύειν ἤρξεν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Φίλιππος
τυχεύοντο, καὶ τῇ Συγκλήτῳ διαμείχοντι περὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἄλλων δι-
δωτῶντων. ὁ Δέκιος, μὴ δεῖν φροντίζειν, εἶπεν αὐτῷ, περὶ τῆς Μαρί-
νου, ὡς παρὰ αὐτῶν ἀναστρέφονται τῶν στρατιωτῶν, οἷα διακρίβει τῆς
βασιλείας ταχέοντος. ὁ μὲν ὁλίγον κατὰ τὴν θέσιν ἐξέδουε πρόσ-
θεν. Οὐ μὲν οὖν ὁ Φίλιππος διὰ τοῦτο τὸν Δέκιον, ἀπελθεῖν προς-
τέπειτο εἰς Μυδίαν, καὶ κολύσας τὰς ἀτίμους τῆς εὐδαιμονίας. ὁ δὲ τὴν
ἀποστολὴν παρεστῆτο, λέγων, μὴδ' αὐτῷ μῆτε τῷ σέλλοντι θυμῷ
αὐτὸν θέει ἀπελθεῖν. ὁ δὲ Φίλιππος, καὶ ἐπὶ ἐνέκειτο κακῶς καὶ ἀκῶν
ἀπῆγε, καὶ ἀπελθόντα διδύς αὐτὸν οἱ στρατιώται βασιλεὺς ἐφύμνησαν.
Τὰ δὲ ἀπαντανόμενα, τὰ εἶπον βπαδάμενοι, δεξάμεθα αὐτὸν ὑνάγκασαν
τὴν ἀρχήν. Γράψαι δὲ θέλουν τῷ Φιλίππῳ, μὴ ταχέως. εἰς τὰς
ἐπιστολὰς τῇ Ρώμῃ, ἀποδύεσθαι τὸ τῆς βασιλείας παρόντα. Ἀλλ' ἀπὸ
ἐξέδουε τῷ Φιλίππῳ, ἐξεστρέψατο κατ' αὐτῶν καὶ δομῶν τοῖς
τῷ Δέκιῳ, εἶπεν ἐν τοῖς πρώτοις ἀγωνιζόμενος. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ
ὁ οἶος αὐτῶν ἀπῆγετο Φίλιππος, ὡς ἀνόντων, τῷ Δέκιῳ ὑμῶν
τὴν προεχέμεθα. Ἐβασιλεύσε δὲ κατὰ μὲν τὴν πέντε ἐνιαυτός,
κατ' ἑτέρας δὲ ἐξ, ἐπὶ τοσούτοις μῆτας. Ἐξέρχεται δ' ἐκ Βόρρων,
ὅπου καὶ πόλιν βασιλεύσας ἐπὶ αὐτῶν ἐδομήσατο, Φιλίππου πόλιν
ονομάσας τὴν
c. 90. ὁ δὲ αὐτὸν Δέκιος πάντων, ὡς εἶχεν, τῶν στρατιωτῶν

προχωρησάντων αὐτῶν, εἰς τὴν Ῥώμην ἀπατελῆσθαι, καὶ τῆς γυμνασίας
γεγονέναι ἐκμεταίτης. Ἀποδοκιμῆς δὲ πρὸς τὸν τῆς ἐξουσίας ὄφκον, καὶ τὴν τῶν
πράξεων οἰκονομίαν, ὡς ἐνιοι λέγουσι, τὸν βασιλεῖον ἐπὶ τῇ τῶν προ-
φύτων διοικήσει προεβίβητο. καὶ αὐτίκα ἀλλήλας εἰς θωμαχίαν παρε-
κέρτασαν, ἐκείνην ἐπύρριξαν. κατὰ τῶν χριστιανῶν βοδρόστατον. εἰδὶ
δ' οἱ καὶ δι' ἑχθρὰ τὸ πρὸς τὸν φιλιππον φασὶ τοῖς χριστιανοῖς ἐπιβιάσαι
τὸν Δέκιον, οἷον παρ' ἐκείνου βεβαρωμένοις. — — — — — Δέκιος
δὲ αὐτῶν διατάξας εἰς τὰς τὸν χριστὸν βεβαρωμένας, φέρε δόλο ὅπως ἐνιαι-
τὴς ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαίων ἀνύβας ἀρχῇ, ἀσχετὰ διεφύλαξεν. βασιλεῶν
φάος ἀγέτορμένων τὸν βοδρόστον, ὁ Δέκιος αὐτοῖς βονεπλέετο, καὶ πολλὰς
ἀνέγει τῶν δὲ ἐκνοχωρηθέντων, καὶ αἰταμένων ἀφείνα τὴν λαίαν πᾶσαν,
ἢ παρεχωρηθεῖν ἀναχωρήσει. ὁ Δέκιος ἦν ἐνδωκεν, ἀλλὰ Ἰάλλον ἦν
τῶν τῆς Συγκλήτου τῇ δίδω τῶν βασιλεῶν ἐπέσχε, μὴ συχωρηθῆναι.
καλεῖσθαι αὐτοῖς παρελθῆναι. ὁ δὲ Ἰάλλος ὑπένετο τοῖς βασιλεῶσιν, ἐμπε-
λῶν Δέκιον, πλεῖστον τέλματος βαθείος ὄντος, ἐκεῖν παρετάξατο.
ὅστω δὲ παρετάξατο τῶν βασιλεῶν, καὶ τὰ γῶτα τρεφόντων, ὁ
Δέκιος ἐπεδίωκε. καὶ αὐτὸς τε βὺν τῶν οὐῶν, καὶ πλῆθος τῶν Ῥωμαίων
ἐπεπώκει τῷ τέλματι, καὶ πάντες ἐκεῖθεν ἀπώλοντο, ὡς μὲν τὸ βῶ-
μα αὐτῶν ἐρεθίζον, κατωχθέντα τῇ ἰλῶι τῇ τέλματος.

1) Maimi, pueri. Donatam, memi ut diam uolunt: cuius uelut nix alibi mentio
occurrit. 2) vide observata a Salisio ad Eusebium p. 245. Edit. 2da. 3) Pater
violens cf. Lactantius de idolatr. Persecutor. n. 14. de deo. Circumscriptus a
barbaris, et cum magna exultatione pater delectus, ne sepultura quidem potuit ha-
nere, sed exutus in nudis, ut bestem dei oportebat, pabulum fieri a volu-
cribus jussit.

Omnia ante Constantinum. inephe et paucum diligenter (de rebus Latinis lo-
quor) explicant. apud Alatt. de Enonib. magni viri. in dicendo. p. 126.

c. 91.

Καὶ ἐν τῷ Πάλλος, οἱ τινες μὲν τῶν συγγενῶν καὶ Βολυβιανὸν ἐκδιώξαντες
φρίβιν, ὡς δυνάμειον. ἄλλοι δὲ τὸν Βολυβιανὸν οἶον ὡς τὸ πῦρ γε γέγονε, καὶ
δυνάμειον ὡς τὸ. Καὶ τῶν τοῖν τε τῶν Ῥωμαίων οἱ Πάλλος ἀρχὴς ἐπὶ τῶν
ταῖς τοῖς συγγενῶν ἐπὶ δυνάμειον τε ἀμφότερα ἐκείνους παρὰ Ῥωμαίων
δαδρῶν ἐννοῶν, καὶ μὴ τὰ Ῥωμαίων ἀγρίων καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἵνα
τῶν αὐτῶν εἰς Ῥώμην, καὶ τὸν οἶον ὡς τὸν Βολυβιανὸν ἀγρίων τε καὶ
ἐν τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ἵστος γέγονε τοῖς Χριστιανοῖς, καὶ ἐχ' ἵστος Ἀσκήν δυνάμειον
καὶ ὡς τὸν ἐκείνους, καὶ πολλὰς ἀνελών.

Bibl. pag.

coll. 91. 478 21. 1. 1899.
Pencil sketch of a human figure, showing the head, torso, and limbs. The figure is standing and facing forward. The drawing is done in pencil on a piece of paper that has been torn from a book. The text "coll. 91. 478 21. 1. 1899." is written in the top left corner. The text "Pencil sketch of a human figure, showing the head, torso, and limbs. The figure is standing and facing forward." is written in the top right corner. The text "The drawing is done in pencil on a piece of paper that has been torn from a book." is written in the bottom right corner.

coll. 91. 478 21. 1. 1899.
Pencil sketch of a human figure, showing the head, torso, and limbs. The figure is standing and facing forward. The drawing is done in pencil on a piece of paper that has been torn from a book. The text "coll. 91. 478 21. 1. 1899." is written in the top left corner. The text "Pencil sketch of a human figure, showing the head, torso, and limbs. The figure is standing and facing forward." is written in the top right corner. The text "The drawing is done in pencil on a piece of paper that has been torn from a book." is written in the bottom right corner.

coll. 91. 478 21. 1. 1899.
Pencil sketch of a human figure, showing the head, torso, and limbs. The figure is standing and facing forward. The drawing is done in pencil on a piece of paper that has been torn from a book. The text "coll. 91. 478 21. 1. 1899." is written in the top left corner. The text "Pencil sketch of a human figure, showing the head, torso, and limbs. The figure is standing and facing forward." is written in the top right corner. The text "The drawing is done in pencil on a piece of paper that has been torn from a book." is written in the bottom right corner.

coll. 91. 478 21. 1. 1899.
Pencil sketch of a human figure, showing the head, torso, and limbs. The figure is standing and facing forward. The drawing is done in pencil on a piece of paper that has been torn from a book. The text "coll. 91. 478 21. 1. 1899." is written in the top left corner. The text "Pencil sketch of a human figure, showing the head, torso, and limbs. The figure is standing and facing forward." is written in the top right corner. The text "The drawing is done in pencil on a piece of paper that has been torn from a book." is written in the bottom right corner.

Samosii vellet, quod deus patri quaer-
 leum, filio vero secundum consuetudinem
 attribuit, hic de subfectis enim et
 Ordinariis Consulatibus utriusque
 deus legibus, ita ut subfecti
 Ordinariis Consulatibus non differant,
 id leum tempore enim minus No-
 na fuit, ut subfecti Consulatus et
 designati Consulatus legem ordi-
 nariis ipsis in multiplicandis ge-
 nte huius subfectis muneris per-
 sope aequarentur, quod subscriptio-
 nes legum et inscriptiones legum
 legantur. ^{autem} Quod quid sibi Prosopius velit,
 qui 1007. H. C. interfectum esse deum
 putat, et ab anno 1007. H. C. imperasse
^{id num quoniam} contendit? Evidem aut omnem
 auctoritatem Prosopii abjiciendam esse
 confectum, aut de illis anni opinio-
 nem Prosopii in interpretamentis quibus
 per quos persecutio Christiana, quae
 sub nomine deianae in principibus
 Rei Eusebii celebratur, in bellig-
 ra est. Effi enim statim atque
 deum imperium occupasse Christia-
 nos ^{et} ab illa persecutione fuisse narrat
 constat tamen brevem hanc fuisse

Effi. 70 DES. omiffum
 nonnunquam effi. Eckhel
 Pars II. Vol. VIII. p. 330. l. 2.

Numonum et legum
 in suis ptoz ne meminere
 nonnunquam, nonnun-
 quam vero omittunt con-
 sulatus effectus f. G. l.
 L. 1. et 2. p. 323.
 Eckhel doctus. num. or.
 vider. Pars II. Vol. VIII.
 p. 327. 199. ed. l.

Aded enim porem p. 199
 respondet erat, ut

viresque sui sub secundo Ordina-
rii Censulatus Decii sive U.C. 1004.
cepisse multosque annos (nam
et sub imperatore Trebellio Gallio
~~durasse~~) durasse. Juxta sequen-
tendum mentem suam 1007. U.C.
interfectum Decium esse ait, sive
paulatim abolita editaque
quibusque contra Christianos
ediderat, Orosius ait. 7

7 Christiani persequentes.

Hic videtur, data occasione, jurisconsultos, vel alios
quosvis Codicis Justiniani Lectores, accuratiori
Chronologia minus additis, monitis velim, pecca-
ri anni anachronismo neque ad Diocletianidem
pota, in Aere Christi, numeris qui legibus illis
appositi sunt, in quibus loci notantur, v.g. supra
laudatis legibus quae loci Amiliano et Agri-
lino laudantur: annos enim Aere Chr. 250. sub
iudicantur pro 249.

Joan. D. l. v. p. 260.

7 Multi tunc passi sunt Pauli viri et Lau-
rentius, qui non sub Decio sed sub Galliano
et Valeriano tertio die post Sixtum passus
est, si Prudentis hymn. 2. de S. Stephano
et Ambrosio lib. 2. Off. 1. 13. credimus,
vel si Alberto, anno Christi 256. qui an-
2. Galli et Volusiani opponitur. Verum
relinquimus ab fidem aliorum exemplarum
et Contrasti, et quia Valeriani persecutio
cepit per Decium, sine temporis intermissione
ea sepe nuncupatur persecutio Decii; adeo, ut
nulla alia simili occurrant in Martyro-
logis, et ipse Hieronymus De scriptoribus ecc.
descript. in Paulo et Methodio unicam
persecutionem sub Decio et Valeriano nomi-
net, quod similiter patet Optatus lib. 1.
Ne autem Dios cum Vincentio Lom. 1. lib.
32. cap. 62. Galenum vocatum etiam
Decium. nam nil tale legimus apud
bonos auctores. cf. Pontani p. 64. l. c.

[illegible]

[illegible]

60
De causa effluenda lenius inferet,
et in leni Præf. partibus optimam
die occupatis esse videatur

Vigiliu Luicemi Opera.

non autem ut ad Iornandis narratio nem
ascendamus, ^{non} ~~hanc~~ ^{est} non tam diu de
a Iornando ^{quod} laudamus narretur
veram esse putat. Iornandus enim Aural Victor
narrat, Decium filium suum contra Gu-
llos misisse, ipsum memoriam dedicandi
ram Romae paulisper moratum. Tiri-
itque perierit, ut ^{ille} ~~princeps~~ pater
veniret cum Gallo hospes adgrederetur,
^{ita ut} Decio patre fugeremur amissa pro-
pria parte maxima, ut Amian. Marcell.
(31. 5. ed. Ald.) scribit, reverberent. Iulius
Decium in Capriis moratum esse, hinc colli-
gi potest, quod, postquam Roma egressus
est, in urbem rediisse
non tradatur, imo
ex Capriis rem publicam
cum administratione adparet, cum et

M. A. Mancionius
et Benecke

Henricus Norisius in *Dissert. III. de Epichis Lyomacedon.* p. 349. offendit ex numis
phenomen Seis Caji non Cnei, et Panvinus alique, fuisse. Nos minus offen-
dit uxorem Seis non fuisse Pam Palladium Barbiam Orbianam, sed Herenniam
Elusillam.

Quod de Chronologia Seis Blasphorus tradit, id ex Henr. Noris. *Dissert. laud.*
p. 346. 399. exscriptum videtur. Hen ratione enim ardem argumentis et Henr.
Noris ulitur.

Nomis e quibus de nomine uxoris Seis constat, eunti sunt prope Rhespam
urbem in Mesopotamia, hinc ortum est ut nonnulli uiderent Seis contra
Pars bellum gessisse. Baronius *Tom. II. ad An. Chr. 253. num. 128.* idem ad an.
254. Sed haec opinio falsa est. notitia ex delis Apollonorum happan esse
discimus ex narratione, quod marlypi S. Laurentii promissum. ut d.
laudin. Norisius docuit *Dissert. III. 349.*

Denique Seis Seis l. v. a demone correptus, animam bonis inter crucia-
ty exhalasse. Quod omnia plane fabulosa sunt. Dem. l. v. p. 250.

Itaque tot numis quod Rhespam uno eodemque anno scilicet seuerunt, non
quod idem bellis Seis argente Seis scilicet, sed vel quod cives ab
absque imperatore novis beneficiis ornati seuerunt, vel quod seuerus qui iam
Mesopotamiam quod Rhespam coloniam Romanam tote seuerus, tot numismata
in honorem Seis at totius domus Augustae, obsequenda curauit. ibid. 351.

nam corpus ejus quiescens, nusquam re-
pariri potuisse, et Tomarum XII. 20. et Lo- Amian Mar-
limus p. 32. tradunt. Paulo aliter La u. 11. et
laudin de morte seuerus (v. 4.), ait 5. 15. et Seis
enim Seis a barbaris circumuentum,
et cum magna exeritus parte dele-
sum, ne sepultura quidem honori pos-

¶ itam Hieronymus in Zachariam cap. 14.

¶ equidem Jordanis (Hes. Got. 16.) ad ripas, qui
in Mesia interfectum fuisse tradidit, quod ~~non~~
~~ab aliis~~ barbarum solum appellatur. Tzeph-
che l.v. barbarum ~~et bellum~~ ponti marula,
falso et in eple exortatum.

¶ qui brevi interfectus fuisse dicitur, Tzeph.

¶ cum Lino Pisco qui Macedonem propale
reisse dicitur.

potuisse, sed exulum ac nudum, ut legem deus
oporteret, pabulum seius ac volentibus, jussu.
Nihil de hac re Orosius l.v. Nec ~~longum~~
Eusebium, qui in oratione Constantini ad P. an-
tum id solum narrat deum in agro Tzeph-
co occubuisse (cap. 24.) ¶ Aurelius Victor, ~~plenus~~
~~que mentem barbarum illi p. an. regere dicit~~
de hac re ita: Severum mortem plerique illi
~~p. an. sunt~~. namque filium audacem congre-
diens, ciuile in aie; patrem, cum perculsi mi-
lites, ad solandum imperatorem multa propa-
tur, p. an. dicit, de hinc eulum namq. p. an.
parum videri tibi despecto itaque bello (idem
narrat Caesar. 24.) cum in p. an. deestaret,
interisse pari modo. De loco ubi interfecti v.
auctores, a Tzephuche ad Eutrop. 14. 4. laudatos, ¶
~~Herennius de hinc, in quo deus cecidit, ante~~
~~interfectus quodam~~

¶ Piusquam de tempore anno in mortis deus
no agam, necessarium esse videtur, ut de Pisco
illo duo Romani, cuius Jordanes mentionem fe-
cit, et Herennius Elapso filio deus nonnulla
addam.

¶ De conspicienda
¶ ~~moda~~ Tzephuchae ~~et~~ Marinae ~~tempore~~ Philippo
num rebellasse, supra offendimus. Contradictio
Victor (Caes. 29.) qui Tzephucham sub deus
vixisse affirmat, ad quem opprimendum
cum exercitum deus movisset, Julius Vabuz
quidam cupiens, ipso vulgo supra epile
dicitur. De Tzephuchano p. an. ea que supra

[illegible]

7. Refers VIII. 11. high. freq commemorat.

Fair Gold *prospice* was in the
 of *prospice* *prospice*

white and brown, to 5 in. x 3 in.
 to 1/2 in. to 1 in. x 1/2 in. x 1/2 in.
 being 1/2 in. to 1 in. x 1/2 in. x 1/2 in.
 not to be of minimum size.

nibus aversum se deinde per longam
lenuisse, donec operum unum longius ve-
nient, affluens autem. ~~per~~ ^{non} ~~deus~~
~~abhorret, Gallorum imperatorem, post~~
~~deum imperatorem, imperatoris filium~~
~~in deo, quod hispania pudentem~~
~~bonum fuisse.~~ Sed veritas est, ut verosimilius
est Lucium Priscum contra Deum solum confisisset
Nec minorem difficultatem facit, quod nonnulli hi-
storiorum unius solum Dei Imperatoris filii me-
miserunt, qui ut supra ostendimus in publico
contra Gallos commisso perisse tradidit,
traditur, cum tamen Rufinus, uberrimus Deus
ne hispania scriptor naret, imperatorem Gal-
lum, ut suspicionem modicam erga Deum
exerere a se removeret, antecessorem suum inter
functum inter Deos referri iussisse, filiumque
ejus Jovispidem C. Propeleanum, adoptivum
fieri patet, vel duos filios Deo attributos
esse, vel Rufinum, cum de Deo patre mortuum
occumbente solum videtur, filium ejus qui

Mira lou de re in hiphoring confusio. ^{amulli} ~~alt~~ volupia-
 num filium dei. ^{voluptas} ~~confusio~~ ^{synell.}
 p 299. 200. (Hij. Pzr.) ^{novi} ~~alt~~ filium galli
 pille memorant Cadren p 204. (Hij. Pzr.)

¶ Item juteat Lilemont III. p 506.

*idem Cedamus narrat p 204. et 203. p 299.

¶ victor Cap. 30. Jor nandes ib.

7 Eckhel doct. numm. veter. Pars II. vol.
 VII. p 351. Gilemont III. p 505.

203. 199. (Hij. Ozyl.)

v. *Spiluchea* *Eutroch* 14.5. qui sunt a infirmis
com parit; melius *Gibbon* l. v. chap. 10. p. 256.

ab alijs una cum patre interfectus fuisse
traditus, ~~et~~ superpideam patri esse voluit
se, ita, ut cum Gallo simul de reparatione
^{sub quo} ~~Ali~~ (ut Spanheim de lib. et Prosp. numism.
diss. XI. p. 257. 179. ed. l.) ^{quod} generum Scii
fuisse nescit, sed cum ^{donec} minus ^{certis}
argumentis ^{fulgent} opinionem ~~suam~~ ^{meam}, pro
vera illam habere non possum. Neque scio,
quo ^{se autem} modo fieri possit, ut (Spanheim ^{l. c.})
necesse sit ut Robini generi et filii nomina
commutasset, cum et videtur (l. c. p. 29.)
Scio exinde ~~Scii~~ filium ejus a Re-
nato Leporem promulgatum fuisse scri-
bat, qui brevi post pestis lethum in
Urbe grassata exstinctus, vel ut Robi-
nus ^{verus} ~~habet~~ a Gallo interfectus fuisse
traditus) et ~~Scii~~ Spanheimio l. c. p. 257
satis ~~Innumi tempora Scii Imperatores~~
cui inveniantur, in quibus nomina Eru-
pi et Hippias filii cum Scii Impe-
ratoris appareant. Robini illa quod Cere-
num confusio, sciam Imperatorem post Gordia-
num tertium deservientem, quod partim ex
illis ^{quod} supra de Valeriano Imperatore Scio
confusio, ^{ut} ~~partim~~ ^{ut} ~~est~~ ^{est} ~~hinc~~ ^{hinc} ~~quod~~ ^{quod} ~~de~~ ^{de} ~~et~~ ^{et} ~~et~~ ^{et}
pilius Scio prodidimus, enucleari possit.

¶ quocum conferunt alii v. I. Iulianus.
ad Eutrop. l. 4. nota 7.

(ab his) (magis Publ. Patum
Ed. D. 1632. Tomo XVII.)
¶ diversam computationem Chronicon da-
masi init, cum deus p. l. i. quatuordecim,
filio vero secundum consularum tribuit

1007,
alter annis quinque imperasse con-
dit. Eadem confusio in Chronologia Scia-
na est. Proter victorem enim utrumque,
quorum alter, duobus annis, alter vero
~~unus et triginta~~ viginti mensibus
Scios imperasse contendit, Chronicon Eu-
sebi et Cassiodori, diversam computatio-
nem habet, ^{enim} annos uno et tribus men-
sibus regnasse illos indicat. ¶ Propter de-
nique ab anno U.C. 1004, usque ad an.
1007. Scios imperasse vult.

Ex his, laudis que alterationibus Chronicon
nullo modo expedire nos possumus, nisi an-
nos imperii Philippi et Sciani ac-
rate computaverimus. Prior enim im-
peratoris Chronologia in justum ordi-
nem redacta, ad determinandos Scii annos
viam nobis praebeat.

In primis verba Concord et Eusebi
observanda sunt, ut demonstraver,
sepe an quinque, an septem denique
annis Philippus imperium Romanum
moderaver.

Subscriptiones legum a Philippo im-
peratore latarum, et fassos consules^{a)}
licet inspiciamus, anno 997. U.C. sive
244. post Chr. Peregrino et Fulvio B.
(militano b)

a) ed. Theobori Janfoni ab Almeloveen, Amplol.
1740. p. 150.

b) in scriptura variant Codd.

Pro hereditariis portionibus heredum onera hereditaria agnoscere etiam in fori
rationibus placuit: nisi interveniat pignus vel hypotheca, cum enim posse-
ssor obligatus rei conveniendus est. PP. 14. Cal. Nov. Amiliano et Agui-
lino App. 250.

150.
i. 150. (Ave in nomine ~~divinitatis~~ illa corp. p. 150)

¶ sine perquisiti, quocunque locis hereditas
a nobis derelicta obnoxia sit, omnia
her a hereditate vel bonorum p[ro]p[ri]o. **83**
~~h~~ p[ro]p[ri]o. **84** ne sit filius debere. **85**

enim si pla rei natura posuit, et lege XII.

Tab. tantum est, ~~idcirco~~ ^{namque} ut, quodcumque
hereditaria obligationes in minimis <sup>(L. 1. §. 1. de heredi-
bus)</sup> heredibus ^{transmittuntur} si autem
et illis que in se consistunt obligatae manent
~~quoniam~~ ita res disposita est, ut qui ~~tabulam~~
~~tabulam~~ possidet, in qua rem convenitur,
adeo quidem

quibus illa magna delevimus

~~live~~ ~~cor~~ corporalia live in corporalia sunt, quibus
illa ~~propria~~ ~~religione~~

7637. *D. aquius* hared. l. 4. *D. aquius* hared.
63. 5. 4. *D. quip.* ex cauffis in poff. cat.

* l. 61. D. Acquis. v. omitt. heret.

Drusius iustissimis capitibus in abunda hereditate copiosis, nempe in legibus et extraneis heredibus, haereditum capitibus sequitur, quod de aliorum hereditariis agit.

Nezula junis sp., legata vel fidejuncta ab
in reliqua non possit legari vel fidejuncta a
notis, sed per se peruenit ad aliquid de
rebus L. g. C. de fidei com. l. h. d. de

¶ heredes non teneantur

¶ l. 54. §. 2. D. legat. l. 24. §. cod. l. 11. C.
famil. herisp. (M. 26.)

¶ Sed quoniam modo heredes debili diffartian-

in vicem a se petunt
¶ Quod iudicio f. herisp. ab illis petitis
Paulus l. 6. §. 4. l. 1. pr. D. l. herisp. l.
3. pr. cod. ~~in iudicio~~ ~~in iudicio~~ ~~in iudicio~~
in hereditate ~~in iudicio~~ ~~in iudicio~~ ~~in iudicio~~
ipso iure diviso l. 25. §. 1. D.
cod. (fam. herisp.) sunt, heredes solum dividen-
tibus, qui in re unificaverunt, ita videtur, ut
in hac divisione

¶ Quod de eodem quoque qui hereditatem
erant, et aut delator, sed nuncius argui-
liber hereditas est, intelligendum l. 2. §. 16.
Dig. (1. 4.) l. 10. ff. 13. D. cod.

~~tan augeat, ita videtur ut licet de~~
~~fratris alio modo reliquisset, ultra~~
~~portionem sibi delatam illis non ha-~~
~~beret, certissimum inq. est l. 4. §. 1. D.~~
~~de leg. 1. de portioneibus autem hereditariis lo-~~
~~quimur non de virilibus, sed de portioneibus. quia~~
~~quod nulla meritis inest, non potest occurrere~~
~~duorum autem ratione, sed potest, ut~~
¶ heredes debita hoc sibi im-
posita petere videntur, in quoniam potest. In
primis observandum, omnes inter se
petitionem partiarum in se habe-
re l. 1. §. 1. D. si pars hereditatis pet. §. de aggre-
gatione, ut alter alteri velati ex com-
fratre obligatus maneat l. 1. pr. f.
herisp. §. 4. f. Obl. que quasi ex contractu l. 1.
ergo, si ex opprobriata legata illis sit,
illamque heredes inter se diffartiti
fuerint, an quisque pro sua portione
an omnes in solidum teneantur?
¶ Sed tunc quoniam potest sed hanc questionem
an questionem priusquam petantur
de natura pignoralii iuris nonnulla
promittenda sunt esse videntur.

Pignus est natura est, ut nisi in data res
pignus constitui non possit; si itaque com-
nem rem pignori obligaveris, tota res obliga-
ta manebit l. 1. C. si com. res pignori l. 6. §.
4. §. fam. herisp. unde

¶ l. 15. §. 2. D. de Rign. l. 10. §. In quib.
causis pign. l. 19. de Rign. l. 65. de iust.
Nam ut pignus et in minima et non obliga-
ta validum manet, ita quoque et si pro
minima parte obligationis mea satisfac-
tum non fuerit, pignus pignus vendere
possum. l. 4. D. l. 6. C. de diffinit. l. 6.
§. 5. Rign. act. l. 41. §. 1. de litem.

^{creditor obligatus}
itaque ita quidem, et licet rem pignori inter
se dividerint, pignus contrarium pro indivisi-
partibus in ea maneat l. 7. §. 2. D. litem.
modis pign. l. 3. §. 2. D. litem. §. Item
de nostro casu in intelligendum est, quibus
cum hereditas oppignorata delata sit, cum
omnibus oneribus delatam esse. ~~Idem~~ l. 30.
D. de Rignif. l. 6. §. C. 688. et act. l. 4. 14. D.
et diffinit. pign. quam ^{si} inter se diffin-
tibi sunt, unusquisque in solidum obli-
gatus manet l. 1. 2. C. si unus ex plurib.
sui minus, is in solidum conveniendus
est, omniaque onera hereditaria subire
debet, qui illam tenet. Omnes enim obli-
gationes heredes in se trahit l. 17. §. 9. R. §.
Omniaque quae ipse testator solvere tenetur
solvere debet l. 10. C. de fine delib. l. 6.
D. Acquis. hered. l. 26. D. de bonis libert.

Ex his quae proposuimus ^{facile intelligi potest}
~~iam intelligitur~~ est, qua-
lem casum confidentis nostra tractat: Su-
pplicanti enim Telemachus, quae rationes
~~rebus sibi debent~~ ad persequendam sibi
a ~~heredibus~~ testatore rem debitam, quan-
tum heredes eius debebant respondere.
vel pro parte hereditaria conveniendus
vel contra eum ^{assumens} ~~intelligendam~~ actionem
qui rem sibi oppignoratam tenet.

et si in suis rationibus et ungit. nostra
dicit, nec obstat l. 7. p. C. p. herif. quia
alia ratio inest apud vertigali, alia ra-
tionibus suis.

¶ Omnes enim legatorum ^{ex equo} ad omnes pertinere
debere, etiam si testator alio modo reliquit.
Ist. omnibus notum est. l. 4. §. 1. D. de
Leg. 1. etiam si pecunia precepta in heres
et lege inuenta non fuisset l. 25. §. 22.
D. p. herif.

¶ l. 25. §. 9. 10. D. famul herif.

¶ Venit contra alius exquire ^{propter} l. 2. C.
de divid. tut.

Cur autem addit, ^{scilicet} in suis ratio-
nibus ^{quod} adducere ut pro hereditariis
portionibus conveniantur, quod ^{potest} esse
et recte in operatum nostrum ad illud ^{non}
esset addit, quia ^{non} ~~semper~~ heredes
apparet ^{non} ~~consequenter~~ ^{non} ~~esse~~ ^{sed}
non in solidum ^{consequenter} ~~consequenter~~ ^{non} ~~esse~~ ^{sed}
pro parte hereditariis, ^{divisio} ~~divisio~~ ^{habetur}
autem actionum nonnullas incomodi-
tatem habet l. 3. §. 1. D. p. herif. et como-
dusque creditori contra unum debito-
rum actionem dividere, ut salum rei-
ciat, ^{nam} ~~sed~~ ^{etiam} ~~etiam~~ ^{conceditur} ^{si}
quidam ex heredibus solvendo non sunt,
cum ^{re} ~~non~~ ^{int} ~~non~~ ^{pro} ~~de~~ ^{etiam}
debitis ^{consequenter} ~~consequenter~~ ^{inter} ~~inter~~ ^{coheredes} ^{divisio}
est, unus quisque ^{consequenter} ~~consequenter~~ ^{est} ~~est~~ ^{sed}
quid in iis obligationibus dicimus, quod
divisionem non rei sunt, ut servitutes,
et alie obligationes que in faciundo con-
sistunt? ^{de} ~~de~~ ^{his} ~~his~~ ^{omnes} ~~omnes ^{alio} ~~alio ^{que} ~~que
preparationem partium non rei sunt?
Et cum lege Paulo l. 2. §. 1. et Ulpia-
no l. 72. D. V. O. dividi non possint, in
solidum heredes tenentur; condemnan-
tur itaque in estimationem debiti quam
posseat ex ~~co~~ coheredibus iudicio p. herif.
cunda repetere debent l. 17. D. Servit.
l. 2. §. 2. D. V. O. Ita et coheredes, qui licet
in solidum obligati sint, ille tamen qui solus
observandum tenet, regulam hanc, he-
redes pro hereditariis portionibus one-
ra hereditaria ^{habere} ~~habere~~ ^{non} ~~non~~ ^{magis} ~~magis~~ ^{valere}
dividendum si unum coheredum testator~~~~~~

damnaveit et alienum agnoscere non
 alii pro pensibus hereditariis conveniendi
 sunt? Quod minime adprobare potest,
 nam nisi exemplis casibus in duodecim
 prima a nobis enucleatis, libera testa-
 menti factis cuique subiectis l. 120. D.
 N. D. quam heres vel agnoscat vel here-
 ditate se abstinere debet. Si autem
 agnoscat, hereditatemque adit, vel si possit
 sciam petat, iam eo agnoscat, et per omnia
 onera a testatore sibi imposita ~~non~~
 agnoscat. ~~neque illaque facta~~
 testatoris revocare potest l. 43. D. et l.
 14. C. de iur. her. iudic. familie huius-
 cunda exponit l. 10. C. l. 33. l. 39. §. 5. D.
 §. huius. ~~Omnia~~ ^{enim} ~~que~~ ^{quod} ~~testator~~ ^{voluit}
~~testatoris~~ ^{voluit} ~~que~~ ^{quod} ~~testator~~ ^{voluit}
~~testatoris~~ ^{voluit} ~~que~~ ^{quod} ~~testator~~ ^{voluit}
~~testatoris~~ ^{voluit} ~~que~~ ^{quod} ~~testator~~ ^{voluit}
 l. 114. §. 3. D. de leg. 1. §. 1. §. de iur. reb. per
 §. com. reb. l. 11. §. 2. l. 17. ad legem Val.
 §. 3. §. de lege falid. Quod si unus legatus omnes
 in pectus caveat, ne in poss. eorum, dum §. heri.
 et pectus potest l. 25. §. 15. D. §. heri.
 Adde, quod huiusque exponimus, de iis casibus
 in l. 114. debent, cum heredes a creditibus,
 suis creditores, proprie si dicti si legatarij
 fuerint, personali actione, et est ea, quae
 ab iis creditum petiderit, conveniendus. Quod
 si pignus vel hypothecam persequi velint,
 alia actione, ut ex re pignori imperatoris
 nepos patet, ubi debent. ~~Quae autem~~

† Africanus, l. 33. D. Solut. matr.

† ita ut procurator quoque heres in pectus l. 31. §. 1. D.
 de Promat. id possit.

† l. 2. C. de hered. l. 50. D. de iur. vind.

Serviana actio est, qua non omnes, sed illi solum qui rem possident, petuntur, neque hi pro parte, sed in solidum, quotenus possident. si plures itaque res diversas possident, plures quoque ea tenus, quotenus possident, actioe supra dicta persequuntur. Causam huius rei §. 4. J. de act. l. 12. §. de Rignis. et h. posth. indicat,

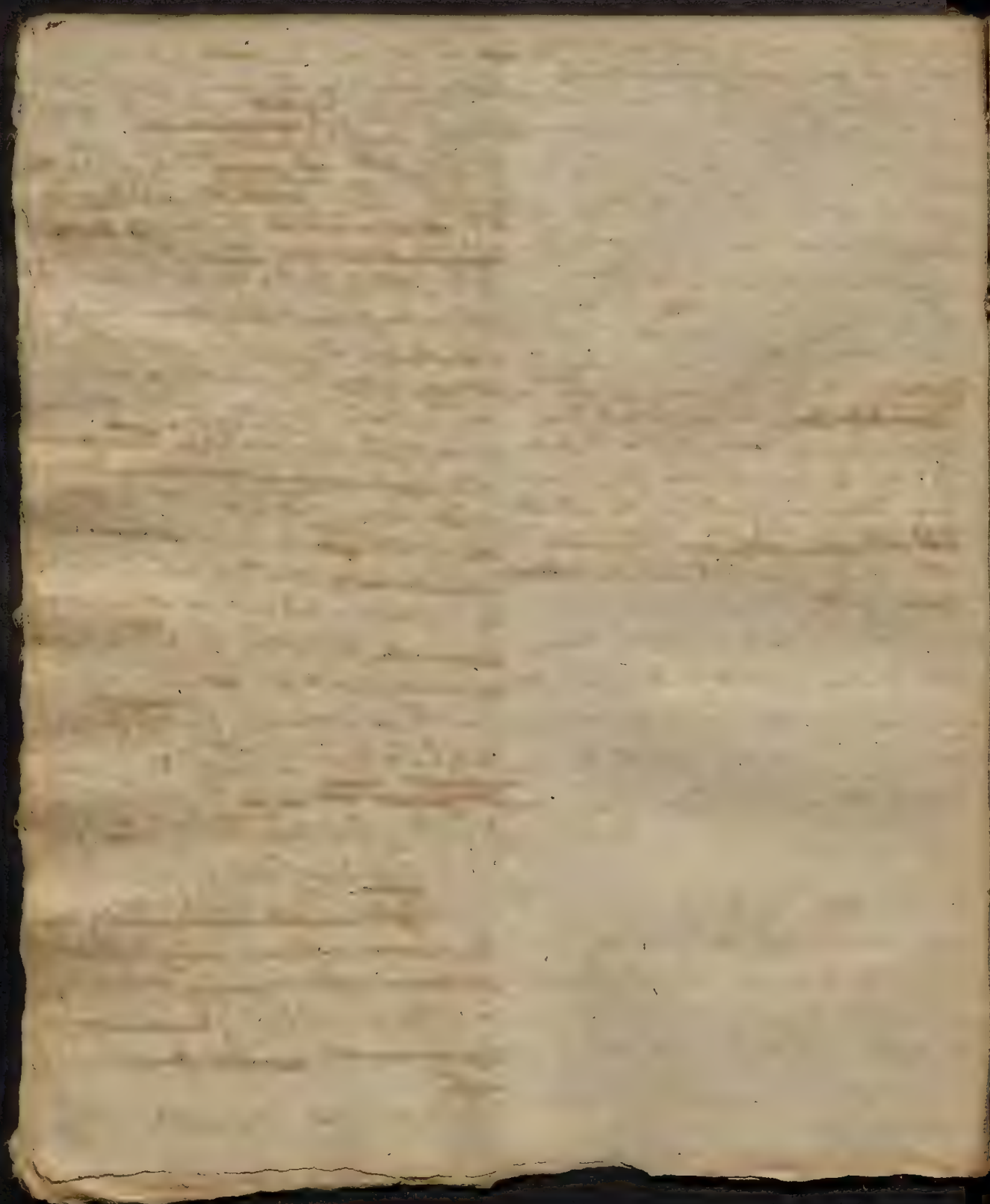
Quae per ~~quis~~ ^{quis} ~~actio~~ ^{actio} ~~se persequitur~~ ^{se persequitur}, ~~quod~~ ^{quod} ~~actio~~ ^{actio} ~~se persequitur~~ ^{se persequitur} ~~in rem est~~ ^{in rem est}
§. 1. ipsum unius actio nostra fit mat, quae dicit, actionem hanc ipsam rem, et propterea rei eius possessionem ~~persequi~~ ^{persequi}. ~~persequi~~ ^{persequi} ~~adversus~~ ^{adversus} eum qui possidet, et quotenus possidet competit l. 16. §. 3. §. de Rignis. ~~persequi~~ ^{persequi} ~~contra~~ ^{contra} heredes ipsos actioe hae experire se non posse, sed eum persequi se debere qui rem possidet, ~~in~~ ⁱⁿ ~~solidum~~ ^{solidum} solus obligatus manet l. 25. §. Obl. et act.

sed num semper ita res se habeat, queri potest? ~~Quod abhinc est~~ ^{Quod abhinc est} ~~et hanc semper rem sepe ita habere~~ ^{et hanc semper rem sepe ita habere}, nam si actioe inspicitur, li loque adversus hereditatem contestata ~~est~~ ^{est} pluribus heredibus relicta decessit, alia

(2). l. 25. §. de Rignis. l. 3. §. 3. §. de com.
l. 12. c. h. t. l. 1. §. de qui in causa possident.
l. 1. c. de alienat. iud. mult. causa. Nam et si in iudicio per heredes adjudicata illi esset, pro parte uideretur obligatus manet. l. 29. §. 4. heredes.
Nam et ipsi heredes contra illum hereditatis petitionem habent, qui deposita et pignora tenet l. 16. §. 2. l. 19. §. (16. 4.) Nam competit si pignore in hereditate inspicitur de actione pecuniam ab debitoribus auferens ne pignus veniat l. 16. §. 17. §. de her. Alia ratio est si fundum a legatore pignori datum comparaveris, tunc enim mea inspicitur est l. 17. §. de com. div.

res sese habet; cum enim ille, quasi
victus decessit, heredibus suis pro
portionibus hereditariis relictis, ita
quidem ut omnes conveniri debeant,
etiam si unus eam possideat l. 2. d.
Pro. sup. l. 55. d. Rei vind. Nam
loquens de separatione obligationem non
contrahere, neminem qui indigne
et esse putat.

In appetitibus propriis quam explicandas
agere debemus, & in primum observandum est

~~2~~ quid sibi verba haec vident, "patrem pro
heredes voluntate sibi gerendo sollemnitate
sine satis facere" ^{velint} ~~explicandum est~~

Hereditas saluta^r, ~~et~~ ^{sunt olim} ~~admiranda~~ ^{munda} relictas
pro herede ~~gessione~~ ~~pensionem~~ ~~sum~~ ~~peristatque-~~
batur. ~~A pmo indicat~~ alp. xx. §. 25. ~~magis~~

~~Samen quilibet long~~ ^{tempus} ~~tut~~ verbi^s elaps-
ni l. v. §. 9. p. certorum dierum spatium eat,
quod in spi tuto heredi ad delibendum, utrum
il. ^{vex} bono adire nec ne, expediret; alle-

ra quae libet alicui vocabatur, & quae heredes
rebus hereditariis ^{Paulus IV. 8. §. 25. §.} dominus usus, co-
gnosce possit ^{Paulus IV. 8. §. 25. §.} ~~quodlibet~~

~~bat~~ ~~heredi~~ ~~relio~~ ~~bo~~ ~~comendo~~ ~~heri~~ ~~fulant~~
 sed ~~ou~~ ~~olum~~ ~~qui~~ ~~ex~~ ~~se~~ ~~ramento~~ ~~haver~~ ~~itas~~
 det ~~delator~~ ~~det~~ ~~de~~ ~~origine~~ ~~au~~ ~~quippim~~

~~in pectore~~ ^{in pectore} ~~being~~, et natum antiquissimum
in pectore nihil certe corruptum, neque
in pectore ^{et} in pectore est in pectore

se disceat merari, hoc ~~est~~ ^{est} ~~lumen~~ ^{lumen} ~~memini~~ ^{memini} ~~ss~~
juvabit, & conspiciet ^{ad iudicium} Theodori II. l. 1. 2.

7-5. C. & Mary (w) ^{family}
~~typical~~ ^{typical} ~~typical~~ ^{typical} in separate path
degenibuz hereditary ^{in aff} ~~amore~~ ^{amore} ~~datum~~ ^{datum} ~~pur~~ ^{pur}

donec ~~justitiam~~ credidit solenni labore
abster. ~~et in~~ ⁱⁿ reliquis tam
p. 14 ad amem sol. cum hinc inde

~~Adhuc in possessione huius in potestate
in archiepiscopatu hereditario de qua nunc par~~

~~by attending to the following~~ manifest
the hereditarily altered ~~in~~ mind

denique bona hereditaria adquirere dicebatur
si intra tempus virgultum sive a pu-
eris sive a meo pratis, ea filii petierat.
~~Ad id quod postea non~~ Observandum
autem est, non quamlibet veniendo heredes
facere fuisse

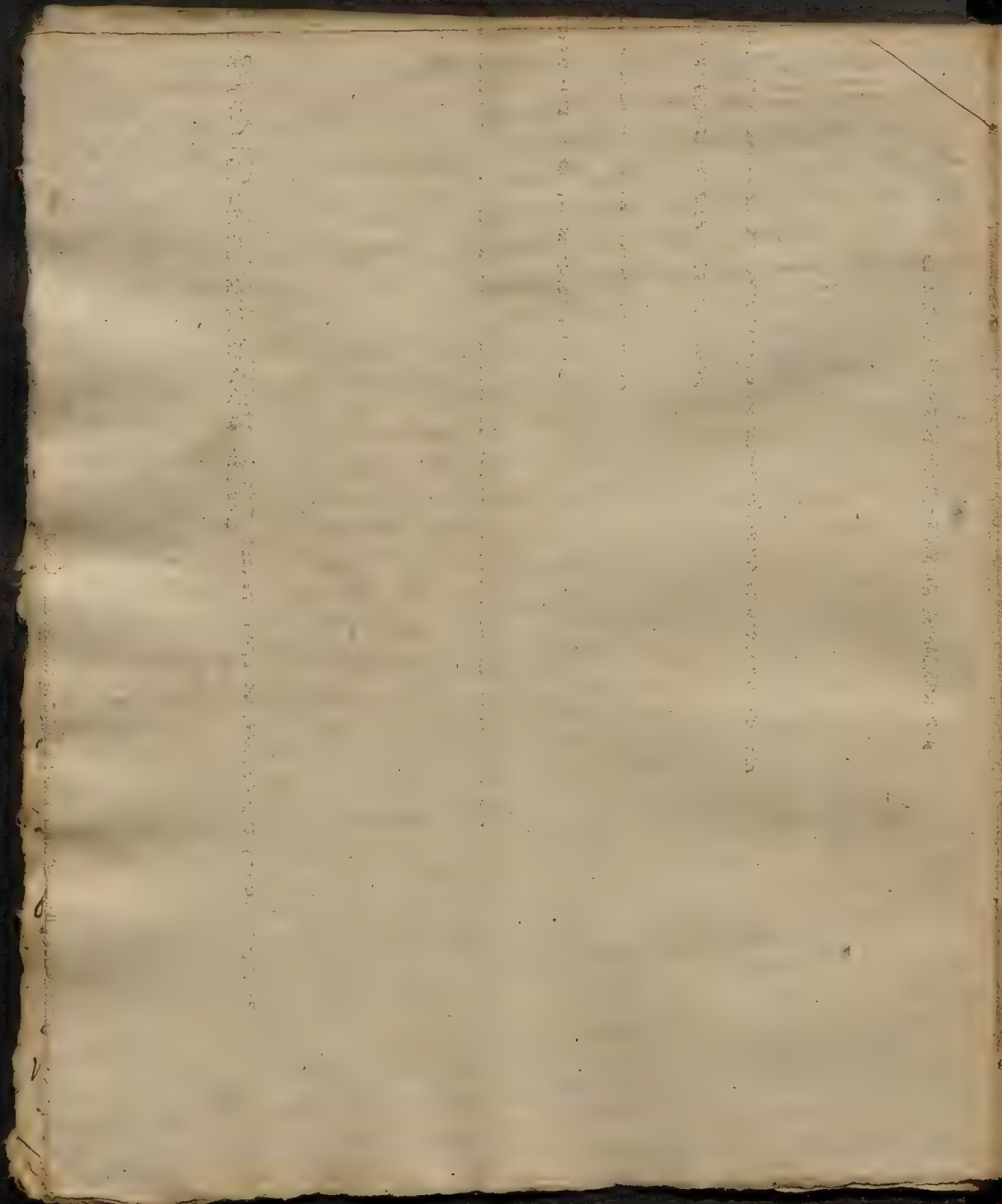
Реш. консп. по-префат.
ф. П. 49. 17. С. 12. 37.

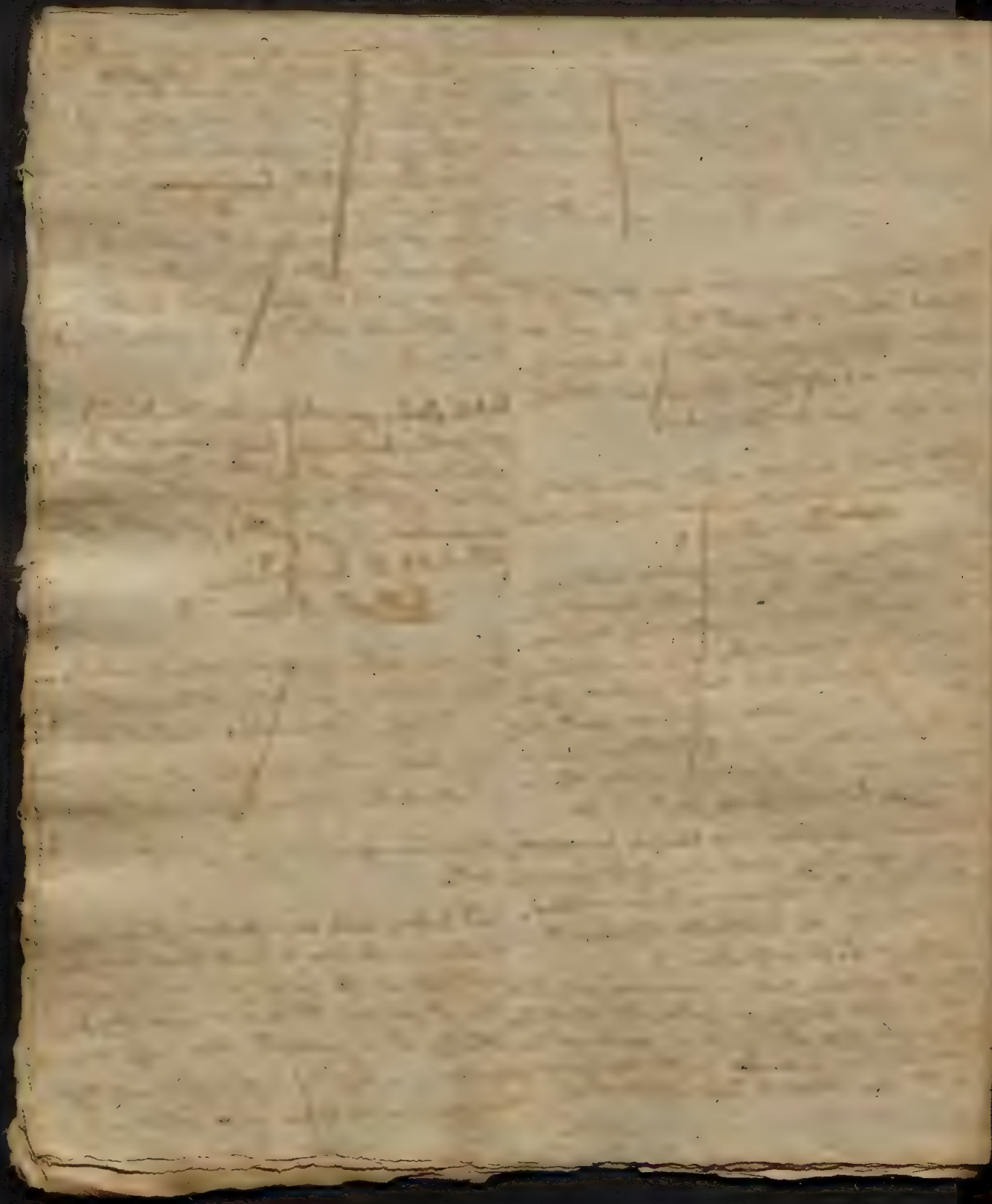
potest utri de quo utraque pars hereditatis lega-
ta praestare. Et potest hic quo ad Falcidiam
de legatis communem detrahendam. Nam Pulat
enim miseri debet duci duci partes her-
editatis, id est quod unus qui pure est datus, et
semis tibi datus sub conditione. Vivianus

totum debeat, vel totum alicui soli debeat,
sed ut siue agendum sit, per se pro, per
hunc procuratoris nomine agat.

l. 2. pr. D. ibid

Ad id si quis filius debilem soluit, ne pignus
veniret, et heredes subit, familia eiusque
72 iudicio cum posse expensum.

l. 14. §. 17. D. ibid

— cessat si heredes iudicium cum nihil in cor-
poribus, sed omnia in nominibus sunt.

l. 25. §. 1. ibid.

— Item est et si unus legatorum nomine caveat,
ne in possessionem mittatur, et omnino quod pro
parte expensum non possunt, si unus urgente nece-
ssitate fuerit, familia eiusque iudicio longum
est. ibid §. 15.

Si pecunia, quae domi relicta non est, per prescriptionem
relicta sit, utrum universa a coheredibus prostan-
da sit, an pro parte hereditaria, quomodo nobis
si pecunia in hereditate relicta est, dubitatur,
et magis dicendum est, ut id prostantibus sit,
quod prostantur, si pecunia esset inventa.

ibid §. 22.

Si pignori res data defuncti sit, dicendum est,
in familia eiusque iudicio venire, sed is
ad iudicium, in familia eiusque iudicio
pro parte coheredis est damnum.

l. 29. ibid

Inter filios et filias bona intestatorum parentum
pro virilibus portionibus aequo iure dividitur
saepe, explorari iuris est.

l. 11. C. p. heredes III. 26. 7

Nihil autem interest, cum soluta, an sine soluta
late res inter aliquos communis sit, nam utroque
est longum est communi dividendo iudicio l. 2. pr. D. C. D.

creditor hereditarius, nudo heres est debitor vel
hereditarius, nudo debitor vel creditor defuncti, et
post aditam hereditatem heredis. — Omnia
que in nominibus sunt de herede transeunt
l. 37. D. Acquis. heres, et supponit quicquid
omnis eius alicui, l. 4. cod. l. 3. §. ult. D. quib.
et causis in poss. est. Aulione in rem et
hypothecaria non sunt hereditaria: et ideo
rei possessor, non heres convenitur l. 2. C. h. t.
(Aut. heres.) l. 55. D. de iur. poss. omnia
parit in rem aulionem l. un. C. de alienat.
iudic. mut. causa. — Aulione hereditaria
iure civili inter coheredes pro portionibus he-
reditariis dividitur. vid. ad Bonacellon
Cod. W. 16. l. 2. C. iudic. oper. Tom II.
Neapol. 1722. p. 216.

Cyriaque Opera l. v.

~~Item res, omnes obligatio in pign. ubi causa fiat~~
Item nobis oppignoratam aulione Perriana
vel quasi Perriana (ubli) persequimur, aut
hypothecaria dicta. minus comode pignora-
cia in l. 1. C. de pign. ubi vult est debitor
sa esse videtur.

2: Inter pignoris, ius in re, separata pars domini
est l. 19. pr. D. de iur. inf. l. 30. de nosalib. att.
vel in re, qui illud possidet. l. 14. §. 2. l. 1. §. 15. D. quib. mod. pign. l. 44. §. 2. D.
l. 1. §. 1. Gra quidem ut nunquam perimere vel
utroque possit l. 1. §. 2. de pign. l. 7. C. de

Si fundus communis, ~~et~~ ^{si} ~~fundus~~ nobis sit, sed pignus
in datus a me, venit quidem in communem divi-
dendo, sed in pignus creditori manebit, etiam
si ad iudicatum fuerit inam et si pars loci hereditas
fuerit, in legem maneat.

L. 6. q. 4. D. p. her.

Communi dividendo iudicium locum habet et in verbi-
gali agro. Verigali agro an regionibus dividi
possit, videndum? Magis autem debet inde appa-
re, huiusmodi divisione: alioquin praesertim
verigali confundetur. L. 7. pr. ibid. (Com. Div.)

Qui coheredes habet, si fundum pignori datum a lega-
tore suo, comparaverit a creditore, non debet a
coheredibus iudicio communi dividendo conveniri.

L. 17. D. Com. Div.

Mulier in dolum dedit marito pro ditione pignori obliga-
tum, et testamentum maritum, et liberos ex eo natos,
item ex alio, heredes instituit: creditores, cum possent
heredes convenire idoneos, ad fundum veniunt.
Quid, an, si ei prius possessor offerat, competi-
tendus sit ius nominis cedere. Respondi, posse. Si
vero non iniustum populare.

L. 19. D. Qui post. (Lecvola)

Legi 2. C. Aut. Hered. contradicere putat Azo

L. 2. §. 2. D. V. O. l. 85. pr. §. 1. 2. ibid. l. 3.

§. 3. D. Com. Div. l. 22. Depos. l. 9. de Pollit.

Neque L. 52. de Reg. II. Nam legatarius a se legatum,

neque ad quandam latem legati omnis eius aliam sibi

impositum, reliquam ab heredibus praesertim,

pro portio nisi heres. Sed L. 3. de Aliment. ubi

fructu de rebus in hoc casu non
hypothec. et pignus. Differentiam
facit, cum utraque in pignus datur.

L. 41. de Pign. act. l. 22. de Pign.

licet et in hoc pignus et hypothec.

Debitum portio ex hereditate ipso iure
divisa. L. ult. C. hered. act. l. 25. §. 9. 13.
famil. her. l. 26. C. Pauliz. Excep. liz
rebus que dividi non possunt. L. 28.
§. 2. Contr. Empt. l. 25. §. 9. 10. p. her.

An in causa patris ad exhibend. agere possunt?
Pater enim, quia mea interesse potest ut
persecutus L. 3. §. 9. ad Exh. m. 321. l.

§. 11. ad Exh. et §. 1. 3. 4. 5. 12. legis app.

Præmissum ipsum agitur quod in vindi-
cat. L. 9. pr. l. 14. ad Exh. l. 5. C. h. t.

Cum alio ad exhib. introduca est. Quia
comodius erat quam vindicare; quod

inde patet quia aliquis nunquam

cum vnd. conveniatur, ita quidem ut
ubi ad vindicam agere possent, ad

exhib. agere ^{inductus} L. 1. de legat. l. 1.

Contra fideiuss. poss. vindicare
in pignus non possunt; alio vero ad

exhib. potest. L. 3. §. 15. l. 4. l. 5. pr. h. t.
De in jure vocando §. l. 5. §. C. (II. 1.) l. 22. C.
de fideiuss. §. 1. de fideiuss. §. 1. de fideiuss. §. 1.

Solvendo esse de jure, non pertinet ad onus §. 275.
reliquorum hereditum. Neque tamen quo ad
priorem regulam l. 22 et 23. de Nalg. Prescript.
obstat.

Beneficium exactionis dictum jure suspensum
impetit, ne prius singulare judicium
vant, si principali conveniri potest. l. 1.
C. (VIII. 40.) nov. r. c. l.

¶ Hanc onus non est omnium heredum, quia legatum va-
let ab uno herede est. l. 40. D. Obl. et act. §. Ita C.
neque aduersus legatarios creditores hereditatis
actibus competit. l. 2. C. l. t. (Act. hereditat.)
l. 1. C. Com. de Legat. l. 2. D. de debitor. l. i. t.
et de copulatione vel disjunct. hered. in p. neque
enim hic heres fuit sicut rei debendi, ut
in l. 17. D. de iur. iur. et l. 23. D. Leg. II. Item
probatum est. Item si heredem nomine adpella-
uit, hoc enim fuit ut videatur non hereditatem
¶ Heres ipse qui commodatum accepit, pro ea parte
qua heres est, convenitur: nisi si forte habuit
paulatim solius rei respicienda, nec fuit.
Tunc enim condemnatur in solidum: quod hoc
boni iudicis arbitrio conveniat.

¶ per personarum singularum
Ratio in iuncta l. 124. §.
Leg. I.

Alpian l. 3. 4. 3. P. Com. (13. 6. 17. 12. 2. 8.
symp. (l. 3. 1)

Si ex parte quarta, Filius ex parte quarta
heredes proprii fuerint, deinde ex parte
dimidia heres institutus fuerit sub conditione,
et legata, item libertates dare fuerint: pen-
tente conditione libertates comprehendunt, legata
praeparantur: quia sine condicio exsti-
tente se heredes existunt, utraque valent: sine
condicio deficiunt, in et filius heredes erit.
l. 87. §. 3. D. ad l. Falc.

louy lui ad nygram l. r. C. Hered. at.
non parit et. Sed quales
la puerperae libt? glossa pumudo lega-
at ad et

711
L. Q. C. Ubi Causa Patet.

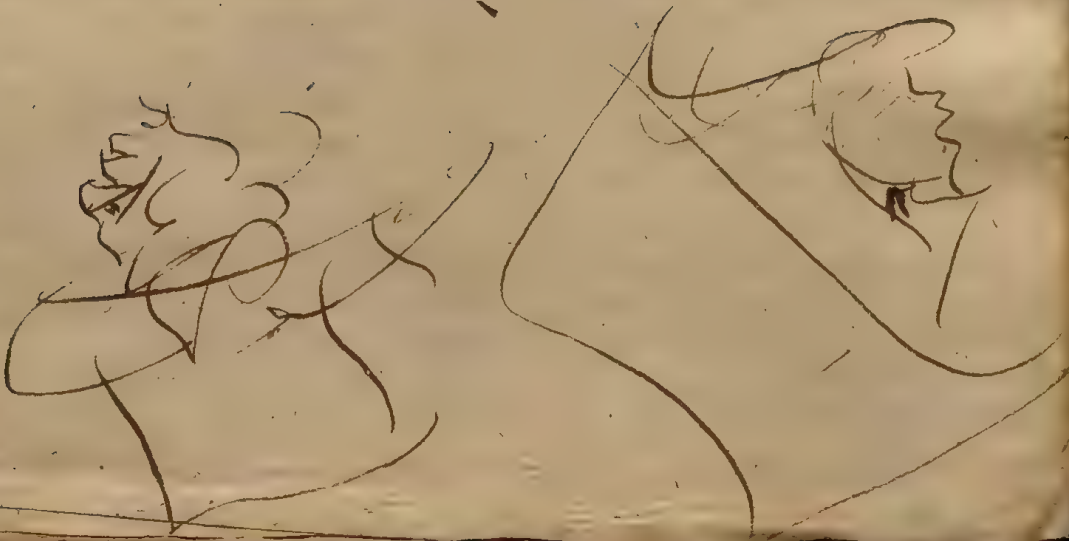

de procaratib. Luit. lib. XII. Annel.

1. 2. 3. 4. 5.

Engelhardt Engelhardt

3
v
ay
t
m
le

77

Baldwinus ad leg. XII. Tab. § 154. in Hein-
 J. Obs. et R. Tomo II. adeo quidem ut
 ferantur quoque, qui de statu quoque ^{non} no-
 uideant, pro ualorem dare licet (l.
 33. §. 1. D. ^{Probat} ~~Probat~~ neque l. 43. §. 1. D. eod, non
 obstat.) Quod autem ipsam causam addi-
 ret hoc magni momenti erat, cum, quia
 si de capite accusari non uidebatur, li-
 bertatem amittebat, vel ut inscriptiones
 Basilicorum habent, statum mutabat;
 tum quia causa status juxta inter partes fa-
 ciebat (l. 25. D. Rest. hom.) l. 1. §. 1. l. 2. 3.
 pr. D. Agnos. lib.) nec denique in pidi-
 uisat l. 30. §. 1. leg. 1. l. 3 pr. ~~Pignori~~

Namque ^{principes in}
~~prosecutio~~ ^{autem} ~~in~~ ^{implicite} ~~in~~ ^{quodam}
 dicitur, num quis liber an libertus (l. 1. D.
~~statu hom.~~) esset, vel de parte agnoscendo (l.
 13. §. 1. adionis); quorum altera ^{legitima}
 vocabatur, altera uero, ex jurisdictione ju-
 ris originem ducisse traditur. Actiones
 judiciales itaque extraordinariae sunt, et
 ab actionibus in rem distinguuntur l. 32.
 D. Obl. act. l. 1. D. Rei vind. ^{§. 2.} adeoque altera
 in alteram involuatur, ut questio liber-
 tatis, quae ^{et} status questio est, ~~formidat~~

Denique ipsarum actionum nomen indi-
 cat, cum quasi ~~prosecutio~~ ^{prosecutio} ~~ad~~ ^{ad} ~~persequendum~~ ^{persequendum} id quod ~~libi~~ ^{de}
 batur vocatur l. 26. lib. V. O. ~~Actio~~ ^{non} enim
 et ~~persecutio~~ ^{persecutio} generaliter accipi l. 32. D.
 O. act. l. 28. D. eod, documento ^{sint} ^{nam} utra-
 que tam in rem quam in personam inspi-
 citur jure l. 14. D. Probat. l. 12. D. Excep-
 ti. l. 2. §. 2. D. lib. causa. Tunc verbum ex jure
Romano pro ditione ex jure in iudicium inder-
 uatum est

questionem ^{periculosis} implicitam ^{causam} habere
~~debet~~ l. 1. §. 4. C. tibi causa, libertini-
lalis l. 27. §. 8. Stat. hom. et ingenuitatis
l. 5. C. tibi causa post. ^{implicitam} ~~causam~~ habere
~~debet.~~

Sed ex his apparet, quid in consilium
nostra propositum sit. Agitur enim de sa-
tis vel ejusdem hominis, quam causam pro-
curatorem Caesaris examinare non posse Ca-
esaris imperator respicit. Procurator ^{enim} ~~enim~~
Caesaris ^{enim} qui et Rationalis (a Longi-
do ^{et l. 2. C. quid militari} in Alexandro de vii. tit. cap. 43) vo-
~~castus~~, cum nisi inter fideum et ri-
vatus judicare possit, causam palam ex-
~~aminare~~ ^{quod} ~~hominis~~ ^{privato} a privato
~~homine~~ ^{indole} ~~efficit~~, ^{judicare} non po-
uisse, ex supra dictis apparet. Sed ab-
solvare videtur responsum Antonini l. 1.
C. de Jurisd. Omn. et quo apparet, pro-
curatorem Caesaris iudicem a privatis
sumptum recte iudicis officio ^{uisse} ~~functum~~,
rationem quo esse debere, quod paribus con-
suetudinibus iudicasset. Cum obstat consilium
tis a Gordiano imperatore data l. 1. C. Pedan. quod
unde discimus, procuratori Caesaris non vice Prae-

l. 27. pr. D. de. l. p. causa ~~h. 2. pr. l. 1. D. de. iud.~~
 licet et putores de his rebus cognoscere
 possunt l. 1. C. de. man. ita. Cujus ad
 l. 3. C. de. l. p. ~~ord. iudic. iud. dom. ex. iudic. p. a-~~
~~neus neq. quam de har. re. cognoscere possunt~~
~~esse inuicem de har. re. quod non cognoscere possunt~~
~~cum et antiquibus non possunt cognoscere~~
~~que tamen p. re. iudicata non solent~~
~~p. re. iudicata non solent~~ causa
 enim pates cum maximis iudic. exigit.
 a iudicibus minoribus examinari non possunt.
 l. 32. §. 7. D. de. recept. l. 2. C. de. iud. p. id
 mirum est, cum iudicis secundum periculum
 dicto, omne p. quod libet habuit amittit
 (l. 3. C. de. solut. matr. l. 44. §. 1. D. de. iud. l. 1. D.
 de. iud. l. 36. D. de. solut. matr. l. 1. C. de. iud.
 l. 5. C. de. sol. matr. l. 1. l. 12. §. 4. D. de. p.
 plur. q. huius vero nonnunquam causa p. a-
 lus a iudice iudicari possit p. ab eis, ne
 decipere, cave. Nam quod mag. pates olim,
 id iudic. p. re. tempore iudic. valet l. 1. C.
 de. iud. p. re. In provinciis ~~l. 1. C. de. iud.~~, cum
 summa p. re. iudicandi p. re. p. re. effect,
 a nemine causa h. re. nisi q. p. re. cognosci
 possunt l. 1. C. de. iud. C. de. iud. Adeo vero, ut quo-
 diuunque gravissimis rebus occupati, p. re.
 les har. munera quo fungebantur tenere
 non possunt, lega. l. 1. C. de. iud. illis in qui-
 rendas mandarent ~~l. 1. C. de. iud. p. re. mand.~~

* huius iudice provinciar. Gallopad ad Cod. Theod. V. p. 202.

pro a nobis adhibere parat, non solum
eos partes munusque sui, quibus obsequio
institutus erat promissa (^{l. 9. pr. D. off. pro-}
^{conf.}) ^{(^{l. 9. pr. D. off.}}
^{quasi}. l. 47. §. 1. l. 50. D. iure fisci l. 35.
§. 2. D. Ex quib. causis maj.) sed et alias
quod ab imperio suo alienos admini-
strare potest. Palii itaque et causam
statum inter privatus iudicare, si vice pub-
licis agebat l. 1. C. de p*ro*cur*ator*i bus vel lib*er*tini-
bus l. 7. C. de de*clarati*o*n*e dep*re*cat*ur*!!
causae ft. iudicia publica tamen non recte
exercebat, nisi simul propriis provinciis
vice fungeretur ut ill. Regulat*ur* h*oc* ob-
servat*ur*. l. II. cap. 20. 21. ostendit. De his
etiam infra multa alia proferemus, id
solum hic memorasse sufficiat, conside-
rationem nostram sic cum legibus supra

lenz iudex effat, ad rei publicae pro-
curator. Nunquam enim lapsus pueru-
lorum de pallo ingenuitatis sententiam
peruiffe, nisi puerilis uia puerilibus,
et iam dubium alii mouere.
Oxybrycho Observ. II. 20-21. Quae de
re uim infra

7

Gulhering. l. c. p. 676. Ipsi nomine, orationem,
Promator capite, qui et promator principis,
et promator Imperatoris dicitur; officium
et status fiscali significatur. Gulhering p.
673.

三

[illegible]

~~De~~ ~~frat~~ causa pety judicaffe
non videtur.

Faciunt in publicis et privatis iudiciis
C. l. C. de iur. d. l. C. de iur.
imperatores permittunt. Antiquum, cum F

Int. Hali. vulg. et Rhed. pro

απεργου Schastz a Graiz (Bafilw. Tomo I.

~~simpliciter. V. qui aliam judicium parat
et tunc famulat de facto dicitur et non de jure
(et si quis dicitur tunc de facto et non de jure) (Pon-~~

Lenitior enim arbitrorum sive ager, sive
 iniqua est, plandum est l. 26. D. Pro socio.
 cuiuslibet enim iraque foret, vere gravissimum iud. arb. subire
 l. 1. C. Qui p. d. omni. ~~Quod si recte animal~~
 verisamus, idem est, ac si imperator re-
 scripserit, privatus homines inter se
 diligentes, quemcunque hominem ar-
 bitrum libere componere sumere possit.
 Quilibet enim etiam si maioris sit,
 l. 3. §. 3. D. Decept. l. 4. cod. sive maior sive
 minor maior sit l. 2. D. iud. arb. in offi-
 cio fungi posse, compet; ~~namque~~

* cuius officium est de his

I subterfugium ferre.

nonnunquam vero

~~nonnunquam vero~~
~~verum licet arbiters sit, iudex dicitur l. 3.~~
~~§. 3. D. minorib. de modo hoc procedit~~
~~est, que sibi mandata sunt l. 1. C. de a~~
~~non comp. Est propter in eum ius exercet, dum~~
~~modo in per magi prae illi fil Jos.~~
~~Kern. de Rodes in Hein. J. G. et R. Lomo~~
~~II. p. 394, nisi sponte sua quis sit. p.~~
~~subiciant. l. 12. §. 4. D. de C. Liebell. Quid~~
~~itaque sciat, ne procurator capis ar-~~
~~biter cum populo?~~

Ad obiect l. 3. C. juris. omn. in qua di-
citur est, privato cum consensu iud. cum
non facere, neque rei ^{ius} iudiciali ^{ante}
~~nilatenus facere~~, quicquid ille ^{valere} statuerit.
Cum enim neque arbitri iudicium rem iudi-
catam inter partes faciat, (de privato ar-
bitro id intelligi volo non de iudice a-
propterea dato, qui arbiters non nunquam ad-
pellatur l. 7. §. 3. D. minorib. l. 82. D. iud.
Lupus Donellus ad l. 15. D. de iud. p. 223.
T. XI. Lunde 1767. ~~ante autem iudex ab~~
~~arbitro dicitur, hinc colligitur, quod arbitri~~
~~partibus et in faciem fungi posse debet~~
~~l. 12. pr. §. 2. D. iud. et leg. l. 7. D. de~~
~~statuant.) praesertim, cum aut iudex ejus~~
~~non~~ obtemperaverint, quid velat, ne pro irrita
iudicium hominis privati accipiamus,

* nec de illo qui ab iudicio aliqui ~~proff~~
ut ppa offendi. nam quanto

^{aliquis}
¶ ~~est~~ homo ^{judicatus} ad dirimendos lites
arbitrarius

¶ De iudice dicitur requirit l. 12. pr. 4. 2. D. quid. l. 7. D.
Recept.

cujus sententia pariter non valent?
Nam licet iudicis officio arbitri fungi dicatur
l. 12. §. 2. D. Recept. ~~attamen iudex non est~~
~~et per hoc docimur.~~ Non potest enim arbi-
trarius sententiam adversus eos qui obfuerint
dicere, quod in iudice acceptum est l. 12.
§. 3. C. iudic. l. 1. D. Recept. l. 1. C. ut
reges ex sententia ~~in~~
~~et sententia iudicis~~ ^{receptis} ~~receptis~~ ^{receptis} ~~receptis~~ ^{receptis}
iudicabilis ~~et sententia arbitri non est~~
~~et sententia arbitri non est~~ ^{et sententia arbitri non est}
Paul. sent. v. 2. ~~et sententia arbitri non est~~
nigae arbitri et ille sumi potest, qui infans est, quod
arbitri ~~et sententia arbitri non est~~ ^{et sententia arbitri non est}
imilem, non conpassi a legibus nolione
sed ex privato litigatorum consensu l. 1. C.
Arbitr. ~~et sententia arbitri non est~~ ^{et sententia arbitri non est}
C. jurisdict.

Quod cum ita est, id quod Antoninus
imperator requisivit, obviare esse ad-
petat, qui aut (Gerard. vobis Constant. ad
lit. Dig. de iud. in opib. Tomo II. p.
142. C. Col. Agrip. 1732.) qui aut. sen-
tentia iudicis quem pariter elegerint, eisdem
obnoxii esse debere. l. 1. D. iud. ~~nam ubi~~
acceptum est ^{debeat} ~~et sententia arbitri non est~~ ^{et sententia arbitri non est}
aut per ~~et sententia arbitri non est~~ ^{et sententia arbitri non est}
Cod. l. 13. l. 7. 13. C. Episc. aud. Jam
enim ex ipso quod ~~sententia~~ ^{sententia} ~~sententia~~ ^{sententia}
arbitrium ~~et sententia arbitri non est~~ ^{et sententia arbitri non est}

quo
fuit J. C. loquutus) receperunt, condemnandi
fuit l. 41. D. Recept. cum eo consilio lib.
~~scilicet propositi ejus subdissent~~
~~arbitrium seu judicium superavit, ut~~
sententia sua ~~confrauerit~~ finem im-
poneret l. 13. §. 2. D. Recept. Nec obstat
Papinianus (l. 23. §. 1. D. Adpell.) responsum;
~~hoc enim~~ quod de re judiciali agit. Cum enim con-
stat, in foro Romano aliter ac in foro
Athensienfium (cf. Gudewalcher libro de
iustitia sub Titulo Papinianus in
argum. Gena 1812.) fuisse, ubi a sententia
arbitrorum provocare licebat, cum et
publici juris essent, et perpetuo inter partes
litigantes, juxta dicerent, juxta cognosces,
~~ut secundum Papinianum opinionem~~
~~a sententia provocatorum, libere dissonantibus~~
~~a litigatoribus pro arbitrio pungi, provo-~~
~~care non liceat. Quod et~~
Juri. omn. intelligendum ~~est, quod~~
judicium arbitri pro re judiciali vasa-
re non posse, dicitur.

His exemplis ad enumerandas provocatorum
lesarum officii partes, auctamur.

De origine provocatorum lesarum hinc Ra-
dicalium, dummodo illis a rationalibus
summarum distinguas (Guth. de off. dom.

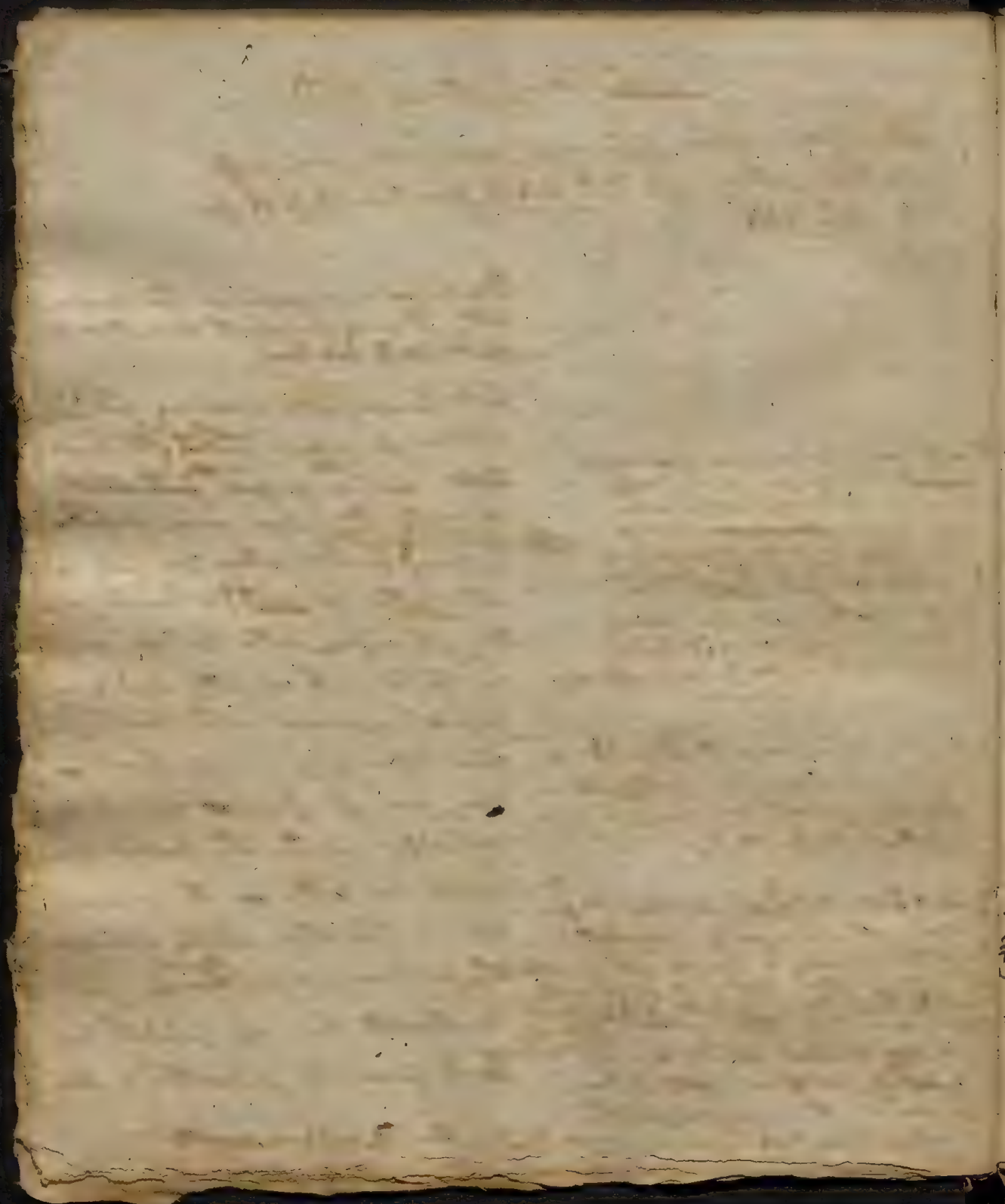

possunt esse dicatur l. 1. §. off. Pro. hoc
tamen ad us. fisci referri debet. (Gul-
therius § 676. 177. l. v.) in qua re non-
nunquam auctoritas principis avertitur
(quod aliter fieret iam ab Hadriano (Spart. in Hadr. 7.) cuius
debet l. 1. §. off. Pro. l. 15. §. transp.)
Neque enim et in his pro arbitrio iudi-
care possunt. nam si quodam causa
dijudicanda erat, cuius altera pars rem
privatam, altera vero fiscum specta-
ret, non aliter de hac re saluere non
possuerunt, nisi eam praeside et advo-
cato fisci (de quo Gultherius § 411. l. v.
Baiffon Select. antiq. III. 21. ed. l.) finis
patet vera esse, quae supra produlimus,
in privatorum causis nisi arbitrorum
vice procuratores lesaris fungi possint.
Sunt tamen nonnulli ut supra
indicavimus, qui praesidem vice funge-
bantur, de quibus laudamus a nobis Ber-
ghösch ^{Gundling l. v. § 10.} et Gultherius § 693. et 703. 177.
conferri possunt. nobis vero de officio
illorum hoc produlisse sat est, quae ad
explicandam consiliorum nostram
sufficiant.

Procuratores nostros status causas examinare non posse,
omnibus notum est. V. L. Kalend. Jan. Scio A. 1. et Gra-
to Coff. 251.

*Summa divisio de iure personarum apud Romanos
erat, quod omnes homines aut liberi aut servi
essent l. 2. §. 1. Item hom.)*

*S. C. Romani itaque omne individuum quod iuxta
modulum est personam vocat. ^{vere} ^{insuper} Non omnes
itaque homines personae sunt, ut illi
argumentantur ^{as} autem
et ^{as} ~~argumentantur~~ autem neque omnes personae*

homines, Paucillas autem illa juris ex-
cendi status vel caput a Romanis voca-
tur; quod triplex erat. Res itaque gravissi-
ma est, de capite vel status hominis in-
quiritio, vocaturque causa liberalis; hoc
enim discernitur, num quis servus ^{rum} an
liber, num sui juris ~~vel~~ num aliendi
potestatis subjectus sit. Quodcumque
questio hac nata, ~~per~~ ut in servitu-

dem vel libertatem aliquis vindicare.
ter^t, quicquid in ^{clarus} infirmitate est, quod
de^r. in libertate reum esse iubebat,† Iona
Tis ad finem his perduceretur.† Jo autem

In jure laicum Romano licet ea faciamus
inquit doctrinam de statu hominis inquit
difficilem esse videmus, prout am eorum
de Jure Personarum. ~~Idem~~ deinde de
statu, ~~Idem~~ cum dantur de reliquis quibus
quod propriis libere ut de his loquuntur.
A novitatis vero de his libere tota
tit. l. 1. §. 4. P. l. c. Torbullo. l. §. 2. 3.
D. Ex haerd. legn. l. §. 0. §. 3. D. Penul.
Capitulis deminut. simplex est l. 11. P. Capit. min.

Et ita quidem li vel feruus erat, sed pro li ferro se
seruabat; quod li feruus in libat, proclama-
bat feruus monebat, donec li3 finita erat
li. 3. 9. 10. 82. st. v. st. 12.

I live at L. Chi (L. F. E. S. Ship. canpa) logumder, pe-
to long aut auring parley lupinebat

in omnibus enim rebus de libertate primum quid
erat, donec ad iustitiam diuincanda praeponderabat
lib. C. ad leg. Jul. de adul. lib. 2. c. 2.

Erving enim, i. e. iuxta Platonem, iuxta Platonem
 pro se ipso adhibere potuit, et magis
 ipse, i. e. iuxta Platonem, vel capite suo di-
 rempta non erat? 5. 7. 7. Lestam. Quid
 l. i. t. de Lest. licet Lestam non possit l.

¶ Quasi propter cautum postea est, ne impu-
ber et puella in ius vocarentur l. 22. pr.
l. 1. d. in ius vocand. l. 1. pr. d. lib. (auf.
l. 1. §. 1. l. 2 - 6. cod.)

¶ I. Gell. n. a. 20. 10. Tappus v. Vindiciis, poluit quo-
que siue servus siue liber cum libi de spatu quo-
pis mota erat, procuratorem dare l. 43. §. 1. d. Po-
sultendo. ne abstat l. 43. §. 1. d. cod.

¶ Tum enim ^{ne} agitur domo et traheretur lictibus
veritatem efficit l. 14. d. in ius voc. l. 19.
21. d. cod. Cicero pro domo 41. in Valer.

¶ 9. l. 103. d. R. d. Quin. tril. sup. VII. 6.
ubiunque aures res conquis pariter esse possunt

¶ l. 11. d. J. et J. L. d. n. y. l. 31. l. 1. d. Alii possunt
arant, d. i. ant. annu. l. 1. i.

¶ I. d. Malbrunus ad leges XII. Tab. §. 164. in Fra-
necii Jura pub. alt. et R. Tomo II.)

¶ l. 22. pr. l. 1. d. in ius vocat. qui reum ad

¶ l. 1. d. in ius vocand. l. 1. §. 1. d. l. 2. pr. d.
qui satis d. cog.

¶ l. 1. d. in ius vocand. l. 1. §. 1. d. l. 2. pr. d.
qui satis d. cog.

iam in legibus XII. Tabularum cautum
est, Pomponio autem l. 2. §. 24. C. J. ab
Appio Claudio decemviro legibus
scripturis conscriptorum iure, qui Si-
nyis Italica rasset autem l. 30. ex
iure Gentium in celeberrimos illas leges
has hoc translatis, primusque di-
visio narrante in hoc iudicio sem egi.
homo ^{libi d. n. y.} ~~ambitiosus~~. Quod ius a se ipsis
conscriptum cum in diversis partibus tra-
heret et perveniret, mento pervenire
dedit.

Tamen ex his apparet, apud quem magis
tum causa statim diiudicaretur. Apud pro-
torem namque, cum vindicta res peragi
solita esset, ~~traheretur~~ ^{in iudicium}
~~traheretur~~ ^{traheretur} ~~traheretur~~ ^{traheretur}
autem, ~~traheretur~~ ^{traheretur} ~~traheretur~~ ^{traheretur}
ut leges loquentur vindictam ~~traheretur~~
traheretur, qui officium esse debebat,
si quæstio capitis officio nota erat,
si proletario, quis quis vindicta esse
possunt. Quod autem ad ipsam ~~traheretur~~
causam attinet et magni hoc momenti
erat, cum quia si non traheret de
capite accusari, diminuerat caput,
vel ut respiciat Basilicorum habet

ex qua adperet, procuratorem Celsi
in iudicem a privatis sumptum
recte iudicem electum esse, ratumque
esse, quod paribus consensientibus
dijudicasset. Cui obstat consilium
a iudice imperatice datus, unde
diximus procuratori Celsi non
vix Propidii agendi dandi iudicem
inter privatus facultatem non
comperere. Quod si quis respicit
consilium Severi et Antonini. acci-
dit (L. 2. C. de. p. sum) quae est:
ex qua patet, in integrum rescrip-
tio si adversus privatus intentum
est, a Propide examinari debere,
si a fisco, procuratorem Celsi
presentes provincia Propide, sem-
perere maxime esse.

Ex his quo modo sepe expendimus
dubioque hesimus, maxime, quod
~~improbat~~ ab imperatice rescrip-
tione supra quod dictum
est, procuratores Celsi causam patris, quod
privatarum causarum potissimum est, exa-

minores non posse, & cum tamen in
re scripto Antonini imperatoris, posset
& inter privatas causas diiudicare
dictum, quod cui Papinianus l. 23.
§. 1. D. de appell. contradicit, ait enim
in lite privatorum ~~in dandi~~ iudices
dandi procuratorem legum peritiam
non habuisse, neque sententia ejus
obligantes tenere. & Equidem rem
hanc ita conciliaverim.

¶ et l. 29. pr. §. 1. D. de appellat.

Iqui et recuperatores dicti quolibet a praetore
petere erant l. 7. §. 1. D. de lit. heredit. l. 3. §. 1.
D. de liberal. causa. l. 20. cod.

¶ causa enim patris generaliter accipitur debet
l. 26. l. 23. §. 1. D. cum non solum ad eum
qui in utroque pertinent, sed ad heredi-
tariam quoque rem ex re ipsa, quam ab
in test. l. 3. de test. l. 6. de D. p. contra
tab. l. 3. de suis et legitim. l. 3. §. 4. si
tab. test. nullus. l. 1. §. 6. cod.

¶ quibus agitur de causa liberali reman-
data erit. I l. 12. pr. §. 1. D. de iudic.

¶ et Cujas ad l. 3. C. de Pedan. iud.

Causam patris olim nisi a Praetore vel ju-
dices, cui potestas haec a praetore data
esset, examinare et diiudicare possent.
Sapra exposuimus. Sequitur semper
cum sub imperatoribus omnia multa-
haec essent, per causas patris diiudican-
di Consulibus data esset l. 27. D. de lib.
Causa Ilicet et praetores cognoscere de
his rebus possent l. 1. C. si manus sta-
Pedanei iudices vero nunquam de his
rebus cognoscere potuerunt, cum et an-
tequidam non potuissent, nisi potestas
a praetoribus illis sub uto esset. Cau-
sa enim patris ^{cum} maximos iudices
exigat, quo modo a iudicibus in se-

¶ l. 9. pr. D. off. procur. et leg. l. 47. §. 1.
l. 50. D. Jur. fisci: quod varia erant l. 35. §. 2. D.
Ex quib. causis mag.

¶ posuit itaque et causam statum inter
privatus judicare, ~~licet ab arbitrio~~
~~non de ingenuitate~~ ^{et erat vice}
prospicit agbat l. 1. de Pedum. jud.
vel ipse si de libertinitate non vero
ingenuitate et erat l. 5. h. t. (libi laza
stat.) C. iudicia publica tamen non
recte eveniret, nisi simul officio Praef. p.
provincia fungatur ut illi. ~~Pythelherphes~~
Observat. lib. II. cap. 20. ^{et 21} ostendit.

¶ sententia arbitrorum standum est, siue aequa
siue iniqua lib. l. 76. D. Pro socio. l. 1. C.
quid sit omn. dici de res jud. ante utri.
l. 9. pr. D. minorib. 2. per hui. foras ut in
l. 1. D. iudicis et alii quorund. et in primis
l. 50. D. ~~sed~~ potiusque tamen l. 101. D. ~~sed~~.

3
let et non solum eos persequuntur
in pri. quibus obediunt imperator
erat promissus, sed alios quoque
ab imperio suo alienas admini-
strare potuisse. Quoniam autem
ratione ~~id infra a nobis iudicabi-~~
~~lur, hoc saltem meminisse iura-~~
~~bit~~ ^{fine heret} si conspiciatur non tam cum
libris super a nobis iudicis con-
paraverit, nullum discrimen inter
utrasque esse facile deprehen-
des.

Legem l. 3. §. 1. de appell. a Papi-
niano Juris prudentis usque ad no-
strum tempus compluri conspiciuntur
Antoniniana l. 1. C. de iustit. omni. con-
tradice supra exposuimus. ad quas re-
ferri possit l. 3. C. ed. a Diocletia-
no et Maximiano data. Attamen
si hos leges diligentius inspiciamus,
non tam contradicentes appaebunt.
In conspiciatione enim Antoniniana

7. Si se subiciant aliqui iurisdictioni, et consen-
siant inter consensientes utriusque iudicij, qui
Tribunali preest, vel aliam iurisdictionem
habet, est iurisdic. ultra l. l. p. iudicij.
idem aut l. 2. p. p. 209.

¶ eo maxime fidelis in partes aliter pugnans
 et si qui aliam iudicio pueri l. l. c. Junij. Rom.
 l. l. c. de judo

713. 5. 3. 8. Recept. l. 4. cod. Monacensis
iriter ipse ad munus alibi fungendus a Pres-
bitero datus, tale munus fungendi esse dicitur
l. 12. 8. de iudiciis.

Felicit et arbitet fit, judet Stiles l. 7. §. 3. D.
de minorib. ~~l. 1. §. 1. juris~~ de modo huc
promonia venit, que sibi mandata punt.
l. 1. C. l. a non comp. et in eum potes ex exer
cet, duo do q im per, vel non maj or potes
maj or pr ar um potes fit d Jos. Ter no. de Nalez
in 4 in est jur pud. arb. et Mon. Tom II. p
394. nisi luna lia jurisdictioni q u se sub dicant
l. 1. §. 4. D. l. c. Trebell.

¶ Ita quidem, ut neque magistratus per erro-
rem adduc, puta (lege nostra) de partibz
aquarum procuratorem causam palatiz pera-
gere velint, nihil agatur l. 2. pr. d.
Juridicis l. 15. d. Jurisdic.

* de jurato arbitrio id esse in l. legi volo, non de
juris a Patre dabo, qui arbitri nuncupationem
appellatur l. 7. §. 2. minorib. l. 32. §. 8. ~~juramentum~~
quod arbitri peritibus et infans pugi. posse Pa

dictum est, etiam si procuratorem Capi-
tuli ~~in~~ in alio privato com-
petentem iudicem non possit, cum
tamen in consuetudinibus adve-
rit libere tulerit, sententia illi
penitus diligenter videnda esse
debet. Quod si alio animo adve-
rit idem est, ac si imperator re-
scripserit, privato homines inter
se litigantes quemcumque huius
ordinis libere componendi arbitrio
benigne possit. Quilibet enim magi-
stratus etiam si magistratus est, arbitrio
inter se fungi possit, cessat. Quod
itaque velat, ut procurator Capituli
arbitrio sumi possit? Sed obstat l.
3. C. quid p. omni. in qua dictum est,
privatum esse iudicem non
posse, neque rei in iudicio an-

Cognitio de liberali causa usufructuario datur,
etiam si dominus quoque velit, hoc est, qui
se dominum dicit, movere statum controversam.
Ulp. l. 8. pr. ibid.

Quod autem diximus, in libertate fuisse, si aff
acipiendum, non ut se liberum doceat, qui
liberale iudicium patitur, sed in possessione debetur
libertatis sine dolo malo fuisse. Quod est autem
sine dolo malo fuisse, videamus? nam Julia-
nus ait, omnes, qui se liberos putant, sine
dolo malo in libertate fuisse, si modo se pro
liberis gerant, quamvis pavi sint.

Idem l. 10. ibid. §. 1. 12. §. 2. ibid.

Haec actio post annum non datur, cum sit honoraria.
est autem et poenalis.

Idem l. 22. §. 6. ibid.

Si mater et filius de libertate litigant, aut conjun-
genda sunt utrovisque iudicia, aut dissemda fore
est causa filii, donec de matre constet: sicut dicit
quoque Hadrianus de reat: nam cum quod alium
iudicium mater litigabat, quod alium autem
filii: Augustus dixit, ante de matre conste-
re oportere, si deinde de filio cognoscitur.

Paulus l. 23. §. 2. ibid.

Ordinatio liberali causa, liberi loco habetur, si qui
de statu suo litigat: ita, ut adveniat eum quoque,
qui se dominum esse dicit, actiones ei non denegentur,
quocumque in laudem velit.

Idem l. 24. pr. ibid.

Sed si quos actiones imperat dominus, quod sit, an
compellendus sit suscipere iudicium? Et plerumque

~~Junij prind. all. et R. Tomo II. p. 394.~~

Accusationes, quatenus in eum intenduntur
dicitur accusationes et l. 30. D. de lib. horn.
~~et l. 1. §. 1. D. ad Leg. Jul. de~~

Actio itaque est persequens quod filii
debetur l. 26. §. 1. D. de lib. horn. et l. 30. D. de lib. horn.
et l. 37. §. 1. D. de lib. horn. et l. 38. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 39. §. 1. D. de lib. horn.

Olim actiones omnes apud pedaneos iudices
proponerentur, cum Magistrate in causis
ordinant, in quibus erat iudex alius, iudi-
care non possent, sed egerent iudices fore
l. 2. §. 1. D. de lib. horn.

Actiones in quibus agitur de statu pecu-
nialiter dicuntur, sed cum causa statum non
fore iudices requirat l. 32. §. 1. D. de
Recept. qui calib. et apud Magistratum
agitur, non apud pedaneos iudices, vi-
debatur dicendum, actiones dici non posse
sed cognitiones. Sed actionis nomine
et pecunialiter videtur l. 37. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 38. §. 1. D. de lib. horn. et l. 39. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 40. §. 1. D. de lib. horn. et l. 41. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 42. §. 1. D. de lib. horn. et l. 43. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 44. §. 1. D. de lib. horn. et l. 45. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 46. §. 1. D. de lib. horn. et l. 47. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 48. §. 1. D. de lib. horn. et l. 49. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 50. §. 1. D. de lib. horn. et l. 51. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 52. §. 1. D. de lib. horn. et l. 53. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 54. §. 1. D. de lib. horn. et l. 55. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 56. §. 1. D. de lib. horn. et l. 57. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 58. §. 1. D. de lib. horn. et l. 59. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 60. §. 1. D. de lib. horn. et l. 61. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 62. §. 1. D. de lib. horn. et l. 63. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 64. §. 1. D. de lib. horn. et l. 65. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 66. §. 1. D. de lib. horn. et l. 67. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 68. §. 1. D. de lib. horn. et l. 69. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 70. §. 1. D. de lib. horn. et l. 71. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 72. §. 1. D. de lib. horn. et l. 73. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 74. §. 1. D. de lib. horn. et l. 75. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 76. §. 1. D. de lib. horn. et l. 77. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 78. §. 1. D. de lib. horn. et l. 79. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 80. §. 1. D. de lib. horn. et l. 81. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 82. §. 1. D. de lib. horn. et l. 83. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 84. §. 1. D. de lib. horn. et l. 85. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 86. §. 1. D. de lib. horn. et l. 87. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 88. §. 1. D. de lib. horn. et l. 89. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 90. §. 1. D. de lib. horn. et l. 91. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 92. §. 1. D. de lib. horn. et l. 93. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 94. §. 1. D. de lib. horn. et l. 95. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 96. §. 1. D. de lib. horn. et l. 97. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 98. §. 1. D. de lib. horn. et l. 99. §. 1. D. de lib. horn.
et l. 100. §. 1. D. de lib. horn.

Pecunialiter aut. sunt res §. 13. de act.
sed eodem modo in hiis res et actio-

Si per eum quis alienum ab hereditate redemptus, et
heredem cum eum libertate in pignus, magis
puto fuisse eum liberum et necessarium heredem.
Nam cum scribit ei libertatem vinculo suo
resoluit: et in hoc solum reddit iure populi-
mini, ut non ita servus ejus fiat, cum
erat antequam capere hereditatem factus in-
pignus est) sed ut pignus domino suam
officiis alienum omnimodo offerat: vel maneat
et obligatus donec pignus solvat. quod
libertatis favorem introducitur esse.

Ulp. l. 71. D. qui test. vel omitt. hered.

De statu suo dubitante, vel exante, testamentum
facere non possunt, ut dicitur R. vbi pl. b.

Ulp. l. 95. D. qui test. (24. 1.)

— atque aliud in legatis et liberaribus di-
citur esse: cum secundum eum, qui legatam
hereditatem vindicabat, sententia dicta est. l. 1.
creditor non bene legatam per omnia am-
paratur: cum legata quidem aliter valere
non possunt, quam si testamentum ratum
esse visum sit: enim vero fieri potest, ut et
pignus recte sit acceptum, nec tamen ab eo
ita bene in pignora

l. 2. pr. D. de pignori

et l. 5. C. de ord. legum. (11. 19.)

Namlibet quoque dari hypothecam videtur, licet
condicione expressente evanescat pignus.

Manianus l. 13. pr. D. ibid.

— etiam heredes defuncti tam legatarii, quam
liberariis obnoxii sunt.

Scavola l. 29. §. 2. D. de part. dolat.

et l. 1. §. 1. D. de pignori, l. 1. §. 1. D. de pignori

Qui per eum erat, iure tamen patet ignoraba-
tur, de pign. adhibetur, iure de pign. adhibetur
erat. §. 7. §. 1. Testam. ord. l. 1. C. de Test.

Legis patet in eorum et de pign. non potest
l. 11. §. 1. D. Testam. ord. l. 14. 15. D. 28. 1.

Si quis medio tempore statum amisit, testa-
mentum non suspectatur l. 12. pr. D. 28. 34.
Jus. II. 17.

Intermedium tempus non nocet, itaque
et statum rectus manet Ulp. XXIII. 54-6.
l. 8. §. 1. (an l. 1. §. 8. 2.) D. post. l. 1. l. 6.
§. 13. de iur. pign. Excepit l. de pign.
Ulpianus leges Cornel. §. 5. §. 2. de pign.
permitt. l. 12. l. 1. de pign. Ulp. XXIII. §. 5.

Statum hominis est conditio libertatis, aut servi-
tutis, et conditio libertatis, que et statum capiti-
tis dicitur, vel libertatis, vel ingenuitatis.
Causa autem statum adhibere pignus dicitur, aut
quod secundum regulam generalem actus in ten-
det in hoc rei. Et recte est in casibus statum, qui
et libertate in pignus, vel in libertate in-
dicatione pignus, vel etiam adhibere quem ex-
pignus in libertatem vel in ingenuitatem
in libertatem pignus pignus pignus neque vesp
aliis ex locum quo agi possit statum causa,
neque nolis est aliam quam pignus in
pignus in, vel pignus in pignus l. 1. §. 1. de pign.
in pignus et pignus causa libertatis et pignus
vultus non pignus l. 1. §. 1. de pign.
pignus l. 1. §. 1. de pign. l. 1. §. 1. de pign.
l. 1. §. 1. de pign. l. 1. §. 1. de pign. l. 1. §. 1. de pign.
l. 1. §. 1. de pign. l. 1. §. 1. de pign. l. 1. §. 1. de pign.

*Pignora vana Naturae Evitæ, ut liberum dux-
sigi, et dolorem deducere, iaque postea ^Torturæ eff
indicatus: idem ex puerulis reijcet, et h
quod postea cum libris debruisse apponunt.
Liliis autem dei, ut ex libera nati, in cor-
to semper valeat, quia ingenui intelliguntur
~~de liliis. liliis. liliis. liliis. liliis.~~*

Abonnement
L. B. C. Pol. A. Matr. f.
L. 44. E. 1. J. de Zuerich ch.

Nemo Delicis exulatur, quamvis capite minutis

Ulp. 2. 4. 3. S. Capit. Min. d. 17. 5. 1. ibid

5. libertate exempta. capitis diminutio sub-
secuta est, nulli repugnationi adversus personam
locus est: quia nec historia iurisdictionem
ita personam obligatur, ut cum eo actio sit:
sed nullis actio adversus dominum tan-
ta est, ut Julianus scribit: et resp. in soli-
tudo defendatur, permittendum mihi est
in bonis quae habuit. nulli.

Nauluz p. 2. 5. 2. ibid

Summa itaque de hunc personarum divi po
tate est: quod omnes homines aut liberi
sunt, aut servi.

Gains & Rate hom.

'Berlini' sunt, qui ex supra servilute manu-
missi sunt.

idem lib. ibid. A. To. Mexico prima

si iudex nudiū vel ali oportere pronūcia verū
dicendum est, de veritate querendum, filius siq;
non: neque enim alimentorum causa veridici facti
procedi cū.

Acq l. 10. ~~ibid~~ d. de litz qui pri

Maxima capitis diminutio est, per quam et civitas
et liberae amittitur: veluti cum incensu ali-
quis venerit, aut quod mulier alieno servo
se iunxit, denuntiante Domino, et amissa

~~quibus privilegium fore nullam obijci potest l. 6.
C. D. intercentif. libat (40. 5.) l. 4. d. iij
et sic. Exigit causa huius maxime ju-
dices scilicet C. h. t. majoris iudicis l. 32.
S. 7 d. de recept. (in et) adeo, ut non peca-
re delegari possit, nec contridici argumens
pari, qui et pulchrum olim de parer co-
nilio non fuit l. 1. C. Ordin. jud. quod
fuit motus per Plin. jurisvis l. 72. c. de offi-
cest. XL. 21.~~

Propter omnes obligationes defuncti in testat. l. 17.
l. 59. de R. G.

Quapropter omnia debita hereditaria solvere debet
l. 10. C. de jure delib. l. 8. d. August. hered. l. 26.
de bonis libertor. Quod tamen per beneficium in-
ventarii suppin. mutant l. ult. C. de jure de-
lib. l. 6. f. hered. qualif.

Neque facta hepatos. inq. recondita quales. 173.
D. St. L. 14. C. 22. v. 1.

Imnes singulari pincop. obligatum Langman
ex contractu habens S. 4. 7. de obliquo quod
ex contr. l. 5. S. 2. obli. act.

Item de hoc qui heredit erit intelligendum est
de l. 2. s. 14. D. 16. 4. Et de hoc aut delata sed
non dum acquisita heredit. l. 10. 4. 13. D. eod.

hereditariis patitis et contra illum est, qui de quopla.
ignora, com. tenet l. 14. s. 2. l. 19. §. (14. 7.)

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

Respicit proinde: iudic dato, videtur potest
provocare. — Cum Proculus legimus, qui
partibus Respicis non fungabatur, in lile
privatorum in dandi iudicij non habuisset,
supra provocatum ab ea sententia con-
stitit, quae non tenebat.

Papinianus l. 23. D. de p. l. 1.

Plene si habet, utrum liber an servus sit,
vel fuit status controversiam, utro en-
dum sit ab hoc interdico, et agnoscen-
da libertatis: etenim recte ultra, non
servum. hoc interdico bonum habere
quodam quia pro certo hoc est. Ce-
terum si quaeratur de statu, non oportet
iudicium fieri alienis cognitioni.

L. 3. ult. §. 7. D.

In hoc interdico actor non admittit causam,
cur apud eum sit is, qui exhiberi debet, que-
modum in superiore interdico: sed omni-
modo repudiandum putavit, si in potesta-
te est.

L. 1. §. 2. Ulp. D. de lib. exhib.

Itaque prius interdico, quod est de liberis
exhibendis, preparatorium est huius inter-
dicti: quo magis enim prius fieri possit,
exhibendus fuit.

ibid. l. 3. §. 2.

Tulianus ait, quodam in interdico novetur
de filio ducendo, vel agnitione: et is, de quo agitur,
in pubes est, aliam differri oportere vult in tem-
pus pubertatis, aliam repudiari. Itaque ex
vetera eorum iudicio controversia est, et
ex genere causa cognoscendum est. Nam si is,
qui se patrem dicit, autenticus, putandus,

Quod semper probat alienum l. 21. §. 1. pr.
de probat. l. 2. ibid. l. 22. C. ibid. l. 10. C. de
Non numerat. pecun., quod si non proba-
verit, his perimetur. §. 4. §. 7. de fidei.
l. 9. §. 1. pr. si quis fr.

Omne subiectum quod iure publicum est, in
iure P. C. Romani personam vocant. Itaque
neque omnes homines personae sunt, neque
omnes personae homines. Ipsa vero haec fa-
cultas quae aliquem huius iuris participem
facit status vocatur. Unde non id in-
quisitum, ut an aliquis iura habere possit, sed
id solum, num illa exercenti facultatem
habeat. Item doctrina de statu huius capi-
de huius deminutio capitis, siue mutatio
status. In Re publ. antiqua Romana tri-
bus genera civium erant cives et pere-
grini, quibus propeas saluti auferre, ita
quidem, ut ad tempora Justiniani hoc
discrimen servatum duravit.

Justinianus tempore iudeo idem est, quod
olim magistr. l. 1. C. de pret. pign.

Ad repudiationem in libem iurandum non
obligatur. l. 66. De iur. her. oblat. l. 4.
§. 2. et l. 5. §. 1. D. (l. 2. §. 1.) quia hic de alieno
nibus b. p. res est.

In rebus non fungibilibus hoc observatur, ut
ibi alieni competat, ubi res est. Nisi solus de-
bitus quominus huius res perducatur l. 34.
de iud. l. 47. §. 1. de leg. I l. 22. Res. l. 1. C. de l. 1.

¶ Nam licet iudicis officio arbiters fungi dicatur
l. 13. §. 2. D. Receptis, attamen iudex non est,
ut supra dominus. Non potest enim arbiters
sententiam adferre eis qui absque iudice
quod in iudice seus acceptum est. l. 13. §. 3. C.
Iudicis. Et sententia arbitri non est similis senten-
tia iudicis l. 2. D. Receptis. l. 1. C. eod. Ex pen-
sententia iudicis nescitur exceptio rei iudicata ex
parte rei, ex parte ultrius habet actionem. Et
sententia arbitri non datur exceptio
rei iudicata, sed potest peti. Arbiters itaque
iudex non est, licet iudicem imitetur, non
concessa ei a legibus ratione, sed ex privato li-
gator. consensu l. 1. C. Arbitri. quo nam iudex fi-
ri potest l. 1. C. Tempore iurisdictio.

I. q. Gerardus Novus Comment in lib. Dig. de iudicis
et ubi quisque in Opus. Tomo II. §. 122. ad loc.
Agrip. 1792.

¶ l. 1. D. de iudicis. Nam ubi conceptum est
semel iudicium ibi et finem ac praeter debet
l. 20. D. de iudicis. Cujas ad l. 1. C. de iudicis
Glossa. III. 13. l. 7. 13. C. Episc. Aud. Jam
enim ex ipso quo tenore ad iudicium ut
Iuli dicunt recepit, condemnandus esse
videtur l. 41. D. Receptis, cum eo consi-
lio arbitrum transiit seu iudicem for-
opert, ut sententia eius controversis
finem imponat l. 13. §. 2. D. Receptis.

velat ut pro iurido iudicium lumen
in privato accipiamus, cuius sen-
tentiam potius agnoscere velunt. Et
autem sententiam arbitri quam par-
tes elegerint, sive is procurator cau-
sas, sive homo privatus sit, acci-
piamus, id est, quod de arbitri
in foro Romano receptum est,
velat, quod sententia ab arbitro
liberantibus audientibus esse
jubet. I. Quod enim ita est, id
quod Antoninus imperator descriptis
clarum esse adnotat, qui ait, senten-
tias iudicis quam partes obpe-
runt obnoxias esse debere. Per
obstat (l. 23. §. 1. D. Appell.) Pa-
piniani expressum, cum ibi de
re iudicanda agatur. Cum enim
apparet in foro Romano arbiters ac-
tione Atheniensem fuisse, ubi
a sententia arbitrum pro-
vocare licebat, cum et publici
iuris essent, et periculum

autres, pensez bien que ces
 érent, leude apparet a putantia
 pueras vovis, libibz diti nendz
 a libi gatuibz puzpuz, puzvov
 e non li cunpuz. Id queque de
 byp (3. c. quipit om.) diode
 liana et Maximiana intelligenduz
 ofh, que dicit, iudicium arbitra-
 rium pro se iudicata valere non
 puzpuz.

De Origine Praenominis Caesaris. Effi iam
sub Augusto apparent nihil in scripto-
ribus trahitur. Equidem hinc ortus esse
putaverim, quod nequaquam superius
Romani patres inter Caesarem et Sena-
tum dividere essent, †, necessarii ^{tibi} eius generis
hominis imperatores putarent, qui ca-
sas priores eorum in privatis
procurarent. † Hinc ipsum nomen
procuratorum fluxit. Erant autem pro-
positi, ut ex iis quae supra produlimus
patet, privatis Caesarum rebus, ita quidem

* live Rationalism, from both illos a rational-
libery from am diffing qz of Luther's l.v.
\$ 575. et 1695. 192

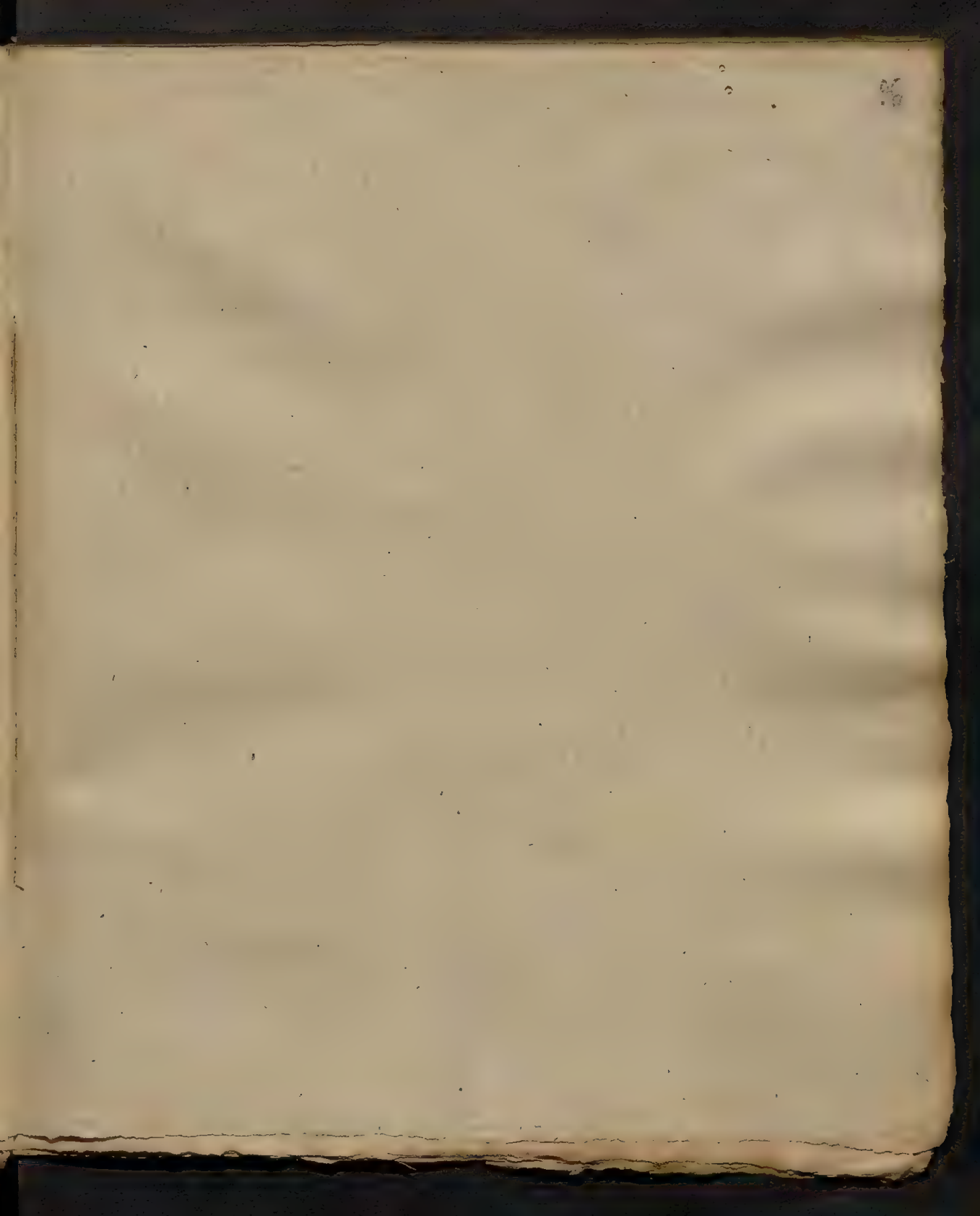
[illegible]

¶ Erant autem varii, prout causa purruratio-
nis exigebat, hinc Paulus l. 26. §. 2. §. 3. Ex quib.
centis majori. Item Purpurator Leprosus (in in se
gravi repleto) non solum cui rem purruratio
cuiusq. purruratio manata est, sed et is, cui ve-
rum, quamvis non omnium, ¶ glagly plures ibi
purpuratores dixerunt, Kai publ. confu-
abesse inelliguntur, ¶ G. G. G. l. v. § 66. 199.
et § 70. 199. § 90. 199. § 94. 199. § 99. 199.
§ 640. 199.

¶ Nam effi. quousq; gestissent, tunc ab congruari
tandem a Cesare gesta essent l. 1. §. Off. p. r.
heri tamen ad res fieri solum referri debet. Gu-
therius § 696. 139. Tantiuz et Herias. 2. Quid
ultrius. Videtur l. 8. ad Claudii l. c. referri de
bet de quo Tant. Ann. 11. 60. licet non-
nunquam auctoritas prius in prius auctoritate debet
l. 1. §. 1. Off. p. r. l. 13. §. 1. Transant. Tunc non-
nunquam pro prioribus habetur, cum illis et adversus
¶ de quo Gutherius l. c. § 411. videatur. Biffi-
nius velent. Antiq. 111. 21. et. Trichelli l. 10. 1326.

1. The first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is written in cursive and spans most of the page area.]

L. 2. C. ubi causa pat.

existens aut, si in personam agat, nec per ipsum
ad litem ad passionem, sed suspensum iudici-
um, donec de libertate iudicetur: nec iudici
praedictum libertati fieri, aut voluntate do-
mini in libertate cum morari: nam ordinato
liberali iudicio, interim pro libero habetur.

idem ibid §. 2.

Iudex autem, qui de libertate cognovit, etiam
de rebus amotis, damnoe magno facto respon-
de debet: l. 41. Paulus §. 1. ibid c. l. 42.

Prius modo si iudicatum fuerit, non esse eum in pro-
cessu, esse per in iuriam iudicatum sit: agendi
hoc in iudicio obedienda erit exceptio rei iudica-
tae: ne de hoc queratur, an sit in processu,
sed an sit iudicatum.

l. 1. §. 4. D. de lib. Exhib. ult.

Omnes Praefecti, Praetores, quam Urbem egressi fue-
runt, habeant iurisdictio nem: sed non contentio sam,
sed voluntariam: ut ecce, manumitti quidam pos-
sunt: tam liberi quam servi, et adoptiones
fieri. Marianus l. 2. D. Officio Praefecti leg.

Post haec in gressus provinciam mandare iurisdictio-
nem Legato suo debet:

Ulp l. 4. §. 6. ibid

Hec qui quam est in provincia, quid non per
ipsum expediat. Sane, si fiscalis pecunia cau-
sa sit, quae ad Praefectorem Principis spectat,
melius fecit, si abstinere.

idem l. 9. pr. ibid

Propter nomen generale est: eoque et Praefecti,
et Legati Caesaris, et omnes provinciarum regentes,
licet Senatores sint, Praefecti appellantur. provin-

nes in rem l. 14. §. Probat. l. 12. §. 2.
c. l. 7. §. ult. D. liberal. causa.

Datur quoque praedictum in gentilibus l. 4.
D. de lib. ingent. esse div.

Minima capitibus deminutio, capitibus autem potius
vocanda. Goveanus Var. Let. 3. cap. 26.

Qui promittit capitis in provincia d'ie-
latur, in urbe praefectus erant nomina-
batur (?) l. 13. §. 2. Iure fisci. Goveanus
de iur. d. lib. II. §. 17.

Si per errorem plures pro alio puter
fuerint aditus, nihil valebit, quid alium
est.

Ulp l. 15. D. Legispr.

Consensisse autem videntur, qui putant se
non esse subiectos iurisdictioni eius, et
in eum consensuerunt. etc.

idem (Ulp.) l. 2. D. Iudiciis.

l. 1. §. 2. manumiss. vind. et l. 14. §. 2. Manumiss.
non sibi contradicunt. neque correctione Accu-
satione qui negative in prima ~~legi~~ legi vult,
opus est. Goveanus de iur. I. §. 42. ed. 1566.
Accusatio adspicatur.

luliz appellatio specialis est.

Maier l. 1. Off. Pres. d. l. d. ibid d. l. 90.
— cum (presidem) asserere debet, ipse agno-
scere, an iudicem dare debeat.

l. 8. ibid Julian. (??) d. l. 9. ibid

Ex omnibus causis, de quibus vel Praefectus Urbi,
vel Praefectus praetorio, semper Comples, et Pre-
tores, ceterique Romae cognoscunt, Correctorum
et Praeforum provinciarum est notio.

l. 10. ibid Gernog. d. l. 11. ibid. d. l. 11. ibid

Indurque specialiter lege vel senatus cons. vel
compulsione Principum suscipiuntur, mandata
iurisdictione non transferuntur, quae vero iure
Magistratus compediunt, mandari possunt.

Papin. l. 1. d. Off. episcopi cui mand. est iuris
dict.

Mandata iurisdictione a Praef. consiliis
non potest exonerare is, cui mandatur.

Ulp. l. 2. pr. ibid.

Non sunt quidem competens iudex Proqua-
tor noster in his privatum: sed cum ipsi
cum iudicem elegerit, et is consensientibus
adversariis sententiam ducit, intelligitur, vos
acquiescere debere rei ex consensu vestro iudi-
catis: cum et Proquaator iudicandi potestatem
iudex certis habeat personis: et vos incongru-
um cum esse vobis iudicem ducitis, tamen
audientiam eius elegeritis. Quod et in aliis simi-
libus iudiciis, tam in actionem proponentis,
quam in exceptionem opponentis, persona locum
habebit. Antoninus l. 1. C. de iurisd. om.

Privatum consilium iudicem non facit eum, qui
nulli preest iudicio: nec quod is statuit, rei
iudicata continet auctoritatem.

Diocet. et Maximian. l. 2. C. ibid

Principaliter de statu defuncti agi non potest. P.
vero ex rebus quorundam eius, quem tu bona
reliquisse antea res vindicantur, vel ejus
filiis moveatur status quoque, hoc omnia
solemniter populi notione deinde debant.

Diocet. et Maximian. l. 13. C. ibid Jul. 15. ib.

Index ad certam rem datus, de aliis pronun-
ciavit, quoniam quod ad eam rem pertinet, intelligit.

Alexander l. 1. C. de non competenti
^{adversus privatos in integrum restitutionem}
^{disproportionata - nullo op. - de pignoris, pte-}
^{quod si adversus statum in populi, intelli-}
his, procuratorem meum una cum Preside,
nesciente fidei patrono, adire vos debere.

Sever. et Anton. l. 2. C. si adv. fidei.

Procuratori nostro non vice Presidis agenti, dan-
i iuribus inter privatos non competere fa-
cultatem, manifestum est.

Gordian. l. 1. C. de Pedan. iur.

~~la causa passiva licet. l. 6. C. de pignori.~~

statu libi super homine servitute mota quod-
is est, plenius que iuris admissibilis ratio, in-
i possit: si secundum libellatum fuerit lata sen-
tencia, potius de eversione ejus -- autorem
convenire

Diocet. et Maxim. l. 14. C. de evict.

ita ordo questionis dicendum videtur, ut in
iis quidem de statu alexandri queratur --
idem l. 26. C. ad leg. Jul. de adul.

Pedanei iudices, humillimi iudices, qui
lites, vel iudicium proferant. cf. Cujacium
ad l. 2. C. de Pedan. iud.

Perduere ad libertatem i. e. liberum effice-
re. l. 43. D. de act. empt. l. 5. C. de man-
cip. fuerit.

Cujacius Bonacell. C. III. 13. ubi de foro competen-
ti res est, ait: incompetentem iudicem litis
contestatione competentem fieri, et citat l. 1.
D. de iud. ubi ulp. "P. se subiciant aliqui
iurisditioni, et confendant inter confenden-
tes cuiusvis iudicis, qui Tribunali praest, vel
aliam iurisdictio. habeat, est iurisdictio. qd
dat quoque l. 13. §. 4. ad l. c. de l. et l. 28. D.
ad municip. Iudex consentientes, et de re maiori
quod magis praeiudicet municipalibus agatur."

Sub Christianis imperatoribus et apud Episco-
pum litigant. concessum erat, id tamen si
confenserint partes, nam veridum est in vi-
rum quengquam ad iudicium ankersilicis tra-
here l. 7. §. 1. C. Episc. aud.

Cum procurator lesius, qui partibus prospici
non fungebatur, in lite privatorum iudicandi
iudicis non habuisset, propria provocatum
ab ea sententia impetit, quo non tenebat.

Papin l. 23. §. 1. D. de appell.

P. quis iudex est, arbitrium recipere eius rei,
de qua iudex est, in se compromitti iube-
re prohibetur lege Julia: et si, sententiam
dixerit, non est danda poenae persequentis:

Ulpian l. 9. §. 3. de Receptis persequentis

— si domare auditorium receperit, q. l. b. C. est.

Callistrat l. 41. D. ibid (De Recept.)

Nequissimum autem arbitrium videtur, ut Pedius libro nono dicit, qui iudicij penes sequebat, finemq. se sua sententia controversis impopulum pertinetur.

Ulp l. 13. §. 2. ibid

Præterea de personis arbitrandum. Et quidem arbitrium cuiusunque dignitatis erit, officio, quod susceperit, perfungi: etiam si sit Consularius: nisi forte sit in aliqua Magistratu populus, vel præsepe, Consul forte, vel prætor: quoniam in hoc imperium non habet

Ulp l. 3. §. 3. ibid. q. l. 13. §. 4. D. d. C. Libell.

Nam Magistratus superiores aut pari imperio nullo modo possunt cogi: nec interesse, aut, an ipso magistratu arbitrium suscipiant: inferiores, possunt cogi.

Paulus l. 4. ibid

Jam dudum a nobis statutum est, ut si quæ causa libertinialis et servilis in provinciis inter situm et privatos exorirentur, ad Rationalem vel magistratum rei private, hoc est, unde mole essent quæstiones, remitterentur: si quæ vero ingenuitalis essent a rectoribus provinciarum examinarentur.

Sic de et Maximian l. 5. C. ubi causa pat.

si pater suus vellet ingenuus videri, nec statim controversiam, quasi si sui servus esset, apud præfitem provinciarum, qui super huiusmodi quæstionibus iudica-

re solet, sed quod Procuratorem rei publicae
non competentem iudicem passus est, postea
eius mortem quinquennium efflorescit: status
suis est praescriptio, quod ex Senatus con-
sultis emanat, praescriptus est.

Quod et Maxim. l. 7. C. de statu. c. Cu-
jarius off. l. 24. Quasi habeat hereditatem. T²
Podius. c. daniel. l. 2. 5. (ubi causa pat. et
l. 2. C. de deunionib.

Inter duos privatus, invitos, seu inter fiscum
et privatum, ut l. 5. C. eod. quod non pla-
cet: nam nec inter fiscum et privatum, ut
l. 7. C. de statu. Sic ergo quod in l. 5. C.
ubi causa pat. erat vice praescriptis, ut l. 1. C. de
jud. et l. 2. eod. (de jud.). Vel tertio, si inter
fiscum et privatum (de aliquo servo vel liberto
ita questio, quia quilibet ad se pertinere debet
cognoscere potest; si inter fiscum et hominem
privatum qui se liberum vel ingenuum assertit,
tunc non potest, ut hic et l. 7. C. de statu.
Vel quarto distinguere quae questio est status:
ut si quidem ingenuitatis non potest, ut hic
et l. 5. C. eod. (ubi caus.). Et quod haec sit
causa libertatis, habet l. 4. C. de leg. l. 7. C.
de statu. An alterius status, et tunc potest,
ut pr. l. 5. C. ubi causa pat. et l. 2. 177. D.
de statu defunctor.

Glossa ad l. 2. C. ubi causa stat.

Poenas publicas procurator loc. exercere non po-
test l. 2. C. Penas l. 3. C. ubi causa pat. l. 4. C.

ad Leg. Tab. de Mag. Coll. XIV. Nam esse vice
presidis fungebatur extra causas foreales progredi
non potest l. 22. §. 1. P. Appell. nam neque nulla
indicienda iam habet l. 2. C. modo nulla. §. 7.
seplus scilicet Epist. lib. I. 12.

Curatores vel procuratores. Scilicet de van Ryn-
kerboos II. 20. 21.

Religiosi presides non habent, in omni solis pre-
sidentibus, et quibus specialiter imperium reman-
datum fuerit, compellit l. 6. §. 1. P. subdit. et
Relig.

Procuratores, Cessant in provinciis tunc dicuntur
l. 32. P. De quibus caus.

Praefectus provinciae religiose potest, Deportare non
potest Rynkerboos lib. VI. 22.

Si quid a Procuratore meo indicatum est, id per in-
integrum repudiationem, Praefectus sententia non po-
test rescindi: Princeps enim solus contra sententiam
Procuratorum suorum in integrum rescindere po-
test.

Antoninus l. 1. C. ubi et apud quem.

In die qui filiarum Caesarum Procurator cessant am-
pnesse cognoscit Plin. Epist. 2. 49.

procuratores nosse ut l. 2. Appell. meos

de Rosalie
 2. S. Jure dot. pari aut monte ejus l. 96. §. 1.
 2. S. Jure dot. N. illa autem dotem
 manibus non volumus Jure dot. habet
 l. 75. §. Jure dot. l. 9. §. 1. l. 7. §. 3. l.
 6. §. ibid. l. 23. C. Jure dot. l. 21. §. 4.
 ad municip. sed habet quodque in bonis
 l. 24. N. Amstel. l. 9. C. N. Vind. l. 98.
 Solut. matr. l. 3. pr. fund. dot. Jure
 dotis itaque quodque dominium est
 l. 1. §. 1. fund. total. l. 62. arg. N. S.
 l. 13. C. Jure dot. l. 98. Solut. matr.

Marcianus l. 12. §. 8. *Ibid*
 (Ha lexo et 2 Mevitem wale inny kontakt
 od porglun naprzit ~~sejst i dakt abo muelim~~
~~muelim se ne bge z talem k. x. pugn est mel~~
 fundum pignori accipissi, antequam rei publicae
 obligatur, si aut prius eo tempore, ita potior es ju-
 re. l. 4. C. Qui put. (Antoninus)

Cum libri pro dote quam acceperat maritus, res
 obligavit: eo mortuo hi, quibus captem pignori
 dederat non offerentes debitum, nulla possunt
 persequi ratione. Idem chirographariorum creditores,
 nec in rem, nec in personam eos, qui debitori no
 probantur successisse, ulla ratione convincere posse
 manifestum est. Freder. et Maxim. C. 10. C. ibid

— Nos — ad antiquas leges respicimus, in persona-
libus alicuius rei uxoris alicui, quam in no-
bis, et contra omnes pene personales alicuius ha-
beant privilegia, et credideris alius antecederent,
licet fuerint anteriores. — expellebant (mu-
lieres) nec ad fragilitatem mulierem respicientes,
ita per manus singulas: — — — Quia enim
earum non misereatur propter abiectionem quae
manibus praestant, propter parvum periculum et
ipsam liberorum procreacionem, pro quibus
multa noxae legibus inventa sunt privilegia?
Lex Iuliana l. 12. pr. §. 1. l. ibid

Quod vero fundum dotalem continet
hunc maiorem alterum non posset
pr. J. disp. aliam. l. an. 5. 15. Reiteror.
ait. Paul. II. 21. B. 5. 2. l. 13. 5. 2. p. dot.
ita quidem ut non uterque fundus
dus dotalis possit. l. de. D. fundo
dotali. neque pignori dare l. 4.
fundo dotali pr. J. disp. aliam.

Quid autem si alia bona uxoris vir pignori
vel hypothecae dedisset, num et in
hoc casu similiter iura uxori sunt,
querendum? Et in omnibus casibus uxoris
pactorem rem esse ita quidem, ut
lib. 6. §. 1. de pignori
nisi sciatur, quod lib. 6. §. 1. excludere
illam possit, mari pignori iuris est. l.
1. c. de pignori publico. Quod po-
tea in causa pignori dactam est
l. 3. c. de pignori. Pari voluit de
notitia signat. c. 21. In omnibus
vero aliis, uxorem pignorem bonorum

Volunt, ipsi her puerum her, aliquid domum
renovasset, aut etiam agrum emisset, non possit
talie privilegio mulieribus opponere: infirmi-
tatem namque mulieris natura satis novi-
mus, et quia facile circumventiones sunt
adversus eas:

Nov. 97. v. 3.

famulus, si quis crediderit aurum occasione
militiae, sine calculum fieri, vel pro alijs
quibundam talibus causis: et expressim live
ipsum probatur in instrumento: et in
hoc fiat partem, ut casu proveniente,
prior est solus, qui ad hoc credidit: et
huius soli casu cedere mulierem:

ibid c. 4.

Dns aut datur, aut dicitur, aut promissum datur.
Ulpian VI. §. 1. continetur in l. 1. C. de Juri Juris. d. 1.
 l. 3. C. de id. p. et l. 6. C. id. d. 1. C. de Juri Juris. d. 1.
 Dns dicitur pater mulieris, quod nuptia est,
 et debitor mulieris, si in pater ejus dicitur, in pater-
 bus, pater mulieris virilis sexus, pater-
 nalem sexum cognatione. in mulieribus, velut pater,
 avus, pater avus. Dns, promittere dicitur omnes
 possunt, id §. 2. d. l. 4. p. p. de Juri Juris. d. 1. 19. 8.
 Dns aut paterfamilias, id est, quam pater mulie-
 ris debet: aut aduulterius, id est, eam, que a
 pater alio data est. id §. 3. d. l. 5. p. p. de Juri Juris. d. 1.
 Dns Julia de adulterio cavetur, ne dotalis pater
 mulieris invita uxore alienet.

Paulus II., 21. 5. 2.

Volūz causa perpetua est: et cum voto opus, qui dat,
ita contrahitur, ut semper opus maneat

obtinere explorari jure est l. 29. C. de
Jure dot. l. 12. §. 1. C. qui put. nov.
109. cap. 6. ibi quidem, ut is solum
uxorem excludit possessioni jure san-
ctum est, qui ad emendam mi-
liariam pecuniam scripsit nov. 97. §. 3.
4.

hum et quia in consuetudine huiusmodi
dubitant credere. Sed nihil est
quod dubitent, cum nisi supra dicti
crediderint uxorem excludant, adeo qui-
dem ut neque heredes uxoris, nisi
fieri heredes sint hoc jure conzelant,
ut supra supra ~~est~~ de hoc huiusmodi
causis crediderint supra cum loquor con-
parent. S. 29. g. de act. l. n. e. l. C. qui
post. Nov. 91. v. l.

Cur des non pro putatur? Eadem in
 totum pro putatum non fuisse puta-
 verim quia in hunc finem arbitror
 in perbra tam ~~ut~~ matri-
 moniali amore junctis Richiz
 obligat. obligant. lib. VI. c. 1. 2.
 Hanc 34. 35. Curia 28. tempore
 Lupiniani quicunque promissio pro pro
 bit. valebat. l. 6. c. 1. h. 1. l. 4.
 C. Theod. (III. 95.)

id. Paulus l. 1. §. Jure dot.

Rei publice indest mulieres dotes salvas ha-
bere, propter quas nuptiae possunt.

idem l. 2. ibid. de l. l. §. Solut. matr.
— neque enim dos sine matrimonio esse potest:
ubique igitur matrimonii nomen non est,
nec dos est.

Ulpian l. 3. ibid. de l. l. §. Solut. matr.

Plane si rerum libellus marito datur, ut domo
vulgo fieri videmus: nam mulier res, quas lo-
let in usu habere in domo mariti, neque in
dotem dat, in libellum potest conferre, cumque
libellum marito offerre, ut is subscibat,
quasi res accepit: et velut chirographum eius
uxor retinet, res, quae libello continetur,
in domum ejus se in ducit.

idem l. 9. §. 3. ibid.

Plerumque indest viri, res non esse estimatas, id
circo, ne periculum rerum ad eum pertineat:
maxime, si animalia in dotem accipiant, vel
vestem qua mulier utilis, eveniet enim si esti-
mata sint, et ea mulier adinvit, ut nihil mi-
nus maritus estimationem eorum praestet:

quodcumque igitur non estimatae res in dotem
dantur, et meliores, et delectiores mulieri
fiant. idem l. 10. pr. ibid. de l. 42. §. Jure dot.

In rebus dotalibus virum proferre oportet tam
dolum quam culpam: quia causa sua dotem
accipit: sed etiam diligentiam praestabit,
quam in suis rebus exhibet.

Paulus l. 17. pr. ibid. de l. 42. §. Jure dot.
de l. 25. §. 1. §. Jure dot. matr.
Quamvis alii iussu marito dos datur, mulierem
maritus de dote obligatur Ulp. l. 19. ibid.

Quoniam autem causa libi, ut si jure
uxori disparetur, id forsitan queres?
Sed id iam supra monuimus, sci-
licet, ut ad novum matrimonium
conspiciendum dos suppetieret. Nam
cum ~~libi~~ alii heredes propter suam
uxori succedunt, iam illa dos in
pro vulgari donatione habetur.
Dubitabant quidem veteres,
nec nisi descendentes in partem
pander dote illa cum novena
admitti posse putarent, sed
quam falsa illorum opinio esse,
iam dudum alii ostendere. Mo-
nendum tamen privati legum do-
mibus in donationes propter
nuptias extendi non oportere
cum nisi dolibus conprobatur.
l. 12. §. 7. C. qui pot.

Hic itaque quomodo conspiciatur
nam nosram sententia in bellis posse
putabamus: ex illa enim appa-
ret, jure uxoris potestatem esse
signore. Rei publice, cum maritus
suo contractum matrimo-
nium doteque aue-
ntiam obnoxia-

Post nuptias pater non potest retentionem
causam filiae ferre, quia non reddi illi
dos in ista filia potest.

Paulus l. 28. ibid.

Si extraneus sit, qui dolum promittit, ipse de
fariis vel famularibus: impatiabilis marito,
cum non convenit: maxime si ex necessitate
datus, non ex voluntate dolum promittat:
nam si donavit, utrumque pendendum meritis
qui cum non publicavit ad solutionem
qui donaverat: --- reus itaque Sabini
dixit, ut diceret, quod pater vel ipsa
mulier promittit, viri publicio non esse:
quod debitor ad viri esse: ---

Ulpian. l. 33. D. ibid. l. 44. D. ibid.

Plane sentis nuptias, mulier plura malitimo
no doli exactionem habebit: nisi forte
si accepto tulit extraneus, ut ipse, quicquid
modo solum fuerit matrimonium indicio
nem habeat: tum enim non habebit
liet actionem.

Ulp. 43. S. 1. ibid.

Utrum si affirmatus pater, sed aliam si non
affirmatus in dolum datus est, et aliam
nem neque non habeat mulier dolum
promittit, promittit: quod ipse pater
est in dolum, quodunque propter eum
confessus fuerit a muliere marito, quan-
doque restituet mulieri de dolo agentis.

Marc. l. 92. D. ibid.

Res quod est dotali pecunia compta
na sunt, dotalis esse videtur
l. 94. Gaius ibid.

Factus est. Res publicae enim fidei
retentionis pignus uxoris est, ita
quidem ut et pignus fidei pater
supra scriptus caput pignus uxoris
pater habeat. l. 22. S. 1. D. de
fidei. l. 21. pr. qui pot. l. 8. eod. qui
pot. et pater pignus ejus, et caput
rebus aliquid in rem oppignora-
tum versum est, licet hic prior
tempore quod pignus uxoris fuerit.

Licet enim hoc factum sit, ut
~~quoniam et de iis~~ pignus
priori ampliatum pater pater
habendum esset, ~~quoniam~~ cum
tamen debitor ad solvendum
mum ob alio delictum contaxe-
rit, eoque factum sit, ut pignus
priori conscriptum melius bono
efficiatur, iussu est ut
prior creditor alieni qui pignus
denuo non odaverat, aderet.

Uxoriam tamen pignus, et
huius alienum pignus provalere.
l. 4. S. 1. l. 5. l. 6. pr. S. 1. 2. qui
pot. l. 7. C. qui pot.

Ex his itaque apparet pignus uxoris
retentionis pignus fidei, melius
vero pignus rei publicae esse. Res
obstat l. 26. D. de fidei fidei, nam

— quid enim, si aliter honeste nubere non possit, quam ut pecuniam in dolum det: idque ei magis expediat?

l. 61. §. 1. Titul. Com. D. de iud.

quid enim, si aliter honeste nubere non possit, quam ut pecuniam in dolum det: idque ei magis expediat?

Post divorcium mulier, si de dote mulier nihil capit, et cum alio nupsit, postea si prioris virum redit: laute dote eam reintegratur.
Lawolus l. 64. D. ibid.

— omnis doli promissio futurae conditionem ad se habet.

Popinianus l. 68. D. ibid.

— inter modum consilii doli, et corpus ignotum differentia magna est: doli enim quilibet pro modo facultatum patris et dignitate mariti consilii potest.

l. 69. §. 4. idem. ibid.

— si sponsa dolum dedit, hoc nupsit, vel minus deo deum annis, ut uxor habetur: exemplo doli, conditioni, favori, ratione, privilegio, quod per personalem actionem restituitur, doli placuit.

l. 74. Hermogen. ibid.

— quomodo apud maritum dominium sit (doli) emolumentum postquam esse creditur, cuius etiam maritum omni onere maritus possidet.

Tryphonius. l. 75. ibid.

— doli actione tenet debet maritus, qui, quando libuit usufructu uti, amittit eum non utendo:

idem l. 76. §. 2. ibid.

— si filius nomine patris in dolum dederat: huius heredi sitis ex parte, creditoribus inquantibus patris, utilibus videtur potius secundum quod doli sitis.

Popinianus aperte docet notiorum fieri esse in re postea adquisita, ita quidem, ut et in rebus coloni in rebus illarum diem solum credideri potius pignus habeat que post pignus contrarium illa hec sint l. 32. de Pignoris. l. 9. §. 1. qui pot. l. 11. pr. qui pot. l. 16. §. 7. de Pignoris. l. 7. §. 1. qui pot. Sed quid est hoc nuptio provenit. Hoc quoad liberatam in ter praestandum est, nempe ita consilium esse ut fieri possit effect. Si quis enim olim personale jus exigendi habuit, consilium nuptio vero consilium deinde huiusmodi auctum, itaque et in rebus hypotheca. Hoc obstat pignus l. 1. C. de privileg. f. que a Coracella dicitur est, huius enim doli expensam generis privilegio dotali non erat. Neque l. 34. D. Auctor. iud. obstat. nam cum ibi nullus consensu hypothecae notationem sit, jus exigendi fieri qui competat, dubium non potest.

— si filius interduum universa res publici. Interduum bona principis significat l. 6. §. 1. Titul. fisci. Et potius fieri.

est duplicare, quod minus fructuosus sit,
et alius hereditarius ab eo redire reli-
quere: maritus confendit, si nulla in ea re
capitis sit portio. Quers, an ea pars do-
tis, quod in hoc fundo est, mariti man-
uente matrimonio recte solvatur? Re-
spondit, si pretium creditori solvatur,
recte solvitur.

l. 45. Pubola l. ibid

Quia ne illa quidem pacta servanda sunt, ne ob-
re amatas, vel donatas ageretur: quod aliter
pacto ad furandum mulieres invitantur. non solum autem uxori ius prius
alteri ius civile impugnavit.

Paulus l. 5. D. de Publiis totalib.

Componitur aut, maritum non posse pa-
cisci, ut solum solummodo in dotem pa-
ret: videlicet propter utilitatem nu-
triendum.

Ulpianus l. 6. ibid.

Sed et per universitatem transtulit praedium, seu-
dum quod possibile est, ad alterum: veluti ad
heredem mariti: cum suo tamen iure, ut alie-
nari non possit.

Paulus l. 1. §. 1. D. de fundo dotali.

— est ad fidem pervenit (fundus dotalis) nihil
minus venditio fundi impeditur: quamvis fi-
scus semper idoneus successor sit, et solvendo

Ulpianus l. 2. §. 1. ibid.

Lex Julia, qua de dotali praedio praescriptum, ne id
marito licet obligare, aut alienare, prius in-
terpretabunda est: ut etiam de sponsa idem ius
sit, quod de marito.

Gaius l. 4. D. ibid.

Frej sit, nec qua re per se potest Reipubl. consentiente in oppignus aut. Reipubli. d. f.
signus prius esse.

esse dicitur, non solum in debitis ob veci-
galia, empti, leupin, vel tributa. l. 46. §. 3.
Iure fieri. l. 1. §. 1. C. si quis. cautis pign.

mulier, talem pignus habet ob dotem pu-
missam in bonis promissoris l. un. C. de
nov. aut. l. 30. C. iure dot.

Legataria non solum in re sibi legata taci-
tum pignus habet, sed in omni heredi-
tate l. 1. C. com. de Legat.

hypothecae competit sed et suis her-
edibus nullis extraneis vero inter
et ceteros hypothecarios erunt. §. 29.
Ius. de act. l. 12. §. 1. C. qui post. Nov.
91. pr. c. 1.

Reipublica non habet ius pignoris talem,
itaque in 4to ordine in concursu pign.
l. 38. §. 1. h. t. (42. §.)

Reipublica id quoque dicitur, quod ad
commune usum pertinet, flumen, etc.

Nov. 345. ubi legendum in stipulat dotalis

dotalis expedit. Iavign. §. 4. 27.

Perperam hic d. 10. trahit (ad l. 9. C. iure dot.)
l. 9. §. 1. D. ius. mod. pign. cum ibi de

Dotalis pignus accipere debemus, tam urbanum quam rusticum: ad omne enim edificium lex Julia pertinebit.

L. 13. pr. D. Ulpianus de jure dot. c. 5. l. 1.

Maritum in id quod facere potest, condemnari, ex-
platurum est: sed hoc heredi non esse prosequendum:

L. 12. Ulpianus D. Saluto matr.

Quia tale beneficium personale est, et cum perso-
na extinguitur.

Paulus l. 13. ibid.

adversus ipsum maritum compellere (soli actionem), palam est: siue ipsi dos data sit, siue alii ex voluntate mariti, vel subiecto iuri ejus, vel non.

Ulpianus l. 22. §. 12. ibid.

Si mulier in conditione mariti erraverit, putaveritque esse liberum, cum servus esset, concedi oportet, quasi privilegium in bonis vine mulieri: vide-
bitur et, si sint et alii creditores, hoc profera-
tur circa de pignus actionem, et si forte do-
mino aliquid debeatur servus, non proferatur
mulier, nisi in his tantum rebus, quae vel
in dote datae sunt, vel ex dote comparatae:
quales et haec dotalia sunt.

idem l. 5. §. 13. ibid.

Si bona mulieris pro parte sint publica,
superior mulieri reliqua pars doli exactionis:
plus autem, et si pro parte sitem consepalam pu-
blicitate sit pro parte dos, sufficit arbitrium
iudicis ad partem condemnationis faciendam.
Quod si tota dos publica sit, expressa
bit iudicium.

idem l. 24. §. 7. ibid.

Si marito publico iudicio damnato pars aliqua
bonorum ejus publica sit, si pro parte sitem consepalam pu-
blicitate sit pro parte dos, sufficit arbitrium
iudicis ad partem condemnationis faciendam.

Maritum ad l. 10. D. de Municipal. aut si-
mile privilegium fieri nullam civitatem
habere in bonis debitorum, nisi nominatim
id a principe datum sit. Item Antonius
Imperator L. 2. C. de jure Resp. Sane
republicam Romanam habuisse jus pigno-
ris, sive fisci Principis id habere
videtur, non dubito: semel alium propter
fiscum, ut populo expressim concederetur
pignus et pignus, ut antea etiam adu-
lavi. De Republica quidem propterea
dicitur in pignus ubi: Cum civitates (alio)
loco privatorum (magis) habeantur
l. 16. D. V. P. Plaque et de R. p. Roma-
na recte accipitur, quod Paulus simpli-
ter ait l. penult. §. 1. D. de Reb. aut.
jod. pignus. — Multis civitatibus sin-
gulari et speciali Principum beneficio di-
tutum olim fuit jus pignoris, sicut et
privilegium exigendi, ut hoc privilegio
proferri possent omnibus chirographa-
riis creditoribus, illo jure etiam in ven-
diti. Plin. Epist. X. 109. Sed ne nihil in
universum civitatibus lesatum hic esse vi-
deatur, conspiciamus civitatibus omnibus
mutuam pecuniam credentibus concessit jus
aliquod veluti medium inter jus pignoris
et privilegium exigendi: propterea tamen ac-
cedens ad jus pignoris, et exigendi privi-
legio major. Habuit enim conspiciamus
ut si civitas mutuam pecuniam crede-
ret, et debitor solvendo esse desinat: debito-
re

satisfacere necesse habet, inter quos uxor quoque est.

Julianus l. 31. pr. D. ibid

Nulla lege prohibilum est, universa bona in dotem marito feminam dare.

Alexander l. 4. C. Jure dot.

Aurum et affricata in dotem dantur: maritus dominium consequitur, summa velut pretii debitor efficitur. — — —

Idem l. 5. C. ibid.

Et cum lex Julia fundi dotales statui alienationem prohibebat fieri a marito non consentiente muliere, hypothecam autem nec si mulier consentiens: in derogati: sumus, si oporteat huiusmodi functionem non super Italiciis tantummodo fundis, sed pro omnibus locum habere? Placeat itaque nobis eandem observationem non tantum in Italiciis fundis, sed etiam in provincialibus extendi.

L. un. C. 5. 15. de Re u. act.

Sic et enim Anagnina ad lex de consensu libus mulieribus vel pro iuri renuntiandis loquatur: tamen eam intelligi oportet in rebus mariti, vel dotis quidem affirmari, in quibus dominium et periculum mariti est. ibid

Repubblica inter ceteros omnibus chirographariis creditoribus preferatur.

Paulus l. 34. D. Re b. aut. iud. populi

Ann. rempubl. Felis polichanorum propter eam.

Antoninus l. 3. C. Qui pot.

Si fundus pignori accepit antequam ad.

Idem l. 4. ibid et l. 2. C. Jure Reip.

huius bona in alios jam translata, quodam modo deinceps, ut possessor saltem pro rata parte rerum, quas possident, conveniri possint l. 2. C. de deb. civit. temporalius aut hoc casu res illas esse civili obnoxias.

sed nemo exprimet, plenam esse oppignorationem. Si verum pignus fuisse, in solidum conveniretur partis quoque possessor. Sed quemadmodum illam dividi dixi, quo scilicet dispartitur legatarius: sic et ipsa, quo civilibus. Tumque hanc rursus respiciat temporalius ad causam pecunie credide, cuius et alioqui nulla singularis precepta esse dicuntur, non ausim hoc beneficii latius interpretando, alio quodammodo alque probatior.

Balluina de Pignori. et hypoth. (in Theor. J. Ali. et R. Tomo II. p. 222.)

Privilegia in creditores preferuntur hypothecis et re obligata l. 9. C. qui pot. in pign.

Hypothecaria actio est in rem et in personam l. 14. C. Requir. et hyp. l. 2. C. si unus et plures heredes l. 17. D. de pignori. et hypoth.

Reintitulos actioes in rem esse videtur, quales sunt, per quas queritur, an aliquis liber, an liberus sit, vel de parte agnoscendo. Ex quibus fore una legitimam causam habet, per quam queritur, an

Reipublica dicitur tantum Romana: aliae civitates
loco privatorum habentur l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.
§. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.

de Republica (civitate) Gaius l. 1. §. 1. D. quod iur. p. b.
universitat. l. 2. §. 1. D. eod. l. 1. §. 1. D. eod. l. 1. §. 1. D.
reg. gest. l. 1. §. 1. D. reg. gest.

aliqui liberos filios ceteros et ipsos pater-
nis jurisdictione subspaniam capiunt.

§. 1. §. 2. §. 3. §. 4. §. 5.

Actioes pater-
nis sunt extraordinariae
et ab actionibus in rem diffinientur l. 1. §. 1.
D. de iur. p. b. l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.
Actioes in rem actioes, cum quod iudex
ita se purum dicit ut in actionibus in
rem l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.
ad libertatem proclamabat, in possess.
libert. amplexabatur. itaque quoque in
rem sunt quam in personam: quia con-
tra bonum simul est implicata l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.
de lib. causa.

Pariter notum est, et ratione consilium, bona
eorum in dolum data, quae neque sunt his qui
principali parvam subant, obnoxia neque
hi ejus tenent, verum ante ordine, et scilicet
sunt tamen ad hoc periculum incurre perbi-
monium respiciat, si uniusque sui ac
nominatorum facultatibus exhereditis in-
hil repitum inseriatur

Ordinarius et Humanius l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.
quod. causa. l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.

Mulier et filius paribus passibus ambulant. quod
utrumque affirmatur ex tempore. Mulier ante-
rior, in dolo persequenda praefertur filio po-
steriori (l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.). Et filius ante-
rior, postior est muliere postiore l. 1. §. 1. D. de iur. p. b. l. 1. §. 1.
filio. Ideoque Praefertur (quantum velut ratio
magna per auctoritatem) non recte videtur

hanc legem q. C. Jure dat. ita excludit: ὅμο-
δογίας, τῶν προῶν προτιμωτέων τῶν
τῶν πόλεων κεραιωμένων. Sed jure novo, ex
Jupinianae constitutione mulier possessor, in
repelenda dote profertur fisco, licet is prior
contraheret l. R. C. Qui pot. in pign. per
quam correcta est l. 2. ~~l. 1.~~ C. lict. Jure
dat. Don. 27. com. 15. Gubelin 4. de jure
noviss. 18. Adde quod populi ad lict. D. Qui
pot. = n. 14.

Wissenbach ad l. q. C. J. dat.

Legi, si fund. si cella, si portus sunt manifesti ad
majores fund. pecunias capiendas: unde quia major
est pecunia publica quam privata
ut pro. censu pro. ato loculoz et arcam diuinis,
si pro. publica thesauro orarii di. a. ter si. puz. Si-
cut enim pecunia publi. est, et pro. consistere diu
solet. Opinion in verum II. (Gulher. l. v. § 672)

Fiscales ergo res non tam in Principis, quam in
Principatus patrimonio sunt, quod ad suam
dignitatem tuendam Principi quasi usqueque
suis nomine tribuantur. Hottoman. Quasi. lib. 1.
I. 1. (Gulher. l. v. § 673)

— res — fiscales quasi propria et privata principis
sunt: reges si quis in his aliquid faciat, neque
quam — interdum (ne quis in loc. publi.) li-
am habebat.

l. 1. l. 2. §. 4. d. he quis in loc. publi. Cujas
obseru. xxi. 11.

Siquis etiam pro tribuliz aliisq. debitor. Gubelin

Scilicet, si de jure causam magis esse convenit, quam Rei-
publica, cui propter idem meritis abrogatus factus est. P. P.
P. P. Jun. de iur. A. 1. et Grate Off. 251.

Jure Romano tam antiquo quam recenti
 receptum erat, ut omnia onera matrimoni
 vir subiret, ita quidem ut ^{bona} ~~et~~ mulieris bo-
 na ^{res} ~~separatim~~ a rebus mariti ^{habentibus} ~~separatim~~
~~ten~~ ^{non} aliter ~~convenisset~~, ~~separarentur~~
 l. 16. §. 2. Jure det. l. 20. §. 2. l. 16. §. 1. fami-
 laris. Cum tamen matrimonium indivi-
 duali vide corporalius esset, ^{omni} ~~maximae~~ ^{que} ~~que~~ on-
 ra matrimonii vir subire deberet, necesse
 erat ut in suspendendis ~~onibus~~ ^{onibus} illis viri
 virum adjuvaret, Hinc ~~id~~ ^{id} originem
 cepit, ad constituendum matrimonium ne-
 cessario, nec ab illo separanda l. 32. §. 2. de
 donat inter v. et ux. Quicquid itaque ad
 suspendendum matrimonium sive ab ipsa
 uxore sive ab eo in cuius potestate, sive
 denique ab extraneo datum ^{est} ~~est~~, desero-
 catetur l. 5. pr. §. 4. ff. de l. h. t. ult. ff. de l. 5. §. 3.
 ubi ^{itaque} ~~omni~~ ^{nullum} ~~nullum~~ matrimonium ~~est~~, nulla

Frid. Gerard. Wood in Com. ad lib. Dig. de
Jure bot. p 388. Oper. Col. Agric. 1752. Li-
mo 2.

legibus nonnullis male in bellariis negotiis
nam et si Dysplonius in l. 75. P. fure
dot, et alii et l. 33. l. ibid l. 7. de Pact.
dotalib. l. 5. §. 3. de minorib, mulieris de
dem esse dicant, ^{nam} statim belligi debeat, ut
vera mulieris sit, cum nullam haberet si
matrimonium ^{quoniam} ~~nullum~~ contraxisset quippe
in precepto patrii confidendo ~~nullum~~
nihil in bonis habere posset. Eff. itaqz
mulieris patri potius quam juri d*o*
^{amen perinde} est. ~~belli~~ ^{nam} ~~est~~ l. 21. §. 4. ad muni-
cipalem l. 38. fure dot. quam dissoluta
matrimonio in legem acceptanda ^{est} ~~est~~
Ulp. 11. §. 6. l. un. §. 11. C. de. u. aut. l. 31.
pr. C. l. 7. (fure dot)

7 nifi fundum totalem exi-
piat, qui

Quod cum ita sit, iam id adparet, cur
~~maius~~ ~~us~~ dote uxoris fuit, ~~exempto~~
~~fundo dotali~~, hypothecae dari aut op-
pignorari marito liceat. ~~¶ Fundus enim~~
~~dotalis~~, neque usufructui, neque a mari-
to alienari aut pignori dari potest, le-
gibus id verum libere pr. J. de iur. alien.
l. un. §. 15. N. Ux. aut. Paul. II. 21. B. §. 2.
l. 13. §. 2. De fundo dotali l. 4. cod. Quod
ideo cautum est, ut matrimonii dissolutio
uxori esset, unde dote dato novum ma-
trimonium inire posset. ^a Quapropter non
solum lege supra laudata, et dote uxoris

7 favet enim leges mulieribus ob hoc
causas l. i. d. i. p. de potest. probat.

† De lauta hypoth. dubitat Azo d. l. 12. C.
Quae res pignus.

† Viduimus de Re Militari II. 4. scribit, cum
langsam caput, consecutum esse totius
legionis merita et praemia. Meminit
et Capin l. 23. d. Admunt. leg. comodo-
rum ex ratione primipili. Causa her
primipilis in singulari habet, ut
ex ea filii deneantur, et si heredes non
sint patris sui primipili l. 4. C. de
primipilo.

milibus servandis cautum est, ^{in quoque} verum
etiam et et pignori calceat res ejus in
pignori vel hypothecae danda potius res
celius creditoribus essent, nisi si eorum
exigias l. 6. §. 1. de Jure filii, qui ob
tributa et primipilarem causam ux-
oris hypothecam praevaluit l. 1. C. R. propter
publ. perfat. l. 3. C. de Primipilo. Pan-
rolus de nobilitate dignit. c. 26. §. 1. ~~Novella~~
Novella Septimiana consiliiis acceptis 67.
cap. 3) qua cautum est, ut ejus pignus
uxoris potius esset, qui ad emendam mi-
litiariam viro pecuniam deberet, in omni-
bus vero aliis ~~uxor~~ uxori praeveniret l. 29.
C. de Jure dot. l. 12. §. 1. C. qui pot. nov. 109.
cap. 1. ita quidem ut idem jus et ha-
bitus uxoris compelleret, dummodo ⁱⁿ ~~huius~~
non extranei heredes ~~essent~~ essent. §. 29.
§. 1. art. l. 12. §. 1. C. supra caut. Et men-
to; nam dos ^{exhansio} ad ~~suos~~ heredes ab uxore
translata in suam naturam iam non
relinere videtur, et donationisque pu-
tari naturam induit.

Præquam consiliiis nostris illu-
strationem applicamus, praemonendum est

¶ Neque enim ad p^{re}sentand^{um} matrimonium
valde p^{re}st. nec aliquod communis dos uxoris
cum illis habet Gell. XVIII. b. l. 9. c. 3.
Iure int. l. 31. §. 1. Donat. l. 9. c. 2.
Part. Conv. p^{re}sent^{um} quod si illis viro
credidit, conditione res suas p^{re}stat. Ju-
stinianus tamen et ob hoc rem p^{re}st^{um}
uxori subint l. 11. c. Part. Conv.
Navig. d. 20.

Rejoins Paratillon C.D. ad h. l. et

~~the great, & the publican,~~

7 cause d'hois, plus cause lei public.
ce fit au travail pour ob-
tenir l'usage est. P. de quæstionem
hæc

7. Et ipsa verba id indicant, cum dixerit
de re publica ut super manibus obno-
tius factus sit, in lege nostra dicitur.

conspiratione nostra

qd. privilegium her uxor datur in
 donationes propter nuptias a viro uxori
 datum. extendi non debet, id enim
 l. 12. §. 2. C. qui pot. residuum est. Cujus
 res causam signa expiimus. Her mi-
 nus contemnendum nonnullos fuisse
 qui in omnibus rebus fideum uxoris
 pignus possessionis putarent; id autem
 ob l. 23. §. 2. D. fidei fisci. Quorum erro-
 res ut confutaremus citium nobis fuit.
 Unterholzner fecit, ostendit enim nisi
 ob signa scripta debita uxoris pigno-
 ri potestatem nos esse; cuius opinio-
 nem l. 3. §. 1. l. 5. l. 6. pr. §. 1. 2. qui
 pot. l. 7. C. qui pot. her min. l. 21.
 pr. §. 2. et l. 6. §. 2. ^{et} ~~signant~~

~~Quod si non~~
 Quod si non videretur, aut quod
 si non, Ne publica sit, cuius prope
 ne longae obsequio, sed longae
 ne longa diffinitione diffinitione,
 ipse Imperator deus velint, qui,
 sed non naturae propter esse quam
 Ne publica in naturae prope ob
 non sit, sed, a sit, di sit
 Quod ann ita sit, facile, ^{his interpretanda} Turpi prope
 propter, nisi quod a nobis multa

et hanc questionem, si quid factum esset, si
prius quam dotem vir accepit, Rei publicae
obnoxium foret, et, solvere deberemus
esset, quid si priusquam Rei publicae
obnoxium factus esset, matrimonium
contraxit, et dotem matrimonii per
pendendi causam accepit? Sed prius
quam haec hanc questionem solu-
ramus, explicandum est, quid hanc
sententiam, quo conditionem noxam
Imperatores duntaxat voluerint, Res
publica significaret?

A primis hinc de publica occupata
omnem formam rei publicae Romanae
antiquae colligendam fuisse, inter omnes
constat. Sed brevi postea, ut patet
Reipublicae illius, aliae in urbe Roma-
na exoleverunt, quae esse nomine
tantum antiquam rem publicam
Romanam imitantes, attamen
nonnullae leges sub his illis sunt,
adeo quidem, ut licet universo
Orbi terrarum, serventur et prin-
cipi pervenerint, in illis solen-
niter, et privilegiis nonnullis

111
que minus ius honorari. Iudex
que non in ultimo loco po-
neres, que libitibus per Nolu
publicis ob penum ~~et aliam~~,
credita data erant. statuerunt
enim prius ius prius legia
laude in bonis delictis
quadruple esse, ita quidem
ut potes capere prius boni
fieri et uteris totum fip
ob ~~et~~ tota delicta sua, post
illum vero Republica credit
requeretur.

Et ita expositis questis omni
potestatem hunc dux uxoris in
dominio nuntiis ~~unfidelitatis~~
prius quam totum auferat, Rei
publice ~~et obnoxio~~ fides est
Rei publice debito proferri de-
beat, si prius quam totum auferat
~~est, Rei publice obnoxio fides~~
~~est~~

Id noli adfer nuntiis obnoxio
Maffrenus qui est Paulus l. 38
§. 1. D. Deb. aut. Iud. post id
extremum, nam opinionem

reiciat, sed quam ineptis ar-
gumentis contra nosram et
aliorum opinionem quos notat
77. l. c. p. 495. ~~Idem~~. idem alius
lib. quis non videt. Nam est ad
opinionem nonnullorum provocavit,
sed tamen sententia nosra non des-
cendit, imo si recte illas observemus
nobis adpropinquari adpropinquat notat,
p. 497. l. c. Quis enim abpro-
batur opinionem meipsum esse
non cognovimus, qui postponentem
esse dolam uxoris adfirmat, cum
hoc nec fides, nisi ob causas
supra a nobis indicatas in jura
Civili postponentis. Neque itaque
Imperator noster est, ipse, qui
dolam uxoris pignus Rei publicae
cum postea neminem obnoxium fa-
ciat est postorem esse utriusque
cum etiam si pignus obnoxium fa-
ciat esset, nos mulieris postponentis.

Filiis familias delata hereditate, si pater pro herede voluntate filii
gessit, solemniali juris satisfactum fideri, eoque rescriptum est. PP.
X. Val. Mart. Deico A. et Grato Cons. 251.

Lige Rexia.

~~habet~~, vel et cum recentioribus loquamur, mo-
ribus in re publica Romana introductum ~~est~~
ut filii familias licet liberi essent, sub eadem
potestate ac sevi viverent. Quicquid itaque
adquirebant, id non sibi sed patri familias
cujus potestate subditi erant, ab illis acqui-
rebat. ~~et postquam~~ Sed postquam sub unius
dominationem res publica Romana venit,
summu in patris potestate imperium
magis magisque diminutum, denique abo-
litum est, ~~ad~~ ^{adeo} ut nisi reverentiam parentibus
~~et~~ filii pro seipso agerent. Hanc dimi-
nutionem juris ~~sum~~ iam sub Augusto pa-
trius potestas passa est, cum pater
cum filiis familias qui stipendia facie-
bant, ~~pro~~ in bonis administrandis quod
occasione belli sibi sibi parassent, pen-
sionem ^{sub imperatoribus} ~~sub~~ tributum esset. Quod postea
adeo extensum est, ut et in illis rebus
quas filii filii vel indigesti paraverint,
vel a personis sibi iunctis acquisive-
rint, nisi liberam administrationem
~~pater familias habet~~. et ususfructum
pater familias haberet, dominium vero
eius rei penes filium esset, exceptis illis
rebus, quae vel a patre ~~pro~~ ^{pro} ~~pro~~ fuerint.

Fl. 49. D. Acquis. v. omitt. hered. nisi alio
modo ab eo qui p. p. commodum aliquod perve-
nit ~~et~~ volebat cautum esset l. 46. D. hered.
supradictum.

Fl. 1. S. 2. l. 2. D. de his qui sui vel

Fl. 1. pr. D. Testam. militum.

Fl. ult. C. de iust. Test. l. 24. C. de
Ep. et Cler.

ut hereditatem, quae acquisita non potest nisi ui dela-
ta et acquisita est. In gratiam suam heredes
delatos et acquisitos suo uno habebatur, extra-
neus autem nisi voluntatem suam indicaret, non
adquirebat.

Inel contemplatione patris filii donatio esset.
haec enim in volutum patris plenissima fuit,
ita quidem, ut filius pro arbitrio patris
adimi possent, et pater mortuus tanquam
etiam bono hospitalis in hereditatem

referantur, et inter flos, dividantur. l. 3. de
Jure Dot. l. 2. §. 1. D. Solut. matr. l. 6. D. Collat.
Dot. l. 4. C. fam. henip. l. 4. C. Collat. de
leg. bonis (penultima cap.) de pan. referant. l. null.
C. de Jussio. Legh.

~~# juxta filum hirsutatum folii delatam dirig
nolle et hinc offem puerum in d
filum hirsutatum folii delatam puerum a villi?~~

Quarum quæstionum

¶ 5. 4. 7. *Pineapp. list.* *alp.* 22. 14. 10.

Non enim omnes qui leprosum autem scilicet
non habet et hereditatem acquirit ha-
bet. Eodem enim iudicio est. scilicet
non habet, sed acquirit non habet.
Idem de servo qui acquirit habet
factum non habet idem x. x. lxx
idem quia testis scilicet probati leprosum per-
chitis et hereditatem l. 14. c. 1. §. de hered.
impugnatis. §. 14. J. hered. qualiter leprosum
huiusmodi servare potest quis cum enim habet l. 9.
§. qui testis. lxx. §. 16. De iuribus lib. 4. f. 5.
c. 9.

~~Quæstio non solum~~
~~Quod cum ita se habeat est, quæsi potest,~~
~~quod hanc inuitat quæstio proprietas, an~~
~~filius ad rem adquirendam, quæ ab eodem~~
~~patre oblatæ est, et in quæ manifestum~~
~~est, ad patrem filius a patre regi potest~~
~~quæstio inuitat.~~ ^{super quæstio}
~~est. Nec minus magis momenti illos quæ~~
~~stio est, an ipse pater rem filio dela-~~
~~tam iuxta adquirere potest, cum sub~~
~~legimus pater filio est si sine eo~~
~~consensiente sine dissensiente, iure~~
~~adquiret potest.~~ ^{et hanc pater}
~~quæstio, hoc examina non inuitabiliter~~
~~sub examen~~ ^{vocaverit} ~~et notis vocabitur,~~ ^{num.} ~~ipse~~
~~filius patre insciente vel non proban-~~
~~te illam adquiret.~~ ^{potest} ~~hæc prima~~
~~et secunda quæstio in conspicienda no-~~
~~cessaria non~~ ^{est} ~~est et tractetur.~~ ^{sub}
~~quæ tamen ad intelligendum eam supra~~
~~scriptam legem, necesse utraque a~~
~~notis ad certam cognitionem supra fin-~~
~~is legis sub~~ ^{no} ~~quæstio~~ ^{et notis}
~~examinez.~~

Observandum in primis est, patri familiae etiam
~~hereditariis~~ ^{hereditariis per} ~~hereditariis~~ ^{hereditariis} vel p. p. ~~adquirere~~ ^{adquirere} omnes res
 adquis. l. 40. l. 32. ubi D. Acquis. Per. Bon.
 ubi Gaius. "Niam iuribus nobis per Terras adqui-
 ritur pene ex omnibus causis." Quid autem
 verbum pene sibi velit, l. 10. §. 1. D. Acquis.
 D. D. indicat, in qua scriptum est. heredi.

7. Præter hereditatem enim quo pœculis aduenticioz
sui dicto adnumeratur, siue illa a matre, & l. l.
c. de bon. mat. n. siue ab aro materno l. hered.
provenit; omnia de cetero bona 7. pœculis pro-
pœculis adnumeranda sunt. Quæ autem potest

¶ Quæ filius non ex bonis patris suis, vel avi, vel
proavi in possessione accepit, sed ab aliis
ex liberalitate quibusvis personis, sive
ad eum perveniant. l. b. c. de bonis quæ lib.
superius. ¶ d. 5. 3. l. 9. de Hered. qual.
et dist.

7 Neque inde sequitur, ut quando servo heredi-
tary delata sit, is suo arbitrio requirere illam
possit. nam licet is optare possit, qui
adquirere potest (l. 18. D. Acquis. heredit.) nemi-
nem tamen nisi suam bonorum possessionem
requirere posse videtur (l. 1. §. 1. D. Success.
edict.). Cum enim certi iuris sit filium
familiae sine potestate requirere nihil agere
~~que potest sine filii iure~~ ^{et} utroque tantum
requirere posse l. 13. §. ult. D. Acquis. heredit.,
id eo magis evidendum est, servum ~~et~~ ^{rum} he-
reditatem tibi delatam requirere posse.

nihil est in Deo si

[illegible][illegible]

esse est ut differemus ^{caus} tempus luctu omni
omni cultum aut quibus lus affinitas ^{caus} ^{caus}
~~Ingenium~~ ~~neque~~ ^{caus} de hereditate tuas
tes, quam ~~folam~~ cum ~~caus~~ folam comen
landam nobis superponimus, superwa.
caneum est, ut illa qua minime sen
nequam addiant difceptamus.

~~Dei latus et secundum quæpiorem quam~~
~~me propinqua~~ ~~coluam~~.

Item deinde quæstio
Insuper a nobis quæstio est, ~~non~~ an pater
filiis fam. Revertitur de latam, diffin-
iendi ~~illo~~ vel contentiendi illo adquire-
re potest ~~2^a~~ diffinienti filio patrem
adquirere non potest supra relatum
cum ~~in~~ ~~ben~~ ~~id~~ ~~idem~~ filio de latam
adquirere debeat, cum relicta sit.

[illegible]

procuratorem p. p. acquireret, et inter
cetera, etiam delata hereditaria pro
curatorem posset. l. 6. C. de Bon. que
lib. l. ult. §. 1. ibid. §. 1. sup. per quos p. II. 9.
Iude effectum est, ut non solum in capite
si penalis p. p. duplicem perforans susti-
neret, verum et in hoc adventicio, si
in adquirendo illo pater confidendi nol-
let. Quapropter effectum est, ut ius
patris potestatis sub Imperatore susti-
nere adeo diminutum esset, ut anti-
quam suam vigorem, quo a fine gen-
tium distinguebatur, pene aboli-
tum. ~~ius~~ et ius gentium magis
adaptatum esset.

Res quaeritur potest an nolente ^(ut extraneus heres in p. p. l. 6. C. de Bon. que lib. l. ult. §. 1. ibid. §. 1. sup. per quos p. II. 9.)
delatam sibi hereditatem acquirere potest?
q. Iura nonnulli
~~affirmant quod non cum iam obliuio adfir-~~
~~maret quare nonnulli quos Bonellus, ipse~~
~~hanc sententiam reprobat, ait, qui illam~~
~~adfir. movent, filium in iure patris, hereditatem, adqui-~~
~~vere posse. Quibus~~
~~respondet, ut, hanc modo id exquirat quod ille~~
sua ope ostendere conatur, patri familias
acquiri non fuisse, quicquid munificen-
tia aliorum in filium familias confere-
tur, Aliud enim est, invito patri acqui-

¶ Cum filius delatam sibi hereditatē per longum
tempus delinuerit, ex ipso (ut patet aquila hereditaria)
patris pro ejus commodum adquisivisse
videtur l. 10. C. Heredit. pet.

l. 1. 2. 9. 19. 4. 3. l. 14. pr. D. Cassensius penul.
l. 5. C. cod. l. 37. C. proff. l. 12. C. Qui test.
3. 6. Inst. Milit. test. l. 3. 5. 2. D. Honor.
proff. Rynherghius Observat. VII. 22.

¶ l. 52. D. Acquis. heredit.

vere, aliud non adquire illi sub cuius
potestate est? ~~Ubi autem~~ Patrem enim et
genuinam vim penul. ~~adversus~~, penul. ca.
pensis et quasi capensis rebus animadver
tamur, utrumque in hoc sensu convenire
~~apparet~~ convenire apparebit, quod tempore
morte adpropinquante veluti pater fam.
de illo testatur (videtur). Sed obstat, quod
alterum non tanto favore legis atque plie
rum salatur, cum in capensis penul. regu
rum penul. pater habeat, quo illi in hoc
quod adventitium dicitur, liberum est.
Sed hoc quia est magni momenti alius
videtur ~~non possunt~~, ~~minime~~ ^{nos tamen}, quominus
a sententia nostra recedamus, non moveat.
Nam est vivente pater p. fam. ~~usque~~
penul. quali capensis usque careat, ~~huc~~
~~illi tamen solutio est~~ ~~propter~~ ~~de~~ tamen
illi est fore, ut hoc mortuo plene jure
pleno se sua fruatur. ~~Quid itaque solat~~
Quapropter iam ante Conflatum est
propter iudicium statutum est, ut licet igno
rante pater filius rem sibi delatam acqui
reret, pater usum fructum in illa adquisiv
it, si ~~non~~ illam ratam habuerit.
(l. 1. C. Qui admitti ad D. proff.) Quod cum
ita sit quid verat, ne et nolante quoque
pater illam adhibet, pater enim pater.

D. Coll. H. S. D.
 rege Rezia, vel ut cum ~~residuaribus~~ ^{ultra} ~~legumibus~~ ^{l. S. D. de his qui sui}
 moribus ~~id~~ in re publica Romana introductum
 est, ut filii fam. licet liberi essent, sub ea-
 dem potestate ac servi viverent. Quod quid
 itaque adquirebant, ~~id~~ non tibi, sed illi, sub
 cuius potestate vivebant, adquirebant, ~~l.~~
 79. D. ~~de his qui sui~~ ^{l. S. D. de his qui sui} ~~de his qui sui~~ ^{l. S. D. de his qui sui}
 is, qui filio fam. ~~commodum aliquod confer-~~ ^{l. S. D. de his qui sui}
 re volebat, ~~pro potestate~~ ^{l. S. D. de his qui sui}
 Sed postea quam sub unius dominationem
 res publica venit, summum id patris
 potestatis imperium, magis magisque dimi-
 nutum l. 1. §. 2. l. 2. D. de his qui sui vel al.
 Denique abolitum est, adeo quidem, ut
 nisi reverentiam parentibus filii prae-
 re videretur. Hanc diminutionem juris
 iam sub Augusto patria potestas passa
 est, dum praecipue, cum filiis famil.

qui suspendia faciebant l. 1. pr. D. Testim.
in iis bonis quae occasione belli sibi
perissent, penitusque ab imperatoribus
discursum esset, quod postea adeo
extensum est, ut et in illis rebus, quae
sibi filii vel indigna sua parant
l. 1. C. de inoff. test. l. 1. §. 1. C. de
her. vel a personis sibi iniuriis acqui-
siverint nisi liberam administrationem
et usumfructum pater familiae habeat,
dominium vero ejus rei penes filium
esset, exceptis his rebus, quae vel a pa-
tre profecto essent, (penalium vinculum)
vel contemplatione patris filio donata
essent. ~~Atque enim in locum patris~~
erant, ita quidem, ut filio pro obi-
tione a patre adiri possent, et patre
mortuo tanquam coheredes bona in
hereditatem patris reperiuntur, et inter
coheredes dividerentur l. 1. D. de her. det.
l. 1. §. 1. C. de test. l. 1. §. 1. C. de
l. 1. C. de inoff. test. l. 1. §. 1. C. de
l. 1. C. de her. det. l. 1. §. 1. C. de

Hereditas, ~~libus~~ olim multis nationibus
in herede gentibus, et acquisitione adquisita

¶ inter has adnumeratur, quibus heredi permiscum
est se hereditate advenia deliberare. Non est enim
pudelicis hominibus temere hereditatem sine
magna deliberat. adeo cum hereditatem advenia
omnibus creditoribus, etiam si hereditas solvendo
non sit (L. 33. §. Salut. mar.) obstringatur. tunc
tamen prius deliberationis quoque absoluta esset,
hoc solum proposita lege dimittitur, quia
ex quo modo, propequam deliberatio facta est,
hereditatem adire debet. Quapropter

XIII.

batur. Ulp. ~~de~~ §. 25. Altera, ut verbi Al-
 pini l. c. §. 27. ubi, eorum rerum spa-
 tium erat, quid heredi in puto ad delibe-
 randum utrum ei hereditatem adire ve-
 ne expediret, dabatur; altera quilibet
 actus erat, quo heres rebus hereditariis
 tanquam dominus usus nucebatur Ulp.
 l. c. §. 26. Paulus ~~de~~ §. 27. l. 12. D. adq.
 hered. Heres denique bona hereditaria
 agnoscere dicebatur, si intra tempus con-
 sistorum, sive a pube sive magistra-
 tu ea petebat. Ex his tribus modis her-
 editatis agnoscenda; duo ultimi manere, postea
 quam cretio ab Iustinianis deleta est. He-
 res itaque jure recutioni aut pro herede
 gerendo aut hereditatem adeundo succu-
 debat, licet recutiones §. 6. J. P. non poss.
 male a se in iactata duli, agnitionem
 hereditatis a Constantino imperatore sub-
 latam fuisse adfirmant. Sed egregie eos
 falli, inde adparet, quod §. 6. quam
 videt et l. 7. §. 2. C. Anst. ferius ad l.
 9. C. qui admitti, referri debeant, qui
 petitionem hereditatis sublatam fuisse,
 nullo jure confirmari potest.

Num autem; quoniam tam pro herede
 gerens, quam hereditatis agnitione a se volun-
 tate heredis pendet, quasi potest, an
 ad hereditatem adquirendam ego filius apon-

Are we? Joseph?

Observandum in primis est, patri familias
etiam ignorantibus per servum vel fil. fam.
adquiri l. 10. pr. l. 32. D. Acquis. her. Dom.
ubi Gaius: etiam invitis nobis per servos ~~posse~~
ex omnibus causis adquiri ait. Quid pl.
autem verbum posse velit l. 10. §. 1. D. l.
indicat, in qua simpliciter est, hereditatem
cuius fructibus nobis adquiri ~~posse~~, cuius
rei causam in l. 32. D. Mand. l. ^{6. m.} ~~32. D.~~ D.
Acquis. hered. expellam legimus, ~~que hanc~~
~~ob causam id capitale esse dicit, ne~~
~~invitis sine alicuius obligamus. Quoniam~~
autem hereditas peculio quod a dote
adventicia nomen habet adnumeratur,†
(sive illa a matre l. 1. C. bon. matern.
sive ab avo materno l. 2. eod.) hisque
rebus conferatur que aut ex liberalitate
fortune aut laboribus sine ad filium
pervenerint (l. 6. C. bonis que lib. ~~l. 3.~~
~~l. 3. de ad. quod lib. l. 3. D. legat. neque~~
~~hanc~~ ~~l. 3. de ad. quod lib. l. 3. D. legat. neque~~
cum fructum (ut supra monuimus) in illo
habeat, ~~que pro omni parte~~ ^{quod servandum sit in} hanc
delatam filius vel servus adire ^{voluerit?} ~~et~~
~~an ad illam adventiciam cui a patre po-~~
~~test?~~

Evidentissimi jura est, res que nobis
a ferro non adquirentur, nobis amittit.

hereditas, duas partietur — fidei luo nomine, fidei per
le, fidei per alios effecti luno. l. 1. 2. D. Hered. Reliq.
l. 135. D. Reg. Juris.

aliam interpretationem legis nostrae Iulianus
 (in Op. p. 475. ad Ep. 1607.) addita l. 21. C. de
 delib. proposuit. quae tamen singularium casuum
 tractat ad argumentum a contrario habi-
 non potest, ut dudum Hugo Donellus in Com-
 ment. ad Titul. Cod. de iure delib. ^{et de iure consensu in com-} de bon. ma-
 ternis cap. 21. offendit. et quia l. 25. §. 2. D. lib.
 causa per illum qui liberale iudicium movet, nobis
 adquiri, affis met.

Quod autem de ^{hered.} ad eundem a servo dicimus,
 de hoc casu id intelligi debet, quando sine
 deliberatione hereditas illi est. nam si
 deliberatio illi datur, non sibi qui respec-
 tationem in integrum a patre petere
 non potest, sed domino data esse intelli-
 gitur, et tunc ad eundem a domino
 cogi per servum posse supra observari-
 mus. cf. Franc. Iulianus Comment. ad l.
 1. pr. D. de iure delib. in Op. p. 423. (ad
 Ep. 1607.) idem p. 456. ibid.
 Sed hic solum, de quo mentionem fecimus.

Nam ^{autem} ~~et~~ contra tabulas suadere
^{consequenter} ~~consequenter~~, quod ipse hereditatem adire
 de non posse dicant, non se id ralem
 illam ~~ad eundem~~ ^{ad eundem} ~~compellere~~ ^{compellere} possunt.
 Aliter vero, hereditatem sine servo sine
 libero delata ^{est}, cum nisi a volente ad
 quiralur, ~~met~~ ^{et} servos ad ad eundem illam
 a dominis cogi non posse dicit. Quibus
 cum leges supra a nobis laudatae con-
 veniunt, ita quidem ut iam absolven-
 da res videri possit, nisi l. 21. §. 5. D. de
 iure obstat. Sed neq. hoc obstat;
 nam cum Paulus mentionem Praetoris
 facit, ~~non~~ ^{non} dubitatione potest, quod
 de libero homine agit? servum autem
 ad hereditatem ~~non~~ ^{non} sibi delatam cogi
 non posse supra exposuimus, cum id
 legibus ^{autem} ~~est~~ ^{est}, liberum vero
 ideo, quia quidem alicui se non ha-
 biliturum quod melius causa gesserit
 est. Eritne itaque heres, qui volens
 adire? Erit bene ~~hereditatem~~ ^{hereditatem} ~~an~~
 semel adita hereditas obligat ^{liber} ~~sed~~
 per in integrum respec-tationem ^{liber}
^{l. 21. §. 4. §. 5. D. de iure obstat} ~~non potest~~ ^{non potest} ~~idem~~ ^{idem} de lege ult. pr. §. 7.
 intelligendum est. Potest enim filius mi-
 nus quidem ad eundem matrimonium
 contra heredi a patre cogi. ~~non~~ ^{non} fuisse enim
 puellam bene dotatam, a filio fami-
 liari, affirmante, se nullo modo illam

¶ 12.5.2. D. huius causa legendum filium esse. T. Ruz respondit, ne quæta puella alii nubat, filius
 ¶ huius. Ad illam enim contrahentes pueri damno, amore usque. Sed quis derentia rem illud
 aspicit, ad contrahendum matrimonium vero
 si ducetur, uxorem et item lauraris. Quid
 enim rehat si in speranda illa persequarier
 a puella libi negata divedere
 quid de amantibus probabit rapit?
 enim fit, ut quæ multa opordia prosequi

¶ Quaremus tamen in Op. p. 414. d. Ex. 167.
ambrosianum patrem nobis hic oblu-
it, sed nihil illi valet, ubi animus so-
lum filii perlatum.

[illegible]

† ἐὰν ὑπολάβωμεν ὑπερβολὴν καὶ ὑπεροχὴν, καὶ
ὁ πατὴρ κατὰ φύσιν αὐτῶν ἑξουσίαν τῶν
καρπονομήν, ὡς τῶν ἑξῆς, ὡς αὐτὸς ὁ
κύριος καὶ αὐτῶν, τῶν πατρὸς κατεδίδετο τὴν
καρπονομίαν (Basilii. Romo)

* Nam esse filio suo substitutus, si hereditatem
respicere voluerit, per magis prolatum ad adem.
dum et respiciendum de egi posse cetero juri
est. Ulp. l. 6. §. 11. D. de lib. Testell.

† Hu autem et q. filio patris pro herede, et volen-
das concurrit. Diarenus § 4. Ulp. de. l. 1. §. 1. D. de lib. Testell.

* et ut capiat L. gentilib. bon. matern. cap. 29.

† Quod autem, cum volente filio hereditatem pater
acquirere non potest, num bonorum possessio-
nem reale petat? sed nihil impedit quin pe-
tet, et enim et leges nosse deferre adproba-
vere L. 6. §. 3. D. de acq. hered. et inde com-
probatur, quod et a talore bonor. poss. reles
petitur L. 2. §. 13. l. 5. C. mand. l. 7. §. 1. D.
bonor. poss. nihil enim, nisi commodum filio
hinc abserint, et pater cum bonor. poss. per-
tendo usum fructus quo non capiet, quem
amiserit effect. si a filio fam. L. 6. §. 1. D. de acq.
bonor. poss. non potest.

† Jam ante Constantinum Imperatorem, hereditatem
delatam filium familias non patri sed sibi acqui-
sisse, unde ~~et~~ quorum opinio si vera esset, ha-
scile ex illa id colligi posset, invidio patre
hereditatem sibi delatam fil. p. acquirere posse.
sed egregie eis falli, uti

venit L. 7. §. 1. de hered. qualib. et diff. l. 3. §. 3.
L. 2. D. bonor. poss. l. 6. §. 7. D. de acq. hered. §. 1. D. de lib. Testell.
et autem quicunq; modo voluntatem suam
declarasse L. 95. D. de acq. hered. quapuzlet
et ipsa pro herede respicio ad acquirendam
hereditatem sufficit L. 20. pr. adq. hered.
Nam cum pater pro herede gerendo dela-
ret, se hereditatem filii acquirere velle, id
ipsum est, ac si filius ut adiret manda-
ret L. 25. §. 4. D. de acq. hered. hoc enim
significat se velle, ut hereditas sibi acqui-
ratur L. 6. §. 1. D. de acq. hered. filius
vero ex ipso quod censetur, hereditatem ab-
re videtur, simulque permittendo id quod
consequens est, id velle intelligitur quod
est antecedens, hereditatem, nempe, ad-
quirere L. 77. D. de acq. hered. l. 10. C. de lib. Testell.
hered. Es enim ipse, quod filius patri pro
herede se gerere per mittit, pro herede
gerere videtur, cum regula ante juris
sit, neminem plus juris quam ipse
habet, alii cedere posse L. 24. §. 1. D. de lib. Testell.

Supra ut explicamus, an filio fam. hereditatem
sibi delatam invidio patre acquirere possit?
Quere nonnulli quos ~~et~~ supra de lib. Testell. cap. 5.
id affirmarent, et de lib. Testell. cap. 5.
animadvertimus, et de lib. Testell. cap. 5.
I. Clorum

comparaveris facile adparebit.

Romanorum ~~adhibitis~~, falsa ~~di~~ ~~disse~~ adquebunt.
In primis Ulpianus l. 6. § 2. D. Adquis. hered.
obstat, qui ait, hereditatem esse legima fil
eo S.C. Orphidiano filio Delata, pater non
adquirere, nisi ^{adquisivisse} eam habuerit. quod Paulus l.
14. D. Adquis. hered. et Marcellus putant l.

5. pr. § 1. D. Inz. odo in poss. putant. Neque
quod hereditas aditio, quod contractus sit l. 3. § 2. D. Quis ex
obstat, quod omnes obligationes mutuo ex quo sit
l. 44. D. de Reul. ~~et § 1. D. de Reul. § 1. D. de Reul.~~
~~et § 1. D. de Reul. § 1. D. de Reul.~~ ^{et § 1. D. de Reul.} ^{et § 1. D. de Reul.}

in iis, quatenus pater sibi concessum sufficit
obligat. Id enim inepte in hereditate et
filio delata adplicaveris, cum eo ipso pater
quod hereditatem adquirere non vult, in
peculio filii eam ^{nolle} esse ostendit. Pra-
terea id obest, quod multa in hereditate sunt,
quorum damnum providere nequit. quapropter
id quod in pueris, id quoque in filio p. quo
que valet, ut licet hereditas heredes l. 1. § 1. D. Quis ex
tamen non primum
ita voluntatem solum recte ab illo adquirere,
cum id pater eam habuerit. Neque obest,
quod saepe a Titius dicatur, hereditatem filio
delatam filii esse. Illius enim re vera op. ita
ut dos filia fam. pater consilium uxoris
re vera ait, attamen alienari ab uxore non
posse, nisi divorcio facto. Quod et de filio
fam. observari velim. ^{non tam} ^{non tam} ^{non tam}
~~hereditas~~ ~~oblata~~ est, In cujus dominio her-
editas adquisita dum primum fil, quando

¶ l. 4. § 4. Accipit. l. 29. D. de ac. et. aut. l. 141.
§ 2. D. de Obl.

¶ nisi capum humi exiit, quando dolose pater
hereditatem repudiat, ne litem filio inde
cavedat, cum enim a magistratu eam adie-
citur l. 14. § 1. D. de ac. et. aut. l. 141.

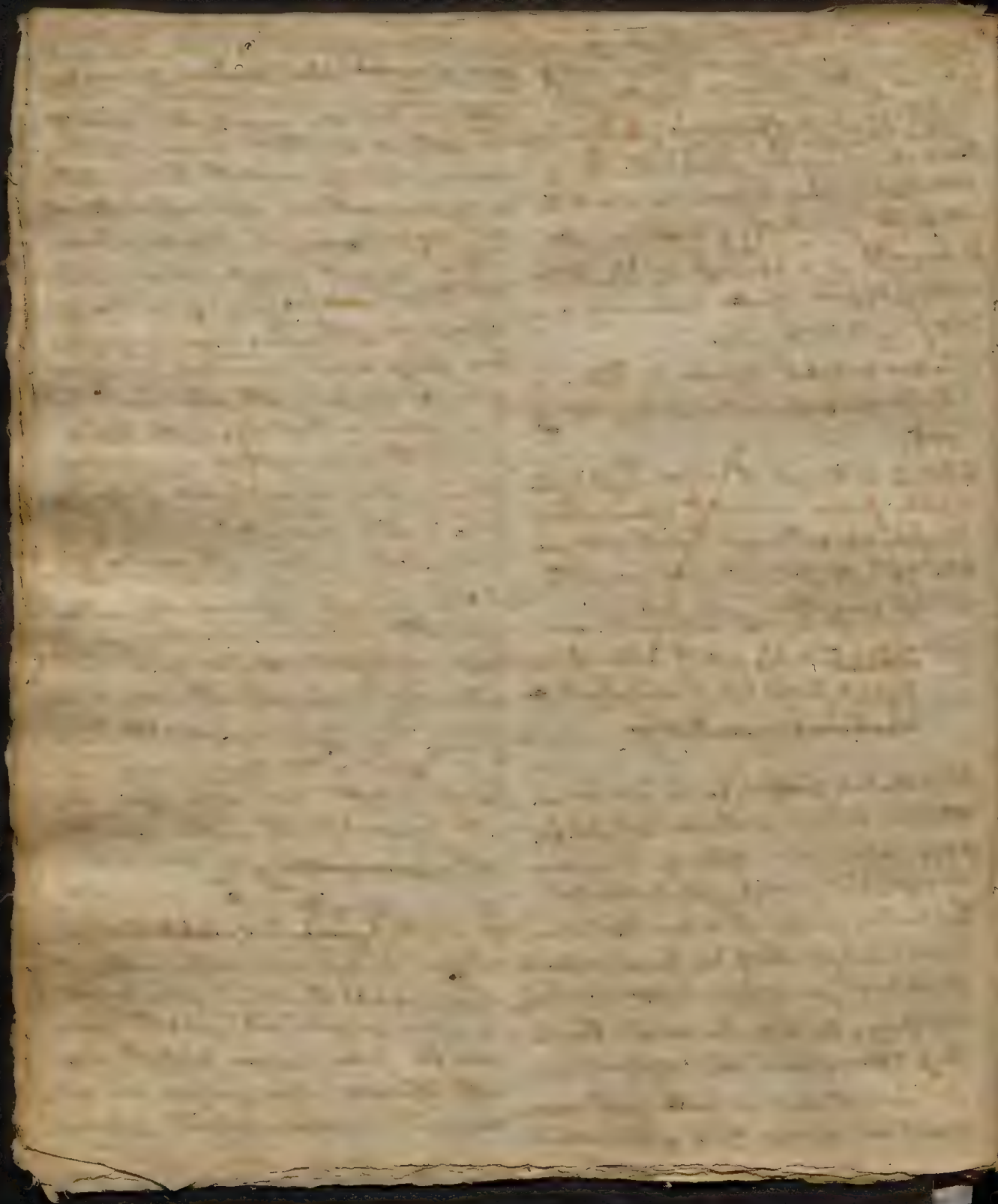
¹²
Nemo enim ab iniuriam non recipere potest.
¹¹
di lapideaque conquisitus fuerit l. 50. D. D. Trebell. ¹⁰
¶ Hinc patet vera Fryphoninum l. 22. f. 1. D. Proff. ⁹
Tep. scripsisse, quam ⁸ Joseph de Rodes ⁷ int. Licet enim poppeto a longipandino
(Meermani Thes. Tomo VI. p. 541.) et Papius Gen-
tilis (Opus. Tomo II. p. 191 pp. Ed. Magab. 1763) tale
explicassent. nescio quo iure Nossaphalus (Genu-
nin dicit R. Augustinus. Inf. Liogz 1790 p. 77)
in interpretatione Tribunianum hic invenit acce-
pit. ~~p. Sacconius p. 167. d. c.~~

the same
is in pop.

^{volente} ~~quod~~
 I cum ~~in~~ eo testamenti inefficaci querelam
 movere potest? l. 5 §. 5. D. ineff. test. quam
 in hereditatis querela ~~magis~~ ^{magis} animus quam
 magis lucrum quam in petitione ad eandem ~~per~~
 transfert. l. 6 §. 7. D. ineff. test. neque obest
 l. 8. D. eod. (ut h. p. l. 1. v. §) potest, si
 cum his legibus l. 22. D. eod. conferas. Aliam
 inter pro. potestis huius Oper. T. IV. p. 115. D. de apol.
 1792. conferas & v. p. 115. D. de apol. v. 34. §. ad alia aspect.
 l. 4. C. de apol. heredit. v. 34. §. ad alia aspect.
 v. glück Commutatio §. V.
 2. l. 5 §. 5. qui opinio nec
 autem pro et contra stipulandum in unum olli-
 git, ipse non omnino veram, proferens.

† inter pretatio quida in Basilien (Tom. v. p. 234.) vel longa possessione, quam perierat, acqui-
res. qd. quicq. et veluti et reuoluit
duri prudentia agnovit, neq. ^{us} aliquid effe-
opinionem noxam in probare populi.

Nel vero mandatum precessit: sed non constabat ut vocant aduocatus jectaret.

filium mandato paruisse, vel voluisse, presumitur tamen quod voluit propter temporis intervallum quo res ipsas delinuit: et idem si pater delinisset l. 6. pr. d. Acquis. hered. et quod dicit longum du licet non est.

glossa ad l. 10. c. Petit. hered.

Bonorum possessio filio fam. delata, cum ignorante quoque patre possit peti, emolumentum etiam patri allatura, si ratam petitionem pater postulat, quod a contrario adfirmatur l. 9. 49.

Dever. et Antonin l. 1. c. De admitti.

Quasi postulat, si cum posset filius petere bonorum possessionem, pater ita absente, ut certiorare eum non possit, vel etiam furante, petere neglexit, an peti amplius non possit? vel etiam furante petere neglexit, an peti amplius non possit? sed ut quid noceat, non petendam bonorum possessionem, quod si petenda esset, tamen non adeo adquiseretur, quam pater comprobasset?

Manellus l. 5. pr. 4. d. d. Quis ordo in poss.

Adversus extraneos vitiosa poss. prodere solet.

Venerabilis l. 53. d. Acquis. poss.

P. quis p. p. fil. et magistratum gerat: patrem suum, in cuius possessione agere poterit, suspectam dicentem hereditatem adire et cogere.

Ulpianus l. 13. 4. 5. d. d. l. c. Tribell.

ad l. l. vult ut Gell II. 2. d.

Non capiente, nec quasi capiente penulium statibus confertur: hoc enim presumptum esse oportere, multis conditionibus conueniens.

Ulpian l. 1. 4. 15. d. Collationib. d. Jambury

Paulinus de Legib. Const. M. lib. II. d. 640. l. c.

Pecuniarius filio, patrem rem suam male administrare, conueniens l. 50. d. d. Sc. Trib.

Possessio (videt et bonor. poss.) non nisi apprehensione adquisitur l. 23. d. Acquis. poss.

si fari pupillus infans hereditatem adipiscere, quod a contrario adfirmatur l. 9. 49. d. Acquis. poss. l. 1. c. d. l. c. Tribell. l. 2. 4. 9.

d. ed. Paulus 1. 10. 4. ult. Cur autem? quia heredit. aditus animum et iudicium postulat l. 20. d. Acquis. hered. pro eo fari adire non potest. l. 63. ed. Infantis nullum.

est iudicium l. 1. 4. 3. l. 32. 4. 2. d. Acq. poss. l. 1. d. b. poss. Aditus hered. est actus legidum l. 7. 2. d. qui non fit per alium sed per nosmetipsos l. 123. d. R. J. Cur autem pupillus sine tutor. auctor. bonor. poss. adipiscere potest, hered. non potest l. 4. 4. 2. d. b. poss. et b. poss. l. 32. Acq. poss. ratio est haec, quia heredit. obligat poss. non item, sed mem. heredi adfert.

Heredit. enim iuris, poss. pauli est prius quam iuris, itaque in poss. magis corpus, in hered. magis animus spectatur l. 20. Acquis. hered. l. 1. 49. d. ed.

Patris itaque iusta adipiscere debet, nec in condit. debetur. facit. l. notha 4. c.

poss. non item, sed mem. heredi adfert. Heredit. enim iuris, poss. pauli est prius quam iuris, itaque in poss. magis corpus, in hered. magis animus spectatur l. 20. Acquis. hered. l. 1. 49. d. ed.

Patris itaque iusta adipiscere debet, nec in condit. debetur. facit. l. notha 4. c.

poss. non item, sed mem. heredi adfert. Heredit. enim iuris, poss. pauli est prius quam iuris, itaque in poss. magis corpus, in hered. magis animus spectatur l. 20. Acquis. hered. l. 1. 49. d. ed.

Godofredus ad l. 3. C. Theod.

Sani autem bonorum poss. potestis tam patris quam filii fam. quam fil. fam. modo ius testandi vel pater bon. poss. pater potest l. 2. §. 12. habuit de puelio capiens, vel quasi capiens. l. 5. C. mand. l. 7. §. 1. P. bon. poss. cum

Ulpian l. 3. §. 5. P. Bonor. poss.

actionem supra predictam, nempe, hereditatis petit. ius civile esse.

In filii quoque fam. militis iudicio, qui de capiens puelio, vel quasi capiens testari potest, et cum locum habet.

idem l. 1. §. 6. P. Scum Trebell.

Et sane nulla dubitandi ratio, nam diffinitionis antiquae vestigium est apertum in l. 3. §. 3. P. (Bonor. poss.) cum ait, bonorum possessionem dari tam patri fam. quam filio.

Si modo ius testandi habuit de puelio capiens vel quasi capiens. sed si modo pertinet ad quasi capientem, nam de capientibus nemo dubitavit usquam. Ulpian l. 3. §. 5. P. Bonor. poss. oratione suspensa, quod ipsa forsitan est in l. 1. §. 6. P. Sc. Trebell. sed si vel volente ibi dixisset Ulpianus, ut dicit in l. 7. §. ult. P. de donat.

De quasi capientibus testamenti sectionem esse, et ut dicit l. 1. §. 5. P. Collat. puelium quasi capiente non confervi, quod velat ea intelligere hant. to πδ. 150v. in plerisque enim, ut dixi, capientium et quasi capientium per erat causa. Quin

iure delib. non de infante sed filio legitimus aut iudicium inest.

Et iure velari hereditatem, vel a iure. C. Theod. de matern. b. novella Theod. VII. et l. 3. C. P. quod lib. in istis adventiciis ejusmodi iure patrem usum fuisse.

Si plures gradus gradus sint heredem institutum, per singulos observatum se ait Ulpian. P. quod propinquo tempore deliberationis edicit: unde licet ut a primo quoque ad sequentem translata hereditate, quamprimum inveniat successorem, qui possit defuncti creditoribus respondere.

Novellus l. 10. P. Jure delib.

Si postliminio redierit pater iam defuncto filio, quicquid medio tempore per eum quasi-um est, habebit: et non est mirum, si puelium quoque defuncti puelium filium defunctus pater, cum et eo natus postestatis ipsius fiat, per suspensum iuris usque l. ult. nov.

Ulpian l. 1. §. 1. P. Sing. legitimis.

1611
Institutiones. Pauli Sententia Papiniana l. 4. pr. de legatione l. 6. §. 2. §. 3.
l. 27. §. 2. §. 3. de iust. leg.
l. 1. §. 3. §. 4. cod.

Pomponius adicit, ex his causis ex quibus in
re penuliam filiam. respiciuntur, posset
patrem, quali heredem, nomine filii, post
obitum ejus, impetare cognitionem.

Ulpian l. 3. §. 9. §. 10. de minorib. d. l. 27. pr.
§. 1. cod. d. l. 4. §. 3. de iudic. et ubi

d. l. 1. §. 10. §. 11. de iust. leg. et §. 14. cod. et §. 1. leg.
d. l. 15. §. 1. cod. l. 19. cod. l. 30. cod.

Si extraneo scripto, et emanato puberis, mali
seculi, deducto usufructu, proprietatem legata sit,
petita contra tabulas bonorum possessione, plena
proprietatem, petitis respectu, mali suspensum est.
Paulus l. 46. pr. §. 1. de iust. et quomodo.

Noviss. Inter Jacobus Voorda (Emend. et En-
derp. cap. 33.) legum bonum novissimum
interpres, docuit, interpolationem Tribonia-
neam in illis inveniri, quem in hac opi-
nionem et Westphalus (Legum Interpr. M. Nijp-
er. T. 1. L. 1. §. 1. 1790. p. 465) sequitur. Nos
autem non solum leges hoc primum con-
suetudinem posse putamus, verum, id nobis
persuasum est, nullam contradictionem
inter utramque esse.

In primis ~~noviss.~~ ob Voorda querelas
movet, et merito cogit, cur Papiniana
querelam inofficiosa l. 1. §. 1. ordinanda
gratia et deinde malam, ad patrem tran-
sferri posse neget, cum patres Ulpia-
num l. 1. §. 2. §. 3. de iust. leg. id ipsum.
Constantinus l. 4. C. de bon. matr. et
Theodosius Novella 11. §. 1. de iust. et quomodo. sub-
iici dixeret, scriptum est prae patris
transmitti, ~~non~~ ad patrem in re penuliam
transmitti, quod et l. 3. C. de bon. que-
rel. id ipsum agnovit. Quae cum nullissi-
ma sint et a Trans. Irenaeo (p. 452. Op. ed.
T. 1. l. 1. §. 1.) dudum copiosa, de his inquirere
non tam adeo opera pretium erat, quam
de ~~leg.~~ ^{verbis} Papinianis, an Ulpianus fragmento
contradictant. In primis observandum

erat, neq; filium sine consensu patris, neq;
patrem ~~se~~ nolente filio hereditatem ad-
quirere posse; utroque vero posse. Aliiter
in bonorum possess. acceptum est; nam cum
ignorante patre filius bonorum poss. pe-
tere possit, nolente quoque posse, ex ipsa
natura rei apparet. Id ipsum in querela
inofficiosi acceptum est l. 5. §. 5. D. propter
ut invito patre filius actionem in pater-
ne possit. l. 22. pr. D. eod. Si itaque invito
illo queri possit, minor Jacobum Voordam
non intulisse, cur hoc adeo ^{pater} ~~filium~~
de hereditate filii solutus erat, ut ipse
patris ^{illius} ~~patris~~ nomine quam ipse queri
mallet? Sed hac questione omissa, quid
in propostula lege latuisse velit, diligen-
ter inquisamus: ait ille, "filium poss.
agnitam litem ordinanda gratia bonorum
possess. si deessent finitiam esse querelam
inofficiosi quod non patris, sed nomine
filii daretur." Hanc hinc verba id dicitur,
ad patrem (qui filio heres existit) querelam
inofficiosi devolvi non posse? Neminem
patris ^{esse} qui id affirmaret, neque ego adfir-
mare volo, qui mihi persuasum fuit patrem
herede sed relictam inofficiosi querelam
A

perlinacem suam, qui nullo modo in
 adquirenda hereditate filio consensit
 vult? ~~numquid eadem~~ ~~filium~~ hereditatem
 in filio delatam ^{non ab eo acqui-}
 dem ad bonorum ^{l. 69. §. 1. Acquir. heredit.} ~~posse~~ ~~filium~~ ~~venire~~
 a quo dum pater in perlinacia perma-
 net, usucapitur. ~~numquid~~ ~~quibus~~ ~~ad~~ ~~delib.~~
~~His variis vitiis ducti~~ ~~num~~ ~~his~~ ~~nullo~~ ~~observa-~~
~~tionibus~~ ~~nullo~~ ~~modo~~ ~~negari~~ ~~posse~~ ~~putamus~~ ~~filii~~
~~familias~~ ~~et~~ ~~nobiscum~~ ~~pater~~ ~~hereditatem~~ ~~adqui-~~
~~re~~ ~~posse~~ ~~sibi~~ ~~delatam~~ ~~adquirere~~ ~~posse~~
~~cum~~ ~~vellemus~~ ~~sibi~~ ~~opponere~~ ~~quæ~~ ~~l. 2. §. 1. Acquir. heredit.~~
~~rele~~ ~~de~~ ~~posse~~ ~~videmus~~ ~~sed~~ ~~obstare~~ ~~videtur~~
 l. 25. §. 4. D. Acquir. heredit. et l. 13. in quantum
 alibi ^{negr.} ~~filium~~ ~~sine~~ ~~pater~~ ~~neg. ~~pater~~ ~~ling
 filio repudiare posse legitur. in altera vero:
 Iustum in adeunda hereditate non sine
~~esse~~ ~~tutoris~~ ~~auctoritati~~ ~~simile~~ ~~non~~ ~~esse~~ ~~quod~~
 perfectis negotiis interponatur, sed puerere
 debere. Atque enim de minore annis, lo-
 quitur, quem sine iussu eius in cuius po-
 testate est, ^{auctoritate} ~~et~~ ~~vel~~ ~~seque~~ ~~qui~~ ~~tutorem~~ ~~potest~~
 hereditati obligare si non possit, certum est.
 Nam si generaliter superiora fragmenta in-
 telligi vellemus, quo modo eiusdem
 Ulpiani verba; l. 1. §. 1. D. Success. edito
 Unum quemque suum bonorum possess. re-
 pudiare posse, alienam non posse intelli-
 ges, vel Pauli l. 16. D. cum adquisieris~~~~

76. 3. 8. bon. poss.

reputare posse, quem et adipisci posse con-
stat; supra autem relinimus patrem sine
filio sine nisi voluntas filii intendant
hereditatem filio delatam adipisci
non non posse, cum filius non pater
filius sed cum non sit pater sed filio
ita, ut tunc, inter hereditatem pupilla delatam reputatur
delatur. Sed quid, quoniam pater, paterne
filium hereditate damnosa patrem obli-
gari? Quod minime conlendere volo, nam
cum de filio certo constat, posse ~~non~~
li. ^{hereditas} ~~hereditas~~ damnosa ^{filii} ~~illi~~ ^{defensoribus}
~~non~~ videtur videretur, illam reputare
eo magis imputandum illi est, si im-
pensus adit. Si vero damnosa est, de pen-
sio a credituribus conveniri potest,
nullo detrimento parentis hinc pro-
veniente.

ner decrant I. Ohi velares, qui in omnibus
uliusq; periculis causam aquebant, quod
non negat Iustinianus §. ult. Iur. de
Milit. test. sed palam perfidebant l. ult.
pr. C. de Iur. test. cum ait, de eo dubi-
latum fuisse. Si dubitatum fuerit, aliquis
quorundam sententia erat, generaliter omnes
de quasi captivibus potuisse testari, quod
miror Iav. Godefredum aliosq; viros doctos
non animadvertisse, et eo quoq; velasse
I. Oros, qui generaliter loquuntur l. §. §.
ult. D. de donat. aliisq; quod idem
dicunt.

Rymerphoebe Observatt. VII. 22.

Qui in aliena est potestate, non potest invidem
hereditati obligare eum, in cuius est potestate.
ne cui alieno potest obligari. — Sed in bono-
rum possessione placuit, ratum haberi posse
eam, quam ultra voluntatem adquirentis,
qui potestati subiectus est. — Sed et si legiti-
ma hereditas filio delata sit, et si de or-
di liano matris, idem est probandum —
Sed et si non adirent filius, diu tamen posse
dit pater hereditatem, credendus est admisisse
hereditatem, ut Divus Princeps et Imperator
nos per rescriptum.

Ulpian l. 6. pr. §. 1 — 3. D. Acquis. hered.

Et parvi refert, utrum quis per semetipsum, an
per alium adquisita possit hereditatem: nam, quae
modumq; potuit, si non adquisisset hereditatem,

ner emere, ner donatum adsequi, ner damno-
sam quisquam hereditatem adire compelli-
tur.

Constat. l. 1. Acad. Honor. l. 16. C. de Jure del.
Remittente de eis.

l. 1. n. C. de edict. et Maxim. ibid

Laxum de compellendo servos Cujas VI.
30. C. D. perperam interpretatur.

l. 2. C. de Jure Adicillor. pater furiosus pro
absente habetur.

Sed enim si servus meus emit, dolus ejus est spe-
ctandus, non meus: vel contra.

Ulp. l. 7. §. 12. D. Public. act.

Inopitum est, cum, filia reusante, pater
et subpulatione heres existisset eis.

Pompon. l. 16. D. de no arg. leg.

in ea causa est, ut incidat in Verbum Pratoris.
— Prehermittere autem causam testamenti vide-
tur, qui, cum posset testari, noluit id facere.
— Quid ergo, si servus ejus, cum imperator ad-
re hereditatem, dicto audire non fuit? Sed
compellendus est servus hoc facere. Ideoque domi-
nus ab intestato veniens incidit in Verbum.

Ulp. l. 1. §. 1. 3. D. si quis omissa.

Intestatum filium suum et sine additione adquirent
hereditatem huius, in quorum sunt testamenta: ut
puta si nepos ex filio exheredato, heres sit
in filius: partem enim suam sine additione
faciet heredem, et quidem necessarium.

Ulp. l. 6. 4. 5. D. Acquis. hered.

Idem est etiam si legitima hereditas filius obte-
nit. Paulus l. 14. D. Acquis. hered.

Si filius meus a matre sua heres scriptus fuerit, et
ego, testamenti causa omissa bonorum possessorem sine
filii nomine petens —

l. 21. §. 1. D. si quis omissa. (29. 4.)

Ad liberos matris intestati hereditas, — —

Ulp. 22. §. 7.

Si vero — per filiam patri adquiri potest, per
patrem filius non potest.

Pompon. l. 7. D. Patriz dotat.

Sed quid? potestne dispendiunde filio heredi-
tatem illi dotatam patris adquirere? Jam super
a nobis memoratum est, in hereditate filio
dotata partem suam partem haberi; quare
patris si posset, partem hoc amissam, et
filium illam hereditatem non adirent. Sed

§ l. 7. D. 2. J. l. 113. D. 2. J.

127
cui neg. cui ad hereditatem adven-
dam filius posse, supra ostendimus. Quid
itaque, ipse pater eam adhibet? Quid
haud adprobandum est, cum pater hanc
totam hereditatem solum per filium
sibi per nos adquisitum patet, quod ipse
deleat. Cum ad? quia hereditas ma-
iorem hereditatem est ~~et~~ ~~patet~~ ~~est~~, itaque ab eo
tantum adqui potest, uti delata est, ut
supra dominum. Quid autem si in parte
l. 1. delata hereditas est, tunc sane
~~quod in tota hereditate adquisitum~~
~~adquisitum potest~~ l. 9. 49. D. adquis. poss.
l. 1. C. de her. Terrell. l. 2. § 9. D. de
Paul. V. 10. quod inde receptum est,
quia aditis animum et iudicium propter
let l. 20. D. adquis. hered. inde prius
hereditatem adire non potest
l. 63. D. de iud. et in partem, quia nullum ei
iudicium est l. 1. § 2. l. 32. § 2. D. adq.
poss. l. 1. D. de poss.

A

inofficiosa querelam peragere posse, quod
non solum Ulpianus l. 1. (quem adversari
Pignatius vocat et Messyphalis pene-
vent) et verum et Tuffianus l. 22. § 2.
D. iust. affirmant. Sed Nam est pater
qui ex testamento legatum est, contra
quod filius inofficiosa querelam movit,
item cum peregrin, videtur fil, lega-
tum non cessare l. 22. § 4. Quid si vivit
non hereditas ad illum transibit? Quid

nemo bonus adfirmavit! Nam cum lega-
tum cepisset, ipse jure hereditariam adque-
rere, ^{gratia} videbatur, si tamen non in sui sed
filii nomine suscepisse videbatur, quo-
modo itaque, quid semel datum habuit
abnuere poterit? Quia si autem nullum
legatum cepit, querela inofficiosa in
filio (quae nomine ~~pater~~ filii non pa-
tri dabitur) cessare, ~~debet~~ Popinianus
non debet legatum. Ex quibus quid
velat ne unquam, in filio quere-
lam inoff. cessare, patri vero com-
petere?

Cujus Observat. l. 14. ita l. 8. pr. Inoff. exp.
explicat: Popinianus ait querelam non tran-
smittere filium ad patrem, quia videlicet si pater
pater heres non esset, vel jure possessionis patri actio
inofficiosa per filium quodammodo non esset, nondum
impetita a patre nomine filii, quod et in filio
non potuit invito filio: et petita bonorum pos-
sessione litem ordin. gratia, nondum quidquam ad-
quisisse filius videbatur.

hunc herede gerere videtur is, qui aliquid facit quasi heres. Et generaliter Julianus scribit, eum de-
mum pro herede gerere, qui aliquid quasi heres
gerit: pro herede autem gerere, non esse facile,
quam animi: nam hoc animo esse debet, ut
velit esse heres.

L. 20. pr. Ulpianus D. 29. 2. Adq. her.

Neufam hereditas non tantum verbis, sed etiam
re potest, et alio quovis iudicio voluntatis

L. 95. Paulus. D. ibid.

Tunc enim quisque suam bonorum possessionem
reputare potest, alienam non potest

Ulp. l. 1. §. 1. D. Quaes. edito (36. 9.)

Si quis repudiet, qui et adquisitum potest.

Paulus l. 20. D. Adquis. s. omitt. her. (29. 2)

Celso libro quinto decimo Digestorum scripsit, eum
qui metu verberum, vel aliquo lenore coactus,
fallens adiret hereditatem, siue liber sit,
heredem non fieri placuit: siue servus sit,
dominum heredem non legimus.

L. 6. §. 7. Ulp. Dig. ibid.

Ad liberos matris in testamento hereditas ex lego
duodecim tabularum non pertinebat: quia se-
mine suos heredes non habent: sed postea
Lupus Antonini et Commodi occasione in senatu
revocata id autem est, ut si in manum con-
suetudine matrum legimus hereditates ad
filios pertineant, exclusis consanguineis, et reli-
quis adqueh. §. 7. Ulp. XLII.

vel repudianda tali hereditate profectiva. De-
re, an ex reperi jure aliquid in eo imitatum
sit per novas consuetudines, prout in Jussi-
niani in l. 6. C. de bonis quae lib. et l. 8. C.
ed. quae lex de adventitia tantum agit, et
nominat de capress. At de profectiva plane
nihil dicit. Quis igitur hoc est in hereditate
profectiva, vel etiam adventitia jure qui-
dem velis: filius nam. cui hereditas dela-
ta est, debet eam praecedente patris jussu
adire l. 25. D. Acquis. vel. omitt. hered. Sed
si filius vellet adire, queritur, an vel pater
ipse per se adire possit hereditatem, et si non
possit, an aliquo remedio cogere filium ad
adendum? de quo ita dicendum est, patrem
ipsum nullo modo adire posse, quia si adire
debet, cui relicta hereditas est. Est autem reli-
cta filio, non patri l. 7. §. 1. D. Acquis. vel. omitt.
hered. l. 8. §. 1. D. de vulgari et pign. jussu.
idque adeo verum est, ut si servo relicta sit,
quomodo domino adquisitus, et ex persona do-
mini valeat servi in se haberi, tamen ipsomet
servus adire debeat, non dominus. l. 3. C. de
hered. instit. Igitur et filius solus adire po-
test, licet jussu patris adquisitus, et ita re-
distine legimus et alii sentiunt, nec quinque
de her. natu. jure in hereditate vel bonis
profectivis imitatum est per l. 6. C. de
bonis quae lib. ut vere possit etiam per
in l. 1. C. qui admitt. ad bon. et l. final.
D. quis ordo in bonis. poss. hinc igitur si
filius rumpat pertinet adire etiam

In iis filiis plerumque ius alienandi habet, quod
patri nec usufructu adquiruntur, vel licet ad
quiritur, tamen ea adquisitio est momen-
tanea: exemplo probant l. ult. t. de res.
al. non alien. sed hoc ideo quia usufructus
ille momentaneus est, et nihil utilitatis
patri adferre potest. § 199. l. v.

Legonis Donelli continent in legem
4. C. de iure delict. § 245. 199.
Opium Luno 18. § 176b.

Præter filios sola pater fuerit, quo pacto
melior conditio patris fiet, prodeunt et patris,
quoniam per filiam patri adquiri potest,
per patrem filius non potest.

Componitur l. 1. §. 1. C. de leg. 1.

Secundum dotalem heres ab aliquo in pater, ma-
riti iussu vel adipsam vel repudiando debet
hereditatem - sed ne maritus aut pater re-
pudiando, vel tamen iure pando in agni-
tam successorem, datus iudicio uxori su-
bligetur, consulendum est, mulierem coram le-
gibus, in terrarum, utram velit omittere,
an acquirere hereditatem: et, si repudiare
se dixerit, pater mariti iussu repudiabit: quod
si hereditatem agnoscere maluerit, reddendus
est a marito uxori ea condicione, ut,
cum iussu ejus adierit, rursus marito
retradatur. Ita et mariti sollicitudini
et naturali nemini permissum est, audi-
re non alieni de herede facere l. 39. §. 1. Modestinus. l. 54. §. 1. Soluto matr.

Pater qui in nuptia potest. putat, omnes res
nobis iure acquiritur, si hereditatem
consequatur, quod nisi iure nobis acqui-
ritur. l. 10. C. 32. §. 1. Acquir. her. dom. est a marito uxori ea condicione, ut,
quod ideo acquiritur est, ne heres ex alio cum iussu ejus adierit, rursus marito
no res iure hereditatis obget. l. 32. retradatur. Ita et mariti sollicitudini
D. mandati l. 7. C. heredit. aut. Naturali nemini permissum est, audi-
et naturali nemini permissum est, audi-
lio nem alieni de herede facere l. 39. §. 1. Modestinus. l. 54. §. 1. Soluto matr.

Reputat. § 1. Ob hoc casum ita consilia. Secundum rationem iure existimare respici
hunc est, ut si pater hereditatem delata sit, tibi debere dotem a fisco, qui bona damnata
suis filiis facit. Iussu patris et domini pater pater sit pater. Licet enim viro quon-
debeat, sequi aditio filii. aut pater l. 25. §. 1. dam tunc pater suus heres existit, at-
Acquir. heredit. tamen iure hoc de herede non potest.
sed quo modo huius decidendum, ubi pater mandat cum et ipse pater sine voluntate sua,
ut filius hereditatem adeat, sed filius noceat nec exigere, nec auferre dotem potest.
pater, aut auferat, ut pater heres se gerat. l. 2. §. 1. de herede et aut. Soluto matr.
tercio filius hereditatem non adit, sed pater
suis pro herede se gerit? - Dicitur in pater l. 2. §. 1. de herede et aut. Soluto matr.
satisfactum solvendi iure vel non pater. l. 2. §. 1. de herede et aut. Soluto matr.
l. 2. §. 1. de herede et aut. Soluto matr.

dos adventicia a quod manitum remanet, nisi
aliter conpos. huius l. 3; propositio a quod patem.
l. 11. §. 5. l. un. C. §. 6. Nam lex. art. l. 1.
l. 1. §. 4. l. 6. pr. Jura dot. l. 59. solut. mat.
l. 16. pr. eod. h. 359. per obstat. 355.
quia ex ipso casu. ad argumentum ex con-
trario lumen non possunt.

Pendit neptis contrahit lib. ei huius
pignus habent quod penalis advenitum
l. 6. C. de bonis que lib. l. 4. §. 5. de
pendit nept.

Et quod civiliter adquisuntur, per eos, qui in po-
testate nostra sunt, adquirimus, veluti filii pen-
sionem. quod naturaliter adquiruntur, licet ex
possessio, per quem libet volentibus nobis possu-
mus adipisci
l. 59. Acquis. rer. dom.

ex supra. per quas pers. et supra. de sup. pers.
filii et antiquis jure oblig. inire possunt. l.
44. 45. de penul. §. 6. supra. de similib.
sup.

de penul. filio comess. (profect.) ex. l. 1. §. 1.
Quod res pign. l. 46. pr. t. 1. l. 7. §. 1. l. 3.
§. 9-11. l. 5. §. 2. de penul. l. 7. (15. 1. 2.)

l. 41. §. 5. §. 8. quod met. ab uante volui
tantum in oblig. ex contr. valet, in vi
compulsiva. sed per coact. libens. ut
ex l. 106. pr. N. J. patet.

superioribus inq. si non recte at ante per con-
sequendum. Nam primo pater pro herede ge-
rendo declarat se velle hereditatem filii acqui-
re: ac nihil aliud existat, si mandasset filio,
ut ipse adiret. Nihil aliud enim hoc manda-
tum significat, quam patrem velle sibi
hereditatem acquiri, ab. si in intelligatur her-
editatem sibi non acquiri invito, iuxta l. 6.
Acquis. hered.

Hic itaque voluntas patris de acquirenda her-
editate precebit, quandoque exigimus, ut ipse
precebat. Cuius est enim, ut pater velit, her-
editatem acquiri, quam ut adquisituri fi-
lius consentiat. Quod ad fil. hereditas filio
delata, sine adh. filii acquiri non possit,
ita ut servi quoque l. 3. C. de pign. et l. 1. l. 1.
Et merito, quia sibi sibi hereditas deferatur in-
cio de pign. aut l. 1. filius autem hoc ipso
quod consentit hereditatem adire videtur.
Et filius permittendo id, quod est con-
sequens, intelligitur simul velle id, quod est
antecedens, nempe hereditatem adiri. l. 77. §. 8. Acquis.
hered. Quinimo fil. permittendo patris pro
herede se gerere hoc ipso videtur pro herede
gerere, nam o enim plus gerit quam ipse
habet alicui comedes pign. l. 54. §. 2. N. J.
itaque verba hoc "voluit adire" si in intelligen-
da, penitus habendum esse, "quasi in pign. pa-
tre filius hereditatem adiret, aut pro herede
se gerisset."

Aut l. 6. §. 1. Acquis. hered. et l. 10. C. de pign.
hered. nonne ubi contradicant, quodlibet. Mini-
me, quoniam in his non agitur de acquirenda
hereditate s. p. delata, sed de probatiore

servi ipsi sine heredes aut. Extranei per
aditorem l. 3. §. 3. pro socio.

Ex gesto metus causa, de senio condicio mea fie-
ri debet. l. 12. §. 2. D. si metus causa.

N° 340. 341. coactus voluit uxorem ducere,
huius nulla exceptio quod metus causa nam
divertere illi licet. Incommodum tamen sine
suspicionem. ^{nam} ~~divertere~~ hanc facile ~~maximo~~
non divertere possit, etiam si uxore volente
l. 2. C. de Jurisdict. Sup. l. 4. C. de Rep. &
maius de purgandis uxori donare potest
l. 13. §. 1. Jure dot.

§ l. 134. V. O. dumodo ^{de fact.} observabatur
quod exes patris l. 1. §. 6. l. 9. Si
vult. l. 1. §. 1. Unde vir. l. 35. Donat
inter v. et u. l. 43. ad Legem Jul. de
adult.

In peculis adrogati pater usum fr. fil.
proprietas habet. l. 44. de pecul. §. 3.
Sup. de Acquis. per adrog.

Ulpianus libro quinto Quapionum resp.
scribit, inofficiosi querelam patrem filii
sui nomine institui non posse invito
eo. Illius enim in iuria est. sequenti loco
scribit, si filius post agendam litem odi-
nanda gratia honorum possessionem de-
cessit, similitam esse inofficiosi querelam,

acquisitionis. in quo casu voluntas ultriusque
est necessaria; sine enim pater possidet, volun-
tas filii exigitur, sine filius, patris. alio-
quin hereditas invito non acquiritur. Si an-
tem quoniam, an pater filio, aut filius pa-
tri conferat? Illis locis ostenditur, id non
solum testibus probari posse, sed etiam
longa hereditate possidere.

Supplicium appropinquavit omnium adventu li-
am proprietatem fil. p. acquiri, et inter
cetera etiam de lege heredit. propriet. l. 6. C.
de Pen. quod l. p. et l. 1. §. 1. ibid. Jure per
quos pers. l. 1. §. 1. ibid. Pater huius pater
invito pater (l. 1.) et ignarus. l. 1. ibid.
D. §. Sed cum patri heredit. acquirere voluit
conferat patris existens. Sed ultriusque in-
terfuit non est necessaria, nam repudiante
etiam filio patri volente heredit. acquiruntur:
neque tamen probatum est, quod huius
hereditas et in l. 25. §. 4. D. Acquir. heredit.
nam si filio patri. heredit. de lege est
conferat. patris huius videtur a patre
conferat et patri adquirent l. 10. pr. D.
de vulg. et p. subp. l. 5. §. 1. Jure dot. Porro
etiam impit. Supplicium. bona profect. ad pa-
triam redeunt, eique acquiruntur pleno iure
§. 1. J. per quos pers. sed et huius necessa-
rium est conferat,

Tempus edicti perperui cessaverat quoad bona non
terra successio liberorum, natura ita consuevit,
licet et in pendis mater filio non succedat, nemo

L. 4. C. de jure delib. (V. 30.)

§ 3. Liberi, qui de patris iuri subiecti non sunt, extra-
nei heredes appellantur. Quia liberi quoque
nostri qui in potestate nostra non sunt, heredes
a nobis in presenti, extranei heredes nobis viden-
tur. Quae de causa, et qui heredes a matre inspec-
turus, eodem numero sunt: quia semina in po-
testate liberi non habent.

Inst. II. 19.

Qui in aliens potestate est, non potest in-
tum hereditarij obligare eum, in cuius est
potestate, ne sui alieno pater obligetur.

Ulp. l. 6. D. Acquis. vel onit. her. (29. 2.)

Moxe velus iudicis neque pupillus neque pupilla
sine tutoris auctoritate obligari possunt. Hereditas
autem quoniam obligat nos, sui alieno, etiam si non
sit solvenda, plus quam manifestum est. Ulp.
l. 7. ibid.

Neque alienam. respondendo sine patre, neque pater
sine filio alieni nobis: atque autem possunt
respondere. D. l. 13. §. ult. ibid.

Item est etiam si legitime hereditas filius ab-
venit. l. 14. Paulus ibid.

Invenitur autem animus solus cum obstringet
hereditarij: ut puta si re non hereditaria quasi
heres nos sit. Sed ita demum pro herede ge-
rere adquiret hereditatem, si iam ei sit delata.

Ulp. l. 21. D. ibid.

Invenitur qui in potestate heredit, non est simul
tutoris auctoritate, quae istos praestare potestato
negotio: sed procedere debet, ut Gaius Cassius
libro secundo iuris civilis scribit: et putat

1304
Quin quidem omnia patris similes acquirantur, vel
filios, sine ulla rerum exceptione et distinctione, quod
quidem ab eo momento quidem uno in filiorum perso-
na antea dicatur, quod per eos acquiratur. l. 29.
D. Acquis. vel onit. her. l. 1. Inst. per quas per-
son. Sed hoc publica sub principum potestatem
redata, primum separari bonas in cassum acqui-
sita ceperunt, in quibus nullum jus off. per off.
haberi voluerunt. Ad similitudinem capientis
penulij, idem postea privilegium datum est in
iis bonis, quae filij fam. operis forensi sibi ac-
quirunt. l. ult. C. de inoff. test. §. sem. de iure
ius quasi capientis penulij simili ratione datum
est de iure a Leone Imperatore l. 24. 30. C. de
Ep. et cler. Aliud penulij genus est, quod
praest. appellatur, quasi a patre profe-
rum, vel ex patris vel patris, vel
contemplatione patris donationem, et acquisitionem
filij. l. 5. de iure dot. l. 2. §. 1. D. Solut. matr.
l. 6. D. Collat. dot. Atque hoc penulium in vo-
luntate et plenissimum est patris, idcirco ab eo
admiri filij potest pro arbitrio: et patre mor-
tuo, longquam cetera bona patris in heredita-
te consistunt, et inde partes dividuntur l. 4. C.
fam. erisp. l. 4. C. de Collat. verum genus est,
quod adventitium penulium appellatur, id est
omne quod filij fam. acquirunt quocumque mo-
do et a patre extra illas duas causas capientis
et proprii penulij. Unde et adventitium di-
ctum, quod hoc nomine ea quae non domo et
a patre, sed aliunde et ab externis veniunt,
significari soleant, ut adventit. et transmarina
dictum dicitur Gregor. lib. 2. Proton. Oson-
ladias in Nerv. M. In hoc genere penulij nulla
posteriorum Imperatores mutavere, quoniam antea
eodem iure adventitia essent, quo praestitia,

avi adierunt hereditatem. Quod, an avo adque-
rita sit hereditas. Paulus respondit, secundum ea
que prius numeravi, nihil aliud esse.

Paulus l. 92. §. 1.

Maritus pater vel dominus, filio ^{vel} pro hereditate
in solutus, magis est ut si in solutus non careat,
natura subest possit adire hereditatem, ut ei
in eo commodum quod possit: quod facile
explicari possit sciendis literarum.

idem l. 92. ibid.

Interdum autem animus solus cum obstringet
hereditati: ut puta si re non hereditaria quasi
heres usus sit. Sed ita demum pro herede ge-
rendo adquiret hereditatem, si iam filius dela-
tus. Ceterum ex quibus causis requirantur
nihil agere diximus, ex istis causis nec pro
herede gerendo quidquam agere sciendum est.

l. 21. Ulp. §. ibid. l. 65. ad delat.

Linea velina heres in solutus, si conspiciant, nolle se he-
redem esse, statim excluditur ab hereditate, et amplius
eam adire non potest. Ulp. l. 11. §. 29.

fil. §. et per hoc alium et possumus et per hoc testam-
menti part. habere dicuntur: licet enim testamentum
facere non possunt, attamen ex testamento vel si
bi vel alius acquirere possunt. Pomp. l. 16. pr. §.
Qui test. (26. 1.)

Cum in testamento ita scribitur, "si filius meus me
vivo morietur, nepos ex eo post mortem meam
natus, heres esto: si duo gradus heredum sunt: nullus
eius causa, neque ad hereditatem admittitur. Si
quis adierit, si nepos Titius subscipitulus fuerit,
et filius patris heres existat, non potest

successione inquam, sed idem heredi habere ad-
quirat patris l. 6. §. de acquir. hered. Non
minus obstant alie leges ab Alciato allega-
te l. 1. C. qui admitt. ad bonor. poss. l. 6.
C. de bonis quib. lib. quibus relinquitur ab aliis

respondum est, ut videre licet apud Atrium
Sind in l. 1. C. de bonis maternis (no 30)
ut et diffinitum l. 22. §. de iust. leg. l.

in qua lege scriptum est, patrem agentem
nomine filii sui inagere: querelam adversus
testamentum magis quod commodum victo-
ria alii parare, id est, filio suo. Sed ea lex
in illis verbis loquitur de filio agente, qui
commodum, victoria alii est, patris pro
parat, non autem de patre agente, qui filio
parat. Multum igitur de veteri iure potius
postest. etiam in bonis testamentum est, quoniam
pro plena proprietate pater usum fructum. dum-
taxat habeat ex consuetudine. Sup. Gentil. p.
19. 199. Oper. l. 11 de Negot. l. 163.

Illud quodvis, an agenti patris in adven-
tibus neque sit consuetudo filii? quod omni-
no dicendum videtur ex consuetudine. Ulp. l.
ut. C. de bon. quib. lib. Atque ita multi per-
sunt diffidentes licet eodem Paulolo, et
alii qui illum texum satis frigide respon-
dent. Et tamen verissima est Pauloli sententia.
Primo, quia l. 1. C. de bon. mat. non exigit
ullum filii consensum. si autem neque ulla alia lex.
Deinde, quia id non conveniat amplissime et
dominio iustitiae precepti patris. l. 6. C. de
bon. quib. lib. Tertio, quia absurdum est regimini
consensum filii, qui maior sit septem annis, quin
etiam qui maior sit 14. annis, quoniam nullum
fore sit huiusmodi statum consensum; imo

Litium una cum filiis heredem esse: quia
non in primum, sed in secundum gradum
subscribitur.

Ulp. l. 37. pr. D. de Hered. b. i. p. 34. §. 1.
Quidam, cum fil. p. heredem in p. l. u. velle,
ne ad naturam eius ex eor. hereditate quo-
quam perveniret et

Africanus l. 46 D. de Hered. p. i. p. 34.
In extraneis heredibus illa observantur, ut si cum
eius testamenti p. l. u. §. 1.

Flavians l. 40. D. ibid.
liber homo, cum sibi p. v. t. h. u. in p. l. u. velle,
tuo credit. Testatur, esse cum heredem. Libero
tunc non esse heredem, si necessitate in p. l. u. velle,
non quod alioquin velle obligant.

Celsus l. 39. D. ibid.
Filius in p. l. u. herede ex p. l. u. in p. l. u. velle,
lo sub p. l. u. velle, qui est: ex p. l. u. velle, p. l. u. velle
h. u. velle: an p. l. u. velle sub p. l. u. velle, p. l. u. velle
v. l. u. velle, ut p. l. u. velle habeat, p. l. u. velle non habeat?
Non p. l. u. velle est.

L. 10. Ulp. D. Vulg. et Cyp. p. l. u. velle. §. 1.
P. l. u. velle p. l. u. velle h. u. velle in p. l. u. velle, p. l. u. velle non
p. l. u. velle tunc p. l. u. velle in p. l. u. velle, p. l. u. velle non
v. l. u. velle, sed ei, cuius p. l. u. velle est: quod
p. l. u. velle nullo in p. l. u. velle habentur apud p. l. u. velle.

Ulp. l. 1. pr. D. Jure delib.
P. l. u. velle n. u. a matre p. l. u. velle h. u. velle p. l. u. velle p. l. u. velle,
et ego, testamenti causa omnia, bonorum
p. l. u. velle eundem p. l. u. velle n. u. velle p. l. u. velle,
alio legatum in me non debet, non p. l. u. velle
an si i. p. l. u. velle h. u. velle p. l. u. velle, omnia causa testa-
menti, bonorum p. l. u. velle eundem p. l. u. velle in p. l. u. velle
acceperunt.

L. 21. Julianus D. 29. 4. §. 1. quod omnia
causa testamenti.

etiam n. u. velle 25. annis, p. l. u. velle p. l. u. velle
l. 1. §. 1. p. l. u. velle p. l. u. velle p. l. u. velle l. 2.

P. de minorib. Quante quid pater p. l. u. velle p. l. u. velle
ratorum ad h. u. velle p. l. u. velle h. u. velle p. l. u. velle.
Postremo, quid per h. u. velle n. u. velle p. l. u. velle
p. l. u. velle. l. 1. D. admin. l. 1. h. u. velle h. u. velle p. l. u. velle
v. l. u. velle l. 1. C. de bon. matrem. quid legi-
tur d. i. p. l. u. velle, et §. p. l. u. velle. et sequentes, de h. u. velle.
d. i. p. l. u. velle adventitia filio p. l. u. velle. delato: et ratio
differentie cur in p. l. u. velle h. u. velle. h. u. velle
nomine ex eundem p. l. u. velle p. l. u. velle p. l. u. velle filii, non
autem in p. l. u. velle. aliam eundem adventitia h. u. velle
illa est; quod etiam v. l. u. velle p. l. u. velle, quo p. l. u. velle ad
v. l. u. velle in p. l. u. velle adquisita h. u. velle, tamen h. u. velle

§. 1. p. l. u. velle. D. de adq. h. u. velle. nullo magis p. l. u. velle
nov. p. 20. 199.

Ulp. l. 1. §. 1. p. l. u. velle, p. l. u. velle ante h. u. velle p. l. u. velle
p. l. u. velle h. u. velle p. l. u. velle p. l. u. velle, p. l. u. velle p. l. u. velle. de-
lata sit hereditas matris, vel alterius p. l. u. velle,
quid hereditas in totum p. l. u. velle acquisita h. u. velle, ut
et alia omnia bona adventitia h. u. velle, ideo p. l. u. velle p. l. u. velle
non p. l. u. velle hereditatem illam v. l. u. velle vel repudiat
re, nisi p. l. u. velle p. l. u. velle l. 1. C. de adq. h. u. velle. vel omitt. h. u. velle
ne v. l. u. velle filii p. l. u. velle p. l. u. velle ori alieno obligat
et in v. l. u. velle, ut p. l. u. velle in hereditate h. u. velle obligat
ori alieno inveniri l. 1. §. 1. D. h. u. velle. l. 1. C. de
hered. act. Adie autem filii p. l. u. velle p. l. u. velle p. l. u. velle
h. u. velle, nec v. l. u. velle a p. l. u. velle p. l. u. velle, ut nec p. l. u. velle quidem
l. 1. C. de hered. i. p. l. u. velle p. 24. 199.

Ulp. l. 1. §. 1. p. l. u. velle, duo nobis v. l. u. velle p. l. u. velle. p. l. u. velle
quid p. l. u. velle sit vel p. l. u. velle vel filio in adventitia

Consanguinalis iure et feminas ad intestatorum successionem admitti
posse, explorati iuris est. Proinde cum fratris sui intestato mortui ad de
consanguinalis iure hereditas pertineat: nulla ratione alterius fratris
sui filii ad eandem successionem suffragari desiderant: nam et cessante
iure agnationis in persona omnium, potiori iuris beneficio ad te
potius, quae secundum gradum abines, hereditas pertinet, quam ad
fratris sui filium, qui in tertio gradu conspiciendi sunt. PP. 2. Non.
des. de iur. et Grato Cof. 251.

Quos bonorum possessionis interdictum est a Pretore, emen-
dandi veluti iuris gratia pr. 7. de Re. pos. (119.)
Aliquando tamen neque emendandi, neque impugnandi
veluti iuris, sed magis confirmandi gratia possidendi
bonorum possessionem. ibid. 8. 1.

Quos autem Pretor alius vocat ad hereditatem,
heredes quidem ipse iure non facit: nam Pretor
heredem facere non potest: per legem enim tantum
vel similem iuris consuetudinem heredes fiunt: velu-
ti per S. C. et consuetudines principales: sed
cum eis Pretor dat bonorum possessionem, locum
heredum conspiciuntur, et vocantur bonorum
possessiones. S. 2. ibid. 4. S. 7. ibid.

Adhuc autem et alius complures gradus Pretor seculi
in C. p. dandi, dum id agebat, ut quis sine successore
moreretur. Nam angustissimis finibus consuetudinem
per legem XII. tab. ius iuris iudicandum hereditatem
Pretor ex Equo et bono d. labuit
ibid.

† Proclamae har. De re Guss. Hugo in differt. de
Fundamento success. Göttinge 1785. p. 36.

Si quis itaque velatum libi bonorum possessionem re-
pudiavit: non quousque tempus bonorum posses-
sionis praescriptum exisset, expectaret: sed
lim ceteri ex eodem edicto admittuntur.
S. 9. in fine ibid.

atque naturalis
snepte et pene dixerim absurdum iuris perpetua-
toribus illa opinio est exorbitata est, ac minus
apte id iuris, ut de de bonis suis separati li-
ceat, cum congruentius philosophia iuris iuris
philosophia iuris (quam potius ius naturale
dicere vocare maluit) sit, ut de mortuis, ad
quemlibet nam cum illas occupandam iure de
cedant. nam cum in iuris
rei publicae intestis, ne summa in finisque miscean-
tur, neque in alio res ferarum rite regan-
tur, certe ordo statui debet, ut
quodcumque testator iura de seculis
velutiam voluntatem secundum quem
quodcumque iura supponit testamentum
de hereditate tua non placuit, testator
non fueris, alius in bono iura succedat. †
In re publica Romana iam ab antiquissimis
temporibus id ius valuit, quod postea in
leges quae XII. tab. nomine celebrantur velatum

De successione (pater) ab intestato in pater, pater
has divit, sunt enim gradus varii: primum
liberorum, secundum legitimorum, tertium cognato-
rum, deinde viri et uxoris.

L. 1. §. 1. D. de tabula (38. 6.)

De pater et hereditibus et agnatis, furius infra
agemus. De genitibus quoniam fuerint pa-
rem constat, rem difficillimam Stobulius post
explicare aggressus, novam theoniam de gen-
tilitate excogitavit, minus idonea tamen
argumenta doctrina sua stabilienda adhibuit.

L. 1. §. 1. D. de leg. 1. §. 1.

Ulp. XX. 2. Gell. XV. 27. L. 1. §. 1. de leg. 1. §. 1.
paraphrasis ad Gell. de legum. ordin. Non omnibus
tamen militum, sed illis qui se pro re publ. Rom.
devoverunt Cicero de nat. deor. II. 3. Liv. VIII. 10.

Gell. sup. (XV. 27.) §. 1. §. 1. de leg. 1. §. 1. Quid pro-
terea testator nuncupari debet. L. 1. §. 1. quodque
modo voluntatem suam testari, signare esse
Ulp. XX. 7. Gell. orig. II. 24.

Ita autem ab intestato, potest competere b.
si si neque secundum tabulas, neque contra
tabulas h. si agnata. it.

L. 1. §. 2. D. de tabula (38. 6.)

Nonnulli possessio potest peti ab intestato,
h. autem ut tabulas non ex parte septem te-
stium signatas

L. 1. §. 1. D. de tabula (38. 6.)

Si pater filium emancipaverit, nepos tam reli-
querit, deinde filius decessit, et si agnatos
et causa videtur, quo de bonorum possessione
liberis danda cavetur, efficit ut agn-
ratio habeatur, et bonorum possessio
intestato patris datur: ut tamen bona sua
solum, quae necessaria sunt patri et lib-
eris, qui per eum bo-
norum possessionem adquisiverint, solum
solum — L. 6. §. 1. D. de tab. (38. 6.)

¶ vocabaturque tunc hereditas in successione intestata per legi-
ma. Alia ratio in successione libere intestata erat
est, ut quicunque pater familiaris de
hereditate sua in testamento decessisset, ad
suos heredes, vel si nullus habebat ad
agnatos vel denique ad his denique defi-
cientibus ad gentiles tres vel quatuor venissent.
~~L. 1. §. 1. D. de leg. 1. §. 1.~~ L. 1. §. 1. D. de leg. 1. §. 1.
tamen est, ut moneretur et testatum de-
cedere, caeterumque legi erat. id juris
esse uti. pater familiaris lingua nuncu-
pavit, id juris esset. Nuncupatio autem her-
edis testamenti factis libris multis fiebat, aut
enim in civitate calatis, aut in provincia
aut denique in per manipulationem testabatur.
Primum, si Stobulius credimus idem erat,
quod testamentum in civitate factum, et alique
hoc modo nemini nisi patri legi testari per-
missum, sed cum XII lib. ius equum in-
troducitur esset, unicuique libellum fuit,
vel hoc vel illo testamento alii. Testa-
mentum in provincia factum, hi solum
cavebatur qui expeditionem inibat,
vocabaturque testamentum certis sanctifi-
cis, sub auspiciis imperatoris, factum;

que cum in capitis finem decessere, ipsius
testamentum abolum esset. Nec mirum,
nam cum ejusdem juris esset testamen-
tum per manipulationem, a solis ple-
bonum, introducto vero equo iure

† s. Haubold Linca menta et ibi Grifingor

Iulp. 24. 2.

prophum §. 8. J. hered. que ab intest.

Quis puer. lib. defunct. Gajus Inst. II. §. 5. 1.
Paulus IV. §. 5. 8. l. 1. p. XXIV. Coll.
XVI. 2. De Rhynologica vix varie
opiniones sunt, equidem palasium
hunc idem esse quod hered. et heredes.

Quod prophum iure civili 10. menses
prestiti erant, intra quod tempus
si prophum non naperetur adopi-
tione hereditas pertinebat l. 3.
§. 11. 8. de Leg. et legib. Tempus
hoc magni momenti est, preter-
ea si servum post 142. dies emendam
pater vero manumissam pater, non
quidquid ex illa nobilitas liberum est.
Omnes autem qui sine testamento
proximitate in prophum copula fue-
runt §. 6. J. hered. que ab intest.
l. 6. §. 8. 8. de Leg. et legib. hered.

Quod debatur autem non gradus, sed si filius
non advenit, neque neque in prophum
itaque sequens ordo venit at qui
est

II. Unde legidini. Omnes huius prophum
vocabantur, quos et antiquum ius civile
vocabat, itaque et prophum denus l. 2.
p. 8. 28. 2. 7. Vocabantur masculi et
femine l. 2. §. 1. 8. 38. 7. Et huius, quos
l. c. ophit. et Terull. vocabat l. 2.
§. 4. 8. l. t. Theophil. ad §. 1. 1. p. 1.
deficientibus iuris huius aequali vo-

† Collat. XVI. §. 2.

† Paulus IV. §. 28. Collatio XVI. §. 2. l. 1. §. 7. 8. 38. 6. prophum
de cognati) l. 6. C. de legitim. hered. (V. 58.)

† l. 4. de Leg. et leg. l. 1. §. 6. C. legitim. hered.

† Ad feminas ultra confanguineum gradum legitima
hereditas non pertinet. Itaque foror fratris
fororis legitimas heres fit. Iulp. XXVI. §. 6. 8.
Gaius II. §. 5. 5. Collatio XVI. §. 2. §. 3. §. 4. §. 6.
et §. 3. J. de hered. que ab intest. (III. 1.) l. 1. C.
de legitim. hered. V. 58.

Quos itaque succedendi modos in furs
 pretorio invenimus, periculum tabularum, et
 et ab intestato. Accipit etiam, nempe
ab intestato hereditatis petitio, que tunc
 datur, si heres furs probitus
 vel exheredatus non erit. l. p. 28. b.
 l. 1. §. 2. D. de Tabulis test. nulla. ~~tabularum~~
~~vel ab intestato~~ ^{tabularum} ~~vel ab intestato~~ ^{tabularum}
 creditum, ^{tabularum} ~~vel ab intestato~~ ^{tabularum} ~~vel ab intestato~~ ^{tabularum}
 solum ~~tabularum~~ ^{tabularum} b. p. p. q. ~~tabularum~~ ^{tabularum}
 hinc intra annum, si ex hinc intra centum
 annos ~~tabularum~~ ^{tabularum} ~~tabularum~~ ^{tabularum} ~~tabularum~~ ^{tabularum}
 hinc hereditibus diminutum in e. ~~tabularum~~ ^{tabularum}
 primo furs et ~~tabularum~~ ^{tabularum} ~~tabularum~~ ^{tabularum} ~~tabularum~~ ^{tabularum}
 per tres annos delinquendi presepalam
 habebat, utrum hereditatem abing
 an repudiet mallet. ~~tabularum~~ ^{tabularum}
 et, si heres ~~tabularum~~ ^{tabularum} ~~tabularum~~ ^{tabularum} ~~tabularum~~ ^{tabularum}
 hanc provocari potest, nempe asu-
 capere que uno anno finiebatur, si
 tunc ~~tabularum~~ ^{tabularum} ~~tabularum~~ ^{tabularum} ~~tabularum~~ ^{tabularum}
 ando b. p. p. petere vellet. l. p. 28. b.
 l. 12. pr. D. de furs l. 12. §. 1. D. de B.
 P. p. contra.

¶ que tamen cum esse capere naturalis juris
requiritur minime conceit, nam hi
impulsi erat hanc Sive Hadr. luffa-
lit, hi pro bono, post. valebat, ut quing
Neronis B narrat. l. r. c. 11. 24. pro
heade.

~~The points of reference of these cases~~

* fingit enim ~~heredem~~ hominem ~~heredem~~, inque
hanc opinionem suam mactantem, qui
dum sperat, dum deliberat, tandem heredi-
tatem adire cupit, iam annum proteritus
esse vidit, heredi talem, ab illo qui in Bu-
civris vocabatur, superari. ¶

bonorum possessionem petat (Dig. 29. 4.)

Utraque successio in hereditatem et bonor. posses-
sionem per universitatem vocabatur s. b. g. per
quas pers. Rectus tamen illam hereditatem plene
vocabant que ex XII. tab. deferuntur, licet enim et
bonorum poss. hoc nomine in l. 138. D. V. L. designe-
tur, ~~tamen~~ utriusque tamen rationem diligenter
et G. R. separata fuisse hinc apparet, quod
in legibus Justinianae corporis Justinianae et Ul-
pienae Fragmentis quibus de hereditate supra
vero de bonorum poss. tractatur.

^{lege}
Copus ^{de} ~~quon~~ ^{proposito} ~~confutandis~~ ^{de} ~~seius~~ ^{imperator}
rescripuit, non adeo difficilis est, ut, exposita theo-
ria successionis secundum XII. Tab. leges et Jura pre-
torium, intelligi a nobis non possit. Apparet enim
Abilepidodolen inique a filiis gratis sui de heredi-
tate pelli, ad quam et XII. Tab. lege et Jure
pretorio scius fundamentum in lege XII. Tab.
positum est pr. J. de Rer. poss. l. 6. §. 1. P. 2.
b. poss.) vocabatur. Perim explorati juris esse
dicit ut femine jure cognationis talis ad
hereditatem in testatorum vocarentur, nam et
cessante adoptionis iure (sicut Imperator) bene-
ficiis pretoris his heredes deferretur, quod pro-
ximioribus gradu dicit. (Paulus l. 1. §. 23.)

Repat ut ~~qui~~ super de hoc agamus, quid ~~id~~
verba beneficio pastoris velint.

~~Indes caribineas~~ ~~Scinacium~~ ~~in~~ ~~prodiuimus~~ ~~et~~ ~~qui~~
~~prostituta~~ ~~in~~ ~~fiditionibusque~~ ~~pro~~ ~~et~~ ~~malalioni-~~
~~bus~~ ~~in~~ ~~albo~~ ~~prodiu~~ ~~prope~~ ~~prope~~ ~~male~~ ~~conten-~~
~~duz~~ ~~vana~~ ~~in~~ ~~the~~ ~~criminatione~~ ~~pro~~ ~~nostrum~~ ~~non~~
~~peritum~~ ~~in~~ ~~magi~~ ~~prodiu~~ ~~juri~~ ~~dicendo~~ ~~non~~
~~constitutum~~

¶ Id enim valuit ut illi quoque, adgnari, qui
licet natura ipsa cum heredibus juncti ~~essent~~
arbitrio patris ~~ab~~ loco potestate dimissi
~~essent~~, qui extraneis haberentur, eam per-
tem adque ~~hunc~~ ex hereditate caperent
p. g. 4. l. 1. de bon. poss. (n. g.)

I cum enim olim nisi quod mi tale gradus heretiz
capitulum ~~fuerunt~~ fuerunt. quid et
Jesum advenit xxvi. 5. 9. xxviii. 5. 11. 5. 7. 7.
de Leixim. adgnat. lauff.

¶ que nre et ~~confusio~~ moribus antiquate
ratione 24

7 ~~Et cognaturum~~ ~~in oleo~~ ~~in fide~~ ~~ad altum~~ ~~et~~
~~et cognaturum~~ ~~in oleo~~ ~~in fide~~ ~~ad altum~~ ~~et~~
~~femines enim nulla cognatio de pueris est hab.~~
~~patet vel minime in pueris aliter abatur~~

l. 6. 5. 2. 4. P. de bonor. poss. contra leg. vel quid septimen-
tum minus solemniter in pariter l. 1. c. Theod. II. 24.
famil. heris.

7 lib. P. de Leg. p. 1. l. 6. §. 1. P. 6. p. 1.
contra Lep. l. ult. P. de lib. et p. 1.

¶ Et habeat libri, et quod ignorantia non
ravit ualere. vigilantiis enim, iuxta,
isagogis variis ~~est~~ magis hanc
pauca, obijere uelut. ~~equissime ita~~
~~quod sufficit, cum enim~~ ~~libri~~

Jam enim patet propter hoc est, quod
 ab ~~hac~~ extraneo ~~hac~~ hereditate usu-
 capi non possit, ut ex l. r. c. super pro-
 hered. collige licet, iniquum tamen est
 alios ideo ab hereditate ^{se} pellere quod
 primus deliberavit. an adveniens nec ne
deliberavit.

[illegible]

75. 2. Jus. de Test. & Test. Theod. 1. 1. l. 2. c. de
Test. & Legitim. Journal. I. 13. invenimus 5.
et 7. testes non ignorantes Notari. sed ipsi
Notaria rei.

usque ad ~~Legitim.~~ Theodosium II. Durant.

Sed enim Antoninus Pius regnante l. c. Tertul-
lium factum est, qui mater in ordine unde Co-
gnati collata est. Hujus P. D. nepotia in-
sub Claudio invenimus, qui in solatium libe-
rorum amissionis hereditatem matri dedit. Pet
Claud. 19. §. 1. J. M. 13.

Ius hoc ex l. c. Tertull. non dabatur matri
nisi ingenua esset et suum liberum in ha-
beret, vel quatuordecim si esset libertina
Paulus IV. §. 1. 4. Postea tamen sui et
liberi suorum matrem excludunt, licet sui
heredes filii essent §. 2. J. M. 3. l. 1. 7. ad
l. c. Orphit. nec inter eos ex iustis nepotibus
creato an vulgo quæsit. Excluebat pater-
na verba, ex edito unde decem personæ
l. 10. de Suis et Legitim. nec minus patris
sanguineus, foris vero consanguineus non
excludit, sed cum onatibus patribus. §. 3. J.
M. 3. Ulp. 26. 6. Item verba pateris, qui
edixit, omnes se a successione ordinis unde le-
gitimi excludunt (l. 3. §. Unde Legitim.) qui
noam legem habuerant, in Ulp. 26. 6. in-
diligenti et lucrum capere possunt. ad l. c. Ter-
tull. l. 1. c. Theod. de Legitim. hered. parti-
nat. Compendium denique patris, etiam
mater ius liberorum non habet, iuxta in-
vili tamen succedat ^{illam} possit l. 2. c. Theod.
l. 7. c. Jus. de Legitim. heredip. Adde dñ
Justinianus, matrem omnes adgnatos excludere
debeo; quod si forores mortuus habeat
dimidium capere debeat, si fratres, por-
tem virilem. §. 4. 5. J. M. 3. l. 7. c. VI. 56.

S. C. de vero

facto quod nomine celebratus
Sub vivo Marco D. C. Orphidiam ~~factum est~~
~~ad arripitulum fuisse exim~~
~~quo habetur ut si heredes emanipati in~~
successione patris ~~partem~~ ^{partem} excluderent l. 3. C.

Theodos. de Legitim. hered. l. 4. C. fup. ad
P. C. Orphid. Justinianus ^{vero} l. 13. C. de Legitim.
hered. parint, ~~partem~~ ^{partem} ~~in~~ ^{partem} ~~partem~~ ^{partem}

Infamatum haberet, quod si cum
liberis filii sui non emanipati,
upus fuerit paritops ne fieret.

~~partem habere debet si cum liberis eman~~
~~ipartem pueret, quod si cum liberis sui~~
~~heredis, neque infamatum.~~ Sequitur lex

Anapropiano §. 13. f. de Puer. legat. quam
Justinianus adeo comulavit, ut liberi ult-
rini eodem iure quo per cognationem essent
l. 14. §. 1. C. de Legitim. hered. duas novas
leges in adoptivorum gratiam finivit, hoc
ne nimis diffusi finem, praeteritum. Hoc
addisse sufficit, Justinianum postea san-
xisse, ut omnes remotiores cognationes pa-
ter excluderet, eademque quatenus mater

^{ad illa} excluderetur l. 7. C. ad l. C. Tertul. §. 2. f. ^{agere}
ord. (III. 3.) P. vero de bonis emanipato ^{agere}

si sui heredes illorum ^{aut} ~~excludantur~~ ^{li} ~~pro-~~
prietatem bonorum ~~ut haberent pa-~~
~~rit~~ pater vero upumfuctum ut ha-
beret parint

~~ter, cum fup. illa~~ ~~excluderet~~ ~~pro-~~
~~partem~~ ~~bonorum~~ ~~habere~~ ~~partem~~ ~~partem~~ ~~partem~~
~~non exstantibus liberis, ut pater mater~~
~~excluderet.~~ ~~de pueris libris~~ ~~libris~~ ~~et pa-~~
~~rentibus~~ ~~et cognationem~~ ~~omnibus~~ ~~adgnatis~~ ~~ex-~~
~~clusis~~ ~~pueretur~~ (l. 14. C. de Legitim. hered.)

cum liberis cognationem emanipatorum.
Pueretur autem debent a tempore quo de-
lato hereditas illis est §. 7. f. de Legitim. hered.
Quod si et li deficiunt, cognati usque ad
Clem gradum de successione admittentur.

atque a perceptione non summoveant.
hereditatem ^{hereditatem} ^{arantur} ^{participes} ^{fuerint} ^{facilius}
terram suam ^{enim} id obliuiscens quo contentus non fue-
rit, atque vero id, quod, ^{pro} sibi ca-
lulam esse videt, minus quam de eo carere
posse non adverte. Preterea id quoque
meminisse iuvabit Iustinianum cum et
masculorum praeiudicium ad hereditatem
capiendam admittet, iam equum leges
XII. Tab. olim conpositum ^{denotatum esse} vi-
dere, id enim ipse statutus, ex aequali-
tatem ~~legibus~~ legibus amicam sibi placere.
Alium vero non vult conpositum statum istum,
dubitant alii, eundem supra rationibus
conpositis legem Iustinianeam laudare,
et potius, quod neque in Iudice Proci-
co, neque Aupiano, neque denique in
Iudice Napoleonis simplicem viam
ad hereditatem in repositum pervenire
si inveniam.

l. 3. C. de leg. linc. heredit.

de ista causa prima hereditas, que uno anno
finitur, quia multa habet. Quod si
puedo pro herede usqueperit. Hoc ab ista
dicendo cessatum est, sed B. post. non re-

In testatorum ingenuorum hereditates pertinent primum
ad suos heredes, id est, liberos, qui in testamento sunt,
et si non sunt, ad cognatos, id est, fratres et sorores
ex eodem patre; si nec hi sunt, ad reliquos
ad quosque proximios, id est, cognatos, ut filios, fratres,
per naves, descendentes, ejusdem familiae.

Ulpianus XLVI. §. 1.

Ad famulas ultra cognationum gradum legiti-
ma hereditas non pertinet: itaque soror fratris
sororisque legitima heres filii.
ibid §. 6.

In testatorum filii hereditas ad matrem ex lege XII.
tab. non pertinet: — sed si unus libero-
rum habeat, — Quod si unus cognationum
liber, ad utroque pertinet hereditas.
§. 8. ibid

Temine ad hereditates legitimas ultra cognationum
gradum successiones non admittuntur. Idque jure
civilis Voconiana ratione videtur expressum. Comitiis calatis,
testamentum lex XII. tab. nulla discrezione sexus agna-
tum. Primum et posterius in defensionem
hoc admittit. Paulus IV. §. 22.

In hereditate legitima successio longi non est,
et ideo gratia decedente, antequam adeat aut
requirit hereditatem, fratris illius filius ad-
mitti non potest: quia omnis successio
proximiori deferretur. §. 23. ibid

In testatorum hereditates primum ad suos heredes
pertinent. Si autem heredes appellantes filius,
filius nepos vel neptis, pronepos, proneptis ex
nepote: quia omnes per virilem sexum des-
cendentes sunt vocantes. Gaius II. §. 5. 1.

In testamento que pro herede est, que a testamento
iuris naturae et philosophiae proponitur,
an in bona morte testatoris delicta ad unam
solum personam deferri debeat, an vero quilibet
pro lubilo, ut bona vacantia occupare illa
possit et debeat. Hoc enim verum publica-
rum interest, ne unquam sine domino res
jacerent. duplex autem testatore decesso
successor invenitur, qui bonis illius occupa-
vit, aut enim ipse testator personas que illi succedunt
et vocantes enim aut personae illi
vocantur, ita quod aut res publica ipsa ordi-
nem componit, secundum quem in bonis
hereditas capiatur.

Lex XII. tab. cautum erat, ut quilibet de rebus
suis testator pro lubilo testaretur. Testa-
torum modo testabatur, testamentum in
comitiis calatis, per manus pat. et in praesentia
abest, posteaquam in testamento per manus pat.
testator permissum esset. Mortuum postea
id est, ita quidem, ut quilibet testator illius
quos in testamento habebat aut exheredare
aut heredes institueret, quod ratione
postulavit. l. 4. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Lex Voconia cautum est, ut qui C. M. B. R.

Defuncti unius heredes, sunt heredes defuncti
pertinet ad agnatos. Agnati enim sunt per
virilem sexum Defuncto propinqui totae conjun-
cti, id est, consanguinei fratres, hoc est, de
uno patre nati. heredes diffusi sunt, si de
diversis matribus nascantur, qui uno patre
geniti sunt. Item patrum, id est, fratres
patrum, fratrum, sui filii agnati est. Ipsi
modo sunt fratres patrum, hoc est, qui
de singulis germanis nati sunt.

ibid §. 3.

In feminis vero alia conditio est: quia inter
feminas sola tantum sors consanguinea
habetur agnata, et germana sors defuncto
ab intestato ei agnati jure succedunt. Reli-
qua femina, id est, amita, hoc est, patris
uxor vel fratris filia, nec in capiendis
hereditatibus propinquorum legitimae
sunt, nec masculis propinquis agna-
tionis jure succedunt. Ipsarum vero here-
des, id masculos propinquos agnatio-
nis conditione perveniunt. §. 5. *ibid*

Propter uniusmodi est, ut inter agna-
tos proximior posteriorum excludat, et
inter eos non in stirpem, sed in capita ab
intestato dividatur hereditas. Nam inter
hos, sicut superior diximus, alia ratio est,
ut proximior posteriorum non excludat,
et semper hereditas in stirpem, non in capita divi-
datur. Nam si quis prioris dimittat germa-
num, et ex altero, germano filios, germa-
no filios, germanum fratres, qui gradum pro-

prio heredes erat, feminas extraneas ex
esse non inspicueret. ~~Quod si autem ab~~
~~intestato succedebatur, feminas hoc plerumque~~
~~ad hereditatem mittebantur, quae per~~
~~heredes et consanguineos erant.~~

Successio secundum jus civile et juxta praetorium
usque Theodosium II. valuit, qui eodem
jore utrumque jus esse jussit.

Non omnis quicumque testamenti solus est, recte
heres inspicitur, nam et servi recte heredes in-
spicuntur et liberi testamenti portionem non
habent, id ideo, quia olim testamentum
nisi per mancipationem factum esset, non vale-
bat. Quod licet postea mutatum esset, ut
attamen semper distinctio haec manebat,
ut nisi qui mancipare posset, testamentum
facere posset.

Ep. xxiv. 1. xxv. 1.

Olim nisi directis vel per alios verbis heres inspi-
ci potest (Ulp. xi. 1.) quod Cyprianus l. 15.
C. heredit. jussit. populi.

Lex xii. tab. duplex modis succedendi constituta erat
vocabatur enim ad hereditatem impio in legatili
I, aut sui II. agnati, III. gentiles. ~~Sed in iis non~~
~~quibus xii. tab. collat. xvi. 2.~~
sui heredes leges II. 6. pr. et Paulus IV. 6. 6. 6.
succedunt. De eorumque sors sive agnitiones
sunt, quorum heres optima, cum idem signi-
ficare quod suus et heredem. Jure civili
semper postulatam erat 10 mensium, intra

si minor est, totus succedit, si autem filii non
succedunt. §. 6. ibid

Qui autem heredes existimantur liberi, qui in potestate moriantur fuerint, veluti filius filia vel nepos & neptis, proutque proutque ex nepte filio nato proutque proutque.

Collatio Tit. XVI. §. II.

Cum filius filia ex et alia filii nepos ne-
ptis exissent, pariter ad hereditatem vocan-
tur, nec qui gradus propius est, ultionem ex-
cludit: equum enim videtur, nepotes neptem
in partibus sui locum portionemque succede-
re. ibid

Non autem omnibus binis agnatis dat lex XII. tab.
hereditatem, sed his, qui sunt, cum certum est,
aliquem in testamento decessisse, proximo gradu sunt.
nec in iure successio est. Neque si heredes proxi-
mi omiserint, vel antequam hereditatem adie-
rit, decesserint, sequentibus nihil iuris competit.

ibid

Quod ad feminas attinet, hoc iure aliud in
iurum hereditatibus capiendis placet, aliud
in ceterorum ab his capiendis: nam et heredi-
tatem proinde agnationis iure redeunt atque
masculorum: nosse vero hereditatem ad
feminas ultra consanguineorum gradum non
pertinet. Quare pro fratre, sorore legi-
tima heres est: amita vero, et fratris filia
heres esse non potest. ibid

quod tempus si posthumus non nasceretur,
ad legitimam non pertinebat l. 3. §. 11. D. de
iur. et legib. Tempus hoc constitutum magis
momenti est propter hoc si servam post 100.
dies etiam prius vero manumissam
liberis, quod enim ex illa nascitur liber
est. Omnes autem sui sine contemplatione
quis prior quis posterior sit in filios
succedunt §. 6. §. 7. de heredit. que ab intest.
l. 6. §. 8. D. de iur. et legib. heredib.

177

Deficientibus suis agnatis vocantur, ita quidem ut
prior gradu posteriorum excludat. l. 2. §. 4. §. 6. §. 7.
D. de iur. et legib. §. 1. §. 2. de legib. agnatis.
success. Nec in iure qua ratione agnati affe-
di esse sint pr. l. §. 10. §. 11. D. de iur. et legib. hered.
Sunt autem autem hereditatem non in filios sed
in capita. In materia huiusmodi. lex vocat
nulla hic melius dicitur. Paulus IV. d. §. 3.
§. 2. de legib. agnatis success.

Terbis gradu in successione consilii vocabantur, de
quibus Ulp. XXVI. 1. et Coll. d. M. et R. XVI.
2-4. Quinam autem gentiles sint, difficile di-
ctum, equidem antiquiorem ex quam theophrasti-
nam opinionem potius amplecter.

Alia ratione libere in successione succedebatur,
quod cum ad rem haud pertineat omittimus, ad
descriptionem successione ex iure quodam transien-
tes.

Successio ex iure quodam nisi sit ultimus casus
admittabatur. Si enim spes alia ratione succe-
deret, nulla l. post. a theophrasto dicitur l. 1. §. 2.
l. 3. §. 1. D. de tabulis test. nulla. Neque licet l. 1. §. 1.
potest nisi cum qui in testamento heres sui plus

Si quis defunctus sit, et sit frater, et alius
fratris filius, licet ex superioribus intelligi-
tur, frater potius est, quia gradu prece-
dit: ibid

Sane consanguineos lex non adprehendit
interpretatione prudentium primum inter
agnatos locum auferunt. Qui heredes sunt
hi: primo loco filius, filius in potestate
patris constitutus: nec in test., ad pluri-
mitatem, an naturales --

ibid §. 3°

Post filium, filiam, ad intestatum successio-
nem inter duos veniunt nepotes, nepes,
pronepotes, pronepes, ac deinde nepotulus
ex uxore filii dependens, si nullus pa-
rentum in redimento ipsi in avi potes-
tate, vel novam familiam remanserit --

Et si, si cum nepotibus ex alio
filio successio in familia retineatur, ab
intestato ad patris successionem cum
fratris filius vocatur:

ibid

Consanguinei sunt eodem patre nati, licet di-
versis matribus, qui in potestate fuerint
mortui tempore: --- Porro iure consangu-
initatis tam ad fratrem, quam ad fratris
hereditatem admittitur.

ibid

Femine ad hereditatem testamento ultra con-
sanguineas successiones non admittuntur: id
quod iure civili notitia rationem vide-
tur effectum. ibid

non inveniebatur. Nam si contra erat, caveban-
tur in Edicto pretorio si quis omnia causa test.
§. 29. 4.

Habet duplicem modum succedendi, ad quos po-
test nonnullum incrementum tribus, scilicet, cons-
titutionibus que principem accipiunt. hinc in l. 1. §. 1.
hered. perit. illa opinio, hereditatem ad nos vel
velut aut novo iure perit esse.

Observandum autem est, utramque successionem
hereditatem et bonorum poss. per universitatem
vocari §. 6. §. per quas person. hereditatem
tamen verius vocamus illam que ex XII. Tab.
describitur, licet et bonorum poss. ex nomine adpella-
tam invenimus l. 136. §. 1. V. §. 1. Utramque
tamen singularem l. 1. tractant, ita quidem
ut in Corpore suis suspensio et suspensio
fragmentum de hereditate prius, postea
vero de possessione bonorum differatur.

Supra a nobis memoratum est, bonor. poss. non
fieri a relictis in test. l. 1. §. 1. XII. Tab. funda-
tam esse, ita quidem ut volens successionem et
in hac nova bonor. poss. deprehendat §. 1. §.
de bonor. poss. d. 6. §. 1. de bonor. poss.

Novos autem dispositiones hoc a iure factas de-
prehendimus I. cum aliam sola agnatio summum prin-
cipium hereditatis esset, non agnatio expressa
est, ita, ut emanandi potius cum suo in successionem
vocaretur. II. pronepotes id scilicet ut volen-
tes testamento universales, itaque testamentum
minus solemnne lueri possent, personarumque
incertarum et posthumorum ad hered. vocari. III. §. 1.
observat, ne testamentum despicitur quapropter
quatuor classes success. facit. duos itaque
succedendi modos in fine prout invenimus prout
et ab intestato. Accipit sensus intestato qui cum

Si sui heredes non sint, ad uxorem, ad filios, fratres et proximos ex eodem patre, (heredes leges pertinent). ibid. §. 4. (Collat. Lib. XVI.)

Post hos ab incepto capituli admittentes,
primum confanguinei: ii sunt fratres et
soror, qui in eisdem preceptis patris fue-
runt, et si ex diversis matribus nati sunt ibid
§ 6.

Cum filius filiarum, et ex altero filio nepos nep-
te existunt, pariter ad hereditatem avi vocan-
tur: S. 6. Inst. III. 1. de heredit. que ab intest.

— si bene sit et conceptus et natus fuerit post mortem avi, mortuo patre suo, defuncto quoque postmodum de parente, sui heres non existet: quia nullo iure cognationis patrem sui patris deligit. Si vero ille est inter liberos avi, quem filius emanipatus adoptaverat. Hi autem cum non sint quantum ad hereditatem liberi, neque bonorum possessionem petere possunt, quasi proximi cognati.

S. S.

Non tamen omnibus simul adgnatis dat lex hereditaria: sed is, qui tunc proximior gradu fuit cum certum esse coepit, aliquem in locum Dei
 f. 11. §. 1.

Quod ad feminas vero ita placebat, ut ipsæ con-
guinialis iure tantum capiant hereditatem, si
liberos fiant: aliter non capiant. Masculu-
tum ad eorum hereditates, etiam si longissimo
gradu fiant, admittantur.

S. 3.

Cabalus quando levis vel pubescens vel ex-
 cedens non erat. erat tuncque Antea Tab. per.
 insup. Tab. alp. 24. 1. Prima pars edicti contra
 Tab. vocabatur Li. 4. 12. D. de Carb. 20. alp.
 XXVIII. 5. qua deficiente bonis. iuss. integrati.
 Cabalus Li. 1. 4. 2. Si Tab. alp. nulla.

des jungs auch überhaupt in conciliatur. Non con-
trahitur jure pacti. Civilis juri preparatur. Ubi
conficitur. hanc eligendi potestatem habet an jure
Civilis an pacti. Quodam relicto §. 1. 7. de bon.
pess. Jure Civilis juri pactis contrahitur,
primum preparatur alij. 28. 3.

Dens hinc ter ad ungu. variatur, quinquages
 abf. in primo gradu murescere videt. b. p. de-
 man. ad pendum fine re devolutus. Enamipar
 hinc ejundem atque puz puz est lib. de
 deg. puz puz l. b. s. i. B. puz. puz. l. 10. s. 5.
 O. puz. contra s. b. l. lib. de lib. et puz.

Sicut dicitur iung. proleto b. poss. dato delatorem
 semper esse hereditatis ult. 14. 12. pr. f. de b. poss.
 casus diffinitio hic occurrat ut inter omnes et
 b. poss. vel ut aut. pub. et ex iung. p. Quint. Fla-
 que est b. poss. langum ubi illi, qui ex iung.
 hereditatis proleto b. poss. hic semper
 langum heres erat l. 15. pr. l. 16. de legat. pr.

~~Passifloris Nagus juncus malonis IV. Classe erat
I. unde liliis. II. unde liliis. III. unde liliis.
IV. unde vir et uxor.~~

~~I. Omnes, quos umbra dab. pueri vocaverat hi
vixit. Iacobus d. l. e. s. d. 24. b. Ne minus
hunc pro d. l. e. s. d. 2. Omnes pop. umbra dab.
Denique populum d. s. f. hores qua abiret.~~

Th. Omnes quos et antiquum jus civile vocant,
illaque et sui generis l. 2. p. 2. 24. 7. Vocan-
tur masculi et feminae l. 2. §. 1. P. 24. 7.
Et his, quos Sc. Orphit. et Lull. Lull. vocat
l. 2. §. 4. Th. et Neophil. ad §. 1. P. 24. 7.

Quod ideo ita confilium erat, quia commo-
dus videbatur ita iura confilii, ut plerumque
hereditates ad masculos confluerent.

ibid

Et haec quidem lex duodecim tabularum nullo modo
introducitur: sed simplicitatem legibus amicam
amplexata, simili modo omnes agnatos, siue
masculos siue feminas cuiusunque gradus
ad similitudinem suorum invicem ad suc-
cessionem vocabat. ibid

Quare etenim uno eodemque gradu naturali con-
currente, et agnationis libulis tam in masculis
quam in feminis aequa laus confilii, mascu-
lis quidem dabatur (iure Pratonio) ad successio-
nem venire omnium agnatorum ex agnatis
autem mulieribus nulli penitus, nisi soli so-
rori, ad agnatorum successionem placebat ad-
itus. ibid

Idcirco in plenum omnia redeuntes, et ad ius
XII. tab. eandem dispositionem exequantes, no-
stra consuetudine paucissimas, omnes legitimas
personas, id est, per virilem sexum dependen-
tes, siue masculini generis, siue feminini sunt,
simili modo ad iura successionis legitimae
ab intestato vocari, secundum sui gradus pri-
vilegiatam: nec ideo excludendas, quia uxan-
guinitatis iura sicut germanae non habent.

--- Etiam etenim personis praecedentibus
et successionem admittentibus, ceteri gradus
remaneant penitus semoli, videlicet hereditate
non ad filios, sed in capita dividenda.

S. 4.

III. Unde Cognati. Classis haec a praetore inventa
l. 1. pr. D. h. t. vocantur omnes, consanguine-
i usque ad 6. gradum: ita ut pater ius suum
norem gradu excludat. l. 1. §. 2. D. h. t.
S. S. J. Success. cognati. Et agnati cogni-
dem nati l. 2. D. h. t. Patres naturales, nec
tamen proprii, huius praedicti. Et mater
cum liberis, nec refert an proprii an ex
iure nupt. proveniat. Denique omnes, qui
sunt. l. 1. §. 4. l. 3. D. h. t.

IV. Deficientibus his omnibus conjuges libi
succedunt l. 1. C. Unde q. et l. 1. pr. antiquo
iure l. v. praetoris de ante leg. 7. et
D. P.

Simodo ius nuptiae erat usque finem vide
conjuges in matrimonio manere.

Succedebatur autem in I. classe non gradibus
sed p. filius non agnovit neque nepos potuit,
itaque leges ordo succedebat. Neque in II.
gradu. sed in III. gradibus. l. 1. §. 6. 10. de
Success. l. 1. §. 7. de leg. agnati. Success.
Regulariter in capita, per except in filios.

Non in parentibus liberorum, ut liberis parentum
debetur hereditas: parentes ad bona liberorum re-
tio miserationis, admittit, liberis naturae finis et
parentum commune votum.

Ulpianus l. 7. §. 1. D. 38. 6. De libalib.

Si quis igitur proximus cognatus, dum heredes singuli
deliberant, diem suum obierit: sequens quasi proxi-
mus, admittetur: hoc est, quicumque fuerit cum
deprehensus, proximum locum optinens.

Ulpianus l. 1. §. 7. D. 38. 8. Unde legitur.

Longius tempus parentibus liberisque petenda hono-
rum possessionis tribuitur, in honorem sanguinis vide-
liat.

ibid §. 12.

In successione, quae titulo consanguinitatis vel in bono-
rum possessione, quae proximitalis nomine compe-
dit, tam fratres, quam sorores pari tunc esse,
licet non ex eadem matre suscepti sunt, in-
certum est. nec huius denegatur, quod amitas
vestras ab avo vestro dotalas fuisse propo-
nit. l. 1. C. V. 58. de Legib. hered.

In intestati successione agnationis quam proximi-
tatis iure venientes haberi potiores, certum est.
l. 5. ibid. ff. l. 7. ibid

De funilibus, suis ex liberis heredibus, et abstinentibus
vel repudiantibus hereditatem, fratres iure consan-
guinitatis succedere possunt. l. 6. ibid

De emancipatis filiis, qui ex sacro scripto patribus
imperfecto hoc a suis genitoribus memuerunt, dubita-
tum est. §. 1. Cum enim Anaphoriana lex iura

fratribus legitimis nepotibus pervenire: si quis ex
his sine testamento et liberis decessit, utrum-
ne ad fratrem, vel fratrem ejus successio de-
volvetur, an ad superiorem patrem, dubita-
batur. hujusmodi dubitationem compendioso
response docimus esse finientem. Proque san-
cimus, ad similitudinem maternarum rerum alia-
rumque, de quibus iam a nobis lex posita est,
etiam hujusmodi hereditatem in eo quidem
dominii ad fratres vel fratres in totum per-
venire, usum fructum autem eius patri totum,
siue patrem totum servaverit, siue ad eum-
dem migraverit nepotibus adquisiri: siue per pa-
trium oraculum emancipatio potest at, siue
alio legitimo modo a patris paternis fuerint
absoluti.

612. S. l. pr. Cibid

dege XII. Sap. bene humano generi propositum est,
que unam consuetudinem tam in manibus quam
in feminis legitimis, et in eorum successoribus,
nempe et in liberis observandam esse existimavit.
nullo discrimine in successoribus habito, cum
naturæ utrumque corpus ardeat, ut maneat suis
viribus intonsale, et alterum alterius auxilio
exeat, et uno semote, et alterum eorum pater.

l. 14. C. pr. ibid * Genomining de die
Natali v. S. Schry.

Hujusmodi Maque leges antiquae ^{populus in Patria} ^{Epist. ad Titum. 5.} aulegoni novitati leges censemus, et paucis nunc,
omnes legitiones personas, id est per virilem sexum
defendentes, sive masculini, sive femini in genere

sunt, simili modo ad iura legitimæ successoris ab inter-
 pto vocari secundum gradus sui prerogativam
 non ideo excludendos, quia consanguinitatis iura
 secundum germanæ observationem non habeant.
 Cum enim unus sanguinis iura remaneant
 per viilem sexum in corruptis, quare naturam
 appendimus, et legitimo iuri derogamus?

ibid

Exprobo successoris modo secundum civile jus
 Civile et pretorium, esse explanationi conspi-
 cutionis nostræ satis fuisse videamus
~~per~~ quicquid in hoc vel ab imperatoribus
 mutatum esset, vel subus verbis memorasse
 iuvabit.

Antonino Pio regnante S. C. cum Publius
Terullianum factum est, ut mater in
 ordine unde legitimi ad hereditatem capien-
 dam a pretore vocaretur, Cujus vestigi-
 um sub Claudio reperiuntur, huius enim
~~in~~ in solatium liberorum amissionem
 ducentio (in Claudio l. 19. §. 1. J. 11. 13) nar-
 rante matris hereditatem dedit. Porro
 tamen cuius meminimus casum est, ut
 nisi mater jus suum vel quatuor liberorum
 haberet, ab hereditate capienda excludere-
 tur Paulus IV. §. 1. - 4. Quod postea ab
 imperatore Constantino mutatum est,
 adeo quidem, ut licet mater jus supra

dictum non habet, jure tamen civili li-
beris suis succederet l. 2. C. Theod. l. 2. C.
Jusl. de legitim hered. Imperator vero
Justinianus addidit, ut omnes agnati a
matre excluderentur. Quod si cum filia
ad capiendam hereditatem vocaretur,
ut dimidium, si vero cum filio, par-
tem virilem ex hereditate caperet
statuit 4. 4. 5. J. III. 3. l. 2. C. VI. 26.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ind
lig
sci
Ten
fuc
Vo
6x
mi
Br

Inter agnatos, et cognatos hoc intellexit, quod in agna-
tis etiam cognati continentur: inter cognatos interpretatio prudentum primum inter agna-
tos agnati non comprehenduntur. Paul. 14. 3. 5. Nos locum exponunt.

Feminae in hereditatibus legitimis ultra confanguineas
successiones non admittuntur: idque iure civili
propter rationem videtur affectum. Ceterum
lex XII. tab. nulla differentiatione sexus cognatos ad-
mittit. Idem §. 22.

Omnia successio proximiori deferatur. Idem §. 23.

Paulus (ubi?) §. et l. 10. §. 1. D. de
gradibus.

In Pretoris edito adeo penitus abest
et sui et emancipati, modo hi consueverant,
ut nec differentiationem, quam mansisse con-
stat, quod scilicet sui ipsius, emancipati
si non nisi contra bonorum possessionem per-
ceperint, cum omni bonorum possessione non
ratione consilii valeant. §. l. 14. D. de
sui et legum hered. l. 15. pr. de legibus poss.
contra iab. 1297.

§. 27. diff. de Fundamento chus.
ab ubi. Gott. 1775.

Non quidem Pretori, sed per vorantibus tribuitur
illa antiqui iuris mutatio, secundum quam
feminae non ultra confanguineorum gra-
dum ab intestato admittuntur, quas
antiquissimis temporibus nihil omnino
proprium habuisse, nec vero, propter morum
severitatem commissa, in solutionibus legi-
disque deditas esse, supra monui mus.

— sub Hadriano per ita corrupta est, ut mater-
num vel quatuor liberorum in habentem in
liberorum hereditate, praeter septem liberorum,
patrem et fratrem confanguineum, nemo con-
sideraret, et sola soror confanguinea simul
admitteretur. §. 31.

Peris gradu cognati vocabantur, omnes nimirum sanguine coniuncti, ad quos prima edita non pertinebant; ergo tam per masculos coniuncti, at coepto minuti, quam feminae ultra coniunctionem gradum agnelli, et mores quoque per feminas ab eodem, quo descendunt, propius dependentes. Regibus et filia eiu eodem loco subsistebant, liberi indutis matris et nates indutis patris ante S. L. Ophit. et Carull. patres, alicui, vel. Eiu purissimum odo Pheleri ut manifestus bonorum possessionis abusus et clandestina legatio obviaret. At si unquam, hic certe culpa vacat, nam vocibus edito: Unde legimus, illis omnibus, quos lex vel S. L. heredes faciet, nihil adversus has normas admitti: prout quod interest, suffragio populi volentem declarat, an rebus ipsis et fortis? l. 32. §. 1. D. de Leg. — — — Eo tempore, quo minui in diez plebem ingenuam omnes congrebantes, ad quod praescriptionibus, bellis virilibus, celibatu fieri necesse erat, deficiunt libys fere adgnatis grava fuisset, ut hereditates propinquis eripi. Admissis se mel mulieribus, sequere sexu solo primis libys ad aequalitatem cum masculis nitente, neglecta legum in eadem familia conservatio, nihil obviare videbatur, quin admittere mulierum progenies, quae si nondum aliquo iure cum aliquibus vocari poterat, his tamen deficiunt libys iure quidam suo hereditatem postulabat.

L. 32. 177.

144
Paucaissimum principum primum quidam
in novandi iura insignitum legislatorum gloriam
adfectasse, nemo negabit, qui huc leges Codici in-
terrog, huc novellas, levissimam lege correctio-
nem adhibentes, et magnificas earum pro-
prios vel semel perscrupaverunt. p. 35. d.
Montesquieu Grandez et de la Roche de l'Esperance
cap. 20.

Fundamentum huius Novellae (168) in eo positum
est, ut successio ab intestato in hoc testamenti
esset, quod lex pro defuncto, secundum presump-
tionem eius voluntatem, daret. Quoniam enim
ex amore ultimi possessoris, absolute in re so-
luta, in benedendo non aequale ac ex condonatio
reperi, potestque certum haberi est, in re. recipi
semel testamentum, comodiorem, et tunc successio-
nis magis congruentem rationem inveniri non
posse. Prodatum proinde in officio, ut
melius singulorum indigentia exhibetur, cum
fuit non omnibus, sed illi tantum datur, ac
in labore parati sunt, et successio addita est,
ne quis gravaretur, ultra huc. ipsius videri
probatum prodatum patrimonio et per indige-
ntiam rei publ. prodest. Quamvis ipse meliora-
tionibus fieri non possit, solutus est spes,
sive ab ipso, propinquo, amici in suavitatem.
Porro cum semitas iurum inde minui possit,
quod ex obitu alterius alter bona luerit,
aliter huius mali mederi nequit legislator,
quam si successorem ex eorum numero desi-
gnat, quorum pietas meliorem omnem creat.
p. 36.

Alia vero questio existeret, utrum propinquitatis
amor ex graduum propinquitate recte diiudi-
cetur. In remotioribus agnationibus id pre sum-
quam oblinet, sed cum in proximis gradi-
bus satis certum sit, filium pro amico,
fratrem pro patre deliqui, aliam autem
presumptionem legistatim ferunt, non possit
non in reconditas maxime familiares inquiri-
re, et iudicis oculis plurima lamen-
relinquere; non est, quin gradus propi-
nuitati omnes ~~summa~~ contrahantur, cum
proterea defunctus tanto antea eam quo-
reit, cui licuisset aliam pro hereditate le-
gem ferre, familiares legandi inter
remotiores agnatos se per legitimam
quidem circumspicit. § 26.

In gentibus barbaris, semine ab hereditate pellun-
tur. Hugo § 10. et gens Candot. Müller pri-
mo libell. in ius priv. priv. § 18. n. 2. ^{Stanger} Müller
On civil society. Müller, Dissert. de off.
rankis in society cap. 1. Trappes Observations
made during a voyage etc. p. 418. Verspo-
nig Germ. § 262.

Aludrum Iustiniani subtili et violenter et vi-
tia barbarorum exierant, licet enim ipsa Iu-
boniani tempora barbarici non immundo ag-
nunt, est tamen immensum quidam conditio-
nem hominum, ad urbanitatem novum in-
formatum, et conditionem populi a primo
passigio, ad quod maiores pervenerant, per
obiquit secula relapsi. Quodam semel inopis

sufficit, ut aliter per ipsam rei naturam fieri
non posse videantur, de quibus tamen antea
nemo cogitauerat. Huius potissimum sequitur
lex in rep. conditionem referre. Non parum
de muliere aliquid in tibi erigi, licet eo-
dem possidet sepe caruerit, prout quam se
eo non posse carere edocuerunt. Mater, quae
cum fratribus successit, in uero filiorum officio
pulsatur, si hereditatem experire esse iubean-
tur. Naturalis, neque infrequens, gentium progressus
est, feminas primum neglectas tandem admitti;
in rebus autem ordinis, quae feminae iam admittuntur
postea excluderentur, exempla eundem non habeo.
§ 39.

Autor Novellae 21. qui exheredari naturam pulsat,
nisi femina cum maribus simul herederent, non potuit
non omnem masculorum praerogativam tollere.
Plena enim exequutio simplicitate, legibus amica,
commendabatur, et profecto tam exiguum ante
Nos. uis. erat sedens in periculi vesperium, ut
nihil impediret, quo minus et tunc prorsus abo-
lari posset.
§ 40.

hereditas a singulari fuisse diff

Successio per universatatem a fuisse singulari dif-
ferat, nam primo omne ius quicunque domini in me
transfert, secundo singularia iura, quod tamen
in iure Romano non nunquam confunditur. l. 17.
§. 5. de Part. l. 4. §. 29. Soli excepti.

Cicero Ver. III. 42. Voconium lege sua lausisse
ait: nequis heredem virginem, neve mulierem

faceret heredem. Aponius Vaconius legem lu-
liffe, ne quis cuius heredem relinqueret fi-
liam. Epitome Liviana ne quis mulierem
heredem institueret. Aug. de Civit. dei lib. 3.
hanc legem latam esse, ne quis heredem
mulierem faceret, nec unicam filiam.
Orto lib. 56. hrygoropius vitis duo
quibus procedas quibus, maius XXV. mil-
libus numorum, perferunt, lege XII.
tab. quam heredem instituisse concessum
erat, sed cum postea viderentur Romani
mulieres divites affluentibus nimium effari, se-
pe enim vixit est illud sublatum hinc
nihil est quam gloria divis heredem
gloriam populo Romano quoddam veluti fa-
nem injecit: de causa h. de verv.
III. 43. per legem Vaconiam licere ei qui
cuius non sit, plus legare, quam ad
heredem heredesque perveniat.

Frater et pater defuncti, excludunt filios
fratrum et fratrum l. 3. 14. C. h. t. 9. 4. 7.
de legibus agn. fuess. Frater filii fratrum
et fratrum, representant vicem patrum
fratrum, ut pro suis filiis concurrant cum fra-
tribus et fororibus defuncti, N. 110. v. 3.
Nov. 122. v. 1. Notandum, quod aut l. 3. C.
h. t. quod lege XII. tab. obtinuit etiam in
omni jure agnationis, perinde atque in jure
cognationis. At lex Vaconia nulla cognationis

107
non admittit feminas ad legitimam heredi-
tatem: quod et ablinuit usque ad
olatum Iustitiani, qui respiciunt jura
antiquum l. penult. C. l. t.

~~Super~~ Wissenbach ad l. 2. C. Legil. her.

Non aliud videtur solatium mortis, quam volun-
tas ultra mortem. Quintil. Declamatt. 306.

bonorum possess. quod liberis praestitum datur,
contra legem Pauli, dicitur. Cujas. Obf. XI. l. 1.

1004

1

1782. V. O. 5. L.

$$\begin{array}{r} 4001 \\ 44 \\ \hline 4045 \end{array}$$

quæ Lib

1.26. C. donat.

My dear Mr. Garrison
I have just received
your letter of the 10th inst.
and am very glad to hear
that you are so interested
in the cause of the
colored people. I am
very much interested
in the cause of the
colored people and
am doing all I can
to help them.

hunc autem si nostram considerationem in qua
de donationibus agitur recte inspicimus ~~quod~~
~~de eo in ista agatur.~~ Cum enim supra ex-
posuerimus quas cunque res donari posse,
donationemque actionem esse, eo consilio ini-
dam ut aliquid emolumenti a nobis alii
adcedat, facile apparebit et solum solum
actionis donari posse. Nam et Pyrrhoni-
us l. 46. D. de re act. spes quarundam
versari in iure, easque cedi ac donari
~~posse~~ id quoque de nostra conside-
ratione intelligendum est. Quenam autem
nam sit et quoniam in iure delibandum sit. C. de donat. l. 1.

¶ live ea corporalis live in corporalis
offet li q. pr. S. donat. ~~propter~~
~~si ad dominum safe obligamus, be-~~
~~neficiu competentie nobis manebit.~~
~~li q. S. donat.~~

I am ch emi popit l. b. f. r. J. Empt.
vend. M. r. t. donat. l. b. t. w. d.

[illegible]

~~¶ que aque carissimo sensu aque creditur
conditionalis auxilium l. 54. l. 55. d.
V. S.~~

¶ ledere enim. diem, in ipse ~~calam~~ pecuniam
ceberi, significat. l. 213. d. de v. d.

¶ quidulisse

¶ eadem fcl.

¶ Donatum auquid, de trans lala tibi
illa certus est l. 10. c. Donat.

~~Nam donatus hunc solus hunc~~

~~¶ tam enim donatus pata est, cum is
qui donat, quam donatus, intelli-
git l. 10. c. d. et.~~

spes est que in iure versetur, in for-
san quibus? Sed constat, quamlibet
obligationem conditionalem, ex qua non
~~quidem tam debet, quam debitum~~
iri, ~~spes~~ ~~offe~~, donationem spem iuris
appellari. §. 4. Inst. V. O. de donatione
spei nisi pingeret tunc omnibus que
nota ~~in eadem~~ ~~longe~~, multas loca
proferre possem, sufficiens itaque
propter legem nostram l. 17. d. de
hered. vel act. vend. ~~l. 1. d. de lib. et test.~~
~~l. 1. c. ad. l. 1. §. 4. d. ad. l. 11. c.~~
~~de Transp. que vel aperte vel~~
~~ptum imperatoris deum confirmant,~~
~~vel comoda interpretatione conside-~~
~~ra in rebus et illis dicitur quod~~
~~et vero nondum diuise pueri, fcl. de~~
~~bitum delegant vel donat fcl. l. 12. c. Donat.~~
Non omnis tamen spes leui acedentis
donari aut cedi potest; opinio enim
spei que a spe iuris quam maxime
differt nullo modo cedi potest, ut Ca-
pinianus l. 29. §. 2. Donat loquidur.
Ubi enim opinio spei est, spes vana
esse dicitur, eamque nullo iure niti,
res nullissima est. Quod vero supra
scriptam legem adducit id addisse
iuvabit, neque pactum de consuetu-
da illa ~~salari~~ ~~offe~~ conualescere cum
spem meam de successione sapienter

¶ Nec obstat l. 5. pr. D. P. Dotalis. cum
L. 1. ad mures gradior et levior
conjugum ibi efficiat, quod pacto pri-
vato sane doli non possunt. sed
permisum uxori est pariter cum
viro ne concubinam habeat, quam
habere vir ex lege novella C. 17. §. 1.
non prohibetur, dum odo propter
illa non utatur, cum id iuris
ad amplexandus caput conjugum
mores, quam luxuriam amplifi-
cam valeat. Nam quicunque modo
mulierem suam meliorem fecit id
valet l. 1. §. 1. ubi prae dicitur l. 21. P. Dotalis.

parte fieri maritus gentium et civile
prohibeat l. 16. D. Suis et legibus l. 1.
~~l. 6. de Pact. l. 28. D. ad l. 28. D. prae.~~
ubi Papinianus ait: Jus publicum priva-
torum pactis mutari non potest. Quod
absurdissimum et verissimum interpres Galli-
vid. contra probat. leg. illi prae. §. 1. ger. hoo. l. 1. de Pact.
us, relictio dicitur, et l. 1. §. 1. de Pact.
li actionem donare me posse l. 18. C. donat.
Cum et penius de illa quae l. 17. §. 1. de Pact.
Coronidis loco addisse iuvabit, donationem
a contrahibus velis differat, eo po-
tissimum quod animus obligandi
eius ipse obligationisque consuetudo
ab ipso principio in l. 3. §. 1. D. Obl.
et aut. his vero ex ipsa parte conva-
lescat. Adhuc Iure Justinianeo non
rite hoc obligatus contrahibus oppo-
nitur, cum ipse iure donatorem ad
traditionem rei donabile cogatur. cf. l. 3.
C. de leg. l. 4. C. cod. Nunc itaque
donatio contrahibus si a l. 17. C. fide
in prae. l. 24. C. donat. inter v. et u.
l. 5. C. Praep. 30. vel 40. ann. Iure autem
Justiniano non solum femina alicuius
viri, donare possit, siue ius quod ex
P. C. Velli illi competat, sed Iure cano-
nico quoque in 28. X. de Iure Jurando.
in 2. X. de Pactis in l. 1. §. 1.

De personis quibus donari potest, nihil est quod adda-

[illegible]

explication^{em} al^{ia} ali^{is} lentatiz (a Petru
D^o Orville et S. A. de Jolinga of. Schrib
Thesaur. Diff. Belg. Vol. I. p. 295. ejusdem Thes.
novus vol. I. p. 156.) multa ratione habita,

§ Summum in universo Obje Romano judicium, bona
ratione deprehensum fuisse cum

~~est~~ Geperoviana logica ad argu-
mentandum ~~us, non est~~. de lezibus
logica laudabilis us, non est.

¶ nullam obligationem de hoc casu
contractam videri constat, cum ex
utraque parte in causis obligatio-
nis contrahendo, erratum sit.

¶ l. 25. D. Locati. cond.

I. ~~et~~, dominium aerum tantum ~~adquisitum~~
libi adquisitum esse negaveris
¶ quapropter doli exceptione locuti me: posse
verbe Ulpianus ait. illa Julianus tractat,
cum de possessione adquirenda, non vero de
obligatione contrahenda differat. Tunc enim
non solum possessio, sed proprie taliam
rei tradita ad te venie, hinc probari po-
test, quod sufficiat, in corpore nos
conferuisse et si in causis donationis
differimus ~~certiffi~~ ~~in~~ ait.

cuerunt, de re diversa utraque legem
agere, ita ut l. 14. S. l. D. Reb. Cred.
mutuo, legem vero 26. D. A. N. D. de
possessione adquirenda agi videatur. Cum
enim mutuum nisi utraque parte con-
trahendum faciente contrahi possit, ~~et~~
~~id esse apparet, quod cum partem~~
~~volentem non sufficiens faciente fieri non~~
~~videri cum utraque de eorum causis~~
~~ex tunc sit, neque numeros suos esse,~~
quos mutuos de auxilio putavisti,
cum ego donare tibi eos vellem. Pa-
rigitur neget (id saltem et Ulpianus
verbis evini non potest) possessionem
illorum de nos adquisivisse (et si
~~negaveris, cum piam~~ cum nummi
rebus: si di. si singulisque adnumeran-
dus ~~est~~ ^{qui} similis illis confusis
is, re vera tunc ~~facit~~ ^{facti sunt} tunc enim
quod secundum voluntatem meam ~~et~~
~~transmissi sunt a te tunc sunt facti sunt~~
cum illos tibi vindicanti doli ex-
ceptio doli mali secundum obiectum, quod
nam secundum Julianum sententiam
propter eorum ~~id me~~ tunc cum
tibi illos tradidisti ad me perve-
nit.

Et et alioquin de acquisitione donationis
l. 1. §. de donat.

Alii autem donationes sunt, quae sine ulla
 laboris causa fiunt, quas inter vivos adpel-
 lant: quae non omnino comparantur legalibus.
 Quae si fuerint perfectae, tenore revocari non
 possunt. l. 2. §. de donat.

Probatio traditae, vel non traditae possessionis,
 non tam in iure, quam in facto consistit:
 idcirco sufficit ad probationem, si eam cor-
 poraliter teneant.

Paul. II. 11. §. 2.

Qui, qui aliquem a latronibus vel lupis
 eripuit, in infinitum donare non possit:
 bene: si tamen donatio, et non merces
 eximii laboris appellata est: quia con-
 sumpcionem salutis ante modo opinari
 non possunt.
ibid. §. 6.

Donationes complures sunt. Vnde aliquis ex monte,
 ut saltem velis accipientis fieri, nec ulla causa ad
 se reverti: et propter nullam aliam causam
 facit, quam, ut liberalitatem et munificentiam
 exerceat: haec proprie donatio appellatur.

Julian. l. 1. §. de donat.

Appellationes gratiae neque honestae, neque inhonestae
 donationes sunt prohibita: honestae, erga
 bene meritos amicos, vel necessarios: inhonestae,
 circa meretrices.

Ulp. l. 5. §. de ibid.

Quae satis factum est sub l. 46. D. de Pact.
 ubi dictum est, per quosdam verari in iure,
 et eam cedi in donari posse, aliter in opinione,
 hoc est in eadem et inani expectatione et
 spe donari non posse. l. 1. §. 2. D. de donat.
Et tamen ad l. l. et.

Ad verba ultimum l. 46. D. de Pact. Item et
 perfingit longum, an speratum in cedi alteri
 possit: An spes perit, et nondum ungue-
 hendis cessionis cedi possit. ubi si per istos haec
 adhibenda est: utrum spes in iure, an in opi-
 nione versetur. In iure versatur spes, ut puta,
 cum obligatio conditionalis est, ex qua non
 quidem iam debetur, sed spes est debiti cum
 aliquo in spe. l. 4. §. 1. D. de Pact. Tamen enim, cum
 creditur conditionalis, lata significatione ap-
 pellatur l. 54. l. 105. D. de Pact. sed et ex-
 pectatio spes utilis cedi, vendi, donari, puto
 remitti posse l. 3. c. donat. l. 12. D. de
 hered. vel act. rem. (16. 4. l. 1. §. 2. de Pact.
 l. 16. C. eod. de Pact.) l. 21. §. 4. D. de Pact.
 l. 1. c. de Transact. ubi de legalibus et pater com-
 missis sub conditione relicta pendente condi-
 tione utilis dicitur esse pater. In opinio-
 ne versatur spes, cum quia nulla obligationis
 specie, sed tantum iure et inani expecta-
 tione ducitur: et cum ad gratiam opi-
 niam aut gratiam sui hereditatem sperat.
 haec spes, quae nullo certo iure nititur, neque
 cedi, neque puto remitti potest l. 1. §. 2. ult.

In edibus alienis habitare gratis, donatio vi-
detur: id enim ipsum capere videtur, qui
habitat, quod mercedem quo habitatione non
calvit. Pater enim et citra corporis dona-
tionem valere donatio: veluti si donationis
causa cum debitor meo parietur, ne ante
certum tempus ab eo petam.

Comp. l. 9. pr. ibid.

Qui ex donatione se obligavit, ex reposito
divi Pii, in quantum parere potest, conve-
nitur: sed enim id, quod creditoribus dele-
tur, erit deducendum: hoc vero, de qui-
bus ex eadem causa quicquid obstrictus est,
non debet deducere.

Ulp. l. 12. ibid.

Si in stipulationem iudicium novationis
causa deducam igitur, et stipulatio dona-
tionis causa, accepto loco: dicendum est,
locum liberationem habere.

id. l. 17. ibid.

Ut mihi donare, creditori meo, delegante me,
promissum: factum valet: ille enim suum
recepit.

Celsus l. 21. pr. ibid.

Quidam in iure de hereditate, nihil sibi debere
dictum heredes respondit: cum actionem iure
amisse respondit: licet enim non transactio-
nem, sed donationis huius verba esse quis ac-
cipiat: attamen eum, qui in iure confessus
est, suam confessionem infirmare

D. de donat. qui ne filius quidem, quoniam
etiam vivente patri suus heres sit, ta-
men de illa pariter potest, neque cum patre
quidem. l. ult. D. de iur. et leg. l. 15.
C. de test. Semper pariter quod ab ini-
tio non valuit, et postea non conse-
cutum est l. 17. §. 3. D. h. t. neque obstat quod
in l. l. 7. §. pen. D. h. t. fil. p. patre vivo
cum credi debet patre vivo pariter prope-
ritur: quo iure cum patre nulla in parte
adversus filium, sed tantum adversus dole-
bus creditoribus soli exceptionem pepe-
rit, ut eo loco demonstratum est.

Gotman ad l. ult. D. de test.

Requiritur scilicet donatio contractus l. 12. C. de
test. infra. l. pen. C. de donat. inter vivos l.
l. pen. C. de prescr. 30. vel 40. ann. ?

Differat a contractibus uterque donatio, quod in illis
a prius ipso animus obligandi est, sine
consilievenda obligat. l. 2. §. 1. D. oblig. Quia
itaque donatio contractus. opponitur l. ult. C.
de litigios. Iure Iuris. tamen uterque est
et donatio et traditio. ut patet l. anteq. C. de

Antiquo iure uterque erat perfectus adquirendi
modus, licet, non sine traditio, nisi inter vivos
per. l. 4. C. de her. et l. 7. C. de Paul. II.
5. et l. 5. C. de her. et l. 7. C. de Paul. II.
itaque cum donatio dicitur adquisitio, in-
tellectus est donatio cum manu. ut l. 1.
§. ult. et l. 2. D. de Publ. in senat. l. 2. C. de her.

non possit

~~Reinhard~~ l. 29. 5. 1. P. ibid

P^rominis persecutionem in te emanantem pater
tuum titulo donationis transculit: supra pater-
dit, qui debitori tuo haec ex libito concessum
fuisse debitoris necessarium: cum talis fuerit actio-
nes eo nomine tibi mandatas fuisse.
Gord. l 2. C. de donat.

na ignorans, nec incidit quisquam donat. Unde
lo se hoc fuisse non cogitasti, cuius velut dona-
dioni te confestim concludere impune: mayo-
re veritate rei quam scriptura vix obtineat,
te, in telluris, de quo non cogitasti, nec pre-
ciatiles fulcipisti, nihil te perdidisti.

— Delegationes — nomin. am. in emancipationem colla-
lis (perfectam donationem efficiunt.

Wm. L. M. Bird

Portionem propterea rebus novum divisio, nemo
prohibetur libello donationis in alium transferre.
id l. 12. q. ibid

12. 12. 1848 ibid transf.
 0. Denarius causa fidei actionem libri remissionem
 propter cler: super causam opus tolli c. de iur. n.
12. 12. 1848 ibid

Cedere diem significat incipere debet penitus:
L. 213. D. V. P. rep.

Nomina eorum qui sub conditione vel in diem debent,
et emere et vendere solemus. Ea enim res est, quae emi
et venire potest.

July 1. 17. P. herod. vel ant. vend.

100

Nun colum pupillas actiones donare potest
sed et femina sequebatur quod S.C.
vell. id est per litteras fore con. c. 24. x.
- de fore iurando. c. 24. de Partitu.
peru.

Non plura donatio huius est, sed et emptio l.
8. §. 6. D. Empt. vend.

~~He et in mandato domalis ex. 1770 512.~~
 f. L. 10. ad S. cum vellejanum.

~~Donare autem non solum corporales sed
et in corporales res proprias l. 42. §. 1.
Acquis. M. D. l. 9. §. 1. de rat. l. 14. cod.
quod in debilem quicunque modo frang
ferri potest l. 35. §. 1. Donat. l. 11. C. -
cod.~~

De his controverfiis, quæ ex teftamento pro-
ficiuntur, neq; transigi, neq; exquiri veritas
aliter poteft, quam in perlis, cognitisq; verbis
teftamenti.

Gaius l. 6. D. Transact. (ff. 15.) ff. Sargn.
in re pte.

Illa non eſt queſtio ſi cedam ſpem doni mihi
futuri: quia poteſt etiam vendi ſpes: ut
l. 8. D. Contrah. Empt.

glolla ad l. 17. D. hered. vel aut. vend.

De Transigendis Teſtamentis in Sargn. et
l. 24. D. Acquis. hered.

Her nopro. tantum, vel heredi nopro, ſed et auguſti-
bus alterius debitori per ſibi comiſſum libera-
tio relinqui poteſt. l. 8. D. Liber. leg. l. 8. D.
Novat.

Qui transigit quaſi de re dubia, et lite incerta
neque finita transigit: qui vero pauciſſimis,
donationis causa rem certam et indubitatam
liberalitate remittit.

Ulpian. l. 1. D. Transact.

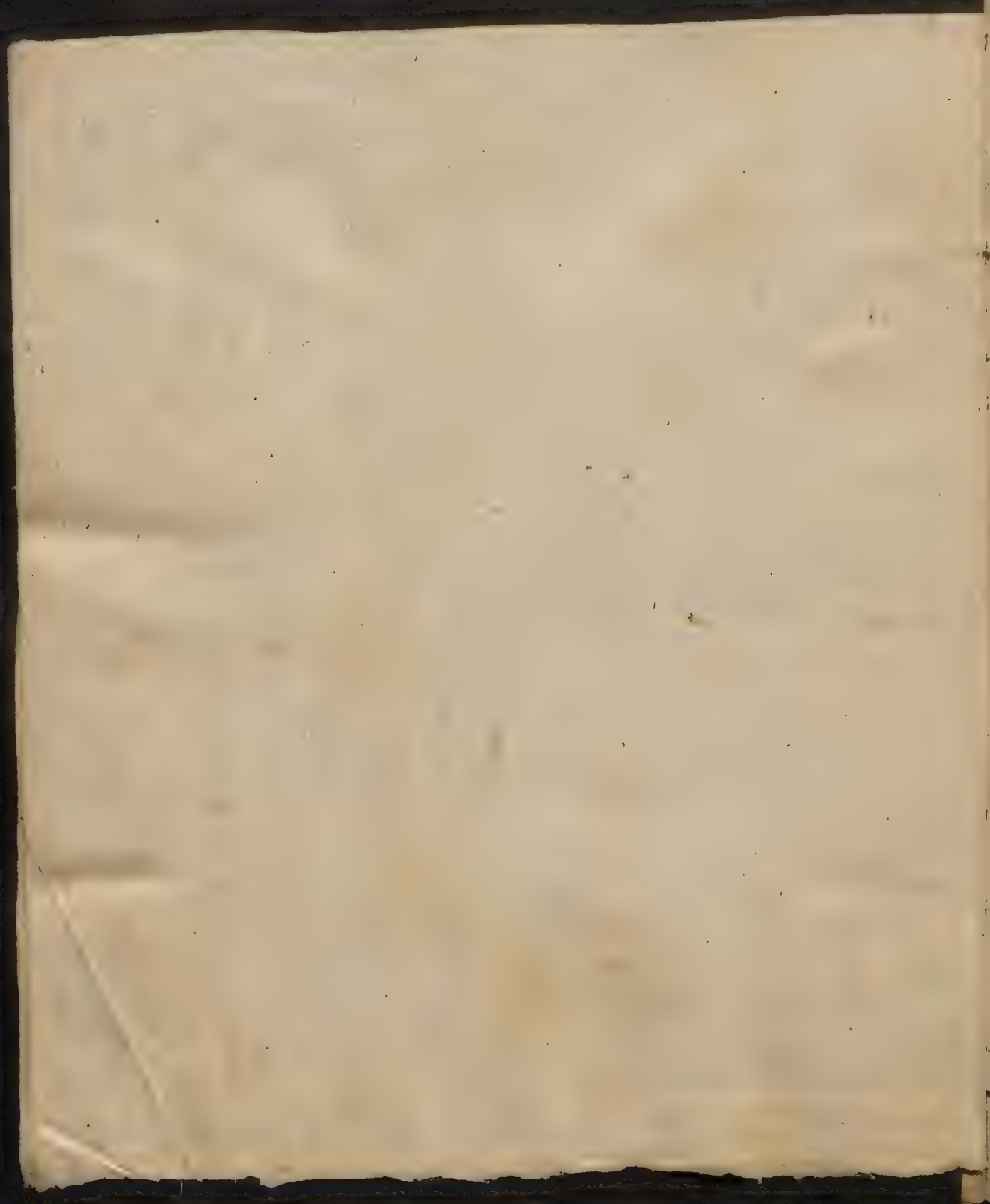
Donatio et ſine traditione facta, valet. l. 77.
D. Rei Vind.

55
oblatum rem a quacunque persona in fidei vacua possessio tradita, corpore quies-
cent. Quamvis enim sint autem sententia ostendentes: tamen consilium videtur in bonis
(licet animi plenus non fuisse adeptus) possessionem per traditum rem esse quodammodo: alio-
quin (fidei consilium sui opinionem) responso continetur) nec quidem per titulum
possessio in fidei potest acquiri.

Dei. l. 3. c. Acquiri. et Nolin. 1811.

Dei. l. 3. c. Acquiri. titulus autem fr. 9. §. 2. fr. 11. de aut. l. tit. de immo. acquiri-
tione a latere fidei. l. 3. §. 2. fr. 8. §. 9. Acquiri vel. Omitt. h. 1. d. de latere
acquirere non potest fr. 9. §. 5. §. 7. de her. poss. ~~est~~ quod hanc in 18. c. de
fidei delictis in quodam.

21
 vellem enim et extra corporis Donationem valere. Donationis autem si Donationis causa cum
 delictum meo paucis, ne ante actum semper ab eo petam.

l. 9. §. de Donat. (29. §.)

post contractum capitale cum Donationes factae non valent, ex constituta ratione locum
 et Antonio, Insuper condemnatio secuta est l. 15. ibid.

si in stipulationem iuratum notationis causae debentur sed et stipulatio, Donationis causa,
 accepto lata: dicendum est, locum operationem habere l. 15. ibid.

Quidem in iure interrogatur, nihil sit. Sed et totius huius respondit, cum actionem iuranti-
 esse respondit. Licet enim non transactionem, sed notationis huius verba esse quis accipiat.
 attamen eum, qui in iure confessus est, suam confessionem infirmare non possit.

l. 2. §. de Donat. (ibid.)

l. 13. C. ibid.

foliis autum.

S. 29. 7. de obl. et aut.

Bibl. Reg.

2161. 209.

